

กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7
เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ธนวิษณุ จิตรเที่ยง

คู่มือนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7
เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

คู่มือฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE
AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF
SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS
UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE
AREA OFFICE 2

The logo of Mahamakut Buddhist University is a large, intricate emblem. It features a central stupa-like structure with a multi-tiered umbrella (parasol) above it. The emblem is surrounded by various symbols, including lotus flowers, a book, and a traditional Thai musical instrument (pipha). The entire design is rendered in a light, watermark-like style.

THANAWIT CHITTHIANG

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF EDUCATION
PROGRAM IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF EDUCATION

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

2026

COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

หัวข้อคุณสมบัติ	กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
ชื่อนักศึกษา	ธนวิชญ์ จิตรเที่ยง
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ ผันสว่าง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมย์ไธสง

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับคุณสมบัตินี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(พระครูศรีวิรุณสุนทร , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

คณะกรรมการสอบคุณสมบัติ:

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณก ดวงชาทม)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ ผันสว่าง)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมย์ไธสง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ)

กรรมการ

(พระเมธีวีชราภรณ์ , รองศาสตราจารย์ ดร.)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
ชื่อนักศึกษา	ธนวิชญ์ จิตรเที่ยง
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ พันสว่าง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมยไธสง

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) ศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน 2) ตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องและพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษา 3) สร้างและประเมินกลยุทธ์การบริหารการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 550 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 14 คนในการให้สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ 14 คนในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ 14 คนในการประเมินกลยุทธ์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมินกลยุทธ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 (2) ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (3) เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน และ 15 ตัวบ่งชี้

2) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า โมเดลการวัดที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีและมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยตัวแปรการ

ดำเนินงานเชิงรุกมีอิทธิพลต่อคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3) ผลการพัฒนากลยุทธ์ นำไปสู่กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกที่บูรณาการหลักคุณธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ากับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันชีวิตและการส่งเสริมศักยภาพนักเรียนใน 5 ทักษะหลัก ได้แก่ ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการจัดการอารมณ์ ทักษะการเผชิญปัญหา และทักษะการรู้จักตนเอง ส่วนผลการประเมินกลยุทธ์ โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือเชิงปฏิบัติในการยกระดับคุณภาพการบริหารสถานศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุก, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, หลักสัปปุริสธรรม 7, ทักษะชีวิต

ABSTRACT

Dissertation Topic	PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2
Student's Name	Thanawit Chitthiang
Degree Sought	Doctor of Education
Program	Program in Educational Administration
Anno Domini	2026
Advisor	Assistant Professor Dr. Jiraporn Phansawang
Co-Advisor	Associate Professor Dr. Suthep Maythaisong

The objectives of this research were 1) to study the factors and indicators of a proactive Student Support System based on the Seven Principles of Sappurisdhamma to enhance students' life skills; (2) to verify the congruence and appropriateness and develop school administrative strategies; and (3) to create and evaluate strategies for proactive implementation of the Student Support System under Roi Et Primary Educational Service Area office 2. A mixed-methods research design was employed. The sample consisted of 550 participants. Key informants included 14 experts for in-depth interviews, 14 specialists for an expert-based seminar, and 14 experts for strategy evaluation. Research instruments comprised a five-rating scale questionnaire with content validity between 0.80 to 1.00 and a reliability at 0.96, an interview form, and a strategy evaluation form. The statistical methods used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, confirmatory factor analysis, correlation coefficient analysis, and content analysis.

The results of research were found that

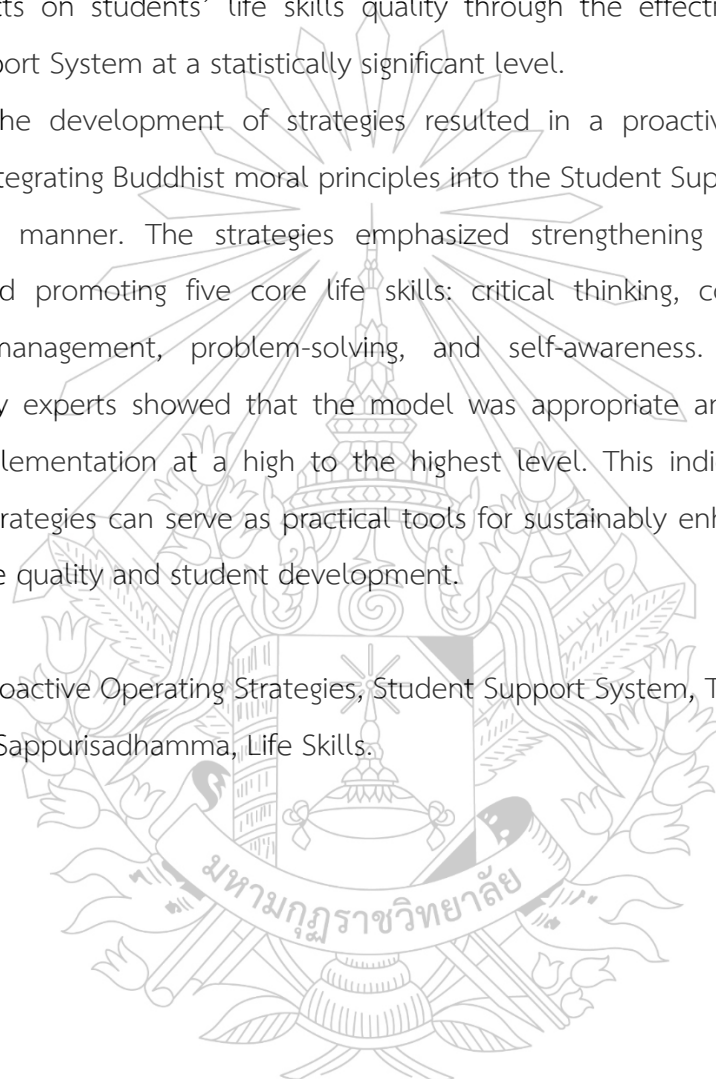
1) The factors and indicators of proactive implementation of the Student Support System based on the Seven Principles of Sappurisdhamma for enhancing students' life skills consisted of three factors (1) proactive implementation of the

Student Support System based on the Seven Principles of Sappurisdhamma, (2) operational effectiveness of the proactive Student Support System, and (3) enhancement of students' life skills quality, with a total of 15 indicators.

2) The confirmatory factor analysis indicated that the developed measurement model demonstrated good fit with the empirical data and possessed construct validity. The proactive implementation variable had both direct and indirect effects on students' life skills quality through the effectiveness of the Student Support System at a statistically significant level.

3) The development of strategies resulted in a proactive operational framework integrating Buddhist moral principles into the Student Support System in a systematic manner. The strategies emphasized strengthening students' life resilience and promoting five core life skills: critical thinking, communication, emotional management, problem-solving, and self-awareness. The strategy evaluation by experts showed that the model was appropriate and feasible for practical implementation at a high to the highest level. This indicates that the developed strategies can serve as practical tools for sustainably enhancing school administrative quality and student development.

Keywords: Proactive Operating Strategies, Student Support System, The Seven Principles of Sappurisdhamma, Life Skills.

กิตติกรรมประกาศ

ดุขฎีนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตาและการช่วยเหลือจาก มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือด้วยดีมาตลอด

ขอขอบคุณ ผศ.ดร.จิราภรณ์ ผันสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และขอขอบคุณ รศ.ดร.สุเทพ เมย์ไธสง อาจารย์ที่ปรึกษารวม ที่ได้ให้คำปรึกษาตลอดจนตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาของดุขฎีนิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คณะผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตรวจสอบค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา รวมถึงให้ความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์และประเมินกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จนทำให้ดุขฎีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ผู้บริหาร และครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 2 จำนวน 550 ท่าน ที่ให้ข้อมูลในการทำดุขฎีนิพนธ์และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้ดุขฎีฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี และขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทุกท่านที่ให้ความสะดวกด้วยดีเสมอมา

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีของดุขฎีนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอใช้เป็นเครื่องสักการบูชาคุณพระรัตนตรัย พระคุณของบิดา มารดา ตลอดจนบูรพาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน หากมีสิ่งหนึ่งประการใดขาดตกบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอภัยเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ธนวิษณุ จิตรเทียง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	จ
ABSTRACT.....	ช
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง	ฐ
สารบัญรูปภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามวิจัย.....	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.4 สมมุติฐานการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาและจัดการศึกษา	13
2.2 แนวคิดทฤษฎีการกำหนดและวางแผนพัฒนาหลักสูตร.....	18
2.3 แนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	25
2.4 ทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7	43
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน.....	47
2.6 การขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2	49
2.7 สภาพพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย	77
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	82
2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย	86
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	92

3.1	ระยะที่ 1 ศึกษาและยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของกลยุทธ์การดำเนินงาน เชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้าง ทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2	92
3.2	ระยะที่ 2 สร้างและพัฒนากลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2	104
3.3	ระยะที่ 3 เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2	109
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	118
4.1	ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1	118
4.2	ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2	163
4.3	ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3	177
	เชื่อมโยงการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานและชุมชนได้อย่างเป็นระบบ อีกทั้ง โครงสร้างของกลยุทธ์มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องและสามารถนำไปสู่การดำเนินกล ยุทธ์ได้อย่างครบถ้วน	184
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	188
5.1	สรุปผลการวิจัย	188
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	192
5.3	ข้อเสนอแนะ	197
บรรณานุกรม	200
ภาคผนวก	218
	ภาคผนวก ก.....	219
	ภาคผนวก ข.....	221
	ภาคผนวก ค.....	231
	ภาคผนวก ง.....	232
	ภาคผนวก จ.....	241
	ภาคผนวก ฉ.....	247

ภาคผนวก ข.....	248
ภาคผนวก ช	254
ประวัติผู้เขียนคุณิพนธ์.....	277

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	121
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งและ ประสบการณ์ในตำแหน่ง	122
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง อันดับที่ และระดับการ ปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ ตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตาม หลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	123
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปร องค์ประกอบ ตามแนวคิดไม่การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 โดยรวมและรายด้าน ของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 1 ตาม องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7	124
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปร องค์ประกอบ ตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 1 ตาม องค์ประกอบ ที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	130
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปร องค์ประกอบ ตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 1 ตาม องค์ประกอบ ที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน.....	134
ตารางที่ 4.7 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันจากข้อคำถามตามองค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงาน เชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนของ ตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2	138
ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบ องค์ประกอบ ที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7	139

ตารางที่ 4.9 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันจากข้อความตามองค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2	141
ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	142
ตารางที่ 4.11 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันจากข้อความตามองค์ประกอบที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียนของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2	144
ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน	145
ตารางที่ 4.13 ตารางค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน	147
ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน Confirmatory Factor Analysis (CFA) อันดับสองของ การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน	149
ตารางที่ 4.15 สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 และตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 ของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	151
ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลผลรวม (TE) ของตัวแปรต้นการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 (F ₁) ตัวแปรคั่นกลาง ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (F ₂) และตัวแปรตามคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน (F ₃)	161
ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ กับทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของตัวแปรต้น การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7	164
ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ กับทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของตัวแปรต้นประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	165
ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ กับทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของตัวแปรต้นเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน	167
ตารางที่ 4.20 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix	175

ตารางที่ 4.21 ผลมติการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Technique In Design) ในการประเมิน ด้านความเหมาะสม ของการพัฒนากลยุทธ์ การบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2.....	178
ตารางที่ 4.22 ผลการวิพากษ์ผ่านการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Technique In Design) ในการประเมิน ด้านความเหมาะสม ของการพัฒนากลยุทธ์ การบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2.....	183
ตารางที่ 4.23 ผลการวิพากษ์ผ่านการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Technique In Design) ในการประเมิน ด้านความเป็นไปได้ ของการพัฒนากลยุทธ์ การบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน.....	185
ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ.....	98
ตารางที่ 3.2 แสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมของการวิเคราะห์.....	98
ตารางที่ 3.3 สรุปกระบวนการดำเนินงานวิจัยตามวัตถุประสงค์หลัก (3 ระยะ).....	115
ตารางที่ 3.4 สรุปเทคนิคการวิเคราะห์เชิงสถิติและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	116
ตารางที่ 3.5 สรุปกลุ่มเป้าหมายและผู้เชี่ยวชาญ.....	117
ตารางที่ 4.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	121
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์ในตำแหน่ง.....	122
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ ตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	123
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ ตามแนวคิดไม่การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวมและรายด้าน ของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 1 ตาม องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7	124

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปร องค์ประกอบ ตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 1 ตาม องค์ประกอบ ที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	130
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปร องค์ประกอบ ตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 1 ตาม องค์ประกอบ ที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน.....	134
ตารางที่ 4.7 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันจากข้อความตามองค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงาน เชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนของ ตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2	138
ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบ องค์ประกอบ ที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7	139
ตารางที่ 4.9 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันจากข้อความตามองค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพ การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2	141
ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบด้าน ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	142
ตารางที่ 4.11 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันจากข้อความตามองค์ประกอบที่ 3 เสริมสร้าง คุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียนของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2	144
ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบเสริมสร้าง คุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน	145
ตารางที่ 4.13 ตารางค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน	147
ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน Confirmatory Factor Analysis (CFA) อันดับสองของ การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อ เสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน	149

ตารางที่ 4.15 สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 และตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 ของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	151
ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลผลรวม (TE) ของตัวแปรต้นการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 (F ₁) ตัวแปรคั่นกลาง ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (F ₂) และตัวแปรตามคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน (F ₃).....	161
ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ กับทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของตัวแปรต้น การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7.....	164
ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ กับทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของตัวแปรต้นประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	165
ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ กับทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของตัวแปรต้นเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน.....	167
ตารางที่ 4.20 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix.....	175
ตารางที่ 4.21 ผลการประเมินด้านความเหมาะสม ของการพัฒนากลยุทธ์ การบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2.....	178
ตารางที่ 4.22 ผลการวิพากษ์ผ่านการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Technique In Design) ในการประเมิน ด้านความเหมาะสม ของการพัฒนากลยุทธ์ การบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2.....	183
ตารางที่ 4.23 ผลการวิพากษ์ผ่านการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Technique In Design) ในการประเมิน ด้านความเป็นไปได้ ของการพัฒนากลยุทธ์ การบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน.....	185

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 กระบวนการพัฒนากลยุทธ์ S W O T and T O W S Matrix analysis.....	22
ภาพที่ 2.2 เครื่องมือ ROJET 2 MODEL.....	23
ภาพที่ 2.3 แสดงกระบวนการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	29
ภาพที่ 2.4 ขั้นตอนการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	39
ภาพที่ 2.5 แผนภูมิโครงสร้างคณะกรรมการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา.....	39
ภาพที่ 2.6 แผนภูมิแสดงการทำงานประสานกันและร่วมงานกันเป็นทีม	40
ภาพที่ 2.7 แผนภูมิกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	40
ภาพที่ 2.8 ROJET 2 MODEL	49
ภาพที่ 2.9 ROJET 2 Plus Model.....	50
ภาพที่ 2.10 เป้าหมายการพัฒนา ROJET 2 Plus Model.....	50
ภาพที่ 2.11 ROJET 2 Model.....	57
ภาพที่ 2.12 นวัตกรรม “สามประสานพลังขับเคลื่อน...สู่คุณภาพผู้เรียน”	57
ภาพที่ 2.13 โมเดลสมมุติฐาน องค์ประกอบ ของแนวความคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน	62
ภาพที่ 2.14 โมเดลสมมุติฐาน ตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 การพัฒนากลไกและกระบวนการดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7	67
ภาพที่ 2.15 โมเดลสมมุติฐาน ตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก	70
ภาพที่ 2.16 โมเดลสมมุติฐาน ตัวบ่งชี้ลำดับที่ 3 ของการส่งเสริมคุณภาพของนักเรียน	74
ภาพที่ 2.17 กรอบแนวคิดในกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	87
ภาพที่ 2.18 โมเดลสมมุติฐาน องค์ประกอบแนวความคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	88
ภาพที่ 4.1การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 (Second order CFA Model).....	141
ภาพที่ 4.2 โมเดลยืนยันองค์ประกอบด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก.....	143
ภาพที่ 4.3 โมเดลยืนยันองค์ประกอบด้านการลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพทางการ เรียนรู้ (Behind) จำนวน 4 ตัวบ่งชี้	146

ภาพที่ 4.4 โมเดลยืนยันเชิงยืนยัน Confirmatory Factor Analysis (CFA) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้
 โดยรวม ของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 160

ภาพที่ 4.5 ผลการตรวจสอบองค์ประกอบ (ปัจจัย) ที่สร้างขึ้นในโมเดล (Model) เชิงโครงสร้างของ
 องค์ประกอบเพื่อวิเคราะห์อิทธิพลหรือเส้นทาง (Path Analysis) ของกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุก
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน 163

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา กำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาไทยโดยมุ่งสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพรอบด้านตั้งแต่ปฐมวัย ผ่านการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 โดยตระหนักถึงความหลากหลายและพหุปัญญาของมนุษย์ พร้อมกำหนดเป้าหมายให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน และมีทักษะสำคัญต่อโลกอนาคต อาทิ การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการปลูกฝังคุณลักษณะของการเป็นพลเมืองที่มีวินัย รับผิดชอบ และมีจิตสาธารณะ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561, น. 12–15)

ทิศทางดังกล่าวสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) ซึ่งให้ความสำคัญกับ “การพัฒนาคน” ในฐานะกลไกหลักของการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งสร้างทุนมนุษย์ที่มีความสามารถ คุณธรรม และทักษะชีวิตอย่างสมดุลในทุกมิติ แผนดังกล่าวเน้นการดำเนินงานเชิงรุกในการพัฒนาผู้เรียนให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และสามารถปรับตัวอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565, น. 78–82)

ภายใต้กรอบนโยบายระดับชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ “การศึกษาขั้นพื้นฐานวิถีใหม่ วิถีคุณภาพ” โดยให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในสถานศึกษา การขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม และการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นกลไกหลักในการส่งเสริม ค้ำครอง และพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบผ่านการกำกับ ติดตาม และประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561, น. 34–36)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการส่งเสริม พัฒนา และค้ำครองสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้เรียน ผ่านกระบวนการสำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไข ปัญหา การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพ และการส่งต่อความช่วยเหลือ ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวสะท้อนการทำงานเชิงรุกที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และเครือข่ายภายนอก เพื่อให้การดูแลผู้เรียนเป็นไปอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562, น. 9–15)

ในมิติด้านสุขภาวะ กรมสุขภาพจิตให้ความสำคัญกับการพัฒนาสุขภาพจิตและทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชน โดยกำหนดให้สถานศึกษาเป็นฐานสำคัญในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และส่งเสริมสุขภาพจิตเชิงบวก ขณะที่องค์การอนามัยโลกเสนอกรอบการพัฒนาทักษะชีวิต 10 ประการ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ ลดพฤติกรรมเสี่ยง และเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถเผชิญกับสถานการณ์ท้าทายในศตวรรษที่ 21 อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมสุขภาพจิต, 2560, น. 21–25; World Health Organization, 1997, pp. 3–6)

อย่างไรก็ตาม จากบริบทการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งดูแลสถานศึกษาจำนวน 333 โรงเรียนในพื้นที่ตอนใต้ของจังหวัดร้อยเอ็ด ยังพบประเด็นท้าทายสำคัญในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงต่อการหลุดออกจากระบบการศึกษา ปัญหาครอบครัว เศรษฐกิจ และพฤติกรรม ตลอดจนข้อจำกัดด้านกลไกเชิงรุกและการบูรณาการกับบริบทท้องถิ่น ส่งผลให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบางสถานศึกษายังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการรายบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2, 2567, น. 5–7)

จากข้อจำกัดดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำเป็นต้องยกระดับจากการปฏิบัติตามขั้นตอนเชิงเทคนิค ไปสู่การทำงานเชิงรุกที่มีฐานคิดด้านคุณธรรมและธรรมาภิบาล การบูรณาการหลักสัปปุริสธรรม 7 ซึ่งประกอบด้วย ฉันทมัญญาตา อุตตมัญญาตา มัตตมัญญาตา กาลมัญญาตา ปริสสัมมัญญาตา ปุคคลปรปปัญญตา และเหตุ-ผล จึงเป็นกรอบแนวคิดที่ช่วยเสริมมิติความเป็นมนุษย์ ความสมดุล และความยั่งยืนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พร้อมทั้งเชื่อมโยงการพัฒนาทักษะชีวิตภายในของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ (พระธรรมปิฎก, 2545, น. 45–52; อกัญญาบุญเกียรติ, 2563, น. 88–92)

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรทางการศึกษาในพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 จึงเห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาที่บูรณาการหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นฐานคิดเชิงคุณธรรมในการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อยกระดับการทำงานเชิงรุกให้มีความลึกซึ้ง เป็นองค์รวม และมีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครู อันนำไปสู่การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการพัฒนาผู้เรียนอย่างสมดุลและยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาทุนมนุษย์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และทิศทางการจัดการศึกษาของชาติในระยะยาว

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน มีองค์ประกอบและตัวชี้วัดอย่างไร

1.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีลักษณะอย่างไร

1.2.3 กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด-เขต 2

1.3.2 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องและพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1.3.3 เพื่อสร้างและประเมินกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การบริหารการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผ่านการประเมินว่ามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ในนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากร

1) การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 2,585 คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู โดยแบ่งเขตพื้นที่ตามอำเภอต่างๆ ในบริเวณตอนใต้ของจังหวัด ได้แก่ อำเภอสวรรณภูมิ อำเภออาจสามารถ อำเภอปทุมรัตน์ อำเภอพนมไพร อำเภอโพธิ์ทราย อำเภอเมืองสรวง อำเภอเกษตรวิสัย และอำเภอหนองฮี จากสถานศึกษาทั้งหมด 329 โรงเรียนในสังกัด โดยใช้ขนาดและกำหนดเป็นตัวอย่างได้จำนวน 550 Comrey & A.Lee (1992) ตามหลักการวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปร ซึ่งผู้วิจัยใช้เทคนิควิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับ 1 (First Order Confirmatory Factor Analysis) โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการจับฉลากกลุ่ม (Cluster Random Sampling) อย่างเป็นสัดส่วน (Proportion)

2) สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เพื่อให้ได้ตัวชี้เพิ่มเติมโดยการวิเคราะห์สังเคราะห์ ตัวบ่งชี้กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

3) ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

1) ตัวแปรต้น (Independent Variable) ประกอบด้วย

1.1) การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7

1.1.1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง

1.1.2) การคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยใช้ความเมตตา

1.1.3) การส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักสัมมาทิฐิ

1.1.4) การเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น

1.1.5) การส่งต่อกรณีที่จำเป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์

2) ตัวแปรภายใน (Endogenous Variable) ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรคั่นกลาง (Mediating Variable) ได้แก่

2.1.1) ความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน

2.1.2) ความแม่นยำในการคัดกรอง

2.1.3) ความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา

2.1.4) ความรวดเร็วในการช่วยเหลือ

2.1.5) ความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ประกอบด้วย

2.2.1) การเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน (Life Skills) ประกอบด้วยตัวบ่งชี้

5 ตัวคือ

1. ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ
2. ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ
3. ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด
4. ทักษะการเผชิญปัญหาและปฏิเสธอย่างเหมาะสม
5. ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง

1.5.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย 3 กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 14 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการสัมภาษณ์จากแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ดังต่อไปนี้

- 1) กลุ่มผู้บริหารการศึกษา จำนวน 10 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการกลุ่มงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- 2) กลุ่มนักวิชาการ จำนวน 2 คน ได้แก่ อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และศึกษานิเทศก์
- 3) กลุ่มครูผู้สอน จำนวน 2 คน ได้แก่ ข้าราชการครู ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1.5.4 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งในเชิงแนวคิดและเชิงประจักษ์ การดำเนินการวิจัยประกอบด้วย การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการศึกษาเอกสาร วรรณกรรม และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา และสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของกลยุทธ์ จากนั้นจึงเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาและสถิติขั้นสูง ทั้งนี้ การนำเสนอผลการวิจัยจัดทำในรูปแบบรายงานการวิจัย 5 บท ตามระเบียบของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยมุ่งเน้นกระบวนการยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของกลยุทธ์อย่างเป็นระบบ โดยดำเนินการดังนี้

- 1) การยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นสมมุติฐานองค์ประกอบและ

ตัวบ่งชี้ จากนั้นพัฒนาแบบสอบถามในระดับตัวบ่งชี้ลำดับที่หนึ่ง (First Order) และลำดับที่สอง (Second Order) เพื่อนำไปตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบตามสมมุติฐานด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้ยืนยันความสอดคล้องระหว่างกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีหลักฐานรองรับ (Byrne, 2016, pp. 23–26)

ภายหลังการยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้แล้ว ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงทฤษฎีมาใช้เป็นฐานในการสร้างและประเมินกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาต่อไป

2) การสร้างและพัฒนากลยุทธ์ อาศัยแนวคิดการสร้างและพัฒนากลยุทธ์ของ พงษ์ทิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552, น. 41–45) ผ่านกระบวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วย SWOT Analysis และการกำหนดกลยุทธ์ด้วย TOWS Matrix เพื่อนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และแนวทางการดำเนินกลยุทธ์

3) การประเมินกลยุทธ์ ดำเนินการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ โดยใช้กระบวนการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกันวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ อันนำไปสู่การปรับปรุงกลยุทธ์ให้มีความสมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ได้จริง และมีความยั่งยืนในบริบทของสถานศึกษา (Eisner, 1998, pp. 104–108)

1.5.5 ด้านพื้นที่

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่ในการศึกษาวิจัย โดยมุ่งเฉพาะโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่กระจายอยู่ใน 8 อำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีการบริหารจัดการแบบเชิงพื้นที่ (Area Base) แบ่งพื้นที่เป็นศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา 8 อำเภอ

1.5.6 ด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้กำหนดช่วงระยะเวลาในการศึกษาและเก็บข้อมูลการวิจัยระหว่างปีการศึกษา 2567 - 2568 และสิ้นสุดกระบวนการศึกษาวิจัย เพื่อรายงานผลการวิจัยเสร็จสิ้นในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจถูกต้องและตรงกันในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1.6.1 กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุก (Proactive Strategy of Implementation) หมายถึง แนวทางการวางแผนและดำเนินงานที่เน้นการคาดการณ์ล่วงหน้า การป้องกันปัญหา ก่อนเกิดขึ้นจริง

และการสร้างระบบสนับสนุนเชิงรุกที่ต่อเนื่องและยั่งยืน โดยผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และภาคี เครือข่ายในชุมชนร่วมกันขับเคลื่อนด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกของนักเรียน การวางแผนกลยุทธ์ การสื่อสาร การติดตามผล และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (ตามหลัก PDCA) เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในการ พัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ กลยุทธ์เชิงรุกในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมุ่งเน้นการใช้ข้อมูลจริง เป็นฐาน (data-driven) การร่วมมือแบบมีส่วนร่วม (participatory approach) และการปฏิบัติที่ยึด ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด ทันเวลา และส่งเสริมให้ นักเรียนมีพัฒนาการทั้งด้านวิชาการ จิตใจ สังคม และคุณธรรมอย่างสมดุล

1.6.2 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Student Support System) หมายถึง กระบวนการ ดำเนินงานของสถานศึกษาที่จัดระบบและขั้นตอนการดูแลนักเรียนอย่างรอบด้าน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับ การส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง โดยมีขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนา 4) การป้องกันและช่วยเหลือ 5) การส่งต่อกรณีจำเป็น ระบบนี้เป็นกลไกสำคัญในการดูแลพัฒนา นักเรียนอย่างครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ การดำเนินงาน ดังกล่าวเป็นการทำงานแบบบูรณาการระหว่างครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอก เพื่อให้ เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างแท้จริง และเป็นฐานข้อมูลสำคัญในการ พัฒนานโยบายและกลยุทธ์เชิงรุกของสถานศึกษา

1.6.3 หลักสัปบุริสธรรม 7 (Sappurisa Dhamma 7) หมายถึง หลักธรรมทาง พระพุทธศาสนาว่าด้วยคุณสมบัติของบัณฑิตหรือคนดี ประกอบด้วย ธรรม์มัญญา (รู้หลักเหตุผล), อุตตัญญา (รู้จักตน), มัตตัญญา (รู้จักประมาณ), กาลัญญา (รู้จักกาลเวลา), ปริสสัยญา (รู้จัก ชุมชน), ปุคคลัญญา (รู้จักบุคคล) และอถัญญา (รู้จักเหตุและผล) หลักธรรมทั้ง 7 ประการนี้เป็น แนวทางในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และปัญญาของมนุษย์ให้เกิดสมดุลทั้งภายในและภายนอก ในเชิงปฏิบัติ หลักสัปบุริสธรรมสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารและจัดการศึกษา โดยเฉพาะใน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ครูและบุคลากรมีกรอบคิดเชิงคุณธรรมในการเข้าใจและช่วยเหลือ นักเรียนอย่างลึกซึ้ง ทั้งในด้านการคิด วิเคราะห์ พฤติกรรม และการส่งเสริมพัฒนาการทางจิตใจและ สังคม

1.6.4 การดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปบุริสธรรม 7 หมายถึง การบูรณาการหลักคุณธรรม ทางพระพุทธศาสนาเข้ากับกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยใช้แนวทางการ ทำงานเชิงรุก ตั้งแต่การวิเคราะห์ข้อมูล วางแผน ดำเนินการ ติดตามผล และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การดำเนินงานจะเน้นให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีจิตสำนึกแห่งความรับผิดชอบ มีเมตตา เข้าใจ นักเรียนรายบุคคล และใช้การสื่อสารเชิงบวกในการสร้างความไว้วางใจ การนำหลักสัปบุริสธรรมมาใช้ ในแต่ละขั้นตอนช่วยให้การตัดสินใจของครูเป็นไปอย่างมีเหตุผลและเป็นธรรม ลดอคติ และเสริมสร้าง

บรรยากาศของความเข้าใจร่วมกันในชุมชนการเรียนรู้ของโรงเรียน ส่งผลให้นักเรียนได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและเกิดการพัฒนาทั้งในด้านคุณธรรมและทักษะชีวิต

1.6.5 ทักษะชีวิตของนักเรียน (Life Skills of Students) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการจัดการตนเองและดำรงชีวิตในสังคมอย่างเหมาะสม สามารถคิด วิเคราะห์ ตัดสินใจ แก้ปัญหา ควบคุมอารมณ์ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ทักษะชีวิตเป็นพื้นฐานของการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และความฉลาดทางสังคม (SQ) ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นคงและมีเหตุผล ตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก (WHO, 1997) และกรมสุขภาพจิต (2560) ทักษะชีวิตที่ดีเป็นเครื่องมือในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยง และสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่ผู้เรียน ในการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ทักษะชีวิตถือเป็นผลลัพธ์สำคัญที่แสดงถึงความสำเร็จของกระบวนการดูแลและพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน

1.6.6 การเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน (Enhancement of Life Skills Quality) หมายถึง กระบวนการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้มีทักษะชีวิตที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้เชิงรุกที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การเรียนรู้แบบโครงงาน การแนะแนวชีวิต การเข้าค่ายคุณธรรม และกิจกรรมจิตอาสา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคิด วิเคราะห์ ควบคุมอารมณ์ และตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลและมีคุณธรรม การเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตจึงเป็นทั้งกระบวนการและผลลัพธ์ของระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเชิงรุกที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างสมดุล ทั้งในด้านสติปัญญา จิตใจ และสังคม อีกทั้งยังสร้างพื้นฐานให้เกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในตนเอง อันนำไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคม

1.6.7 การบริหารเชิงคุณธรรม (Moral-based Administration) หมายถึง การบริหารจัดการที่ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใสเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจและดำเนินงาน โดยผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่เป็นแบบอย่างแห่งความซื่อสัตย์ มีเมตตา มีความรับผิดชอบ และยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ การบริหารเชิงคุณธรรมช่วยสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งความไว้วางใจและความร่วมมือ ส่งเสริมให้ครู นักเรียน และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนอย่างยั่งยืน ในบริบทของระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน การบริหารเชิงคุณธรรมเป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงนโยบายกับการปฏิบัติจริง โดยใช้หลักสุจริตธรรมเป็นแนวทางในการวางแผน ตัดสินใจ และติดตามผล เพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างเที่ยงธรรมและมีประสิทธิภาพ

1.6.8 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาที่มีหน้าที่กำกับ ดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด ภายใต้นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) หน่วยงานนี้ทำหน้าที่

ขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติจริง โดยเฉพาะการส่งเสริมให้โรงเรียนในสังกัดดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะชีวิตที่เหมาะสมกับบริบทสังคมปัจจุบัน เขตพื้นที่การศึกษาจึงเป็นศูนย์กลางของการประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภาคี เพื่อให้การบริหารจัดการด้านการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

1.6.9 ภาคีเครือข่ายการศึกษา หมายถึง กลุ่มบุคคล หน่วยงาน องค์กร หรือสถาบันทั้งภาครัฐ และเอกชนที่มีความร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการเรียนรู้ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริมทักษะชีวิต และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในทุกมิติ ภาคีเครือข่ายประกอบด้วยหลายภาคส่วน เช่น หน่วยงานภาครัฐ ในท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานสาธารณสุข หน่วยงานด้านสังคมสงเคราะห์ องค์กรเอกชน ภาคธุรกิจ ผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา ตลอดจนผู้ปกครองและชุมชนโดยรอบ โดยภาคีเครือข่ายมีบทบาทสำคัญในการเป็น “หุ้นส่วนทางการศึกษา” (Education Partnership) ที่ร่วมกันวางแผน สนับสนุนทรัพยากร แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ รวมถึงร่วมกันแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.6.10 การยกระดับคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนา ปรับปรุง และยกระดับมาตรฐานทางการศึกษาให้สูงขึ้นอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งในด้านความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attitudes) ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 การยกระดับคุณภาพการศึกษาไม่เพียงมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์รวมของผู้เรียน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่น และใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและความสุข กระบวนการยกระดับคุณภาพการศึกษาเกี่ยวข้องกับหลายองค์ประกอบ ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็น การบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนา การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และการส่งเสริมความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งนี้ กระบวนการยกระดับคุณภาพการศึกษายังมุ่งเน้นความเสมอภาค ความเท่าเทียม และความทั่วถึง เพื่อให้ผู้เรียนทุกกลุ่มได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเป็นธรรมและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน

นอกจากนี้ การยกระดับคุณภาพการศึกษาในบริบทของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก ยังหมายถึงการนำกลยุทธ์และกระบวนการที่เป็นระบบมาใช้ในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตาม

มาตรฐานของชาติและทักษะชีวิตที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การยกระดับคุณภาพการศึกษาจึงเป็นผลลัพธ์สูงสุดของการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ

1.6.11 กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางหรือวิธีการดำเนินงานที่ถูกออกแบบและวางแผนไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้การบริหารจัดการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน การประเมินสถานการณ์จริง การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และการเลือกแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุด กลยุทธ์มีบทบาทสำคัญในการเป็น “ทิศทาง” (Direction) และ “กรอบแนวทาง” (Framework) สำหรับขับเคลื่อนองค์กรหรือระบบงานให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลลัพธ์ตามที่คาดหวัง ในบริบทของการจัดการศึกษา กลยุทธ์หมายถึง แนวทางการดำเนินงานที่สถานศึกษากำหนดขึ้นเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยอาจอยู่ในรูปของแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมที่ออกแบบอย่างมียุทธศาสตร์และเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของสถานศึกษา และนโยบายระดับชาติ กลยุทธ์ที่ดีควรมีความเป็นไปได้ สามารถวัดผลได้ ยึดหยุ่นต่อสถานการณ์ และมุ่งเน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ “กลยุทธ์” หมายถึง แนวทางหรือกระบวนการดำเนินงานเชิงรุกที่ถูกออกแบบไว้เพื่อให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลลัพธ์ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นกรอบคิดในการกำหนดวิธีดำเนินงานให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนประถมศึกษาในพื้นที่

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 หน่วยงานระดับนโยบายสามารถนำผลการวิจัย การพัฒนาและประเมินกลยุทธ์ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด ของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไปประกอบในการกำหนดนโยบายการบริหารเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาและบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาและสอดคล้องกับความต้องการในอนาคต

1.7.2 สถานศึกษาสามารถนำกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไปใช้ในการขับเคลื่อนดำเนินงานบริหารสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเกิดประสิทธิภาพจากการเรียนรู้ในระบบการศึกษาในสถานศึกษา และให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อผู้เรียนอย่างสูงสุด

1.7.3 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัย ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ไปปรับปรุงณาการใช้ในการบริหารจัดการ กำหนดแนวทาง วิสัยทัศน์และการดำเนินการเพื่อการบริหารสถานศึกษา

ในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามแนวคิดของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและก่อเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนที่พึงได้รับจากระบบการจัดการศึกษาในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

1.7.4 นักวิชาการทางการศึกษาและด้านบริหารการศึกษาสามารถนำผลการวิจัย การพัฒนาและประเมินกลยุทธ์ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับองค์ความรู้ในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไปประกอบในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ทฤษฎี องค์ความรู้ ในการจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาและบริหารจัดการสถานศึกษา นำไปสู่การพัฒนา ประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาและสอดคล้องกับความต้องการในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีจากตำรา บทความ หนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อสังเคราะห์นำมาเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์ การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิต ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงาน เชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน 2. เพื่อสร้างและพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิดการบริหารการดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 3. เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็น ประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิดการบริหารการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยสรุป ตามประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีการกำหนดและวางแผนพัฒนากลยุทธ์
- 2.3 แนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.4 ทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน
- 2.6 การขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2
- 2.7 สภาพพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาและจัดการศึกษา

2.1.1 นโยบาย แนวคิดด้านการจัดการศึกษา

2.1.1.1 นโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการจัดการศึกษาของชาติ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ถือเป็นกฎหมายแม่บทด้านการจัดการศึกษาของประเทศไทยที่กำหนดกรอบ แนวคิด และทิศทางการพัฒนาการศึกษาในภาพรวม โดยมุ่งยกระดับการศึกษาให้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนทุกคน และเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, น. 3-6)

กฎหมายดังกล่าวเน้นหลักการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การจัดการศึกษาอย่างเสมอภาค และการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, น. 7-10)

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ขยายความสำคัญของการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการจัดการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น. 12-15)

มาตรา 6 มาตรา 22 และมาตรา 24 ของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ได้วางหลักการสำคัญเกี่ยวกับเป้าหมายการศึกษา แนวคิดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นฐานคิดสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น. 18-22)

พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 เป็นกลไกทางกฎหมายที่ประกันสิทธิของเด็กไทยในการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง โดยกำหนดให้เด็กอายุ 7-15 ปีต้องได้รับการศึกษาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 9 ปี อันเป็นรากฐานของการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น. 4-6)

กฎหมายฉบับนี้ยังเน้นบทบาทความร่วมมือระหว่างรัฐ ครอบครัว และสถานศึกษา ในการส่งเสริมและติดตามการเข้าถึงการศึกษาของเด็กทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในเชิงระบบและเชิงป้องกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น. 7-9)

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ได้ขยายกรอบการจัดการศึกษาไปสู่มิติการคุ้มครองสิทธิ ความปลอดภัย และสวัสดิภาพของเด็ก โดยเน้นการป้องกันการถูกละเมิดทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ทั้งในและนอกสถานศึกษา (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2546, น. 5-8)

บทบัญญัติดังกล่าวส่งผลให้สถานศึกษาและครูมีบทบาทสำคัญในการดูแล ป้องกัน และให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความเสี่ยง ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในเชิงคุ้มครองและเชิงส่งเสริม (กระทรวงการพัฒนาศักยภาพ, 2546, น. 12-14)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้นอย่างเป็นทางการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการติดตาม ดูแล และพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ครอบคลุมมิติด้านวิชาการ จิตใจ สังคม และพฤติกรรม (สพฐ., 2547, น. 1-4)

ระบบดังกล่าวมุ่งเน้นการดูแลเชิงป้องกัน การช่วยเหลือเชิงแก้ไข และการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยอาศัยความร่วมมือของครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชนเป็นฐานการดำเนินงาน (สพฐ., 2547, น. 10-13)

กฎกระทรวงว่าด้วยการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 เป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มความคล่องตัวและความเหมาะสมในการบริหารจัดการศึกษา โดยเปิดโอกาสให้สถานศึกษามีอิสระในการตัดสินใจตามบริบทพื้นที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, น. 6-9)

การกระจายอำนาจดังกล่าวเอื้อต่อการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของโรงเรียนและชุมชน และช่วยให้การจัดการศึกษาเกิดประสิทธิภาพเชิงพื้นที่มากยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, น. 10-12)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และประกาศที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดกรอบการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พร้อมเปิดพื้นที่ให้ปรับใช้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3-7)

ความยืดหยุ่นของหลักสูตรดังกล่าวสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียน และเป็นฐานสำคัญในการเชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอนกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 12-15)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาไทยในระยะยาว โดยมุ่งพัฒนาคนไทยให้มีคุณภาพ มีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 1-4)

แผนดังกล่าวกำหนดเป้าหมายด้านการเข้าถึง ความเสมอภาค คุณภาพ ประสิทธิภาพ และความสอดคล้องเชิงบริบท ซึ่งเป็นกรอบสำคัญในการพัฒนานโยบายและกลยุทธ์การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 18-22)

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 เน้นการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ควบคู่กับการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยการศึกษาเป็นกลไกหลักในการสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของประเทศ (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2561, น. 25-30)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะประเด็นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต และการพัฒนาการเรียนรู้ ได้ต่อยุ่บพาทของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นรายบุคคล (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2561, น. 45-50)

พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. 2561 เป็นเครื่องมือเชิงนโยบายที่มุ่งลดความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษา โดยให้การสนับสนุนเด็กและเยาวชนจากครอบครัวที่ขาดแคลนอย่างเป็นระบบ (สำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา, 2561, น. 3-6)

การดำเนินงานของกองทุนดังกล่าวสอดคล้องโดยตรงกับแนวคิดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงโอกาสและเชิงสวัสดิการ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถคงอยู่ในระบบการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง (กสศ., 2561, น. 10-13)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต การยกระดับทักษะแห่งอนาคต และการสร้างระบบสนับสนุนเด็กและเยาวชนอย่างครบวงจร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของสังคม (สภาพัฒน์, 2566, น. 8-12)

พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 ได้ขยายขอบเขตการจัดการศึกษาไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเป็นระบบ ซึ่งช่วยเสริมบทบาทของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ครอบคลุมทั้งในและนอกระบบการศึกษา และตอบสนองต่อความหลากหลายของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566, น. 4-7)

2.1.1.2 นโยบายการจัดการศึกษานานาชาติ

การจัดการศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของประเทศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงสะท้อนให้เห็นว่าคุณภาพการศึกษาไม่ได้เกิดจากปัจจัยเชิงโครงสร้างเพียงประการเดียว หากแต่เป็นผลจากการออกแบบนโยบายที่เชื่อมโยงระหว่างหลักสูตร การบริหารจัดการ และการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างเป็นระบบ งานศึกษาของ Ingersoll และ Strong (2011, pp. 201-204) ที่วิเคราะห์แนวนโยบายของออสเตรเลีย แคนาดา ฟินแลนด์ เชียงไฮ้ และสิงคโปร์ ชี้ให้เห็นว่ารัฐมีบทบาทสำคัญในการกำหนดกรอบความคาดหวังด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ การจัดสรรทรัพยากรอย่างเสมอภาค และการออกแบบโครงสร้างการทำงานในโรงเรียน เพื่อเอื้อให้ครูสามารถปฏิบัติงานเชิงวิชาชีพและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง นโยบายดังกล่าวดำเนินไปภายใต้บริบททางสังคมและการเมืองที่เอื้อต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติจริงอย่างมีประสิทธิภาพ

Darling-Hammond (2014, pp. 3-8) ได้สังเคราะห์บทเรียนจากประเทศที่มีระบบการศึกษาคุณภาพสูง โดยเสนอว่านโยบายการศึกษาที่มีประสิทธิผลต้องยึดโยงกับงานวิจัยทางการเรียนรู้ และมองวิชาชีพครูในฐานะวิชาชีพแห่งความร่วมมือ การจัดการเรียนรู้จึงเกิดขึ้นผ่านชุมชนการ

เรียนรู้ทางวิชาชีพ การทำงานเป็นทีม การสังเกตชั้นเรียน และการสะท้อนผลการสอนร่วมกัน นโยบายเหล่านี้ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง และการสร้างเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งช่วยยกระดับคุณภาพการสอน ลดความเหลื่อมล้ำ และเสริมสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาในระดับระบบ

ในมุมมองเชิงนโยบายระดับนานาชาติ OECD (2015, pp. 17–25) เน้นว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องเริ่มจากการยกระดับวิชาชีพครู ทั้งด้านสถานะทางสังคม ค่าตอบแทน มาตรฐานวิชาชีพ และระบบการพัฒนาทางวิชาชีพที่เข้มแข็ง นโยบายการสรรหาและคัดเลือกครูในประเทศพัฒนาแล้วมีลักษณะเข้มงวด ใช้เกณฑ์หลายมิติ ทั้งความรู้เชิงวิชาการ สมรรถนะทางวิชาชีพ เจตคติ และคุณลักษณะด้านจริยธรรม ควบคู่กับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการฝึกหัดครูและการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างเต็มรูปแบบจากภาครัฐ

Darling-Hammond (2021, pp. 45–52) ได้ขยายกรอบแนวคิดเชิงนโยบาย โดยเสนอว่าการพัฒนาครูควรเป็นกระบวนการต่อเนื่องตั้งแต่การสรรหา การฝึกหัด การแนะแนวและระบบพี่เลี้ยง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไปจนถึงการประเมินผลและการเติบโตในสายอาชีพ นโยบายที่มีประสิทธิผลจะต้องออกแบบกลไกสนับสนุนให้ครูสามารถพัฒนาความเชี่ยวชาญเชิงลึก สร้างนวัตกรรมการสอน และก้าวสู่บทบาทผู้นำทางการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ทั้งระบบ

จากการสังเคราะห์นโยบายการจัดการศึกษานานาชาติดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าประเทศที่มีระบบการศึกษาที่มีประสิทธิภาพให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิชาชีพครูเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ครอบคลุมการสรรหา การฝึกหัด การพัฒนาทางวิชาชีพ การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ และการพัฒนาภาวะผู้นำทางการศึกษา นโยบายเหล่านี้ต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐทั้งด้านงบประมาณ ทรัพยากร และโครงสร้างการบริหารจัดการ เพื่อสร้างความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนอย่างยั่งยืน

2.1.1.3 แนวคิดการบริหารการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21

การบริหารการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 มีลักษณะเป็นการบริหารเชิงระบบที่มุ่งเน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความยั่งยืนขององค์กรทางการศึกษา ท่ามกลางบริบทของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นักวิชาการด้านการศึกษาได้เสนอแนวคิดและทฤษฎีการบริหารที่สามารถบูรณาการสู่การจัดการศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสถานศึกษาในระยะยาว

นภดล ร่มโพธิ์ และมนวิภา ผดุงสิทธิ์ (2557, น. 45–52) ได้นำเสนอแนวคิดการบริหารจัดการองค์กรด้วยเครื่องมือสร้างมูลค่าเพิ่ม (Organizational Value-Added Tools) โดยประยุกต์

แนวคิด Six Sigma ซึ่งพัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1986 เพื่อใช้ปรับปรุงคุณภาพกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ แนวคิดดังกล่าวสามารถบูรณาการสู่การบริหารสถานศึกษา โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์และการวิเคราะห์เชิงสถิติเป็นฐานในการตัดสินใจเชิงนโยบายและการพัฒนาคุณภาพองค์กร

กระบวนการสำคัญของ Six Sigma คือ DMAIC ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ได้แก่ (1) Define การกำหนดปัญหา เป้าหมาย และบทบาทหน้าที่ของบุคลากรอย่างชัดเจน (2) Measure การรวบรวมและวัดข้อมูลจากการดำเนินงานจริง (3) Analyze การวิเคราะห์หาสาเหตุรากของปัญหา (4) Improve การเลือกแนวทางปรับปรุงที่เหมาะสมบนฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ และ (5) Control การควบคุมและติดตามผลเพื่อให้การพัฒนามีความต่อเนื่อง (นภดล รัมโพธิ์ และมนวิภา ผดุงสิทธิ์, 2557, น. 53-60) ซึ่งสอดคล้องกับการบริหารการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เทียน ทองแก้ว (2558, น. 112-130) เสนอกรอบแนวคิดการบริหารการศึกษาเชิงระบบ CSIPOCF ประกอบด้วย Context, Suppliers, Input, Process, Output/Outcome, Customers และ Feedback โดยเน้นการเชื่อมโยงบริบทของสถานศึกษากับกระบวนการบริหารและผลลัพธ์ที่ตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แนวคิดดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องพิจารณาทั้งปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรควบคู่กัน เพื่อสร้างสมดุลระหว่างคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความรับผิดชอบต่อสังคม

ในกรอบ CSIPOCF บริบทของสถาบัน (Context) ครอบคลุมนโยบาย วิสัยทัศน์ วัฒนธรรม องค์กร และปัจจัยแวดล้อมภายนอก ขณะที่ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ภาวะผู้นำ บุคลากร ผู้เรียน ทรัพยากร และเทคโนโลยี ซึ่งถูกขับเคลื่อนผ่านกระบวนการบริหารทั่วไปและการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Process) เพื่อนำไปสู่ผลผลิตและผลลัพธ์ที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียน คุณภาพองค์กร และความเชื่อมั่นของสังคม (เทียน ทองแก้ว, 2558, น. 131-145)

กนกพร แสนสุขสม (2561, น. 78-95) ได้นำเสนอแนวคิดการบริหารการศึกษาตามนวัตกรรม SHIE ซึ่งมุ่งสร้างชื่อเสียงให้องค์กรควบคู่กับการระดมทรัพยากรทางการศึกษา แนวคิดดังกล่าวให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์องค์กร ผลผลิตทางการศึกษา การบริการ นวัตกรรม วัฒนธรรม การทำงาน ภาวะผู้นำ และความรับผิดชอบต่อสังคม อันเป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความยั่งยืนของสถานศึกษา

นวัตกรรมการบริหารภายใต้แนวคิด SHIE มุ่งเน้น 4 มิติหลัก ได้แก่ (1) การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งด้านวิชาการและจิตใจของผู้เรียน (2) การบริหารงานบุคลากรสู่สถานที่ทำงานแห่งความสุขของครู (3) การบริหารความสัมพันธ์กับศิษย์เก่าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ (4) การบริหารงบประมาณเชิงรุกเพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงทางการเงินของสถานศึกษา (กนกพร แสนสุขสม, 2561, น. 96-110)

วีรยศ เอกรัตน์ (2564, น. 34–52) ได้นำเสนอแนวคิดการบริหารการศึกษาในศตวรรษที่ 21 บนฐาน “ความเจริญงอกงามของนักเรียน” โดยบูรณาการกรอบแนวคิดการพัฒนาคู ประสิทธิภาพ การสอน และผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน แนวคิดดังกล่าวสะท้อนบทบาทของผู้บริหารในฐานะผู้ออกแบบระบบสนับสนุนการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งระดับบุคลากรและระดับห้องเรียน

กรอบแนวคิดการพัฒนาคูประกอบด้วยกรอบม ระบบพี่เลี้ยง การชี้แนะ และการนิเทศติดตาม ขณะที่กรอบแนวคิดประสิทธิผลการสอนเน้นวิธีการสอนที่เหมาะสม บรรยากาศการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียน และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา ส่วนกรอบแนวคิดความเจริญงอกงามของนักเรียนครอบคลุมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เช่น ความมีวินัย ความใฝ่เรียนรู้ และการมีจิตสาธารณะ (วีรยศ เอกรัตน์, 2564, น. 53–70)

จากการสังเคราะห์แนวคิดการบริหารการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 สามารถสรุปได้ว่าแนวคิดดังกล่าวมีจุดร่วมสำคัญคือการบริหารเชิงระบบ การใช้ข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และการมุ่งผลลัพธ์ที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนและความยั่งยืนขององค์กร แนวคิด Six Sigma, CSIPOCF, SHIE และกรอบการพัฒนาคู-การสอน-ผู้เรียน ล้วนเป็นกรอบที่สามารถบูรณาการร่วมกันในการออกแบบการบริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

ดังนั้น การบริหารการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 จึงมิใช่เพียงการจัดการเชิงโครงสร้างหรือเชิงหน้าที่ หากแต่เป็นการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่เน้นคุณค่า คุณภาพ และความร่วมมือของทุกภาคส่วน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทั้งความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และทักษะแห่งอนาคต อันจะนำไปสู่ความเป็นเลิศและความยั่งยืนของสถานศึกษาในระยะยาว

2.2 แนวคิดทฤษฎีการกำหนดและวางแผนพัฒนากลยุทธ์

2.2.1 ความหมายของกลยุทธ์

แนวคิดที่ว่าด้วย “กลยุทธ์” และการพัฒนากลยุทธ์ เป็นองค์ความรู้สำคัญในศาสตร์การบริหาร ที่มุ่งอธิบายแนวทางการกำหนดทิศทาง การตัดสินใจเชิงนโยบาย และการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีแบบแผน เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายภายใต้บริบทที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในองค์กรการศึกษา ซึ่งต้องเผชิญทั้งแรงกดดันด้านคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความคาดหวังของสังคม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 271–272) ให้ความหมายคำว่า “กลยุทธ์” ว่าเป็นวิธีการดำเนินการที่ต้องอาศัยเล่ห์เหลี่ยม ชื่นเชิง และการวางแผนอย่างรอบคอบ ขณะที่ “กลวิธี” หมายถึงวิธีการพลิกแพลงจากความรู้และความชำนาญ และ “ยุทธศาสตร์” หมายถึงศาสตร์ว่าด้วย

การพัฒนาและใช้อำนาจหรือทรัพยากรในมิติต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายในระยะยาว ซึ่งสะท้อนว่ากลยุทธ์เป็นทั้งแนวคิดเชิงนามธรรมและแนวทางเชิงปฏิบัติที่เชื่อมโยงเป้าหมายกับการลงมือทำ

เมื่อพิจารณาในเชิงการบริหารองค์กร กลยุทธ์มิได้หมายถึงเพียงแผนงาน หากแต่เป็นกรอบความคิดที่กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และวิธีการดำเนินงานอย่างสอดคล้องกับบริบทภายในและภายนอกองค์กร เพื่อมุ่งสู่ผลสำเร็จที่คาดหวังอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดการพัฒนากลยุทธ์สมัยใหม่ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมอย่างเป็นระบบ Chermack และ Kasshanna (2007 อ้างถึงใน จุมพล พูลภัทร และคณะ, 2553, น. 21–26) ระบุว่า SWOT Analysis เป็นเครื่องมือพื้นฐานที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการพัฒนากลยุทธ์ เนื่องจากช่วยให้องค์กรสามารถประเมินทั้งศักยภาพภายในและเงื่อนไขภายนอกได้อย่างเป็นระบบและรอบด้าน

การวิเคราะห์ SWOT ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats) ซึ่งเป็นกรอบที่ช่วยให้องค์กรเข้าใจสถานะของตนเองและบริบทแวดล้อมที่ส่งผลต่อการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์

ในการวิเคราะห์บริบทภายนอกเพื่อสนับสนุนการจัดทำ SWOT นักวิชาการเสนอให้ใช้กรอบ C-PEST ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์ด้านผู้รับบริการและคู่แข่ง (Customer/Competitors) การเมืองและนโยบายภาครัฐ (Politics) เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (Economics/Environment) และเทคโนโลยี (Technology) เพื่อให้เห็นแรงผลักดันและแรงดึงจากสภาพแวดล้อมภายนอกอย่างรอบด้าน (จุมพล พูลภัทร และคณะ, 2553, น. 27–30)

ส่วนการวิเคราะห์บริบทภายในองค์กรนิยมใช้กรอบ 7S ของ McKinsey ซึ่งพิจารณาความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ โครงสร้าง ระบบ บุคลากร ทักษะ ค่านิยมร่วม และรูปแบบการบริหาร เพื่อสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงขององค์กรในการขับเคลื่อนกลยุทธ์

เมื่อได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์ SWOT แล้ว บุญเกียรติ ชีวะตระกูลกิจ (2546, น. 85–92) เสนอให้ใช้ TOWS Matrix เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงข้อมูลเชิงกลยุทธ์ โดยนำจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเมทริกซ์ เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ขององค์กร

ผลจากการวิเคราะห์ด้วย TOWS Matrix สามารถจำแนกกลยุทธ์ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

- 1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO) มุ่งใช้จุดแข็งเพื่อคว้าโอกาส
- 2) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST) ใช้จุดแข็งเพื่อลดผลกระทบจากอุปสรรค
- 3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO) ใช้โอกาสมาชดเชยหรือแก้ไขจุดอ่อน
- 4) กลยุทธ์เชิงรับ (WT) มุ่งลดความเสี่ยงจากทั้งจุดอ่อนและอุปสรรคพร้อมกัน

ศศิกิตติยา เทพเสนา (2564, น. 40–48) อธิบายว่ากลยุทธ์เป็นแนวทางการพัฒนาเชิงรุกที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์องค์กรและบริบทอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิผลและบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ในทำนองเดียวกัน สายถวิล แซ่ฮ่ำ (2564, น. 55–63) เห็นว่ากลยุทธ์คือการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุภารกิจขององค์กร โดยคำนึงถึงการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด การสร้างความได้เปรียบ และการควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ช่อม่วง ม่วงทอง (2564, น. 70–78) เสนอว่าการวางแผนกลยุทธ์เป็นกระบวนการบริหารเชิงรุกที่เริ่มจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดกลยุทธ์ การประเมินและตรวจสอบกลยุทธ์ และการปรับปรุงกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง

วีรยศ เอกรัตน์ (2564, น. 90–101) สรุปว่ากลยุทธ์ต้องมีความชัดเจนทั้งในเชิงเป้าหมายและวิธีการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลจากการวิเคราะห์สถานการณ์อย่างละเอียด และต้องสามารถถ่ายทอดสู่การดำเนินงานจริงได้

จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการดังกล่าว สามารถสรุปองค์ประกอบสำคัญของกลยุทธ์ได้ ได้แก่ ชื่อกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ พันธกิจหรือเป้าประสงค์ กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง วิธีการดำเนินกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการ ตัวชี้วัด และการประเมินกลยุทธ์

การประเมินกลยุทธ์เป็นขั้นตอนสำคัญที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของกลยุทธ์ โดยมุ่งพิจารณาความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ต่อองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ศศิกิตติยา เทพเสนา, 2564; ช่อม่วง ม่วงทอง, 2564)

โดยสรุป กลยุทธ์หมายถึงแนวทางการดำเนินงานเชิงบูรณาการที่กำหนดขึ้นจากการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายและภารกิจขององค์กร การพัฒนากลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือวิเคราะห์ที่เหมาะสม เช่น SWOT Analysis และ TOWS Matrix ควบคู่กับการประเมินบริบทภายในและภายนอกอย่างรอบด้าน

ดังนั้น กลยุทธ์จึงทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการเชื่อมโยงวิสัยทัศน์กับการปฏิบัติ เป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กร และเป็นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.2.2 การวางแผนและการจัดการเชิงกลยุทธ์

การวางแผนและการจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการบริหารที่มุ่งกำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์กรอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดเป้าหมาย และการจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และสร้างความได้เปรียบเชิงแข่งขันอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ นักวิชาการเห็นพ้องกันว่า การพัฒนากลยุทธ์มิใช่เพียงการจัดทำแผนระยะยาว

หากแต่เป็นกระบวนการเชิงพลวัตที่ต้องปรับตัวอย่างต่อเนื่องตามบริบทที่เปลี่ยนแปลง (มนรัตน์ แก้วเกิด, 2562, น. 45-47)

ในเชิงโมทัศน์ กรุณา วงษ์เทียนหลาย (2562) อธิบาย “กลยุทธ์” ในลักษณะพหุมิติผ่านกรอบ 5Ps ซึ่งสะท้อนธรรมชาติของกลยุทธ์อย่างรอบด้าน ได้แก่ กลยุทธ์ในฐานะแผน (Plan) กลยุทธ์ในฐานะรูปแบบการดำเนินงาน (Pattern) กลยุทธ์ในฐานะตำแหน่งเชิงการแข่งขัน (Position) กลยุทธ์ในฐานะมุมมองร่วมขององค์กร (Perspective) และกลยุทธ์ในฐานะกลวิธีหรือชั้นเชิง (Ploy) กรอบแนวคิดดังกล่าวชี้ให้เห็นว่ากลยุทธ์เกี่ยวข้องกับทั้งเชิงโครงสร้าง พฤติกรรม และวัฒนธรรมองค์กร

ในมิติของกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ อานนท์ ธิติคุณากร (2562, น. 61-64) เสนอว่าการวางแผนกลยุทธ์เป็นกระบวนการเชิงเหตุผลที่ผู้บริหารต้องตอบคำถามพื้นฐานขององค์กร ได้แก่ องค์กรจะมุ่งไปสู่ทิศทางใด สภาพแวดล้อมมีลักษณะอย่างไร และจะดำเนินการไปสู่เป้าหมายนั้นด้วยวิธีใด โดยเฉพาะในบริบทการศึกษา การวางแผนกลยุทธ์จำเป็นต้องเชื่อมโยงพันธกิจ เป้าประสงค์ และโครงสร้างองค์กรอย่างสอดคล้องกัน

นักวิชาการส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า ขั้นตอนแรกของการพัฒนากลยุทธ์คือการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยนิยมใช้การวิเคราะห์ SWOT เพื่อระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อทิศทางและความสำเร็จขององค์กรในระยะยาว (นวพร กาญจนสร, 2562, น. 72-73; ภาณุภัทร ลีมีจรรย์, 2563, น. 88-90)

สำหรับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก รัฐฉวีรุช นามแก้ว (2562) และสมิทธิ์ อุดมมะนะ (2561) เสนอให้ใช้การวิเคราะห์ PEST ซึ่งครอบคลุมปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเทคโนโลยี เนื่องจากเป็นปัจจัยที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้โดยตรง แต่มีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์อย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในมุ่งประเมินศักยภาพและข้อจำกัดขององค์กร

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในนิยมใช้กรอบ 4Ms ได้แก่ บุคลากร (Man) การเงินและงบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการบริหารจัดการ (Management) ซึ่งช่วยให้องค์กรมองเห็นความพร้อมของทรัพยากร โครงสร้าง และระบบงานที่เอื้อต่อการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (รัฐฉวีรุช นามแก้ว, 2562)

ภายหลังการวิเคราะห์ SWOT นักวิชาการเสนอให้นำผลการวิเคราะห์มาสังเคราะห์เป็นกลยุทธ์ทางเลือกผ่านเทคนิค TOWS Matrix ซึ่งเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและภายนอกอย่างเป็นระบบ โดยก่อให้เกิดกลยุทธ์ 4 ประเภท ได้แก่ กลยุทธ์ SO, ST, WO และ WT (ศักดิ์ดิษฐ์ โรจน์สรารุณย์, 2562, น. 101-108; ภาณุภัทร ลีมีจรรย์, 2563, น. 91-94)

สุวิษฐา ชินธนาชุกิจ (2563) เสนอกรอบกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดทิศทางองค์กร การกำหนดกลยุทธ์ในระดับต่าง ๆ การนำ

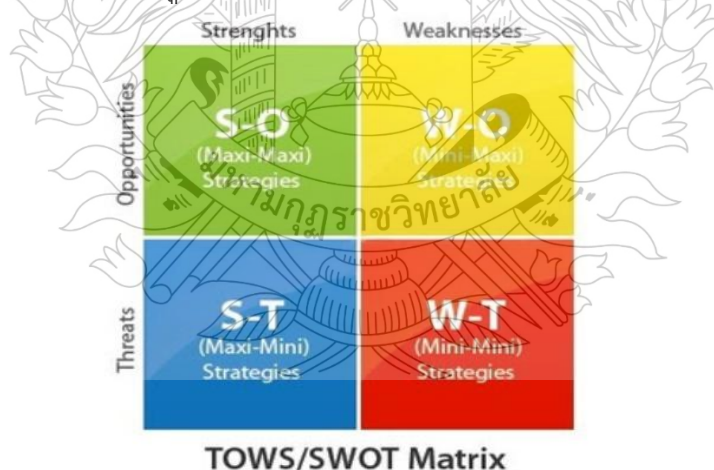
กลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ และการควบคุมประเมินผล ซึ่งสะท้อนความเชื่อมโยงระหว่างความคิดเชิงนโยบายกับการดำเนินงานเชิงปฏิบัติอย่างเป็นระบบ

ในทำนองเดียวกัน เทพสุตา เมฆวิสัย และสถาพร บุตรไสย (2563) อธิบายว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 4-5 ขั้นตอน โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทำหน้าที่เป็นฐานข้อมูลเชิงกลยุทธ์ ขณะที่การประเมินผลและควบคุมกลยุทธ์ทำหน้าที่เป็นกลไกป้อนกลับเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

ในขั้นตอนการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ นักวิชาการเห็นพ้องว่าความสำเร็จของกลยุทธ์ขึ้นอยู่กับการจัดโครงสร้างองค์การ ระบบงาน และวัฒนธรรมองค์การที่เอื้อต่อการดำเนินงาน โดยผู้บริหารระดับกลางและระดับปฏิบัติการมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ ขณะที่ผู้บริหารระดับสูงทำหน้าที่กำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง (อาานนท์ ธิติคุณากร, 2562, น. 66-67)

การควบคุมและประเมินผลเชิงกลยุทธ์จึงมิใช่เพียงการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ หากแต่เป็นกระบวนการสะท้อนกลับ (feedback mechanism) เพื่อปรับปรุงกลยุทธ์ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง (สุวิชญา ชินธนาชูกิจ, 2563)

จากการสังเคราะห์วรรณกรรม สามารถสรุปได้ว่า การวางแผนและการจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการเชิงระบบที่ครอบคลุมการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการควบคุมประเมินผลอย่างต่อเนื่อง กระบวนการดังกล่าวเป็นรากฐานสำคัญของการบริหารจัดการองค์การ โดยเฉพาะองค์การทางการศึกษา ที่ต้องเผชิญความเปลี่ยนแปลงเชิงบริบทและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างซับซ้อนในระยะยาว ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กระบวนการพัฒนากลยุทธ์ S W O T and T O W S Matrix analysis

ที่มา : Apicha Prakobseng

กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้กำหนดกลยุทธ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 โดยยึดหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืนและการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) แผนปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 – 2570) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ปีงบประมาณ 2564 – 2565) เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 บรรลุวัตถุประสงค์ จึงได้กำหนดกลยุทธ์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ
- กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนทุกคน
- กลยุทธ์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- กลยุทธ์ที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ใช้ ROJET 2 MODEL เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา โดยใช้หลักการดำเนินงาน คือ “ได้ใจคน ได้ผลงาน ประสานพลัง” ดังนี้

แผนภาพ ROJET 2 Model

ภาพที่ 2.2 เครื่องมือ ROJET 2 MODEL

R = Recheck ได้แก่ ตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

O = Organization ได้แก่ ศึกษาเพื่อพัฒนาองค์กรให้มีความก้าวหน้า บริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

I = Information ได้แก่ การใช้ข้อมูล ข่าวสาร ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

E = Evaluation ได้แก่ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา นำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนและพัฒนากิจการศึกษามีประสิทธิภาพ

T = Technology ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2 = Quality and Moral ได้แก่ คุณภาพและคุณธรรม

คำว่า **คุณภาพ** มี 5 ระดับ คือ

1. คุณภาพสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กำหนดทิศทางการพัฒนาตามมาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ.2560 ได้แก่

1.1 การบริการจัดการที่ดี

1.2 การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้

1.3 การกระจายอำนาจและการส่งเสริมเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา

2. คุณภาพสถานศึกษา (Education Institution Quality) ประกอบด้วย

2.1 การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (The Education Quality Development Plan)

2.2 การจัดการเรียนการสอน (Organizing Instruction)

2.3 ระบบประกันคุณภาพการศึกษา (Assurance System of Quality)

2.4 การบริหารจัดการ/การนิเทศ (Administration and Management/Supervision)

3. คุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วย

3.1 พัฒนาครูให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูผู้สอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการเรียนรู้”

3.2 อบรม พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานตำแหน่ง ปฏิบัติงานตรงกับความรู้ ความสามารถ วุฒิการศึกษา/การอบรม และลดภาระงานครูที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน การสอน

3.3 ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยใช้ระบบบริหารงานบุคคลที่มีความเป็นธรรม

3.4 สร้างขวัญกำลังใจและยกย่องเชิดชูเกียรติ

4. คุณภาพห้องเรียน (Classroom Quality) ประกอบด้วย

4.1 การจัดสภาพแวดล้อม/บริบท (Classroom Environment)

4.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Learning Process) ดำเนินการดังนี้

1) พัฒนาหลักสูตร จัดทำหน่วยการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

2) การจัดการกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะ 3Rs + 8Cs

3) ครูสอนตามมาตรฐาน ตัวชี้วัด (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551) สอน-สอบ ประจำหน่วยการเรียนรู้

2.3 แนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3.1 ความหมายและบริบทแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกลไกการบริหารการศึกษาที่มุ่งคุ้มครอง ป้องกัน และส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยอาศัยการดำเนินงานเชิงระบบและการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน งานศึกษาของ เพลินพิศ สิงห์คำ (2560) ชี้ให้เห็นว่าการบริหารระบบดังกล่าวควรดำเนินการตามวงจรคุณภาพ PDCA โดยให้ความสำคัญกับการวางแผน การติดตาม และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันของครูและบุคลากรทั้งองค์กร ทั้งนี้ ผลการศึกษาพบว่าการขาดคู่มือและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนส่งผลให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการเรียนรู้และการอบรมเชิงระบบเพื่อยกระดับประสิทธิผลของการดูแลผู้เรียนอย่างแท้จริง

ในเชิงโครงสร้างการบริหาร ปิยะพร บ่อมเกษตร์, เพ็ญวรา ชูประวัติ และ พงษ์ศิริ บรรณพิทักษ์ (2564) เสนอกรอบแนวคิดการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในลักษณะองค์รวม ประกอบด้วย (1) การบริหารจัดการเชิงระบบ (2) กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ (3) การส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการประเมิน คัดกรอง และการส่งต่อนักเรียนยังเป็นจุดอ่อนสำคัญของสถานศึกษา จึงควรเร่งพัฒนาเครื่องมือและมาตรฐานการส่งต่อที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทำหน้าที่เป็นกลไกสนับสนุนความสำเร็จทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยเชิงประจักษ์ของ ฐานิตา (2566) ซึ่งใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ยืนยันว่าความสำเร็จของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้รับอิทธิพลจากปัจจัยเชิงสาเหตุ 6 ด้าน ได้แก่ บทบาทผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของครู การสนับสนุนจาก

ผู้ปกครอง ระบบสารสนเทศ วัฒนธรรมองค์กร และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ผลการศึกษาชี้ชัดว่าการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคส่วนภายในและภายนอกโรงเรียนเป็นเงื่อนไขสำคัญของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดผลอย่างยั่งยืนในบริบทเมืองใหญ่

ในทำนองเดียวกัน ชุตินา เจริญผล (2568) เสนอแนวคิด “ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นเลิศ” ซึ่งเน้นกระบวนการเชิงคุณภาพ ได้แก่ การเยี่ยมบ้าน การคัดกรองเชิงลึก การส่งเสริมศักยภาพรายบุคคล และการบริหารตามวงจร PDCA โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่ายภายนอกเป็นปัจจัยเสริมพลังสำคัญ งานวิจัยดังกล่าวสะท้อนว่าการดำเนินงานเชิงรุกที่เปิดพื้นที่ให้ภาคีเครือข่ายมีบทบาทร่วมกัน จะช่วยสร้างระบบนิเวศการดูแลนักเรียนที่เอื้อต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างรอบด้าน

ในระดับนโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2568) ได้กำหนดกรอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกอย่างชัดเจน โดยเน้น 4 มิติหลัก ได้แก่

- (1) การป้องกัน (Prevention)
- (2) การส่งต่อ (Referral)
- (3) การติดตามดูแล (Follow-up) และ
- (4) การแก้ไข (Intervention)

พร้อมทั้งนำนวัตกรรม “Mobile School” มาใช้เป็นกลไกขยายโอกาสทางการศึกษาแก่กลุ่มเด็กที่หลุดออกจากระบบ ซึ่งสะท้อนแนวคิดการจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทชีวิตของผู้เรียน

จากการสังเคราะห์งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องระหว่างปี พ.ศ. 2560–2568 สามารถสรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้พัฒนาไปสู่รูปแบบการดำเนินงานเชิงรุกที่มีลักษณะองค์รวม โดยอาศัยแนวคิดเชิงระบบ การบริหารตามวงจร PDCA และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นฐานสำคัญ (เพลินพิศ สิงห์คำ (2560), ปิยะพร ป้อมเกษตร์ และคณะ (2564), ฐานิตา (2566), ชุตินา เจริญผล (2568), สพฐ. (2568)) ทั้งนี้ ความเข้มแข็งของระบบมิได้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างภายในเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องอาศัยการประสานภาคีเครือข่ายและการใช้ข้อมูลเชิงระบบเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ อันเป็นรากฐานของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างมั่นคงและยั่งยืนในบริบทการศึกษาร่วมสมัย

2.3.2 ความเป็นมาขององค์ประกอบของแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3.2.1 ความเป็นมาของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ความเป็นมาของการดำเนินงานเชิงรุกในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีรากฐานจากความจำเป็นในการยกระดับการดูแลผู้เรียนจากลักษณะเชิงแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ไปสู่การป้องกัน

คาดการณ์ และส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ แนวคิดดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากการประยุกต์ใช้วงจรคุณภาพ PDCA ในการบริหารจัดการ เพื่อสร้างความต่อเนื่อง ความรับผิดชอบ และการปรับปรุงพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่ง (เพลินพิศ สิงห์คำ, 2560) ขณะเดียวกัน งานวิจัยร่วมสมัยสะท้อนตรงกันว่า การดำเนินงานเชิงรุกจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อสร้างเครือข่ายการดูแลนักเรียนที่ครอบคลุมทั้งมิติการเรียนรู้ พฤติกรรม และคุณภาพชีวิต (ฐานิตา (2566), ชูติมา เจริญผล (2568))

ในเชิงนโยบายและกฎหมาย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้วางหลักการสำคัญว่าการจัดการศึกษาต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (มาตรา 6, 22 และ 24) หลักการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การดูแลช่วยเหลือ และการประสานความร่วมมือกับครอบครัวและชุมชน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ (กรมสุขภาพจิต, 2546, หน้า 1)

จากบริบทการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี และวิถีชีวิตของเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ผลักดันการนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้เป็นกลไกเชิงนโยบายเพื่อรับมือกับภาวะเสี่ยงและปัญหาที่ซับซ้อนของผู้เรียน โดยเน้นการทำงานอย่างเป็นระบบ มีหลักฐานเชิงประจักษ์ และการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน (สพฐ., 2547, หน้า 2; 2552, หน้า 1) ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวยึดหลักการดูแลพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม (Educating the Whole Child) การมีครูที่ปรึกษาเป็นผู้ดูแลใกล้ชิด และการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างโรงเรียน บ้าน และชุมชนอย่างเป็นเอกภาพ

ในเชิงกระบวนการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน ประกอบด้วย

- (1) การค้นหาและรวบรวมข้อมูลนักเรียน
- (2) การคัดกรองและจัดกลุ่มตามระดับความเสี่ยง
- (3) การช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเฉพาะราย
- (4) การส่งต่อกรณีที่ต้องอาศัยหน่วยงานภายนอก และ
- (5) การติดตามและประเมินผล (สพฐ., 2559)

กระบวนการดังกล่าวสะท้อนการเปลี่ยนผ่านจากการดูแลเชิงรับไปสู่การดำเนินงานเชิงรุกที่มีระบบ กลไก และเครือข่ายสนับสนุนอย่างรอบด้าน อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและความยั่งยืนของระบบการศึกษาในระยะยาว

2.3.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

แนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีรากฐานจากนโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนในมิติองค์รวม ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขตามความคาดหวังของสังคม ผ่านกระบวนการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2547, หน้า 3) แนวคิดดังกล่าวได้รับการผลักดันให้สถานศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการสร้างเสริม ป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหา นักเรียน โดยนําระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง

กรมสุขภาพจิต (2544, น.7) ได้พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในฐานะกระบวนการทำงานเชิงระบบที่มีความชัดเจนด้านขั้นตอน วิธีการ และเครื่องมือ โดยยึดหลักสำคัญว่า ผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองแตกต่างกันตามลักษณะเฉพาะบุคคล จึงจำเป็นต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการดูแล ช่วยเหลือ ป้องกัน และส่งเสริมพัฒนา ควบคู่กับการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งบุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

จากแนวคิดดังกล่าว กรมสุขภาพจิต (2544) ยังชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในเชิงพัฒนา ได้แก่ นักเรียนได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและตรงตามปัญหา สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนมีความอบอุ่น นักเรียนรู้จักตนเองและควบคุมตนเองได้ เรียนรู้อย่างมีความสุข และมีพัฒนาการด้านความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งสะท้อนบทบาทของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในฐานะเครื่องมือเชิงป้องกันและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ

ในมุมมองของหน่วยงานด้านการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544, หน้า 44) และกรมวิชาการ (2545, หน้า 7) ให้ความหมายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในลักษณะกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและพฤติกรรมของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สามารถปรับตัวในสังคมได้อย่างเหมาะสม เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์ และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ทั้งในกลุ่มนักเรียนทั่วไปและกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ

ขณะเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2545, หน้า 12) เน้นบทบาทของครูที่ปรึกษาในฐานะบุคลากรหลักของระบบ โดยระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องมีความชัดเจน ขั้นตอน วิธีการ และเครื่องมือที่ชัดเจน พร้อมการประสานงานกับครูที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานภายนอก และการสนับสนุนจากสถานศึกษา เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือมีความต่อเนื่องและตอบสนองต่อปัญหาของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

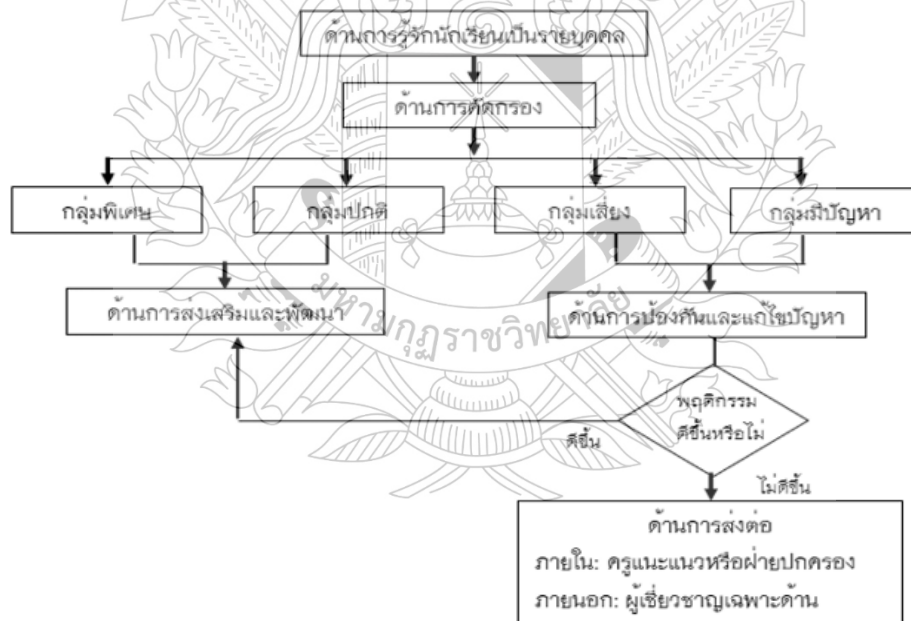
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 3) ได้สรุปความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในเชิงองค์รวมว่า เป็นกระบวนการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหา เพื่อให้ นักเรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มี

คุณภาพชีวิตที่ดี และมีทักษะในการดำรงชีวิต ซึ่งสะท้อนการขยายบทบาทของระบบจากการแก้ไข ปัญหาไปสู่การพัฒนาเชิงรุกอย่างยั่งยืน

ในเชิงการบริหารจัดการ รังสรรค์ เพ็งชู (2551, หน้า 15) อธิบายว่าระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีมาตรฐาน และสามารถตรวจสอบได้ โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นกลไกหลัก และอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และ คณะกรรมการสถานศึกษา ทั้งภายในและภายนอกองค์กรการศึกษา

จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหมายถึงกระบวนการดำเนินงานเชิงระบบที่มีขั้นตอนชัดเจน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมพัฒนา การป้องกัน การช่วยเหลือ และการส่งต่อ โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลัก และอาศัยความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการรอบด้านและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

ในเชิงกระบวนการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, หน้า 2) กำหนดให้ สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมี องค์ประกอบสำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียน การคัดกรอง การช่วยเหลือและพัฒนา การส่งต่อ และการติดตามประเมินผล ซึ่งเป็นกรอบปฏิบัติสำคัญของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย

ภาพที่ 2.3 แสดงกระบวนการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, หน้า 2)

2.3.3 วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและองค์ประกอบ

แนวคิดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามบริบทการจัดการศึกษาและนโยบายของรัฐ โดยในระยะแรก กรมสามัญศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในลักษณะมุ่งเน้นกระบวนการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา กล่าวคือ เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ และเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผ่านกระบวนการทำงานที่มีเอกสารและหลักฐานสามารถตรวจสอบและประเมินผลได้ (กรมสามัญศึกษา, 2544)

ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ขยายกรอบวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความชัดเจนและครอบคลุมมิติเชิงพัฒนาผู้เรียนมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นให้สถานศึกษามีระบบ กระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ควบคู่กับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ตลอดจนหน่วยงานและองค์กรภายนอกในการร่วมกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547)

นอกจากนี้ วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังมุ่งเน้นผลลัพธ์เชิงคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเน้นการดูแล ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพในทุกมิติ ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อันนำไปสู่การเป็นบุคคลที่สมบูรณ์และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547)

ต่อมา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาได้มีการปรับปรุงวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารจัดการเชิงระบบและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเน้นให้การดำเนินงานมีความเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบได้อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านร่องรอยหลักฐานการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งเน้นการบูรณาการความร่วมมือระหว่างโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนระบบอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552)

จากพัฒนาการของวัตถุประสงค์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้พัฒนาจากการมุ่งเน้นประสิทธิภาพเชิงกระบวนการภายในโรงเรียน ไปสู่การเป็นระบบการทำงานแบบบูรณาการที่ให้ความสำคัญทั้งต่อคุณภาพการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ซึ่งเป็นฐานคิดสำคัญในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนและความเข้มแข็งของสถานศึกษาในระยะยาว

2.3.4 ประโยชน์ที่ได้รับของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของการดำเนินงานเชิงระบบที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยกรมสุขภาพจิตได้ชี้ให้เห็นว่า ระบบดังกล่าวช่วยสนับสนุนการดูแลนักเรียนอย่างครอบคลุมและเหมาะสมกับบริบทของแต่ละบุคคล ส่งเสริมความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน เสริมสร้างความสามารถในการควบคุมตนเอง การเรียนรู้อย่างมีความสุข และการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำรงชีวิตในสังคม (กรมสุขภาพจิต, 2544)

หน่วยงานด้านการศึกษาของรัฐได้ให้ข้อค้นพบในทิศทางเดียวกัน โดยกรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา เห็นพ้องว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วยให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา เสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีและอบอุ่นระหว่างครูกับนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักและควบคุมตนเองได้ รวมทั้งพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาสติปัญญา คุณธรรม และความมุ่งมั่นในการเผชิญปัญหา (กรมสามัญศึกษา, 2544; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547; สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552)

ในเชิงระบบโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานระบุว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนก่อให้เกิดคุณค่าในหลายระดับ ตั้งแต่การพัฒนาคุณภาพนักเรียน การลดปัญหาและค่าใช้จ่ายด้านการแก้ไขปัญหาเชิงปลายเหตุ ไปจนถึงการเสริมสร้างระบบข้อมูลเพื่อการติดตาม ประเมินผล และการวิจัย อันนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาทั้งในระดับโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา และระดับประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546, หน้า 8)

กรมสุขภาพจิตยังได้ขยายความถึงคุณค่าของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในเชิงความสัมพันธ์เชิงมนุษยสัมพันธ์ โดยชี้ว่าความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและอบอุ่นระหว่างครูกับนักเรียนเอื้อต่อการส่งเสริมศักยภาพ การป้องกันและแก้ไขปัญหา ตลอดจนการพัฒนาทักษะชีวิตและความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนกับเพื่อน ครู และผู้ปกครองอย่างยั่งยืน (กรมสุขภาพจิต, 2546, หน้า 3)

งานวิจัยในระยะหลังสะท้อนคุณค่าของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในมุมมองการบริหารจัดการ โดยสุรารัตน์ มณีรัตน์ ชี้ว่าระบบดังกล่าวช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนรับรู้ระดับความเข้มแข็งของการดำเนินงาน สามารถนำข้อมูลไปใช้วางแผนพัฒนาโรงเรียน ยกกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ขณะที่ครูที่ปรึกษาสามารถรู้จักและดูแลนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้ปัญหาด้านการเรียนและความประพฤติลดลง และเกิดบรรยากาศแห่งความสุขในโรงเรียน (สุรารัตน์ มณีรัตน์, 2562, หน้า 15)

ในทำนองเดียวกัน กรดา มลิลลา ระบุว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ นักเรียนได้รับการสนับสนุนอย่างรอบด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปในลักษณะ

เกื้อกูล นักเรียนสามารถรู้จักและควบคุมตนเอง เรียนรู้อย่างมีความสุข และได้รับการส่งเสริมให้พัฒนา เติบโตตามศักยภาพ โดยอาศัยความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยความเอาใจใส่อย่างแท้จริง (กรดา มลิตา, 2564, หน้า 29)

จากการสังเคราะห์แนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า ประโยชน์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครอบคลุมทั้งมิติผู้เรียน โรงเรียน และสังคม โดยเป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริม ป้องกัน แก้ไข และพัฒนานักเรียนอย่างเป็นระบบ ช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา เสริมสร้างสัมพันธภาพที่อบอุ่นระหว่างครูกับนักเรียน พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ การควบคุมตนเอง และการเรียนรู้อย่างมีความสุข อันนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพและยั่งยืน

2.3.5 มาตรฐานคุณภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดมาตรฐานคุณภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้สถานศึกษาดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีความต่อเนื่อง และสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวประกอบด้วยกระบวนการสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียน ซึ่งกระบวนการทั้งหมดต้องดำเนินงานอย่างเชื่อมโยงและสอดคล้องประสานกัน เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีคุณภาพและตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

ในเชิงมาตรฐานการดำเนินงาน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและการคัดกรองนักเรียนถือเป็นฐานข้อมูลสำคัญของระบบ โดยเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านส่วนตัว ครอบครัว สุขภาพ พฤติกรรม และการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การประเมินระดับความเสี่ยงและการวางแผนช่วยเหลือที่เหมาะสม ข้อมูลดังกล่าวต้องมีความถูกต้อง ครบถ้วน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนถึงคุณภาพเชิงกระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

มาตรฐานคุณภาพในมิติของการส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหามุ่งเน้นการดำเนินงานเชิงรุกผ่านกิจกรรมที่เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ทักษะชีวิต และศักยภาพรายบุคคลควบคู่กับการให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือเชิงเฉพาะกรณีอย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน การส่งต่อนักเรียนถือเป็นกลไกสำคัญในการประกันคุณภาพของระบบ เมื่อปัญหาที่มีความซับซ้อนเกินขีดความสามารถของโรงเรียน โดยต้องมีการประสานงาน ติดตามผล และสรุปผลการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ เพื่อให้การดูแลนักเรียนเป็นไปอย่างครบวงจรและยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องสะท้อนปัจจัยสนับสนุนมาตรฐานคุณภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน โดยกาญจนา ศรีเกษม พบว่า การมีส่วนร่วมของครูมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่าง

มีนัยสำคัญกับผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะในด้านการคัดกรองนักเรียนและการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ซึ่งบทบาทเชิงรุกของครูในการเก็บข้อมูล สังเกตพฤติกรรม และร่วมวางแผนพัฒนานักเรียน ช่วยเพิ่มความครอบคลุมและความแม่นยำของการดูแลช่วยเหลือ (กาญจนา ศรีเกษม, 2563)

ในทำนองเดียวกัน งานวิจัยของประภาพร ทองปัญญา และณัฐศศิธร ยุทธพันธ์ ซึ่งให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับมาตรฐานคุณภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชนช่วยเสริมความเข้มแข็งด้านการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกและการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยง ขณะที่การจัดทำฐานข้อมูลรายบุคคลและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการคัดกรอง ติดตาม และประเมินผลนักเรียนอย่างเป็นระบบและทันสมัย (ประภาพร ทองปัญญา, 2562; ณัฐศศิธร ยุทธพันธ์, 2561)

โดยสรุป มาตรฐานคุณภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตั้งอยู่บนกระบวนการดำเนินงาน 5 ขั้นที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ภายใต้การมีส่วนร่วมของครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ชุมชน และการใช้ข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความครอบคลุม ถูกต้อง ตอบสนองต่อความต้องการรายบุคคล และนำไปสู่การพัฒนานักเรียนอย่างยั่งยืนในบริบทของสถานศึกษา

2.3.6 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกลไกเชิงนโยบายของสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยอาศัยการบริหารจัดการเชิงระบบเพื่อให้การดูแลช่วยเหลือมีความต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546, หน้า 35)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ 5 องค์ประกอบหลักที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียน

โดยแต่ละองค์ประกอบทำหน้าที่สนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างครบวงจร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546, หน้า 35)

ในเชิงปฏิบัติ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและการคัดกรองนักเรียนทำหน้าที่เป็นฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ของระบบ เพื่อจำแนกระดับความเสี่ยงและกำหนดแนวทางการดูแลที่เหมาะสม ขณะที่การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหา เป็นกลไกเชิงรุกในการเสริมสร้างศักยภาพและลด

ปัจจัยเสี่ยงของผู้เรียน และการส่งต่อเป็นมาตรการรองรับกรณีปัญหาซับซ้อนที่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานภายนอก

โดยสรุป การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสะท้อนแนวคิดการบริหารการศึกษาเชิงระบบที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง บูรณาการข้อมูล กระบวนการ และภาคีเครือข่ายเข้าด้วยกัน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงนโยบายด้านคุณภาพการศึกษา

2.3.6.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นกระบวนการพื้นฐานเชิงระบบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมุ่งจัดเก็บและใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับผู้เรียนอย่างรอบด้าน เพื่อสร้างความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล อันเป็นฐานสำคัญในการคัดกรอง วางแผน และตัดสินใจเชิงบริหารด้านการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหลีกเลี่ยงการใช้ดุลยพินิจเชิงอัตวิสัยหรือการคาดคะเน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 37-40; วิสวรรณ พลเสน, 2547, หน้า 35-38)

ในเชิงโครงสร้าง ข้อมูลที่ใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลควรครอบคลุมมิติสำคัญที่สะท้อนศักยภาพ ปัญหา และปัจจัยเสี่ยงของผู้เรียน ได้แก่

- 1) ด้านความสามารถและการเรียนรู้ (การเรียนรู้ ความสามารถพิเศษ ร่างกาย จิตใจ – พฤติกรรม)
- 2) ด้านครอบครัวและสังคม (เศรษฐกิจ การคุ้มครองสวัสดิภาพ)
- 3) ด้านปัจจัยเสี่ยงเฉพาะ (สารเสพติด ความปลอดภัย พฤติกรรมทางเพศ และประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้อง)

ซึ่งข้อมูลดังกล่าวทำหน้าที่เป็นฐานข้อมูลเชิงนโยบายระดับสถานศึกษาในการกำหนดมาตรการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจำแนกกลุ่ม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 40)

สำหรับกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูล การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลควรดำเนินการอย่างเป็นระบบผ่านเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ ระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรม การสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน การศึกษาเอกสาร และการทดสอบมาตรฐาน ซึ่งช่วยเพิ่มความเที่ยงตรงของข้อมูลและเอื้อต่อการใช้ประโยชน์เชิงบริหารอย่างต่อเนื่อง การดำเนินงานดังกล่าวจึงถือเป็นกลไกเชิงโครงสร้างที่สนับสนุนการบริหารจัดการสถานศึกษาในมิติการพัฒนาผู้เรียนและการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับนโยบายอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547; วิสวรรณ พลเสน, 2547)

2.3.6.2 การคัดกรองนักเรียน

การคัดกรองนักเรียนเป็นกระบวนการเชิงระบบที่ใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ด้านพฤติกรรม สุขภาพ และบริบทแวดล้อมของผู้เรียน เพื่อจำแนกกลุ่มนักเรียนอย่างมีหลักเกณฑ์ อันเอื้อต่อการกำหนด มาตรการดูแลช่วยเหลือที่เหมาะสม ตรงประเด็น และทันต่อสถานการณ์ โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องการ การช่วยเหลือเร่งด่วน ทั้งนี้ การคัดกรองทำหน้าที่เป็นกลไกเชิงนโยบายระดับสถานศึกษาที่เชื่อมโยง ข้อมูลรายบุคคลสู่การตัดสินใจเชิงบริหารอย่างเป็นระบบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 44-46)

ในเชิงการจัดกลุ่ม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) เสนอให้จำแนก นักเรียนตามผลการคัดกรองออกเป็นกลุ่มสำคัญ ได้แก่ 1) กลุ่มปกติ 2) กลุ่มเสี่ยง 3) กลุ่มมีปัญหาที่ ต้องได้รับการแก้ไขเร่งด่วน และ 4) กลุ่มพิเศษหรือกลุ่มที่มีความสามารถโดดเด่น

การจัดกลุ่มดังกล่าวควรอาศัยเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดร่วมกัน มีความชัดเจนด้านระดับ ความรุนแรงและความถี่ของพฤติกรรม เพื่อสร้างมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กรและลดความ คลาดเคลื่อนจากดุลยพินิจส่วนบุคคล

ในมิติการบริหารจัดการ การคัดกรองนักเรียนต้องดำเนินการควบคู่กับการรักษาความลับ การป้องกันการตีตรา และการสื่อสารกับผู้ปกครองอย่างระมัดระวัง เพื่อสร้างความร่วมมือในการดูแล ช่วยเหลืออย่างสร้างสรรค์ งานของศูนย์สุขภาพจิตที่ 9 (2556, หน้า 1-2) ชี้ว่ากลุ่มเสี่ยงอาจยังไม่ ปรากฏพฤติกรรมปัญหาโดยตรง แต่มีปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาไปสู่ปัญหาในอนาคต จึง จำเป็นต้องใช้การคัดกรองเป็นเครื่องมือเฝ้าระวังและวางแผนเชิงป้องกัน ขณะเดียวกัน นักเรียนกลุ่ม พิเศษต้องได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาเต็มศักยภาพ กระบวนการคัดกรองจึงสะท้อน บทบาทของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในฐานะเครื่องมือเชิงนโยบายที่สนับสนุนการบริหาร การศึกษาแบบจำแนกตามความแตกต่างของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.6.3 การส่งเสริมนักเรียน

การส่งเสริมนักเรียนเป็นกลไกเชิงระบบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มุ่ง พัฒนาผู้เรียนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา หรือกลุ่มที่มี ความสามารถพิเศษ โดยเน้นการยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ ในตนเอง และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งทำหน้าที่ทั้งเชิงป้องกันการเกิดปัญหา ใหม่และเชิงฟื้นฟูนักเรียนที่มีความเสี่ยงหรือมีปัญหาให้กลับสู่ภาวะปกติ (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 48)

ในเชิงนโยบายระดับสถานศึกษา การส่งเสริมนักเรียนควรดำเนินการผ่านกิจกรรมหลักที่เป็น ระบบและต่อเนื่อง โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) เสนอแนวทางสำคัญ ได้แก่

- 1) กิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) เพื่อส่งเสริมการรู้จักตนเอง การพัฒนาทักษะชีวิต และความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน
- 2) การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียนในการส่งเสริมและดูแลผู้เรียน
- 3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและทักษะการดำรงชีวิต เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และการใช้ชีวิตในสังคม

โดยสรุป การส่งเสริมนักเรียนมิได้จำกัดอยู่เพียงกิจกรรมเชิงเสริมรายบุคคล แต่เป็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการผู้เรียนแบบองค์รวมที่เชื่อมโยงการพัฒนาเชิงป้องกัน เชิงส่งเสริม และเชิงฟื้นฟูเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ กระบวนการดังกล่าวจึงมีบทบาทสำคัญในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนตามเป้าหมายของสถานศึกษาและความคาดหวังของชุมชน ตลอดจนสนับสนุนการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในมิติของนโยบายและการบริหารสถานศึกษาอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547)

2.3.6.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา

การป้องกันและแก้ไขปัญหาเป็นกลไกเชิงนโยบายที่สำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมุ่งให้สถานศึกษาดูแลนักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ขณะเดียวกันให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา ผ่านมาตรการเชิงป้องกันและเชิงแก้ไขอย่างเป็นระบบ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาพฤติกรรม สุขภาวะทางจิตใจ หรือปัจจัยเสี่ยงทางสังคมพัฒนาไปสู่ปัญหาระดับโครงสร้างของสังคมในระยะยาว (ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล, 2546, หน้า 5)

ในระดับการดำเนินงาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 49) กำหนดให้การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนประกอบด้วยมาตรการหลัก 2 ประการ ได้แก่

- 1) การให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อผ่อนคลายปัญหา ปรับความคิด และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเชิงบวก โดยอาศัยความไว้วางใจระหว่างครูกับนักเรียน
- 2) การจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหา ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมซ่อมเสริม กิจกรรมในชั้นเรียน กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และการสื่อสารกับผู้ปกครอง ทั้งนี้การดำเนินงานต้องอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ การบันทึกติดตาม และการรักษาความลับของนักเรียนอย่างเคร่งครัด

ในเชิงระบบ การป้องกันและแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการจัดการเชิงรุกต่อพฤติกรรมเสี่ยงและสถานการณ์วิกฤต ผ่านกระบวนการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย การเฝ้าระวังสัญญาณเตือนภัย การแทรกแซงอย่างเหมาะสม และการฟื้นฟูภายหลังเหตุการณ์ แนวทาง

ดังกล่าวสะท้อนการบริหารจัดการเชิงระบบที่บูรณาการมิติการป้องกัน แก้ไข และเสริมสร้างสุขภาพของนักเรียนอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547)

2.3.6.5 การส่งต่อนักเรียน

การส่งต่อนักเรียนเป็นกลไกเชิงระบบที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการป้องกันและแก้ไข ปัญหาของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ในกรณีที่ครูที่ปรึกษาไม่สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ หรือดำเนินการช่วยเหลือแล้วพฤติกรรมและสภาพปัญหาของนักเรียนไม่ปรับตัว ในทิศทางที่ดีขึ้น การส่งต่อจึงเป็นมาตรการเชิงนโยบายที่ช่วยลดความเสี่ยงจากการจัดการปัญหาแบบ รายบุคคล และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาพัฒนาไปสู่ระดับที่ซับซ้อนหรือรุนแรงยิ่งขึ้น (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 22, 51)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) จำแนกรูปแบบการส่งต่อนักเรียน ออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

การส่งต่อภายในสถานศึกษา ดำเนินการโดยครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังบุคลากรที่มีบทบาทหรือ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามลักษณะปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่าย ปกครอง

การส่งต่อภายนอกสถานศึกษา ดำเนินการโดยครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครอง ประสานไปยัง ผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานภายนอก เช่น นักจิตวิทยา หน่วยงานด้านสุขภาพจิต หรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับเด็กเป็นรายกรณี ทั้งนี้การส่งต่อสามารถเริ่มต้นได้ตั้งแต่ขั้นการรู้จักนักเรียนหรือการ คัดกรอง ขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงและความจำเป็นของปัญหา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 51)

ในเชิงกระบวนการ การส่งต่อนักเรียนควรดำเนินการอย่างเป็นระบบและคำนึงถึงศักดิ์ศรีของ ผู้เรียน โดยมีแนวปฏิบัติสำคัญ ได้แก่ การประสานงานกับผู้รับช่วงการช่วยเหลือล่วงหน้า การสรุป ข้อมูลนักเรียนและแนวทางช่วยเหลือที่ผ่านมาอย่างครบถ้วน การชี้แจงนักเรียนด้วยถ้อยคำ เชิงสร้างสรรค์เพื่อลดความวิตกกังวล และการติดตามผลอย่างต่อเนื่องหลังการส่งต่อ แนวทางดังกล่าว สะท้อนบทบาทของการบริหารจัดการเชิงเครือข่ายที่บูรณาการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการช่วยเหลือ พัฒนา และพัฒนานักเรียนอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 22)

2.3.7 การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำเป็นต้องดำเนินการภายใต้กรอบการบริหาร เชิงระบบที่มีความเป็นเอกภาพ ต่อเนื่อง และตรวจสอบได้ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานเสนอให้บูรณาการวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (Deming Cycle: PDCA) เป็นฐานคิดในการ ขับเคลื่อนระบบ เพื่อให้การดำเนินงานมีมาตรฐานและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพ

ผู้เรียนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547) วจจรดงกล่าวประกอบด้วยการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงพัฒนา ซึ่งเชื่อมโยงกันเป็นกระบวนการบริหารเชิงนโยบายที่มุ่งผลลัพธ์เชิงคุณภาพอย่างยั่งยืน

ในเชิงกระบวนการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดำเนินงานผ่าน 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

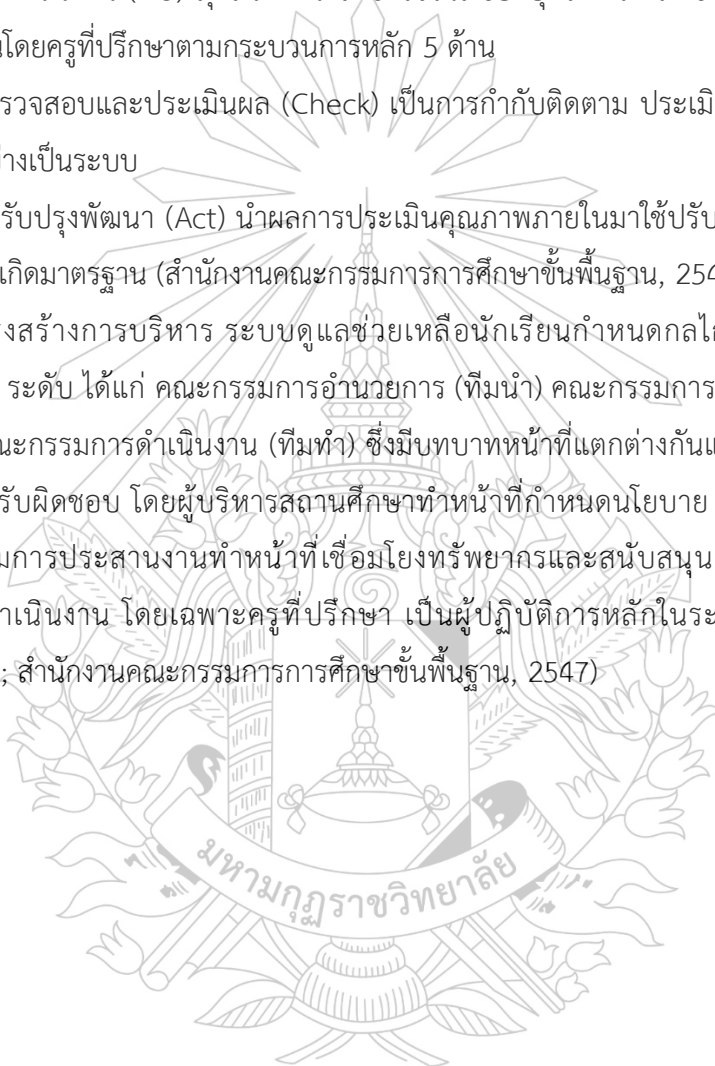
1) การวางแผน (Plan) ครอบคลุมการวิเคราะห์บริบทและความพร้อมของสถานศึกษา การแต่งตั้งคณะกรรมการ และการจัดทำแผนปฏิบัติการ

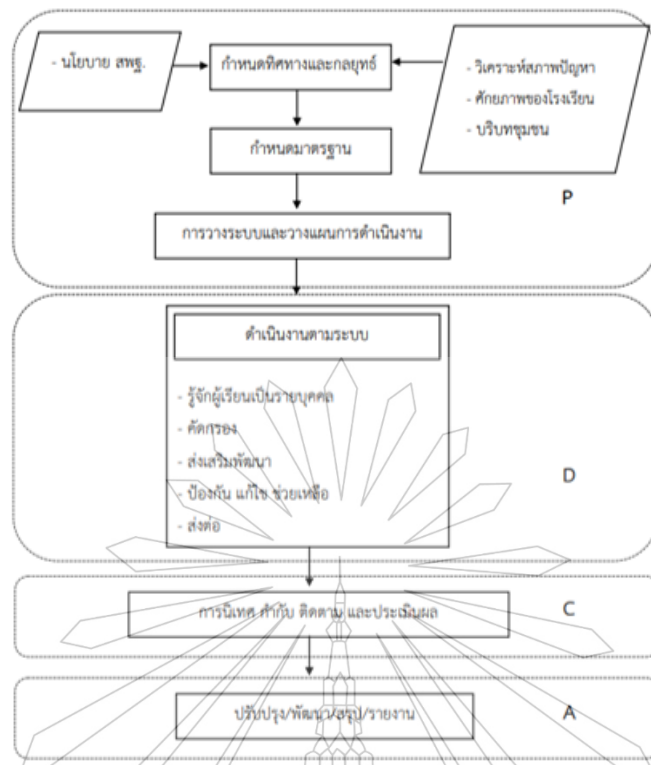
2) การดำเนินงาน (Do) มุ่งสร้างความเข้าใจร่วมของบุคลากร และขับเคลื่อนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการหลัก 5 ด้าน

3) การตรวจสอบและประเมินผล (Check) เป็นการกำกับติดตาม ประเมิน และรายงานผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

4) การปรับปรุงพัฒนา (Act) นำผลการประเมินคุณภาพภายในมาใช้ปรับปรุงและยกระดับการดำเนินงานให้เกิดมาตรฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547)

ด้านโครงสร้างการบริหาร ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกำหนดกลไกการทำงานผ่านคณะกรรมการ 3 ระดับ ได้แก่ คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) และคณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) ซึ่งมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันแต่เชื่อมโยงกันเชิงหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่กำหนดนโยบาย กำกับ และนิเทศ ขณะที่คณะกรรมการประสานงานทำหน้าที่เชื่อมโยงทรัพยากรและสนับสนุนเชิงวิชาการ และคณะกรรมการดำเนินงาน โดยเฉพาะครูที่ปรึกษา เป็นผู้ปฏิบัติการหลักในระดับผู้เรียน (กรมสุขภาพจิต, 2546; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547)

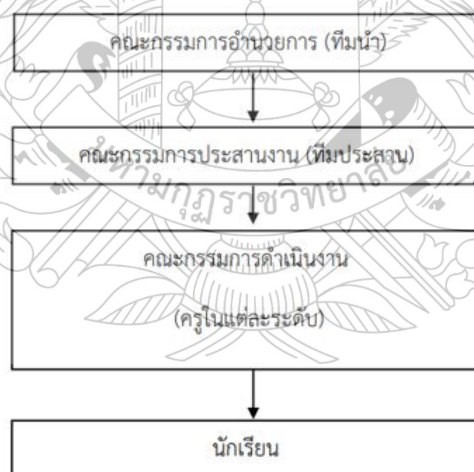

ภาพที่ 2.4 ขั้นตอนการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

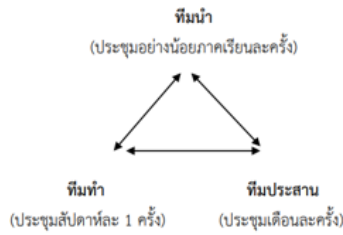
(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552: 42)

โครงสร้างคณะกรรมการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

ภาพที่ 2.5 แผนภูมิโครงสร้างคณะกรรมการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

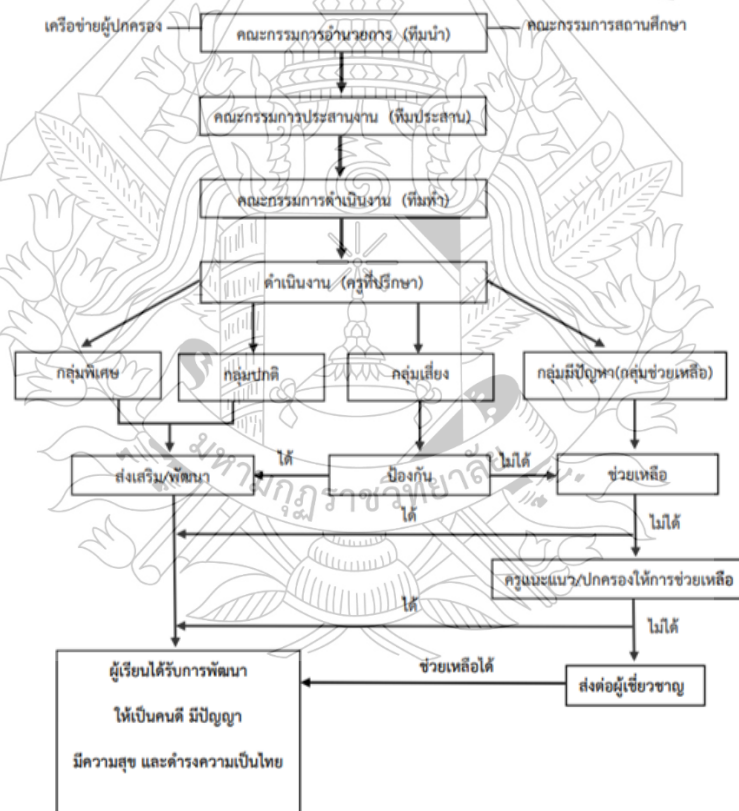
ที่มา : กรมสุขภาพจิต (2546)

ภาพที่ 2.6 แผนภูมิแสดงการทำงานประสานกันและร่วมงานกันเป็นทีม

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547)

โดยสรุป การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการเชิงระบบที่ผสาน การกำหนดนโยบาย โครงสร้างการบริหาร และการปฏิบัติการในระดับสถานศึกษาเข้าด้วยกัน ผ่าน วงจร PDCA และการทำงานแบบเครือข่ายภายในองค์กร ระบบดังกล่าวช่วยเสริมสร้างความสามารถ ของสถานศึกษาในการดูแล ป้องกัน แก้ไข และพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน และสะท้อนบทบาทของ ผู้บริหารในฐานะผู้นำเชิงระบบที่ขับเคลื่อนคุณภาพผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547)

ภาพที่ 2.7 แผนภูมิกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546)

2.3.8 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้านปัจจัยสถานศึกษา

สถานศึกษาเป็นกลไกหลักของรัฐในการจัดการศึกษาและดูแลพัฒนาผู้เรียนตามกรอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติยังพบข้อจำกัดเชิงโครงสร้างและการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของระบบ โดยเฉพาะด้านทรัพยากร การจัดการข้อมูล และความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ประชุม รอดประเสริฐ, 2547, หน้า 315)

ในมิติของทรัพยากรสถานศึกษา ปัญหาสำคัญสะท้อนให้เห็นถึงภาระงานของครูที่ปรึกษาซึ่งต้องรับผิดชอบหลายบทบาทพร้อมกัน ส่งผลให้การติดตามดูแลนักเรียนขาดความต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน งบประมาณและอุปกรณ์สนับสนุนยังไม่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมเชิงป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างครอบคลุม นอกจากนี้ ระบบสารสนเทศนักเรียนยังขาดความเป็นปัจจุบันและความเชื่อมโยงเชิงระบบ ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวางแผนช่วยเหลือไม่ตรงประเด็นและไม่ทันต่อสถานการณ์ (ประชุม รอดประเสริฐ, 2547)

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นปัจจัยเชิงนโยบายที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อความเข้มแข็งของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารต้องทำหน้าที่กำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย โครงสร้างการบริหาร และกลไกการขับเคลื่อนระบบ รวมถึงการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก (สุมาลี ทองงาม, 2555, หน้า 41)

ในเชิงโครงสร้างการบริหาร การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำเป็นต้องอาศัยคณะกรรมการในหลายระดับ ได้แก่ คณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการดำเนินงาน ซึ่งทำหน้าที่แตกต่างกันแต่เชื่อมโยงกันเป็นระบบ โดยคณะกรรมการอำนวยการมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย สนับสนุนทรัพยากร และกำกับทิศทาง ขณะที่คณะกรรมการดำเนินงานเป็นกลไกหลักในการปฏิบัติการตามแผนและประเมินผลการดำเนินงานในระดับปฏิบัติ (สุมาลี ทองงาม, 2555)

ด้านงบประมาณ ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่เอื้อต่อการดำเนินงานทุกมิติของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งในฐานะเครื่องมือสนับสนุนนโยบาย เครื่องมือควบคุมการดำเนินงาน และกลไกตรวจสอบประสิทธิภาพการบริหาร การจัดสรรงบประมาณที่ไม่สอดคล้องกับภารกิจและเป้าหมายของระบบย่อมส่งผลให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่องและไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหวังได้ (ประชุม รอดประเสริฐ, 2547)

นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาทั้งภายในและภายนอกยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สภาพแวดล้อมภายนอก เช่น นโยบายรัฐ เศรษฐกิจ

สังคม เทคโนโลยี และความร่วมมือจากชุมชน รวมถึงสภาพแวดล้อมภายใน เช่น โครงสร้างองค์การ วัฒนธรรมองค์การ และระบบการบริหาร ล้วนมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องมีความสามารถในการคาดการณ์และปรับตัวให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างเหมาะสม (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 17)

ด้านกระบวนการ

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการเชิงระบบที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างองค์รวม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรมจริยธรรม และคุณภาพชีวิต โดยถือเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา กระบวนการดังกล่าวต้องอาศัยการดำเนินงานอย่างมีแบบแผน มีข้อมูลเชิงประจักษ์ และมีความต่อเนื่อง เพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและความแตกต่างระหว่างบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546, หน้า 35)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546, หน้า 35) เสนอว่า กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ด้านที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันได้แก่

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่รอบด้าน เพื่อลดความคลาดเคลื่อนในการวิเคราะห์และตัดสินใจช่วยเหลือ
2. การคัดกรองนักเรียน เพื่อจำแนกนักเรียนตามระดับความเสี่ยงและความต้องการจำเป็นตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน มุ่งเสริมสร้างศักยภาพ ความภาคภูมิใจในตนเอง และป้องกันการเกิดปัญหาในระยะยาว
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยให้ความเอาใจใส่อย่างทั่วถึงและเป็นพิเศษกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา
5. การส่งต่อ ในกรณีที่ปัญหาที่มีความซับซ้อนหรือเกินขีดความสามารถของสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญอย่างทันท่วงที

โดยสรุป กระบวนการทั้ง 5 ด้านทำหน้าที่เป็นกลไกเชิงปฏิบัติการที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การรับรู้ วิเคราะห์ วางแผน ดำเนินการ ไปจนถึงการส่งต่อและติดตามผล ซึ่งหากดำเนินการอย่างครบถ้วนและมีคุณภาพ จะช่วยให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.4 ทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7

แนวคิดเชิงทฤษฎีของสัปปุริสธรรม 7

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) อธิบายว่า สัปปุริสธรรม 7 หมายถึงธรรมของสัตบุรุษ หรือคุณธรรมพื้นฐานของบุคคลผู้ประเสริฐ อันเป็นกรอบคุณธรรมที่หล่อหลอมพฤติกรรม ความคิด และการดำเนินชีวิตอย่างมีเหตุผล มีสติ และรับผิดชอบต่อสังคม โดยธรรมทั้ง 7 ประการทำหน้าที่เป็น “ฐานคุณธรรมเชิงระบบ” สำหรับการพัฒนาตนและการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างยั่งยืน (พระธรรมปิฎก, 2551, หน้า 63–65)

สัปปุริสธรรม 7 ในฐานะกรอบการบริหารและการตัดสินใจเชิงระบบ

ในเชิงการบริหาร สัปปุริสธรรม 7 สามารถตีความเป็นกรอบการคิดเชิงนโยบายและระบบได้แก่

- (1) ธัมมัญญตา การเข้าใจเหตุและหลักการของปัญหา
- (2) อัตถัญญตา การมองเห็นผลลัพธ์และความคุ้มค่าเชิงนโยบาย
- (3) อุตตัญญตา การรู้ศักยภาพและข้อจำกัดของผู้ปฏิบัติ
- (4) มัตตัญญตา การใช้ทรัพยากรอย่างพอเหมาะ
- (5) กาลัญญตา การเลือกจังหวะการดำเนินงาน
- (6) ปริสัจญตา การเข้าใจบริบทและระบบแวดล้อม
- (7) ปุคคลัญญตา การคำนึงถึงความแตกต่างเชิงปัจเจก

กรอบดังกล่าวช่วยให้การวางแผน การตัดสินใจ และการขับเคลื่อนงานมีความสอดคล้องระหว่างเป้าหมาย กระบวนการ และผลลัพธ์ (พระธรรมปิฎก, 2551, หน้า 66–70)

การตีความเชิงการพัฒนาบุคลากรและการบริหารองค์กร

พระมหาบรรจง ดิสรโณ เสนอว่า สัปปุริสธรรม 7 เป็นหลักธรรมที่ส่งเสริมสมรรถนะของผู้บริหารและบุคลากรทั้งด้านเหตุผล คุณธรรม และการทำงานร่วมกัน โดยเน้นการตัดสินใจบนฐานข้อมูลและบริบทจริง การรู้จักตนและผู้อื่น และการรักษาความสมดุลของอำนาจ ทรัพยากร และความสัมพันธ์ในองค์กร (พระมหาบรรจง ดิสรโณ, 2560, หน้า 41–45)

- 4) การประยุกต์ใช้เชิงนโยบายต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

พระปลัดสนธิชัย ปสนนจิตโต มองว่าสัปปุริสธรรม 7 เป็นปรัชญาการบริหารที่เชื่อมโยงความสำเร็จทางโลกและทางธรรม โดยสามารถประยุกต์เป็นกรอบกำกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเหมาะสมเชิงเวลา บริบท และปัจเจกบุคคล ลดการใช้มาตรการแบบเหมารวม และเสริมการตัดสินใจเชิงจริยธรรมในเชิงระบบ (พระปลัดสนธิชัย ปสนนจิตโต, 2561, หน้า 52–56)

2.4.1 กรอบแนวคิดในการวิจัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7

การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกในบริบทการศึกษาศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องอาศัยกรอบแนวคิดที่สามารถอธิบายความซับซ้อนของผู้เรียนและบริบททางสังคมได้อย่างเป็นระบบ การพึ่งพาแนวคิดการบริหารแบบตะวันตกเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอในบริบทวัฒนธรรมไทย ดังนั้น การบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะสัปปุริสธรรม 7 จึงทำหน้าที่เป็นกรอบคุณธรรมเชิงระบบที่เชื่อมโยงเหตุ ปัจจัย กระบวนการ และผลลัพธ์ของการบริหารจัดการเข้าด้วยกันอย่างมีเหตุผล โดยมุ่งเน้นการตัดสินใจบนฐานความเข้าใจผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ความเหมาะสมเชิงบริบท และความรับผิดชอบต่อผลกระทบระยะยาวของการดำเนินงาน (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), 2551, หน้า 63-70)

ในเชิงโครงสร้างแนวคิด สัปปุริสธรรม 7 สามารถใช้เป็นกรอบกำกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ดังนี้ (1) ธัมมัญญูตา และ อตถัญญูตา เป็นฐานการวิเคราะห์สาเหตุและผลลัพธ์เชิงระบบของปัญหานักเรียน (2) อตตัญญูตา และ มัตตัญญูตา เป็นกลไกควบคุมบทบาท การใช้ทรัพยากร และขอบเขตการแทรกแซงอย่างเหมาะสม (3) กาลัญญูตา เป็นกรอบการตัดสินใจเชิงจังหวะเวลา (4) ปริสัจญูตา และ ปุคคัลัญญูตา สนับสนุนการออกแบบมาตรการที่สอดคล้องกับบริบทสังคมและความแตกต่างรายบุคคล กรอบแนวคิดดังกล่าวช่วยให้การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเป็นองค์รวม ลดการดำเนินงานแบบเหวี่ยง และเสริมการตัดสินใจเชิงจริยธรรมในระดับนโยบายและการปฏิบัติ (พระมหาบรรจง ดิสรโณ, 2560, หน้า 41-45; พระปลัดสนธิชัย ปสนนจิตโต, 2561, หน้า 52-56)

2.4.2 ความหมายของสัปปุริสธรรม 7

สัปปุริสธรรม 7 เป็นหลักธรรมว่าด้วยคุณลักษณะของ “สัตบุรุษ” หรือคนดีที่สมบูรณ์ทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา โดยพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) ได้อธิบายไว้ใน พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม ว่า สัปปุริสธรรม 7 หมายถึง ธรรมของสัตบุรุษ หรือคุณสมบัติของคนดี ซึ่งเป็นฐานคุณธรรมที่ทำให้บุคคลดำรงตนอย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อสังคม (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2546, หน้า 229-231)

ในเชิงองค์ประกอบ สัปปุริสธรรม 7 ประกอบด้วยคุณธรรมสำคัญ 7 ประการ ได้แก่ (1) ธัมมัญญูตา รู้จักเหตุและหลักการ (2) อตถัญญูตา รู้จักผลและเป้าหมาย (3) อตตัญญูตา รู้จักตน (4) มัตตัญญูตา รู้จักประมาณ (5) กาลัญญูตา รู้จักกาลเทศะ (6) ปริสัจญูตา รู้จักชุมชนหรือสภาพแวดล้อม และ (7) ปุคคัลัญญูตา หรือ ปุคคัลโปธิปรัญญูตา รู้จักบุคคลเป็นราย ๆ ไป ซึ่งองค์ธรรมเหล่านี้สะท้อนความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจอย่างรอบคอบ และการเข้าใจมนุษย์ในมิติเชิงบริบท (พระครูวินัยธรจักรี ศรีจารุเมธีญาณ, 2556, หน้า 54-56)

นักวิชาการทางพระพุทธศาสนายังชี้ให้เห็นว่า สปัปฺริสธรรม 7 เป็นหลักธรรมที่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อการเป็นผู้นำหรือผู้บริหาร เนื่องจากเน้นการรู้จักตน รู้จักผู้อื่น และรู้จักใช้คนให้เหมาะกับงาน โดยเฉพาะการเข้าใจนิสัย ความสามารถ และความต้องการของผู้ใต้บังคับบัญชา อันนำไปสู่การบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม (พระมหาสมควร สีสงคราม, 2550, หน้า 37-39)

โดยสรุป สปัปฺริสธรรม 7 เป็นหลักธรรมที่มุ่งพัฒนาคุณธรรมภายในของบุคคลให้เป็น “คนดีที่สมบูรณ์” และเป็นกรอบจริยธรรมสำคัญของการเป็นผู้นำที่มีคุณภาพ มีเมตตา และไม่เบียดเบียนตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ได้ทั้งในการดำเนินชีวิตและการบริหารจัดการในบริบททางการศึกษาและสังคมร่วมสมัย

2.4.3 องค์ประกอบของหลักสปฺริสธรรม

สปฺริสธรรม เป็นหลักธรรมว่าด้วยคุณลักษณะของสັตบุรุษหรือคนดีที่สมบูรณ์ อันเป็นฐานจริยธรรมและปัญญาที่กำกับการตัดสินใจ การดำเนินชีวิต และการทำหน้าที่ในบทบาทผู้นำหรือผู้บริหาร โดยพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) อธิบายว่า สปัปฺริสธรรมเป็นธรรมที่ทำให้บุคคลดำรงตนอย่างถูกต้องตามเหตุผล กาลเทศะ และบริบททางสังคม ส่งผลต่อประโยชน์ทั้งต่อตนเองและส่วนรวม (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2546, หน้า 229-231)

ในเชิงโครงสร้าง สปัปฺริสธรรม 7 ประกอบด้วยองค์ธรรมที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การเข้าใจเหตุและผล การรู้จักตนและผู้อื่น ไปจนถึงการใช้ดุลยพินิจเชิงจริยธรรมในการบริหารจัดการ ซึ่งนักวิชาการทางพระพุทธศาสนาเห็นพ้องว่า เป็นหลักธรรมที่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อการประยุกต์ใช้ในการบริหารองค์กรและการบริหารการศึกษา (พระมหาสมควร สีสงคราม, 2550, หน้า 37-39; แก้ว ชิตตะขบ, 2554, หน้า 88-90)

องค์ประกอบของสปฺริสธรรม 7 ประการ

1. ัมมัญญุตตา หมายถึง การรู้จักเหตุและหลักการ เข้าใจความจริง กฎเกณฑ์ และเหตุปัจจัยของปรากฏการณ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
2. อัถถัญญุตตา หมายถึง การรู้จักผลและเป้าหมาย มองเห็นประโยชน์และผลลัพธ์ที่พึงประสงค์จากการกระทำในระยะสั้นและระยะยาว
3. อัถตัญญุตตา หมายถึง การรู้จักตน เข้าใจสถานภาพ ความสามารถ และข้อจำกัดของตน เพื่อประพฤติและพัฒนาตนอย่างเหมาะสม
4. มัตตัญญุตตา หมายถึง การรู้จักประมาณ รู้จักความพอดีในการใช้ทรัพยากร เวลา และอำนาจ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพโดยไม่เกินขอบเขต
5. กาลัญญุตตา หมายถึง การรู้จักกาลเวลา เลือกจังหวะและช่วงเวลาที่เหมาะสมในการตัดสินใจหรือดำเนินการ

6. ปริสัญญูตา หมายถึง การรู้จักชุมชนหรือหมู่คณะ เข้าใจบริบททางสังคม วัฒนธรรม และโครงสร้างความสัมพันธ์

7. บุคคลปโรปริญูตา หมายถึง การรู้จักบุคคล เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อปฏิบัติหรือมอบหมายงานได้อย่างเหมาะสม (พระครูวินัยธรจักรี ศรีจารุเมธีญาณ, 2556, หน้า 54-56)

โดยสรุป สัปปริสธรรม 7 เป็นกรอบคุณธรรมเชิงระบบที่หล่อหลอมให้บุคคลเป็นคนดี มีปัญญา และมีภาวะผู้นำที่สมดุลระหว่างเหตุผลและคุณธรรม ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นฐานแนวคิดในการบริหารจัดการและการพัฒนางานด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.4.4 หลักทฤษฎีธรรม สัปปริสธรรม 7

แนวคิดเชิงทฤษฎีของสัปปริสธรรม 7

สัปปริสธรรม 7 เป็นหลักธรรมว่าด้วยคุณลักษณะของ “สัตบุรุษ” หรือคนดีที่สมบูรณ์ อันเป็นฐานคิดด้านจริยธรรมและปัญญาที่กำกับพฤติกรรม การตัดสินใจ และการดำเนินบทบาทในสังคม โดยพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) อธิบายว่า หลักธรรมดังกล่าวเป็นธรรมประจำใจที่ช่วยให้บุคคลดำรงตนอย่างถูกต้องตามเหตุผล กาลเทศะ และบริบททางสังคม ส่งผลต่อประโยชน์ทั้งต่อตนเองและส่วนรวม (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2551, หน้า 214-218)

สัปปริสธรรม 7 กับการพัฒนาภาวะผู้นำและการบริหาร

นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนาเห็นตรงกันว่า สัปปริสธรรม 7 มีได้จำกัดอยู่เพียงการพัฒนาคุณธรรมส่วนบุคคล หากแต่เป็นหลักการสำคัญของภาวะผู้นำและการบริหารจัดการ โดยเฉพาะในบริบทองค์กรและสถานศึกษา ซึ่งต้องอาศัยทั้งเหตุผล ความเข้าใจมนุษย์ และดุลยพินิจเชิงจริยธรรมในการขับเคลื่อนงานอย่างยั่งยืน (พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, 2561, หน้า 62-65)

องค์ธรรมด้านการใช้เหตุผลและเป้าหมาย (ธัมมญูตา-อรรถญูตา)

ธัมมญูตา หมายถึง การรู้หลักการ เหตุผล และความถูกต้อง ส่วนอรรถญูตา คือการรู้เป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ องค์ธรรมทั้งสองทำหน้าที่เป็นฐานคิดเชิงเหตุ-ผลในการวางแผนตัดสินใจ และกำหนดทิศทางการดำเนินงานให้มีความชัดเจนและคุ้มค่า (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2551, หน้า 219-221)

องค์ธรรมด้านการกำกับตนและการใช้ดุลยพินิจ (มัตตญูตา-กาลญูตา)

มัตตญูตาเป็นคุณลักษณะของการไม่ยึดติดในอดีต เปิดรับความคิดเห็น และพร้อมปรับเปลี่ยนตามเหตุผล ขณะที่กาลญูตาเน้นการรู้จักจังหวะและโอกาสในการตัดสินใจ องค์ธรรมทั้งสองช่วยให้การบริหารมีความยืดหยุ่น ลดความขัดแย้ง และตอบสนองต่อสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม (พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, 2561, หน้า 66-68)

องค์ธรรมด้านความเข้าใจมนุษย์และบริบทสังคม (ปริสญญาตา-บุคคลปโรปรญญาตา-มตัญญาตา)

ปริสญญาตา คือการรู้จักชุมชนหรือกลุ่มบุคคล บุคคลปโรปรญญาตาเป็นการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล และมตัญญาตาเน้นการเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น องค์ธรรมกลุ่มนี้สะท้อนมิติการบริหารเชิงมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วม และการใช้คนให้เหมาะสมกับงาน (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), 2551, หน้า 222-224)

หลักสี่ปรัสธรรม 7 กับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทการศึกษาพิเศษ

งานวิจัยของอภิญา บุนยเกียรติ (2563) และอารียา ก่อกุล และคณะ (2564) ชี้ให้เห็นว่าการประยุกต์สี่ปรัสธรรม 7 เป็นกรอบแนวคิดในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษและโรงเรียนประจำ ช่วยให้การดูแลมีความเป็นองค์รวม เน้นความเข้าใจเชิงลึก การดูแลเฉพาะราย และการทำงานอย่างเป็นระบบโดยยึดหลักเมตตาและเหตุผล

การสังเคราะห์เชิงระบบของสี่ปรัสธรรม 7

โดยสรุป สี่ปรัสธรรม 7 เป็นกรอบทฤษฎีธรรมที่บูรณาการคุณธรรม ปัญญา และการบริหารจัดการเข้าไว้ด้วยกันอย่างเป็นระบบ หลักธรรมทั้ง 7 ทำหน้าที่เสริมหนุนซึ่งกันและกัน ตั้งแต่การใช้เหตุผล กำหนดเป้าหมาย การกำกับตน การเข้าใจบริบท จนถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีคุณภาพ จึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้เป็นฐานแนวคิดในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (สุวรรณทนา ชื่นอยู่ และคณะ, 2565)

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

ทักษะชีวิตในฐานะคุณภาพผู้เรียนเชิงองค์รวม

แนวคิดเรื่องทักษะชีวิตสัมพันธ์โดยตรงกับคุณภาพผู้เรียนในมิติที่ครอบคลุมทั้งด้านวิชาการ และไม่ใช่วิชาการ สุบิน ยุระรัช (2547) อธิบายว่า คุณภาพนักเรียนหมายถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งสะท้อนความสมดุลระหว่างพุทธพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย อันเป็นฐานสำคัญของการดำรงชีวิต การเรียนรู้ และการอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีคุณภาพ

กรอบนโยบายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับการพัฒนาทักษะชีวิต

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) กำหนดมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกรอบเชิงนโยบายที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะมาตรฐานด้านนักเรียน ซึ่งเน้นการรู้จักตนเอง การจัดการอารมณ์ การปรับตัวทางสังคม และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข กรอบดังกล่าวสะท้อนว่าทักษะชีวิตมิใช่ผลลัพธ์เสริม แต่เป็นเป้าหมายหลักของระบบการดูแลเชิงคุณภาพ

การบูรณาการทักษะชีวิตกับกระบวนการและปัจจัยสนับสนุน

มาตรฐานด้านกระบวนการและด้านปัจจัยของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนชี้ให้เห็นว่าการเสริมสร้างทักษะชีวิตจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการเชิงระบบ การมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง และชุมชน รวมถึงทรัพยากรและสื่อที่เอื้อต่อการเรียนรู้ กระบวนการดังกล่าวช่วยให้การพัฒนาทักษะชีวิตเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่แยกขาดจากบริบทโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

ทักษะชีวิตในบริบทดิจิทัลและการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ

Sirivalsuwan (2020) เสนอว่าทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ต้องเชื่อมโยงกับบริบทดิจิทัล โดยเน้นการออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง คิดวิเคราะห์ข้อมูล สื่อสารอย่างรับผิดชอบ และจัดการอารมณ์ในโลกออนไลน์ การเรียนรู้ลักษณะนี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะชีวิตที่สอดคล้องกับสังคมร่วมสมัยและสามารถนำไปใช้ได้จริง

ทักษะชีวิตในเชิงปฏิบัติและการวัดผลได้

Wannuon (2021) ชี้ให้เห็นว่าทักษะชีวิตเป็นทักษะเชิงพฤติกรรมที่สามารถสังเกตและประเมินผลได้ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ งานวิจัยนี้ต่อยอดว่าการเรียนรู้แบบลงมือทำ (learning by doing) และการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากครูและครอบครัว เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้ทักษะชีวิตเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

SEL ในฐานะกรอบบูรณาการการเสริมสร้างทักษะชีวิต

Dunn (2019) อธิบายว่า Social and Emotional Learning (SEL) เป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงความรู้ ทักษะ และทัศนคติ และทักษะเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการจัดการอารมณ์ การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้จริง แนวคิดนี้สะท้อนว่าทักษะชีวิตจะเกิดผลก็ต่อเมื่อสามารถถ่ายถอดจากการ “รู้” ไปสู่การ “ปฏิบัติ” ในสถานการณ์จริง

โรงเรียนในฐานะระบบนิเวศทางสังคมของทักษะชีวิต

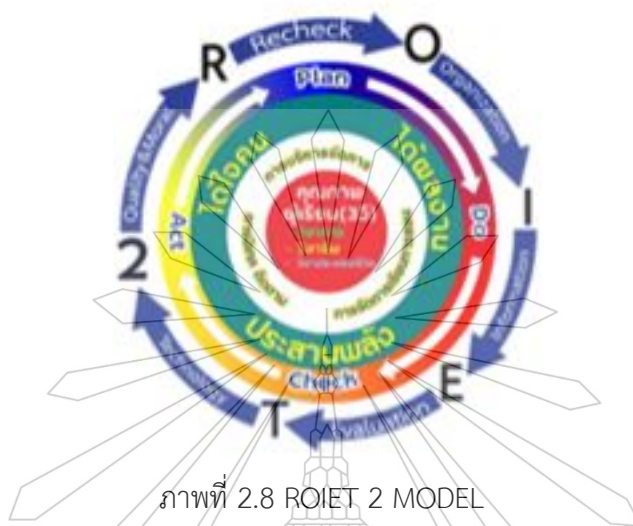
de Gier (2023) เสนอว่าโรงเรียนควรทำหน้าที่เป็นระบบนิเวศทางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะชีวิตผ่านปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน บรรยากาศการเรียนรู้ และการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ แนวคิดนี้สอดคล้องกับการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกที่มุ่งเฝ้าระวัง ป้องกัน และส่งเสริมผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

การสังเคราะห์เชิงระบบสู่การพัฒนาทักษะชีวิตอย่างยั่งยืน

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่าการเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนควรถูกออกแบบเป็นกระบวนการเชิงระบบที่บูรณาการนโยบาย หลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเข้าด้วยกัน โดยใช้กรอบ SEL และแนวคิดโรงเรียนเป็นระบบนิเวศทางสังคมเป็นฐาน ผลลัพธ์ที่คาดหวังคือผู้เรียนสามารถจัดการตนเอง อารมณ์ ความสัมพันธ์ และการตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล อันนำไปสู่การดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

2.6 การขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ใช้ ROJET 2 MODEL เป็นเครื่องมือในการ ขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา โดยใช้หลักการดำเนินงาน คือ “ได้ใจคน ได้ผลงาน ประสานพลัง” ดังนี้

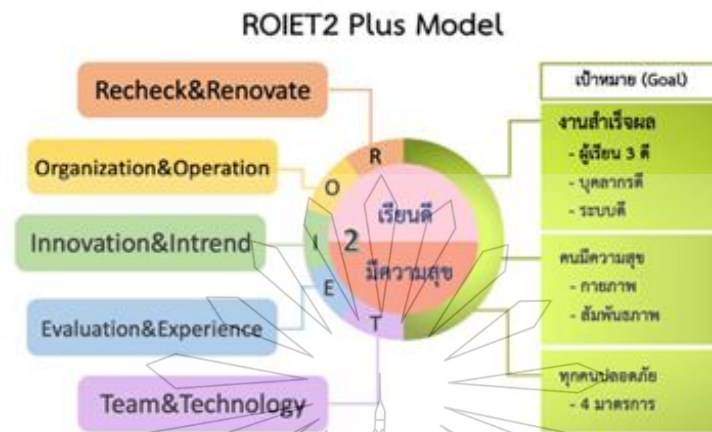

ภาพที่ 2.8 ROJET 2 MODEL

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

กระบวนการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามรูปแบบ ROJET 2 MODEL นั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้ใช้หลักในการดำเนินงาน คือ “ได้ใจคน ได้ผลงาน ประสานพลัง” และใช้วงจรการบริหารงานคุณภาพ (PDCA) เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงการทำงานของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 อย่างเป็นระบบ เพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการศึกษา สู่เป้าหมาย “คุณภาพผู้เรียน 3 วิ” ได้แก่ วิชาการ วิชาชีพ และวิชาประคองชีพ” และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้กำหนดทิศทางการบริหารจัดการศึกษา และนำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ หลักการทำงานเป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ภายใต้นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ.2567 สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนแม่บทแห่งชาติภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 และแผนการปฏิรูปประเทศ(ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2564 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 นโยบายรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภา นโยบายและ จุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน(Sustainable Development Goals: SDGs) โดยใช้แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวนปี พ.ศ. 2567) และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เป็นเครื่องมือใน

การขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยมีเป้าหมายคือ “งานสำเร็จผล คนมีความสุข ทุกคนปลอดภัย” ตามรูปแบบ ROJET 2 Plus Model ในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 2.9 ROJET 2 Plus Model

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

เป้าหมายการพัฒนา

ภาพที่ 2.10 เป้าหมายการพัฒนา ROJET 2 Plus Model

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1. มิติเรียนดี

งานสำเร็จ หมายถึง การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีความสำเร็จในด้านผู้เรียน และบุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วย

1) ผู้เรียน 3 ดี ได้แก่ วิชาการดี วิชาชีวิตดี วิชาประกอบชีวิตดี

2) บุคลากรดี ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพ/เป็นมืออาชีพ มีความก้าวหน้า

3) ระบบดี ได้แก่ ระบบการบริหารจัดการ ระบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ระบบการนิเทศ กำกับ ติดตาม

1. ผู้เรียน 3 ดี ประกอบด้วย

วิชาการดี ได้แก่

1) พัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความพร้อมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา

2) พัฒนา ส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณตามวัย

3) พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะ 3Rs +8Cs

4) พัฒนาส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพปัญหาในการดำรงชีวิต

5) พัฒนานักเรียนทุกระดับชั้นให้มีความสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้เหมาะสมตามวัย

6) ยกย่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกระดับชั้นให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน

วิชาชีพดี ได้แก่

1) ส่งเสริมทักษะวิชาชีพ

2) ส่งเสริมการนำ Soft Power ที่มีอยู่ในตนเอง ท้องถิ่น/ชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์

3) ส่งเสริมให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เลือกเรียนวิชาเสริมเป็นวิชาชีพให้ตรงกับความต้องการของตนเอง ท้องถิ่นและประเทศชาติ

วิชาประจำท้องถิ่น ได้แก่

1) ปลูกฝังความรักในสถาบันหลักของชาติ

2) เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

3) ปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ และค่านิยมหลัก 12 ประการ

4) จัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ

5) เสริมสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะ โดยการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนผ่านสาระการเรียนรู้ทุกวิชา และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

บุคลากรดี ประกอบด้วย

1) พัฒนาครูให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูผู้สอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้” เน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

2) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานตำแหน่ง ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ ลดภาระงานครูที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

3) พัฒนางานโดยใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนางาน

4) สร้างขวัญกำลังใจและยกย่องเชิดชูเกียรติ

ระบบดี ประกอบด้วย

1) จัดให้มีระบบการบริหารจัดการ

- จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา / แผนปฏิบัติการประจำปี
- จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษามีความเข้มแข็ง
- จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน
- จัดระบบบริหารงบประมาณให้มีความเข้มแข็ง โปร่งใส ตรวจสอบได้
- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคล ยึดหลักธรรมาภิบาล

2) ระบบการบริหารจัดการหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้

3) จัดระบบการนิเทศ กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

2. มิติมีความสุข

คนมีความสุข หมายถึง ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสุขภาพกาย ใจ ที่เป็นสุข นักเรียนอยากมาเรียน เรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ ครูผู้สอนมีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ รักเด็ก ให้การช่วยเหลือดูแลผู้เรียนให้สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ รวมทั้งอาคารสถานที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย

ด้านกายภาพ

- 1) จัดสภาพแวดล้อม/บริบทให้เอื้อต่อการเรียนรู้
- 2) ห้องเรียน อาคารสถานที่ สะอาด น่าดู น่าอยู่ น่าเรียน มีสถานที่พักผ่อน มีจุด
เช็คอิน
- 3) ห้องเรียนคุณภาพ อุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีพร้อม

ด้านสัมพันธภาพ

1) ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรักความสามัคคี ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
เต็มใจ เต็มเวลา เต็มความสามารถ

2) ครูมีจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ เป็นกัลยาณมิตร รัก เอื้ออาทร ให้การช่วยเหลือ
ผู้เรียน

3) ผู้เรียนอยากมาเรียน และเรียนรู้อย่างมีความสุข

ทุกคนมีความปลอดภัย หมายถึง ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนมีความ
ปลอดภัยในร่างกาย ชีวิต ทรัพย์สิน และจิตใจ ประกอบด้วยภัย 4 ประเภท ได้แก่ 1) ภัยที่เกิดจาก
การใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence) เช่น การทะเลาะวิวาท การล่อลวงลักพาตัว การล่วงละเมิด
ทางเพศ 2) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident) เช่น ภัยจากยานพาหนะ ภัยธรรมชาติ ภัยจากอาคาร

เรียนและสิ่งก่อสร้าง 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right) เช่น การถูกทอดทิ้งรวมถึงการไม่ได้
รับความเป็นธรรม 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบต่อสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness) เช่น
การบูลลี่ ติดเกม ยาเสพติด โรคระบาดมนุษย์ ซึ่งสถานศึกษาต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัย
ดังนี้

1. มาตรการป้องกัน

1) มีแผนปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ (Safety School)

2) พัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครู บุคลากร ในการดูแลช่วยเหลือ ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ

3) พัฒนาสิ่งแวดล้อมและ บรรยากาศในสถานศึกษา

4) การมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและภาคีเครือข่าย

2. มาตรการระหว่างเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา

1) จัดการและแก้ไขให้ช่วยเหลือหากเกิด เหตุการณ์

2) คัดกรองและช่วยเหลือเบื้องต้นใน สถานศึกษา

3) จัดการและประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4) ส่งต่อผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่ชัดเจน (กรณีส่งต่อ)

5) ติดตามและประสานงานในการประเมิน สภาพจิตใจของนักเรียน

3. มาตรการเยียวยาและการบำรุงขวัญ

1) มาตรการช่วยเหลือ เยียวยา ฟ้นฟูจิตใจ ผู้ที่ได้รับผลกระทบ

2) ประสานทำความเข้าใจตามสถานการณ์ และความเหมาะสมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

4. มาตรการในการรายงานเหตุ

1) รายงานระหว่างประสบเหตุ

2) รายงานหลังประสบเหตุ

3) การติดตามและประเมินผลมาตรการ การรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้ตระหนักถึงภารกิจหลักในการ
ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้น
พื้นฐาน ดังนี้

2.6.1 นโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ประจำปี งบประมาณ พ.ศ.2567

1. ด้านความปลอดภัย

1.1 พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยของผู้เรียนทุกคน พร้อมเสริมสร้างระบบและกลไกในการดูแลความปลอดภัยอย่างเข้มข้น ให้กับผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา จากโรคภัยต่าง ๆ ภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบ

1.2 ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดีและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1.3 สร้างภูมิคุ้มกัน การรู้เท่าทันสื่อและเทคโนโลยี ในการดำเนินชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) และชีวิตวิถีปกติต่อไป (Next Normal)

2. ด้านโอกาส

2.1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กปฐมวัยที่มีอายุ 3 – 6 ปีทุกคน เข้าสู่ระบบการศึกษา สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการดูแลปกป้อง เพื่อให้มีพัฒนาการครบทุกด้าน โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.2 จัดการศึกษาให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เข้าถึงโอกาส ความเสมอภาค และได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะสำหรับการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ

2.3 จัดการศึกษาให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เข้าถึงโอกาส ความเสมอภาค และได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

2.4 ส่งเสริมเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส ให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและจัดหาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้ การฝึกอาชีพ เพื่อให้ทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถพึ่งตนเองได้

2.5 พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นรายบุคคล เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการศึกษา โดยเฉพาะการดูแลและป้องกันไม่ให้นักเรียนออกจากระบบการศึกษา และช่วยเหลือเด็กตกหล่น เด็กออกกลางคันให้กลับเข้าสู่ระบบ

3. ด้านคุณภาพ

3.1 ส่งเสริม สนับสนุน สถานศึกษาที่มีความพร้อม ให้นำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เน้นสมรรถนะไปใช้ตามศักยภาพของสถานศึกษา ให้สามารถออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการและบริบท

3.2 พัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่เหมาะสมตามช่วงวัย สามารถจัดการตนเอง มีการคิดขั้นสูง มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถจัดระบบและกระบวนการทำงานของตนเองและร่วมกับผู้อื่นโดยใช้การรวมพลังทำงานเป็นทีม เป็นพลเมืองที่ดี มีศีลธรรม และอยู่ร่วมกับธรรมชาติ และวิทยาการอย่างยั่งยืน รวมทั้งมีความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.3 จัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 นำไปสู่การมีอาชีพ มีงานทำ และส่งเสริมความเป็นเลิศของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

3.4 ส่งเสริม และพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียน ให้ควบคู่การเรียนรู้ นำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้และสมรรถนะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล รวมทั้งส่งเสริมการนำระบบธนาคารหน่วยกิตมาใช้ในการเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียนในสถานศึกษา

3.5 พัฒนา ส่งเสริม ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งบุคลากรสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิชาชีพ

4. ด้านประสิทธิภาพ

4.1 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา โดยการกระจายอำนาจและใช้พื้นที่เป็นฐาน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักธรรมาภิบาล

4.2 นำเทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการฐานข้อมูล มาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการเรียนรู้ของผู้เรียน

4.3 ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาโรงเรียนคุณภาพ ใช้พื้นที่เป็นฐาน ใช้นวัตกรรมในการขับเคลื่อนบริหารจัดการโดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน และแสวงหาความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับเพื่อให้ประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

4.4 เพิ่มประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา และปรับกระบวนการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) และวิถีชีวิตปกติต่อไป (Next Normal)

สรุปได้ว่า คุณภาพนักเรียนสามารถจำแนกได้เป็น 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านร่างกาย (2) ด้านจิตใจ (3) ด้านสติปัญญาและทักษะ และ (4) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกันระหว่างมาตรฐานด้านนักเรียนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานการศึกษาชาติ โดยทั้งหมดมุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านและสมดุล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบคุณภาพผู้เรียนบนฐานการสังเคราะห์จากกรอบมาตรฐานดังกล่าว กล่าวคือ คุณภาพด้านร่างกายหมายถึง การมีสุขภาพกายที่ดี ด้านจิตใจหมายถึง การมีสุขภาพจิตและสุขนิสัยที่เหมาะสม มีสุนทรียภาพ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น สามารถจัดการอารมณ์และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ด้านสติปัญญาและทักษะหมายถึง ความสามารถในการแสวงหาความรู้ คิวิเคราะห์แก้ปัญหา ทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีทักษะชีวิตในการป้องกันและหลีกเลี่ยงภัย ขณะที่ด้านคุณธรรม

จริยธรรมหมายถึง การมีคุณลักษณะทางคุณธรรม ค่านิยม และจริยธรรมที่พึงประสงค์ อันเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืน

5. คุณภาพผู้เรียน หมายถึงการพัฒนาผู้เรียน 3 ด้าน ดังนี้

5.1 วิชาการ ได้แก่

1) พัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความพร้อมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา

2) พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะ 3Rs +8Cs

3) พัฒนาส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพพหุปัญญาในการดำรงชีวิต

4) พัฒนานักเรียนทุกระดับชั้นให้มีความสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ตามวัย

5) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกระดับชั้นให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน

5.2 วิชาชีพ ได้แก่

1) เสริมทักษะวิชาชีพ

2) การส่งเสริม OSOP หรือ One School One Product

3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 3 ต้องเลือกเรียนวิชาเสริมเป็นวิชาชีพให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติได้

5.3 วิชาปกครองชีพ ได้แก่

1) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ

2) ค่านิยมหลัก 12 ประการ

3) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4) เสริมสร้าง ความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะ ให้แก่ผู้เรียน โดยการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนผ่านสาระการเรียนรู้ทุกวิชา รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

คำว่าคุณธรรม คือ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ประพฤติตนอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาล

กระบวนการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามรูปแบบ ROJET 2 MODEL นั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้ใช้หลักในการดำเนินงาน คือ “ได้ใจคน ได้ผลงาน ประสานพลัง” และใช้วงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงการทำงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

อย่างเป็นระบบ เพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการศึกษา สู่เป้าหมาย “คุณภาพผู้เรียน 3 วิ” ได้แก่ วิชาการ วิชาชีพ และวิชาปกครองชีพ

ภาพที่ 2.11 ROJET 2 Model

R = Recheck หมายถึง ตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

O = Organization หมายถึง ตีกำหนดวัตถุประสงค์และกำหนดเป้าหมายคุณภาพการศึกษา

I = Information หมายถึง สร้างและหานวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

E = Evaluation หมายถึง การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

T = Total Reflection หมายถึง สะท้อนผลการดำเนินงานเพื่อทราบจุดแข็ง จุดพัฒนา

2 = Reinforce & Praise หมายถึง เสริมแรงและชื่นชมยินดี

ภาพที่ 2.12 นวัตกรรม “สามผสานพลังขับเคลื่อน...สู่คุณภาพผู้เรียน”

นวัตกรรม “สามผสานพลังขับเคลื่อน...สู่คุณภาพผู้เรียน” โดยใช้ 3 กระบวนการในการขับเคลื่อน ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด
2. การนิเทศภายใน โดเน้นกระบวนการนิเทศสถานศึกษาที่เข้มแข็ง

3. การนิเทศ ติดตาม จากหน่วยงานต้นสังกัด โดยการมีส่วนร่วมของคณะ ก.ต.ป.น. และคณะ
อนุ ก.ต.ป.น. ศึกษาวิเคราะห์พร้อมผู้เกี่ยวข้อง

จุดเน้นการพัฒนา คือ คุณภาพผู้เรียน ทั้งในด้านวิชาการ วิชาชีพ และวิชาทักษะชีวิต ดังนี้

วิชาการ ได้แก่ ผู้เรียนมี มรรคนะสำคัญตามหลักสูตรและคุณลักษณะของผู้เรียนใน
ศตวรรษที่ 21

วิชาชีพ ได้แก่ ส่งเสริมทักษะวิชาชีพ และ ส่งเสริมการมีงานทำ

วิชาทักษะชีวิต ได้แก่ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ, คุณภาพของผู้ด้าน
คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมอันดีงาม และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากการสังเคราะห์แนวคิดและงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง ทำให้สรุปความสัมพันธ์นำไปสู่
กระบวนการวิจัยได้ดังนี้

**องค์ประกอบเชิงระบบของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลัก
สัปปุริสธรรม 7**

จากการสังเคราะห์แนวคิดและงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่าการดำเนินงาน
เชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นกรอบแนวคิดเชิงระบบที่ประกอบด้วย
องค์ประกอบหลัก 3 ประการ ได้แก่ (1) กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุก (2) ประสิทธิภาพการดำเนินงาน
และ (3) การเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน โดยมีหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นฐานคิดเชิง
คุณค่าและเหตุผล ได้แก่ อัมมัญญตา อตถัญญตา อตตัญญตา มัตตัญญตา กาลัญญตา ปริสัจญตา
และปุคคลัญญตา ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรอบกำกับการตัดสินใจ การวางแผน และการดำเนินงานให้มีความ
เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและผู้เรียน (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2559)

กลยุทธ์และประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มุ่งเน้นการวางแผนเชิงป้องกันและ
ส่งเสริมอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมการดูแลนักเรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และ
สติปัญญา โดยอาศัยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ครอบครั้ว ชุมชน และเครือข่ายภายนอก
ประสิทธิภาพของการดำเนินงานสะท้อนผ่านการบริหารจัดการทรัพยากร การประสานงาน การใช้
ข้อมูลเชิงประจักษ์ และการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สามารถตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน (สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

การเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนและการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา

ผลลัพธ์เชิงระบบของการดำเนินงานเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพ คือ การเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน อันประกอบด้วยความสามารถในการคิดและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล การจัดการอารมณ์ การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น การสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการปรับตัวต่อบริบททางสังคม การเชื่อมโยงเชิงเหตุผลระหว่าง กลยุทธ์การดำเนินงาน → ประสิทธิภาพการดำเนินงาน → การพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน จึงสะท้อนให้เห็นกลไกการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างเป็นองค์รวม ทั้งในระดับผู้เรียน ห้องเรียน และองค์กรสถานศึกษา ซึ่งสามารถใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักในการวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางเชิงนโยบายและการปฏิบัติในบริบทโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญ

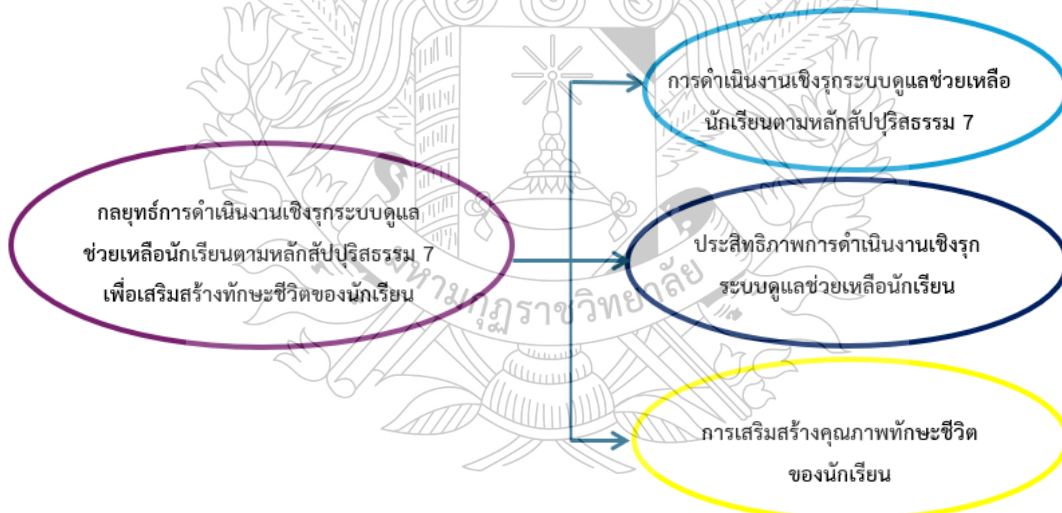
ดังตารางสังเคราะห์องค์ประกอบหลักของแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนดังนี้

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบหลักของแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนฯ (ต่อ)

นักวิชาการ	องค์ประกอบ กลยุทธ์การดำเนินงาน เชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7	Johnson, G., & Scholes, K. (2008)	Bryson, J. M. (2011)	Hopson-Lamar (2009)	Ross (2024)	Dunn (2019)	Kinnucan, Henry W (2012)	Andrew Hogue (2017)	Gius (2012)	WHO (2020)	Lauri Leeper (2008)	UNICEF (2018)	ทิพย์โยธิตา, ด. (2561).	อึ้งยง, ข. (2561)	พิธยานุวัฒน์, ส. (2551)	สุชีวะ, ศ. (2561)	พัฒนจักร, อ. (2563)	จนสกรกุล, ส. (2560)	แสนสุข, ม. (2565)	ชัยพฤกษ์, ส. (2564)	ยุพธนา (2562)	รวม
9. คุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	13
10.การพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมทางเลือก		✓	✓	✓		✓	✓	✓			✓		✓			✓		✓				9
11.การพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็น ฐาน																		✓				3
12.การยกระดับภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ Learning Loss			✓						✓						✓		✓		✓			4

จากการสังเคราะห์ตารางองค์ประกอบหลักของแนวคิดการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกเพื่อเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนประถมศึกษา พบว่า แม้นักการศึกษาและนักทฤษฎีจะให้คำนิยามและเรียกชื่อองค์ประกอบแตกต่างกัน แต่มีนัยเชิงความหมายและสาระสำคัญที่สอดคล้องกันในเชิงระบบ ผู้วิจัยจึงดำเนินการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบและสังเคราะห์องค์ประกอบจากงานวิจัยและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง จนสามารถจัดกลุ่มเป็นองค์ประกอบเชิงทฤษฎี (Theoretical framework) จำนวน 15 องค์ประกอบ โดยใช้เกณฑ์ความถี่ของการถูกกล่าวถึงจากนักวิชาการไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของแหล่งอ้างอิงทั้งหมด (ตั้งแต่ 13 แหล่งขึ้นไป) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกองค์ประกอบหลัก (Creswell, 2018, p. 63; สพฐ., 2564, หน้า 18–20) ผลการสังเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า องค์ประกอบที่มีนัยสำคัญสูงและครอบคลุมการดำเนินงานเชิงระบบสามารถบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual framework) ได้ 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (1) กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปริสธรรม 7 ซึ่งทำหน้าที่เป็นฐานคิดเชิงคุณค่าและเหตุผลในการบริหาร (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), 2559, หน้า 112–118) (2) ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในมิติของความเป็นระบบ ความต่อเนื่อง และการมีส่วนร่วม และ (3) การเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียนในมิติด้านการคิด การจัดการตนเอง และการปรับตัวทางสังคม องค์ประกอบทั้งสามจึงถูกนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักในการวิจัยครั้งนี้ เพื่ออธิบายกลไกเชิงเหตุผลของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกอย่างเป็นองค์รวม

ภาพที่ 2.13 โมเดลสมมุติฐาน องค์ประกอบ ของแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

จากภาพโมเดลสมมุติฐานองค์ประกอบของแนวคิดกลยุทธ์การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 เพื่อส่งเสริมคุณภาพนักเรียน แสดงให้เห็นกรอบสมมุติฐานเชิงโครงสร้างที่สังเคราะห์จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของนักวิชาการด้านการบริหาร การศึกษาและนโยบายการศึกษา โดยสามารถจำแนกองค์ประกอบเชิงแนวคิดออกเป็น 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (1) การพัฒนากลไกและกระบวนการจัดการศึกษาเชิงระบบที่เอื้อต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง (2) การบริหารจัดการชั้นเรียนที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล (3) การออกแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มุ่งพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน (4) การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนทุกกลุ่ม และ (5) การเสริมสร้างพื้นที่ปลอดภัยทางกาย จิตใจ และสังคมในสถานศึกษา องค์ประกอบดังกล่าวสะท้อนหลักการของสี่ปรัศธรรม 7 ในมิติของความรู้ในหลักการ ความเหมาะสมตามกาล บุคคล และบริบท ซึ่งทำหน้าที่เป็นฐานคิดเชิงคุณค่าในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารเชิงรุก (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), 2559, หน้า 98-105) ทั้งนี้ การบูรณาการองค์ประกอบทั้งห้าเข้าสู่โมเดลสมมุติฐานจึงทำให้กรอบแนวคิดการวิจัยมีความเชื่อมโยงเชิงเหตุผลระหว่างนโยบาย กระบวนการบริหาร และผลลัพธ์ด้านคุณภาพนักเรียนอย่างเป็นระบบ และสามารถนำไปใช้เป็นฐานในการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและการทดสอบสมมุติฐานในขั้นตอนการวิจัยต่อไป (Creswell, 2018, p. 66; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564, หน้า 21-24)

นิยามเชิงปฏิบัติการของสมมุติฐาน และองค์ประกอบ

1. นิยามเชิงปฏิบัติการของสมมุติฐาน องค์ประกอบการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปรัศธรรม 7

การพัฒนากลไกและกระบวนการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 ตั้งอยู่บนฐานแนวคิดการบริหารเชิงระบบที่มุ่งป้องกัน แก้ไข และพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม โดยบูรณาการข้อมูล หลักฐาน และความร่วมมือของทุกภาคส่วน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน

Kinnucan (2012, pp. 41-48) เสนอแนวคิดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงป้องกันโดยใช้ข้อมูลเชิงพยากรณ์เป็นฐาน เพื่อระบุสัญญาณความเสี่ยงตั้งแต่ระยะเริ่มต้น และออกแบบมาตรการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับนักเรียนรายบุคคล ซึ่งสะท้อนการเปลี่ยนจากการแก้ปัญหาเชิงรับไปสู่การบริหารเชิงรุกอย่างเป็นระบบ

งานของ Kinnucan (2012) และ Leeper (2008, pp. 66–73) ชี้ตรงกันว่าระบบฐานข้อมูลนักเรียนรายบุคคลและการเฝ้าระวังความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง (continuous surveillance) เป็นกลไกหลักที่ช่วยเพิ่มความแม่นยำในการตัดสินใจ และทำให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างทันที่และตรงจุด

การดำเนินงานเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพต้องตั้งอยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์ (evidence-based management) โดยใช้ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์แนวโน้ม วางแผน และประเมินผลการช่วยเหลือ ซึ่งช่วยลดปัญหาซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Leeper, 2008)

Gius (2012, pp. 102–110) เสนอกรอบแนวคิด Collaborative Student Support Framework ที่เน้นความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมเชิงบวกและลดความเสี่ยงของนักเรียน โดยมองระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นภารกิจร่วมของสังคม ไม่ใช่หน้าที่ของโรงเรียนเพียงฝ่ายเดียว

Gius (2012) เน้นว่าความร่วมมือควรถูกฝังอยู่ในโครงสร้างการบริหารของโรงเรียน มีการวางแผน ติดตาม และประเมินผลร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความยั่งยืนและตอบสนองบริบทของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

Hanson (2006, pp. 55–62) พัฒนาโมเดลการส่งต่อและติดตามนักเรียนที่เชื่อมโยงโรงเรียนกับหน่วยงานภายนอก เช่น สาธารณสุขและสังคมสงเคราะห์ ซึ่งช่วยจัดการปัญหาเชิงลึกอย่างเป็นระบบและลดการกลับเข้าสู่ภาวะเสี่ยงของนักเรียน

งานวิจัยของแสนสุข (2565) และธนสารกุล (2560) สะท้อนว่าการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองโดยอาศัยความร่วมมือของครูและผู้ปกครอง และการวางแผนช่วยเหลือรายบุคคล เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกในโรงเรียนไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ชัยพฤกษ์ (2564) ชี้ว่าการสร้างเครือข่ายการส่งต่ออย่างเป็นทางการกับหน่วยงานภายนอก ช่วยเพิ่มศักยภาพของโรงเรียนในการจัดการปัญหานักเรียนเชิงซับซ้อน และเสริมความยั่งยืนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

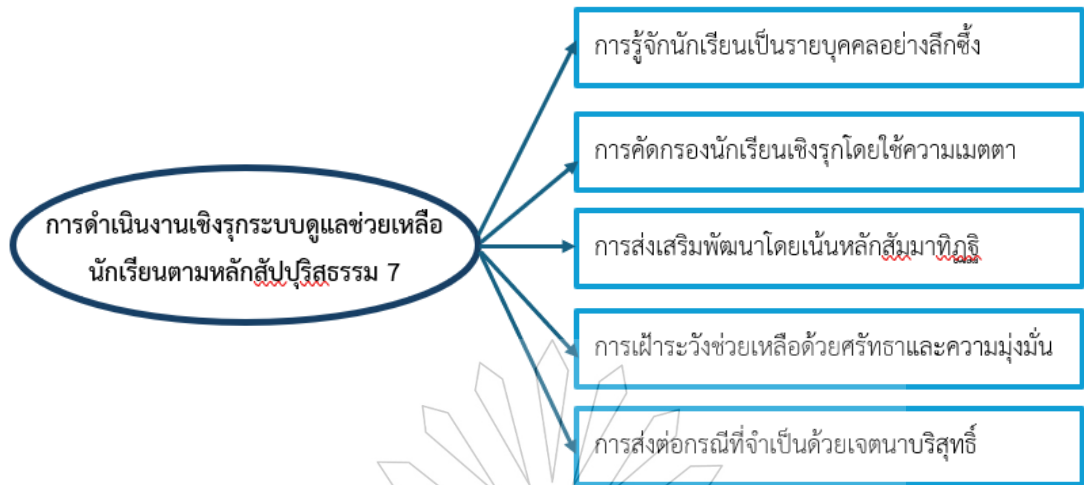
Walker (2019, pp. 23–31), Jensen (2020) และ Darling-Hammond (2021) เห็นพ้องว่าการพัฒนาโลกการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพต้องเริ่มจากนโยบาย หลักสูตรที่ยืดหยุ่น การออกแบบการเรียนรู้เชิงรุก และการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นธรรม เพื่อรองรับความหลากหลายของผู้เรียน

แนวคิดของ Darling-Hammond (2021) และวิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2559) เน้นว่าการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาอย่างเหมาะสม ทั้งงบประมาณ บุคลากร และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เป็นปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ช่วยลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพผู้เรียน

จากการสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาโลกและกระบวนการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปริสธรรม 7 ต้องอาศัยการ

บริหารเชิงระบบที่บูรณาการนโยบาย ข้อมูล ความร่วมมือ และทรัพยากร เพื่อเชื่อมโยงไปสู่
ประสิทธิภาพการดำเนินงานและการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวจึงถูก
นำมาใช้เป็นฐานในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้

ภาพที่ 2.14 โมเดลสมมุติฐาน ตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 การพัฒนากลไกและกระบวนการดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7

2. นิยามเชิงปฏิบัติการของสมมุติฐาน องค์ประกอบประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นแนวคิดที่ตั้งอยู่บนฐานการบริหารเชิงระบบและการป้องกันเชิงรุก (proactive and preventive management) ซึ่งมุ่งเน้นการระบุปัญหา การสนับสนุน และการติดตามผู้เรียนอย่างเป็นองค์รวม แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยเฉพาะฉัณฐมัญญุตญาณและอัทธัญญุตญาณ และสามารถจัดโครงสร้างเป็นตัวแปรแฝงลำดับที่สองในกรอบการวิเคราะห์เชิงโครงสร้างได้

de Gier (2023, pp. 5–9) ชี้ว่าประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้นอยู่กับความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของครูและบุคลากรสนับสนุน โดยเฉพาะการทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตและสวัสดิการสังคม ความคลุมเครือของบทบาทส่งผลให้คุณภาพการดูแลลดลง ขณะที่โครงสร้างบทบาทที่ชัดเจนช่วยเพิ่มความต่อเนื่องและความแม่นยำของการสนับสนุนนักเรียน

งานของ de Gier (2023) และ NSCA & UCLA (2023) เห็นพ้องกันว่าสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเป็นปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ส่งผลโดยตรงต่อความเป็นอยู่ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียน โรงเรียนที่มีบรรยากาศปลอดภัย เอื้อต่อการแสดงออก และมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูและนักเรียน จะช่วยลดความเสี่ยงทางพฤติกรรมและส่งเสริมการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

Tuckerbach (2022, pp. 21–28) และ Pas et al. (2019, pp. 143–150) เสนอกรอบการดำเนินงาน Schoolwide Positive Behavioral Interventions and Supports (SWPBIS) ซึ่งเน้นการสอนพฤติกรรมที่คาดหวัง การเสริมแรงเชิงบวก และการจัดการพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างเป็น

ระบบ ผลการวิจัยชี้ว่าการดำเนินงานเชิงรุกดังกล่าวช่วยลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

การติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบเป็นหัวใจของประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก Tuckerbach (2022) และ Pas et al. (2019) ระบุว่าการใช้ข้อมูลจากการประเมินเพื่อนำไปปรับแผนปฏิบัติการช่วยให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตอบสนองต่อบริบทและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

Connors et al. (2022, pp. 233–240) แสดงให้เห็นว่าการคัดกรองสุขภาพจิตเชิงรุกในโรงเรียนช่วยระบุปัญหาของนักเรียนได้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้น และเอื้อต่อการให้การสนับสนุนอย่างทันทั่วทั้งที่ การดำเนินงานลักษณะนี้ช่วยลดความรุนแรงของปัญหาและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของนักเรียนในระยะยาว

งานวิจัยของ de Gier (2023), NSCA & UCLA (2023) และ Connors et al. (2022) สะท้อนตรงกันว่าความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพ ความร่วมมือดังกล่าวสอดคล้องกับหลักปรัชญาของพหุวัฒนธรรม 7

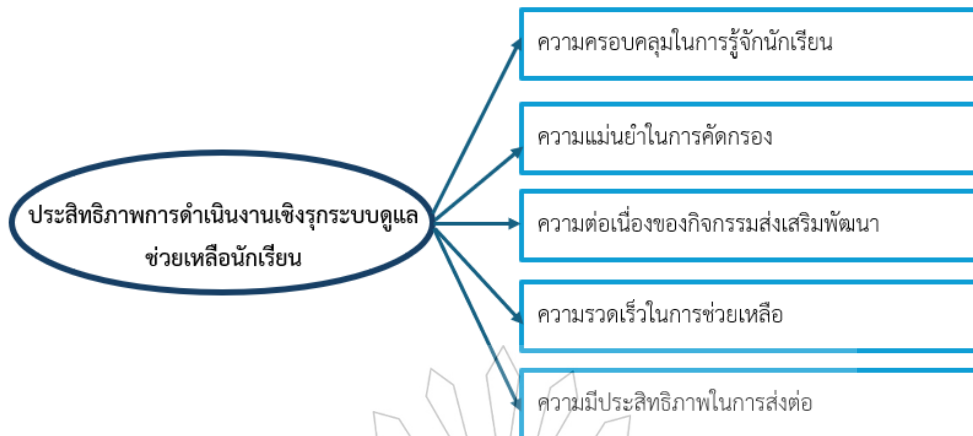
Ansari (2024, pp. 77–84) ศึกษาเด็กที่มีความท้าทายในการเรียนรู้ โดยเฉพาะภาวะดิสแคลคูลี และพบว่าการระบุปัญหาตั้งแต่เนิ่น ๆ และการสนับสนุนที่เหมาะสมผ่านความร่วมมือของครูและผู้ปกครอง ช่วยเพิ่มโอกาสความสำเร็จทางการเรียน แนวคิดนี้สะท้อนการดำเนินงานเชิงรุกในมิติการตอบสนองรายบุคคล

หลักฐานเชิงประจักษ์จาก Pas et al. (2019) และ NSCA & UCLA (2023) ชี้ว่าการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลต่อการลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ การส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสม การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการพัฒนาสุขภาพจิตของนักเรียนอย่างชัดเจน

จากการสังเคราะห์ทฤษฎีและงานวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นตัวแปรแฝงลำดับที่สองที่ประกอบด้วย กลไกการคัดกรองเชิงรุก ระบบสนับสนุนพฤติกรรม การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง องค์ประกอบดังกล่าวสนับสนุนสมมุติฐานของการวิจัยว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน และเหมาะสมต่อการนำไปพัฒนาเครื่องมือวิจัยและการวิเคราะห์ด้วย CFA/SEM ในขั้นตอนถัดไป

ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์องค์ประกอบหลักของแนวคิด ประสิทธิภาพของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

นักวิชาการ	องค์ประกอบ															รวม					
	de Gier (2023)	Tuckerbach (2022)	Connors et al. (2022)	Pas et al. (2019)	NSCA/UCLA (2023)	Klinkosz (2021)	Avcı (2022)	Dunn (2019)	Nattapong, (2019)	Preecha, 2020	Hanson (2006)	Preecha, (2020)	Thongchai, (2021)	Rattanaporn, (2019)	Kanchana, (2020)		Jittham, (2021)	Somchai, (2020)	Chuenyoo et al.,	Kittiya, (2018)	Wichai, (2021)
งานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน																					
1.ความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	13
2. ความแม่นยำในการคัดกรอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
3.การส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์		✓				✓					✓				✓						4
4.การคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยใช้ความเมตตา	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓			✓	9
5.ความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	13
6.การส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักสัมมาทิฐิ		✓											✓				✓				3
7.ความรวดเร็วในการช่วยเหลือ	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓		✓	✓	11
8. ความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	12

ภาพที่ 2.15 โมเดลสมมุติฐาน ตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกลไกสำคัญของการบริหารจัดการสถานศึกษาเชิงระบบที่มุ่งป้องกันปัญหาและเสริมสร้างพัฒนาการของผู้เรียนอย่างรอบด้าน แนวคิดดังกล่าวเน้นการดำเนินงานเชิงป้องกัน (preventive) และการตอบสนองอย่างทันท่วงที (responsive) บนฐานข้อมูลเชิงประจักษ์และการทำงานร่วมกันของเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถอธิบายได้ผ่านโครงสร้างของตัวแปรแฝงหลายมิติที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

1. ด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน

การรู้จักนักเรียนอย่างครอบคลุมในทุกมิติเป็นจุดเริ่มต้นของระบบดูแลเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพ พงศ์พันธ์ (2024, หน้า 58–63) ระบุว่า การเก็บข้อมูลเชิงลึกด้านสภาพครอบครัว พฤติกรรม สุขภาพ ภาย-ใจ และประวัติการเรียนรู้ จากหลายแหล่ง เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และแบบประเมินมาตรฐาน ช่วยให้สามารถจัดทำแผนดูแลเฉพาะรายได้อย่างแม่นยำ สอดคล้องกับณัฐวดี (2022, หน้า 41–47) ที่ชี้ว่าการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นฐานของการป้องกันปัญหาซ้ำซ้อนและการออกแบบการช่วยเหลือที่สอดคล้องกับบริบทชีวิตจริงของผู้เรียน

2. ด้านความแม่นยำในการคัดกรอง

ความแม่นยำในการคัดกรองเป็นกลไกสำคัญในการจัดลำดับความเร่งด่วนของการช่วยเหลือ โสภา (2021, หน้า 29–34) เสนอว่าระบบคัดกรองที่ใช้เครื่องมือมาตรฐาน เช่น แบบประเมิน SDQ และแบบคัดกรองพฤติกรรม ช่วยให้โรงเรียนสามารถระบุนักเรียนตามระดับความเสี่ยงได้อย่างเป็นระบบ ขณะที่ศิริพร (2023, หน้า 52–57) เห็นว่าการใช้แบบประเมินควบคู่กับการสัมภาษณ์ช่วยลด

ความคลาดเคลื่อนในการวิเคราะห์ และทำให้การตัดสินใจเชิงบริหารมีความรอบคอบและเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น

3. ด้านความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา

การดูแลเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพต้องมีความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา โดยมุ่งป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำ วิทยา (2022, หน้า 64–70) ชี้ว่าการบูรณาการบริการทางจิตวิทยากับการแนะแนวช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงและเสริมสร้างการตระหนักรู้ของนักเรียนในระยะยาว แนวคิดดังกล่าวสะท้อนการดูแลเชิงองค์รวมที่เชื่อมโยงมิติอารมณ์ พฤติกรรม และการเรียนรู้เข้าไว้ด้วยกัน

พิชญา (2025, หน้า 83–90) เน้นว่าการมีทีมเครือข่ายดูแลที่ทำงานอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยครู ครูที่ปรึกษา นักจิตวิทยา บุคลากรสาธารณสุข และผู้ปกครอง ช่วยให้การแก้ไขปัญหา นักเรียนที่มีความซับซ้อนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การประสานงานอย่างต่อเนื่องและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเครือข่ายช่วยลดช่องว่างของการช่วยเหลือ และเพิ่มความต่อเนื่องของการดูแลในทุกระดับ

4. ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ

ความรวดเร็วในการช่วยเหลือสะท้อนศักยภาพของระบบดูแลเชิงรุกในการตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนอย่างทันท่วงที วรรณวิภา (2021, หน้า 37–43) เสนอว่าการพัฒนาเชิงรุกควรเชื่อมโยงกับกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพรายบุคคล ทั้งด้าน EQ ทักษะชีวิต และแรงจูงใจในการเรียน ขณะที่ สุชาติ (2020, หน้า 48–54) ชี้ว่ากิจกรรมแนะแนว การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และบทบาทของครูที่ปรึกษา มีผลต่อพัฒนาการของนักเรียนอย่างยั่งยืน

5. ด้านความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ

ระบบส่งต่อที่มีประสิทธิภาพต้องเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานภายนอกอย่างเป็นทางการ กระทรวงศึกษาธิการ (2566, หน้า 12–18) ระบุว่ากรณีแบบฟอร์มมาตรฐาน ระบบสถิติการติดตาม และการรับข้อมูลป้อนกลับจากหน่วยรับ เป็นเงื่อนไขสำคัญของการดูแลต่อเนื่อง ธีธัญรัตน์ (2023, หน้า 61–67) เสริมว่าการกำหนดผู้ประสานงานเฉพาะและช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการ ช่วยเพิ่มความชัดเจนและความรับผิดชอบในกระบวนการส่งต่อ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกเกิดจากการบูรณาการองค์ประกอบด้านข้อมูล การคัดกรอง การพัฒนา การช่วยเหลือ และการส่งต่ออย่างเป็นระบบ การดำเนินงานที่มีโครงสร้างชัดเจนและใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นฐาน ช่วยให้การตัดสินใจเชิงบริหารมีความแม่นยำและตอบสนองต่อความแตกต่างของนักเรียนได้อย่างแท้จริง

จากการสังเคราะห์ทฤษฎี งานวิจัย และข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถกำหนดประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นตัวแปรแฝง 5 ด้าน ได้แก่ (1) ความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน (2) ความแม่นยำในการคัดกรอง (3) ความต่อเนื่องของ

กิจกรรมส่งเสริมพัฒนา (4) ความรวดเร็วในการช่วยเหลือ และ (5) ความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างและเหมาะสมต่อการนำไปทดสอบด้วยการวิเคราะห์ CFA และ SEM ในกรอบการวิจัย

3. นิยามเชิงปฏิบัติการของสมมติฐาน องค์ประกอบเพื่อส่งเสริมคุณภาพของนักเรียน

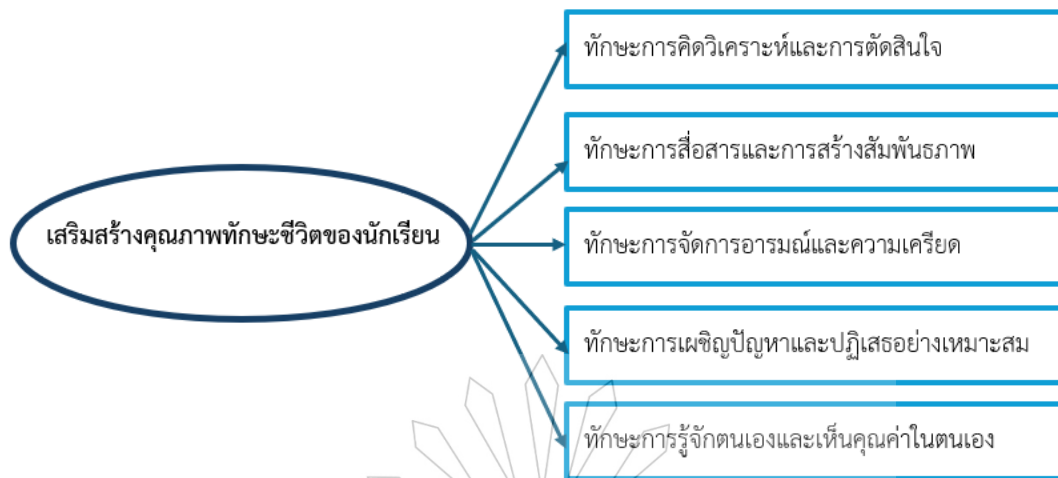
การส่งเสริมคุณภาพของนักเรียนเป็นกระบวนการเชิงระบบที่มุ่งยกระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ ทั้งด้านวิชาการ สังคม และอารมณ์ โดยอาศัยการบูรณาการองค์ประกอบด้านคุณภาพครู หลักสูตร สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย งานของ Darling-Hammond (2021, pp. 15–28) ชี้ให้เห็นว่าคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนมิได้เกิดจากการสอนในห้องเรียนเพียงลำพัง หากแต่เป็นผลจากโครงสร้างสนับสนุนทางนโยบายและการบริหารจัดการที่เอื้อต่อการพัฒนาอย่างรอบด้าน

นักวิชาการเห็นพ้องว่าครูเป็นกลไกหลักของการยกระดับคุณภาพนักเรียน โดยการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและการออกแบบหลักสูตรที่เน้นการคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตจริง เป็นปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในระยะยาว (Darling-Hammond, 2021, pp. 34–41; Walker, 2019, pp. 52–60) แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่มุ่ง “คุณภาพมากกว่าปริมาณเนื้อหา” และรองรับความแตกต่างระหว่างผู้เรียน

การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เอื้ออาทร และสนับสนุนทางอารมณ์ เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจและความพร้อมในการเรียนรู้ Hogue (2017, pp. 73–80) และ Jensen (2020, pp. 21–29) เน้นว่าความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน รวมถึงการพัฒนาทักษะทางสังคมและอารมณ์ (SEL) มีบทบาทโดยตรงต่อความสามารถในการมีส่วนร่วม การควบคุมอารมณ์ และการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย การบูรณาการเทคโนโลยี และการจัดประสบการณ์เรียนรู้ จากสถานการณ์จริง ช่วยเพิ่มความหมายและความลึกของการเรียนรู้ (Jensen, 2020, pp. 45–53; Walker, 2019, pp. 61–68) ควบคู่กับการประเมินผลที่เน้นการให้ข้อมูลย้อนกลับและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมากกว่าการตัดสินผลเพียงช่วงเวลาเดียว ซึ่งสะท้อนแนวคิด assessment for learning มากกว่า assessment of learning

การมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนเป็นปัจจัยเสริมที่ช่วยขยายผลการเรียนรู้จากโรงเรียนสู่ชีวิตจริงของนักเรียน โดยสร้างความสอดคล้องระหว่างบ้านและสถานศึกษา (Darling-Hammond, 2021, pp. 49–55) จากการสังเคราะห์สามารถจัดกลุ่มองค์ประกอบการส่งเสริมคุณภาพของนักเรียนเป็นตัวแปรแฝงเชิงโครงสร้าง ได้แก่ (1) คุณภาพครูและหลักสูตร (2) สภาพแวดล้อมและการพัฒนาสังคม-อารมณ์ (3) การจัดการเรียนรู้และการประเมินเพื่อพัฒนา และ (4) การมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ซึ่งเหมาะสมต่อการใช้เป็นองค์ประกอบในกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2.16 โมเดลสมมุติฐาน ตัวบ่งชี้ลำดับที่ 3 ของการส่งเสริมคุณภาพของนักเรียน

การส่งเสริมคุณภาพของนักเรียนในระดับเชิงระบบมิได้จำกัดอยู่เพียงผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ หากครอบคลุมการพัฒนาทักษะการคิด การสื่อสาร ความสามารถในการจัดการอารมณ์ และการปรับตัวในบริบทการเรียนรู้ร่วมสมัย องค์ประกอบดังกล่าวสะท้อนการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านตามแนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เชิงสมรรถนะ (competency-based outcomes) ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นตัวแปรแฝงในการอธิบายคุณภาพของนักเรียนในเชิงโครงสร้าง

1. ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ

ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจเป็นฐานสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ โดยเชื่อมโยงกับความสามารถในการทำความเข้าใจเนื้อหา การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง บุญชาย ไชยรัมย์ (2566, หน้า 42-45) ชี้ว่า การปรับการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคลและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ช่วยยกระดับผลการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ Stewart (2007, pp. 66-72) และ Robertson (2009, pp. 88-94) เน้นการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเอื้อต่อการพัฒนาการคิดระดับสูงและการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับมุมมองของ สมคิด สวาสุ (สัมภาษณ์, 2566) ที่เสนอให้ใช้การประเมินเชิงพัฒนาเพื่อสะท้อนความก้าวหน้าด้านสมรรถนะมากกว่าการวัดผลเชิงคะแนนเพียงอย่างเดียว

2. ด้านทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ

ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพเป็นปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้เชิงลึกและการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ พิษมาน ศรีตะวัน (สัมภาษณ์, 2566) และนิรันดร์ แซ่เตียว (สัมภาษณ์, 2566) เห็นตรงกันว่า เจตคติที่ดีต่อการเรียน การมีวินัยในตนเอง และกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ช่วยกระตุ้นความตื่นตัวทางวิชาการ งานของ Knight (2009, pp. 31-38) และ Angle

(2009, pp. 57–63) สนับสนุนว่าความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียนและการเปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ มีผลต่อแรงจูงใจ การสื่อสาร และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. ด้านทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด

ความสามารถในการจัดการอารมณ์และความเครียดเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้และความยืดหยุ่นทางจิตใจของนักเรียน งานวิชาการชี้ว่า ผู้เรียนที่สามารถควบคุมอารมณ์ เข้าใจตนเอง และปรับตัวต่อแรงกดดันได้ดี จะมีแนวโน้มประสบความสำเร็จทางการเรียนมากกว่า (Stewart, 2007, pp. 74–79) มิฉะนั้นสะท้อนบทบาทของโรงเรียนในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการพัฒนาสุขภาวะทางจิตใจควบคู่กับการเรียนรู้เชิงวิชาการ

4. บทบาทของครูต่อการเสริมสร้างสมรรถนะของนักเรียน

การพัฒนาทักษะของนักเรียนในทุกมิติสัมพันธ์โดยตรงกับคุณภาพของครูผู้สอน ระบุพิพรรณ มะลิพันธ์ (สัมภาษณ์, 2566) และอภิญา บุญอุไร (สัมภาษณ์, 2566) เน้นว่าการพัฒนาครูต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และใช้กลไก PLC เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และใช้ข้อมูลพัฒนาการสอนอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ Anderson (2005, pp. 19–24) และ Stewart (2007, pp. 81–86) ชี้ว่าครูที่เข้าใจความแตกต่างระหว่างผู้เรียนและสามารถสร้างความสัมพันธ์เชิงบวก จะเอื้อต่อการพัฒนาทั้งด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา

จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถจัดโครงสร้างการส่งเสริมคุณภาพของนักเรียนเป็นตัวแปรแฝง 4 ด้าน ได้แก่ (1) ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ (2) ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธ์ภาพ (3) ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด และ (4) บทบาทการสนับสนุนของครู ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างและสามารถนำไปใช้เป็นองค์ประกอบในกรอบแนวคิดการวิจัยและการวิเคราะห์ด้วย CFA/SEM ได้อย่างมีความสอดคล้องทางทฤษฎีและเชิงประจักษ์

นิยามเชิงปฏิบัติการของสมมุติฐาน องค์ประกอบกำหนดและวางแผนพัฒนากลยุทธ์

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Environmental Analysis)

การกำหนดและวางแผนพัฒนากลยุทธ์ในระบบบุคคลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกจำเป็นต้องเริ่มจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกอย่างเป็นระบบ เพื่อทำความเข้าใจบริบทโอกาส ข้อจำกัด และความเสี่ยงที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน (Ansoff, 1987, p. 18) การวิเคราะห์ดังกล่าวช่วยให้สถานศึกษาสามารถกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับสภาพจริงและความเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายได้อย่างมีเหตุผล

Bryson (1995, pp. 23–27) เสนอว่าการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในองค์กรภาครัฐและการศึกษาคควรเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างฉันทามติและความชอบธรรมเชิง

นโยบาย ซึ่งมีนัยสำคัญต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และเครือข่ายภายนอก

ในบริบทการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิเชียร ไทยเจริญ (2562, หน้า 85–88) ชี้ว่าการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพต้องเชื่อมโยงข้อมูลเชิงนโยบาย ทรัพยากร บุคลากร และลักษณะผู้เรียน เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดกลยุทธ์ที่ตอบสนองต่อความแตกต่างของนักเรียนอย่างเป็นระบบ

2. การกำหนดกลยุทธ์และการวางแผนเชิงระบบ (Strategy Formulation and Planning)

การกำหนดกลยุทธ์ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกไม่ควรยึดติดกับแผนแบบตายตัว แต่ต้องเปิดพื้นที่ให้เกิดกลยุทธ์เชิงพลวัตที่เรียนรู้และปรับตัวจากการปฏิบัติจริง (Mintzberg, 1994, p. 109) แนวคิดนี้สอดคล้องกับบริบทโรงเรียนที่เผชิญความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนและสังคมอย่างต่อเนื่อง

Kaplan และ Norton (1996, pp. 9–12) เสนอ Balanced Scorecard เป็นเครื่องมือสำคัญในการแปลงกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ โดยเชื่อมโยงเป้าประสงค์เชิงนโยบายกับตัวชี้วัดที่วัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ครอบคลุมทั้งมิติการเรียนรู้ กระบวนการภายใน และการพัฒนาบุคลากร

ธีรพงษ์ ศรีโพธิ์ (2561, หน้า 112–118) เสริมว่าการกำหนดกลยุทธ์สถานศึกษาที่มีประสิทธิผลต้องอาศัยการมีส่วนร่วมและการบูรณาการข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อให้กลยุทธ์สามารถนำไปใช้ได้จริงและเกิดผลต่อคุณภาพผู้เรียนในระยะยาว

ในยุคดิจิทัล การกำหนดกลยุทธ์จำเป็นต้องใช้ข้อมูลขนาดใหญ่และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นฐานการตัดสินใจ พิมพ์ใจ ศรีสุพรรณ (2565, หน้า 64–70) ชี้ว่าการใช้ AI และ Big Data ช่วยเพิ่มความแม่นยำในการวางแผนดูแลนักเรียนรายบุคคล และสนับสนุนการบริหารเชิงคาดการณ์ (predictive management)

3. การประเมินและตรวจสอบกลยุทธ์ (Strategy Monitoring and Evaluation)

การประเมินกลยุทธ์เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้การวางแผนเชิงกลยุทธ์ไม่หยุดอยู่เพียงเอกสาร แต่สามารถสะท้อนผลการดำเนินงานจริงได้อย่างเป็นระบบ สุภาวดี พรหมบุตร (2560, หน้า 91–96) ระบุว่า การมีตัวชี้วัดและระบบรายงานผลแบบมีส่วนร่วมช่วยให้โรงเรียนใช้ข้อมูลประเมินเพื่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อุษา แก้วกาทอง (2563, หน้า 77–82) เสนอการใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานในการประเมินกลยุทธ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งช่วยสะท้อนทั้งผลลัพธ์และกระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างรอบด้าน

ในบริบทของระบบดูแลเชิงรุก ญัฐวุฒิ ศรีอ่อน (2566, หน้า 104–109) เน้นการประเมินบนฐานหลักฐานเชิงประจักษ์ (evidence-based evaluation) โดยใช้ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการของนักเรียนเป็นตัวชี้้นำการปรับกลยุทธ์ ซึ่งช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือและความโปร่งใสของระบบ

4. การปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง (Strategic Improvement and Adaptation)

การปรับปรุงกลยุทธ์เป็นหัวใจของการบริหารเชิงรุก โดยเฉพาะในสถานการณ์วิกฤติหรือความไม่แน่นอน บุญสง จันทรวงศ์ (2560, หน้า 58–62) ชี้ว่าการบริหารที่ยืดหยุ่นและใช้ข้อมูลสารสนเทศสนับสนุนการตัดสินใจช่วยให้สถานศึกษาปรับตัวได้อย่างทันท่วงที

สุพัตรา ไพศาลบรรณกิจ (2564, หน้า 93–97) เสนอการใช้ PDCA และ Kaizen เป็นกลไกการปรับปรุงกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

นอกจากนี้ การใช้ Feedback Loop จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นกลไกสำคัญในการปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับบริบทจริง วิทยา พรหมพิลา (2567, หน้า 121–125) ระบุว่า การรับข้อมูลย้อนกลับอย่างเป็นระบบช่วยเพิ่มความแม่นยำและความชอบธรรมของการบริหารเชิงนโยบายในระดับสถานศึกษา

จากการสังเคราะห์องค์ความรู้ดังกล่าว สามารถกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการขององค์ประกอบ การกำหนดและวางแผนพัฒนากลยุทธ์ในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกได้ว่าเป็นกระบวนการบริหารเชิงระบบที่ประกอบด้วย (1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม (2) การกำหนดกลยุทธ์บนฐานข้อมูลและเครื่องมือบริหารสมัยใหม่ (3) การติดตามและประเมินผลเชิงประจักษ์ และ (4) การปรับปรุงกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นตัวแปรแฝง (latent variable) ในการวิเคราะห์ CFA/SEM เพื่ออธิบายความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและผลลัพธ์ด้านคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางวิชาการ

2.7 สภาพพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นองค์กรทางการศึกษาที่สำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาของจังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารการศึกษาโดยมีบริบทและสภาพพื้นที่ทั่วไปที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

2.7.1 บริบททั่วไปของเขตพื้นที่การศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นหน่วยงานทางการศึกษา อยู่ภายใต้การกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่ บทบาท และภารกิจซึ่งกำหนดไว้ ตามความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วน
ราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2546 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่ง
ส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง
การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 ดังต่อไปนี้

ตั้งอยู่เลขที่ 123 ถนนปัทมานนท์ หมู่ที่ 2 ตำบลดอกลำไย อำเภอสวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
รหัสไปรษณีย์ 45130 บนเนื้อที่ 16ไร่ หมายเลขโทรศัพท์ 043-624951 โทรสาร 043-624952
เว็บไซต์ <http://www.ret2.go.th> มีพื้นที่ครอบคลุม 8 อำเภอประกอบด้วย อำเภอเกษตรวิสัย อำเภอ
ปทุมรัตน์ อำเภอพนมไพร อำเภอสวรรณภูมิ อำเภออาจสามารถ อำเภอเมืองสรวง อำเภอโพนทราย
และอำเภอหนองฮี มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา ประกอบด้วยโครงสร้างการบริหารรวมทั้งสิ้น 10 กลุ่มงาน ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มอำนวยการ
2. กลุ่มนโยบายและแผน
3. กลุ่มส่งเสริมการศึกษาทางไกล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
5. กลุ่มบริหารงานบุคคล
6. กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
7. กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
8. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
9. กลุ่มกฎหมายและคดี
10. หน่วยตรวจสอบภายใน

วิสัยทัศน์

“สพ.ร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นองค์กรคุณภาพ บริหารจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ผู้เรียนได้รับ
การพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ตามมาตรฐานสากล”

พันธกิจ

จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองในระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ในการ
สร้างภูมิคุ้มกันพร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงและภัยคุกคามแบบใหม่ทุกรูปแบบ ที่มีผลกระทบต่อ
ดำเนินชีวิต พัฒนาศักยภาพผู้เรียนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้
มีความรู้ ทักษะวิชาการ ทักษะวิชาชีพ ทักษะวิชาประคองชีพ และคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21
ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมการ

พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ สร้างโอกาส ความเสมอภาคลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีหลักคิดที่ถูกต้องและเป็นพลเมืองดีของชาติมีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น ซื่อสัตย์ สุจริต มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อม อารี มีวินัย รักษาศีลธรรม
2. ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบและรองรับวิถีชีวิตใหม่ (New Normal)
3. ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างเสมอภาค ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
4. ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐาน เติบโตตามศักยภาพให้มีความรู้ ทักษะวิชาการ ทักษะวิชาชีพ ทักษะวิชาประคองชีพ ให้เป็นผู้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
5. สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
6. ครูและบุคลากรทางการศึกษาจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ปฏิบัติงานตามมาตรฐานตำแหน่ง และมาตรฐานวิชาชีพ
7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท

2.7.2 โครงสร้างการบริหารงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

นายบุญถิ่น มหาสารโร

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

นายศักดิ์เสนอจิต สุธนแสนทองคำ

นางมิญช์มนัส วรรณหิรทร์ สलगสิงห์

นางพัชรินทร์ สามะณี

ผู้อำนวยการกลุ่มงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1. นายไกรรฐ พนมพงษ์	ผู้อำนวยการกลุ่มผู้อำนวยการ
2. นางจันฉาย นิมรัตน์สิงห์	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน
3. นางสาวสุกัญญา ศรีนนท์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษาทางไกล และเทคโนโลยีทางการศึกษา
4. นางรุ่งทอง วันภูงา	ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
5. นายอิสรา ทุมแสน	ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล
6. นางสาวชัญญา อินทริกานนท์	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
7. นายชาติรี ทิบุญมา	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
8. นางสาวจิราภรณ์ จันทรไพสิษฐ์	ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
9. นางกรุณา สุนทรธา	ผู้อำนวยการหน่วยตรวจสอบภายใน
10. นายวัชรพันธ์ ศิริพันธ์	นิติกรชำนาญการปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมายและคดี

ข้อมูลการติดต่อ

หมายเลขโทรศัพท์ 043-624951

หมายเลขโทรสาร 043-624952

Website: <http://www.ret2.go.th>

หลักการดำเนินงานตามแนววิสัยทัศน์ วิถีคุณภาพ เพื่อพัฒนาการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้ดำเนินการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยยึดหลักธรรมาภิบาลและความโปร่งใส มีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และเปิดโอกาส ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยมีผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน รายละเอียดดังนี้

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาออนไลน์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้คะแนน 98.21 ซึ่งถือว่ามีคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานอยู่ในระดับผ่านดีเยี่ยม

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีผลการติดตาม ประเมินผล การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามประเด็นที่สอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้น นโยบาย

เร่งด่วน (Quick Win) ละตัวชี้วัดแผนปฏิบัติการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 คะแนนเฉลี่ยรวม 14 ประเด็น ได้คะแนน 4.07 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีผลการติดตาม ประเมินผล การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 คะแนนภาพรวม (3 มาตรฐาน) อยู่ใน ระดับคุณภาพดีมาก

2.7.3 ข้อมูลจำนวนโรงเรียน นักเรียนและครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นหน่วยงานภายใต้สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับดูแลสถานศึกษาใน สังกัด โดยปัจจุบันมีสถานศึกษาในความรับผิดชอบรวมทั้งสิ้น 333 โรงเรียน การบริหารจัดการ ดำเนินการในรูปแบบเชิงพื้นที่ (Area Base) โดยแบ่งเขตพื้นที่ตามอำเภอต่าง ๆ มีดังนี้

ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่สุวรรณภูมิ	74 โรงเรียน
ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่เกษตรวิสัย	58 โรงเรียน
ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่อาจสามารถ	58 โรงเรียน
ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่พนมไพร	50 โรงเรียน
ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่ปทุมรัตต์	42 โรงเรียน
ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่โพนทราย	19 โรงเรียน
ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่เมืองสรวง	17 โรงเรียน
ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่หนองฮี	17 โรงเรียน
รวมทั้งสิ้น	333 โรงเรียน

ตารางที่ 2.5 แสดงจำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง แยกตามอำเภอในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด เขต 2

ที่	อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
-----	-------	---------	---------------

	ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2						
1 เกษตรวิสัย	49	489	538	10	104	114
2 ปทุมรัตต์	33	257	290	7	55	62
3 พนมไพร	31	308	339	7	65	72
4 สุวรรณภูมิ	60	556	616	13	118	131
5 เมืองสรวง	14	134	148	3	29	32
6 โพนทราย	15	147	162	3	31	34
7 อาจสามารถ	39	326	365	8	70	78
8 หนองฮี	11	116	127	2	25	27
รวม	252	2333	2585	53	497	550

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาและการบริหารงานวิชาการในเชิงกลยุทธ์ โดยมุ่งตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และลักษณะผู้เรียนที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น งานวิจัยเหล่านี้สามารถจัดกลุ่มสาระสำคัญออกเป็น 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ (1) การบริหารเชิงกลยุทธ์และความเป็นเลิศของสถานศึกษา (2) การบูรณาการแนวคิดและหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในการบริหารการศึกษา (3) การพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามสมรรถนะและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และ (4) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

1) งานวิจัยด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์และความเป็นเลิศของสถานศึกษา

งานวิจัยของพระครูศรีรัตนภิรัต (2560) กนกพร แสนสุขสม (2561) ภาณุภัทร ลิมจำรูญ (2563) และภวนันท์ชัย สวัสดิ์สละ (2563) สะท้อนให้เห็นว่า การบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ที่ชัดเจน ควบคู่กับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกอย่างเป็นระบบ งานวิจัยเหล่านี้ยืนยันตรงกันว่า กลยุทธ์การบริหารที่ประสบความสำเร็จต้องครอบคลุมงานบริหารทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ งานวิชาการ งานบุคคล งานงบประมาณ และงานทั่วไป พร้อมทั้งมีระบบติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ งานวิจัยด้านความเป็นเลิศของสถานศึกษา ยังชี้ให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของการบริหารเชิงนวัตกรรม การจัดการความรู้ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาและสร้างความยั่งยืนให้กับองค์กรทางการศึกษา

2) งานวิจัยด้านการบูรณาการหลักพุทธธรรมกับการบริหารการศึกษา

งานวิจัยของพระครูศรีรัตนปริวรรต (2560) และพระปลัดสนธิชัย ปสนนจิตโต (2561) แสดงให้เห็นว่า หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เช่น อธิปไตย 4 สังคหวัตถุ 4 พรหมวิหาร 4 กัลยาณมิตรธรรม และสัพพริสนธรรม 7 สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะในมิติของการตัดสินใจ การสร้างแรงจูงใจ การสื่อสาร และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

การบูรณาการหลักพุทธธรรมดังกล่าวช่วยเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคี และความยั่งยืนในการบริหารสถานศึกษา ทำให้การดำเนินงานไม่มุ่งเพียงผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังคงคำนึงถึงการพัฒนาคอนอย่างรอบด้าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารการศึกษาแบบองค์รวมในยุคปัจจุบัน

3) งานวิจัยด้านการบริหารงานวิชาการตามสมรรถนะและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

งานวิจัยของสมิทธิ์ อุดมมะนะ (2561) สราวุฒิ กันเอี่ยม (2561) อมรรัตน์ ศรีพอ (2561) ดวงจิต สนิทกลาง (2561) ดารัตน์ กันเอี่ยม (2561) ศักดิ์ดินัย โรจน์สราญรมย์ (2562) อานนท์ ธิติคุณากร (2562) มนรัตน์ แก้วเกิด (2562) และกษิฏิกัญญ์ มีพรหม (2562) สะท้อนแนวโน้มร่วมกันว่า การบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนในเชิงสมรรถนะ มากกว่าการเน้นเนื้อหาความรู้เพียงอย่างเดียว

งานวิจัยเหล่านี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก การวัดและประเมินผลที่หลากหลาย และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม เพื่อเสริมสร้างทักษะที่จำเป็น ได้แก่ ทักษะการคิดขั้นสูง ทักษะนวัตกรรม ความเป็นพลเมืองดิจิทัล ความฉลาดรู้ทางดิจิทัล และทักษะการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่

4) งานวิจัยด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

งานวิจัยของสุภัทรา สุนทรธรรม (2562) ธิติณัฏดา สิงห์แก้ว (2562) และจิรัฐติกาล ขวัญธรรณภา (2562) ชี้ให้เห็นว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกลไกสำคัญที่สนับสนุนการบริหารงานวิชาการและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยเฉพาะการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือมีความเสี่ยงด้านพฤติกรรม อารมณ์ และการเรียนรู้

งานวิจัยเหล่านี้พบตรงกันว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยกระบวนการที่เป็นระบบ เช่น วงจร PDCA การประสานความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชน รวมถึงการมีเครื่องมือ คู่มือ และแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ซึ่งช่วยให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

โดยสรุป งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดสะท้อนให้เห็นว่า การบริหารสถานศึกษาและการบริหารงานวิชาการในยุคปัจจุบันต้องเป็นการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่บูรณาการแนวความคิดการบริหารสมัยใหม่ หลักพุทธธรรม สมรรถนะผู้เรียน และระบบดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและสถานศึกษาอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Jackson (2003) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มแนะแนวเชิงพฤติกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะการควบคุมตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าการฝึกทักษะด้านการตั้งเป้าหมาย การวางแผน และการประเมินตนเอง ช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมในชั้นเรียนที่เหมาะสมมากขึ้น และมีระดับประสิทธิภาพในตนเองสูงขึ้น ซึ่งส่งผลต่อแรงจูงใจและพฤติกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

The Calhoun School (2003) เป็นกรณีศึกษาการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบองค์รวมในโรงเรียนเอกชนของสหรัฐอเมริกา โดยใช้ความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร นักจิตวิทยา และผู้ปกครอง พบว่าการจัดทำแผนดูแลรายบุคคลตามข้อมูลเชิงพฤติกรรมและการเรียนรู้ของนักเรียน ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านพฤติกรรม อารมณ์ และการเรียนรู้ พร้อมทั้งเสริมสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

Hardwicke (2006) ศึกษาผลของการใช้ระบบช่วยเหลือนักเรียนต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนทั่วไปกับนักเรียนที่เข้าร่วมระบบ พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีวินัยและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนเพิ่มขึ้น อีกทั้งมีแนวโน้มหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง เช่น ความรุนแรงและการใช้สารเสพติด โดยความสำเร็จของระบบขึ้นอยู่กับการทำงานร่วมกันของครูและการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

Williams (2008) วิเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้การศึกษาเชิงเปรียบเทียบหลายกรณี ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ความแตกต่างของโครงสร้างการบริหาร โดยเฉพาะกระบวนการติดตามและประเมินผล ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการให้บริการและผลลัพธ์ที่เกิดกับนักเรียน

Sorochan (2011) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยเน้นมิติบุคคล ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน พบว่าความร่วมมือเชิงองค์รวม การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการปรับตัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

Childs (2013) ศึกษาผลการจัดบริการสนับสนุนนักเรียน (Student Support Service: SSS) ต่อความสำเร็จทางการศึกษา พบว่าระบบสนับสนุนที่คำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ

เฉพาะของนักเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอัตราการสำเร็จการศึกษาเพิ่มขึ้น โดยความสำเร็จของระบบขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่เหมาะสม การทำงานเป็นเครือข่ายของบุคลากร และการจัดทรัพยากรอย่างเท่าเทียม

AltSchool (2015) นำเสนอแนวคิดการจัดการศึกษาแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบแผนการเรียนรู้รายบุคคล พบว่าการใช้ข้อมูลผู้เรียนเพื่อปรับกระบวนการเรียนรู้ ช่วยเพิ่มความยืดหยุ่น ประสิทธิภาพ และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเรียนรู้

Gemma Long (2019) ศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนนักเรียนที่มีความพิการด้านการเรียนรู้และสุขภาพจิต พบว่าเครื่องมือดิจิทัล เช่น โปรแกรมช่วยอ่านและแอปจัดการเวลา ช่วยลดอุปสรรคในการเรียนรู้ เพิ่มความมั่นใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนในห้องเรียน

Pomkasate (2021) วิเคราะห์การบริหารจัดการระบบสนับสนุนนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่าการสนับสนุนด้านวิชาการ การให้คำปรึกษา และการสนับสนุนทางสังคมที่มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพผู้เรียนทั้งด้านผลสัมฤทธิ์และทักษะทางสังคม

Mohammadimehr (2021) ศึกษาองค์ประกอบของระบบสนับสนุนนักเรียนในบริบท e-learning พบว่าระบบที่มีประสิทธิภาพต้องครอบคลุมทั้งการสนับสนุนทางวิชาการ เทคโนโลยี อารมณ์ บุคลากร และทรัพยากรทางการเงิน ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของผู้เรียนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์

Mandalapu et al. (2022) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้งานระบบ LMS กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าการใช้ LMS อย่างเหมาะสมช่วยให้นักเรียน โดยเฉพาะกลุ่มผลการเรียนต่ำ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Combrink (2022) เสนอกรอบแนวคิดการเก็บข้อมูลนักศึกษาเพื่อพัฒนาระบบแนะนำการสนับสนุนทางการศึกษา โดยเน้นการใช้ข้อมูลด้านวิชาการ พฤติกรรม และจิตวิทยา เพื่อออกแบบการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคล

Sajja et al. (2023) พัฒนาแพลตฟอร์มผู้ช่วยอัจฉริยะด้วย AI เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบปรับตัว พบว่าเทคโนโลยี AI ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา และลดภาระงานด้านเทคนิคของผู้สอน

Ndebele et al. (2024) ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับระบบสนับสนุนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา พบว่าการสนับสนุนด้านสุขภาพจิต การแนะแนวอาชีพ และการสนับสนุนทางการเงิน เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จทางการศึกษาของนักศึกษาในบริบทประเทศกำลังพัฒนา

Premsuk (2024) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ของระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่าการกำหนดกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับบริบทโรงเรียนและการจัดสรร

ทรัพยากรอย่างเหมาะสม สามารถยกระดับคุณภาพผู้เรียนทั้งด้านวิชาการ สังคม และอารมณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการสังเคราะห์งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน พบว่าส่วนใหญ่มีการมองระบบการดูแลนักเรียนในลักษณะเชิงระบบที่เชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินงาน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อผู้เรียน งานวิจัยจำนวนมากชี้ให้เห็นว่าการออกแบบระบบดูแลช่วยเหลืออื่นนักเรียนที่มีโครงสร้างชัดเจนและยืดหยุ่น สามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านวิชาการ พฤติกรรม อารมณ์ และสังคม

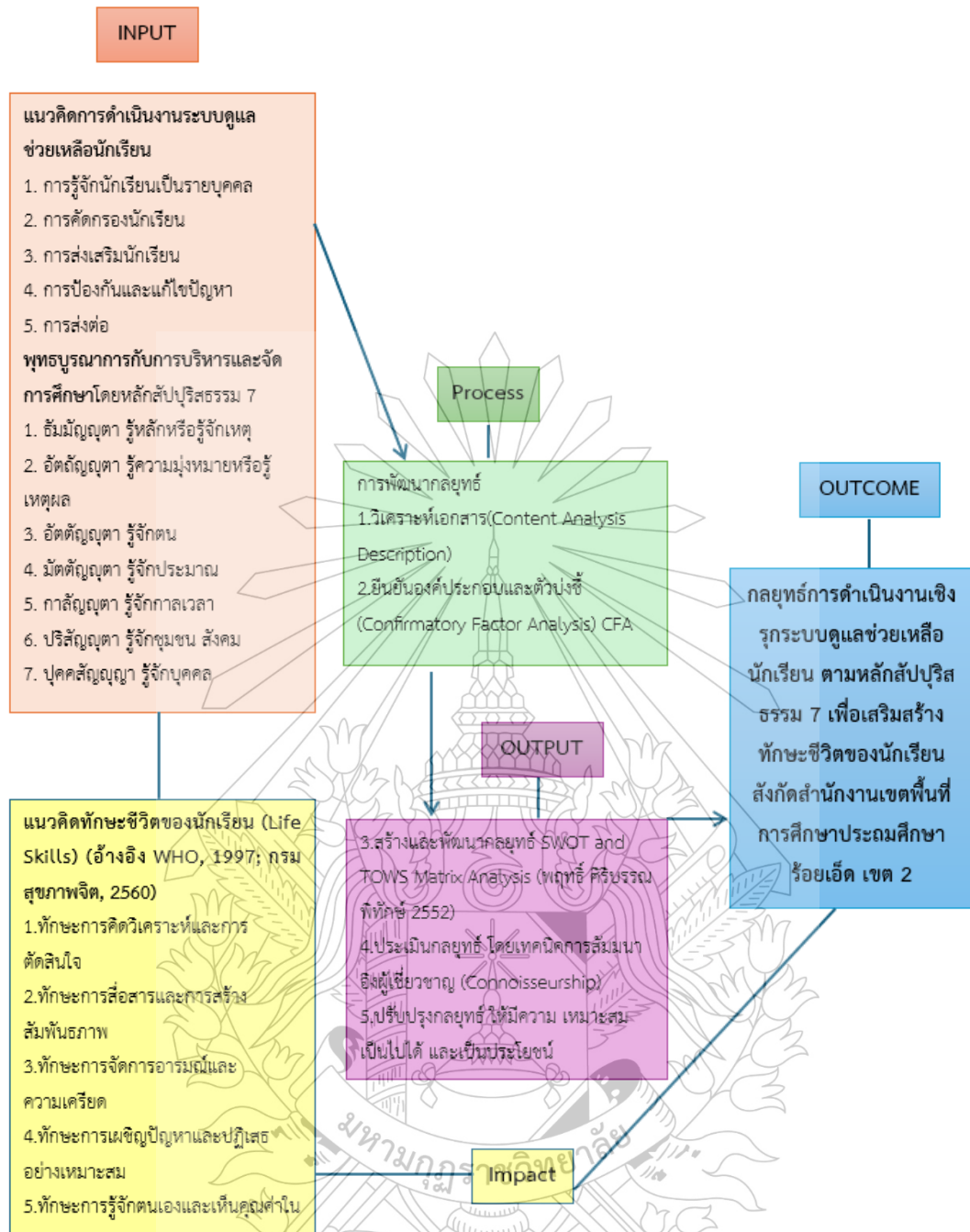
ในมิติของกระบวนการบริหาร งานวิจัยต่างประเทศเน้นการทำงานร่วมกันของบุคลากรหลายฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักจิตวิทยา และผู้ปกครอง โดยใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเป็นฐานในการตัดสินใจ เพื่อจัดทำแผนดูแลเฉพาะบุคคลและกำหนดกิจกรรมสนับสนุนที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน การดำเนินงานในลักษณะดังกล่าวช่วยเพิ่มความต่อเนื่องของการดูแลและลดความซ้ำซ้อนของการช่วยเหลือในระบบโรงเรียน

นอกจากนี้ แนวโน้มของงานวิจัยในระยะหลังสะท้อนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์มาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยอาศัยการจัดเก็บวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลของผู้เรียนเพื่อออกแบบการเรียนรู้และการช่วยเหลือที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล การใช้เทคโนโลยีดังกล่าวช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเชิงระบบ และสนับสนุนให้การดูแลนักเรียนมีความยืดหยุ่น ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของผู้เรียนอย่างยั่งยืน

2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย

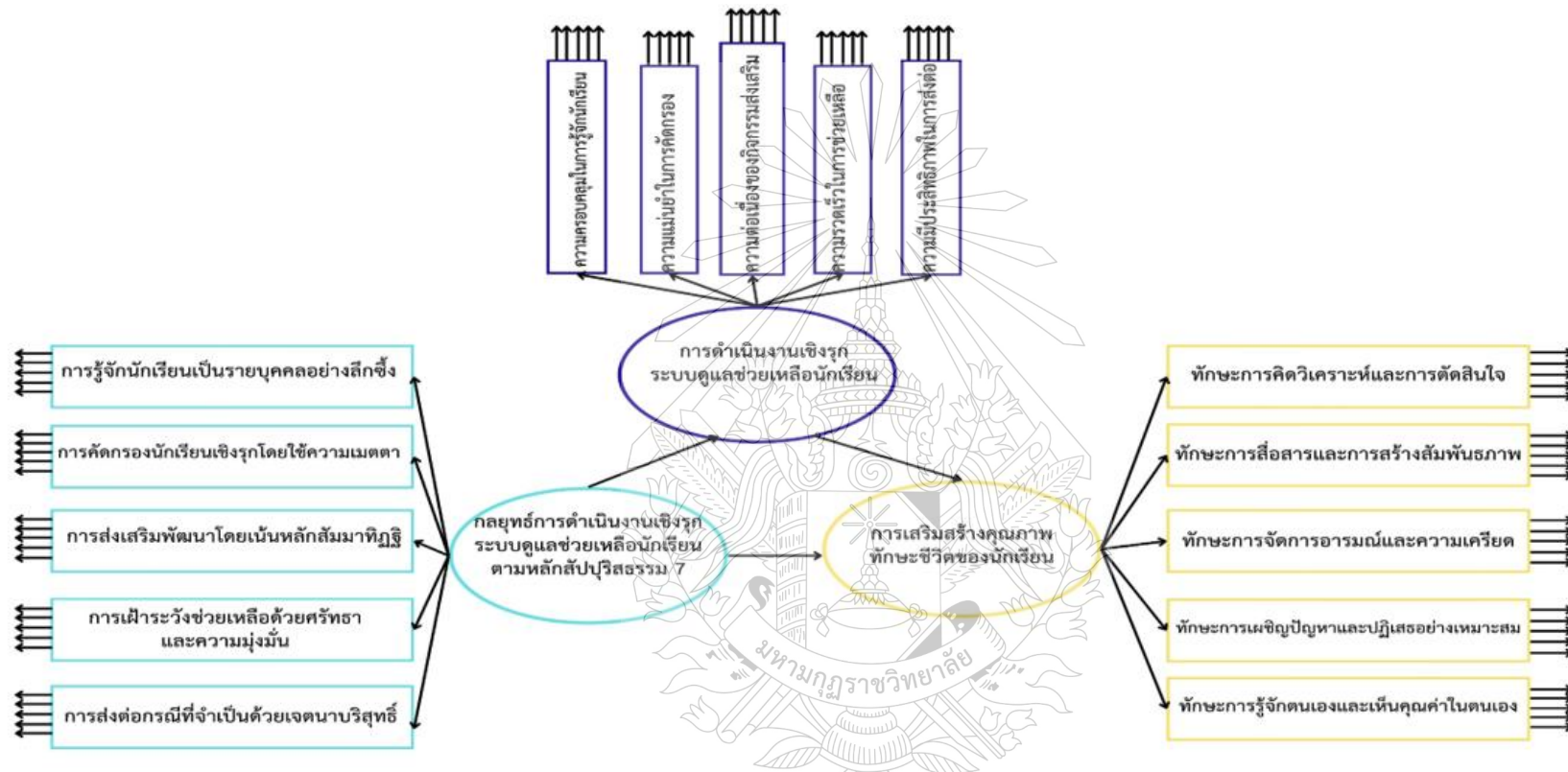
2.9.1 กรอบแนวคิดใน กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารการศึกษาพิเศษ โดยเป็นงานวิจัย ในประเทศจำนวน 34 เรื่อง และงานวิจัยจากต่างประเทศจำนวน 15 เรื่อง สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดใน กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 ได้ดังนี้

ภาพที่ 2.17 กรอบแนวคิดในกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักปรัชญาธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

2.9.2 กรอบแนวคิดสมมติฐานการวิจัย กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

ภาพที่ 2.18 โมเดลสมมติฐาน องค์ประกอบแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

คำอธิบายโมเดลสมมุติฐาน องค์ประกอบแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับแนวคิด ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีที่มีความสอดคล้องกันในเชิงประจักษ์ โดยใช้ความหมายใกล้เคียงและสอดคล้องกันกับการนำเสนอของนักการศึกษาที่ได้นำเสนอไว้ในตารางการสังเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งสรุปเป็น โมเดลสมมุติฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก จำนวน 3 องค์ประกอบ และ 15 ตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7

- ตัวบ่งชี้ ที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง
- ตัวบ่งชี้ ที่ 2 การคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยใช้ความเมตตา
- ตัวบ่งชี้ ที่ 3 การส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักสัมมาทิฐิ
- ตัวบ่งชี้ ที่ 4 การเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น
- ตัวบ่งชี้ ที่ 5 การส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์

องค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

- ตัวบ่งชี้ ที่ 6 ความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน
- ตัวบ่งชี้ ที่ 7 ความแม่นยำในการคัดกรอง
- ตัวบ่งชี้ ที่ 8 ความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา
- ตัวบ่งชี้ ที่ 9 ความรวดเร็วในการช่วยเหลือ
- ตัวบ่งชี้ ที่ 10 ความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ

องค์ประกอบที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน

- ตัวบ่งชี้ ที่ 11 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ
- ตัวบ่งชี้ ที่ 12 ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ
- ตัวบ่งชี้ ที่ 13 ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด

ตัวบ่งชี้ ที่ 14 ทักษะการเผชิญปัญหาและปฏิเสธอย่างเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ ที่ 15 ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเชิงรุก ทั้งในและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์และเปรียบเทียบองค์ประกอบสำคัญ โดยคัดเลือกแนวคิดที่มีความสอดคล้องเชิงประจักษ์และสามารถประยุกต์ใช้กับบริบทการจัดการศึกษา ในประเทศไทย เพื่อนำไปสู่การพัฒนากรอบแนวคิดการวิจัยในลักษณะเชิงระบบ ผลการสังเคราะห์ พบว่า โมเดลสมมุติฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก และ 15 ตัวบ่งชี้ ซึ่งสะท้อนการดำเนินงานที่มีความเป็นระบบและมุ่งเน้นการป้องกันเชิงรุก

องค์ประกอบที่หนึ่ง คือ กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตาม หลักสัปปุริสธรรม 7 ซึ่งมุ่งวางรากฐานการดำเนินงานบนหลักธรรมและจริยธรรม ตัวบ่งชี้สำคัญ ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างรอบด้าน การคัดกรองนักเรียนเชิงรุกด้วยความ เมตตา การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนบนฐานของความเข้าใจที่ถูกต้อง การเฝ้าระวังและให้ความ ช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องด้วยความมุ่งมั่น และการส่งต่อกรณีจำเป็นด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ องค์ประกอบ ดังกล่าวทำหน้าที่เป็นกลยุทธ์นำในการกำหนดทิศทางและมาตรฐานของการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบที่สอง คือ ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสะท้อนผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานและการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นระบบ ตัวบ่งชี้สำคัญ ประกอบด้วย ความครอบคลุมในการดูแลนักเรียนรายบุคคล ความแม่นยำของกระบวนการคัดกรอง ความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา ความรวดเร็วในการให้ความช่วยเหลือ และประสิทธิผล ของการส่งต่อข้อมูลหรือกรณีจำเป็น องค์ประกอบนี้ทำหน้าที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของกลยุทธ์เชิง รุก และเป็นกลไกเชื่อมโยงระหว่างการกำหนดนโยบายกับการปฏิบัติจริงในระดับสถานศึกษา

องค์ประกอบที่สาม คือ การเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน ซึ่งเป็นเป้าประสงค์ สำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก ตัวบ่งชี้หลักประกอบด้วย ทักษะการคิดวิเคราะห์และ การตัดสินใจ ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธ์ภาพ ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด ทักษะการเผชิญปัญหาและการปฏิเสธอย่างเหมาะสม ตลอดจนการรู้จักและเห็นคุณค่าในตนเอง การ พัฒนาทักษะดังกล่าวสะท้อนผลลัพธ์เชิงคุณภาพของผู้เรียน และเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการ ยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งสามองค์ประกอบมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นลำดับเชิงระบบ โดยกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปริสธรรม 7 ทำหน้าที่เป็นกรอบกำกับทิศทางการปฏิบัติในสถานศึกษา ขณะที่ประสิทธิภาพการดำเนินงานสะท้อนระดับความสำเร็จและความต่อเนื่องของการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติจริง ส่วนการเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนเป็นผลลัพธ์ที่แสดงถึงการบรรลุเป้าหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน องค์ประกอบทั้งสามร่วมกันก่อให้เกิดกรอบการดำเนินงานที่เอื้อต่อการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างครบวงจร ครอบคลุมมิติการบริหารจัดการ การปฏิบัติงานของครูและบุคลากร การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การติดตามประเมินผล และการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานภายนอก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นการศึกษาด้วยระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานแนวทางการวิจัย (Mixed Method Research) โดยมีวิธีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งเก็บจากแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา โดยใช้สถิติขั้นสูง (Advanced Statistics) เพิ่มเติม (Supplement) ด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ (Interview) และประเมินอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) นำเสนอในรูปแบบรายงานการวิจัย 5 บท เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ในแต่ละวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วยการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาและยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

ระยะที่ 2 สร้างและพัฒนากลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 และ

ระยะที่ 3 เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

3.1 ระยะที่ 1 ศึกษาและยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

ขั้นตอนที่ 1 เป็นศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ โดยเริ่มจากการศึกษาทฤษฎี เอกสารวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้ได้องค์ประกอบในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยของการ

บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบการ การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน ในประเด็นดังต่อไปนี้

1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

1.2 แนวคิดทฤษฎีการกำหนดและวางแผนพัฒนากลยุทธ์

1.3 แนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.4 ทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7

1.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

1.6 การขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ร้อยเอ็ด เขต 2

1.7 สภาพพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

2. นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดใช้เป็น แนวทางในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 จากการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลเชิงทฤษฎี ร่วมกับการศึกษาเอกสารวรรณกรรมและงานวิจัยพร้อมการสัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) สรุปสาระสำคัญเชิงทฤษฎี เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหา และดำเนินการร่างสมมุติฐานองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ซึ่งมีที่มาจากทฤษฎีที่ศึกษา

เป็นการนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการดำเนินการผ่านการสังเคราะห์ได้องค์ประกอบของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมภาษณ์มาปรับปรุงองค์ประกอบของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินองค์ประกอบของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนจากผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกันกับผู้ให้การสัมภาษณ์ในขั้นตอนที่ 2 โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบประเมินองค์ประกอบของการดำเนินงานเชิงรุก

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณไม่สอดคล้อง สอดคล้องบางส่วน ค่อนข้างสอดคล้อง สอดคล้องมาก

1) แหล่งข้อมูลที่ศึกษา

1.1 เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 แหล่งข้อมูลจากระบบออนไลน์

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสรุปผลการวิเคราะห์เอกสาร และรายละเอียดในด้านเนื้อหา ผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ ชื่อเรื่อง สถานที่พิมพ์ และประเภทของเอกสารหรือแหล่งข้อมูลที่ได้มา

2.2 ตารางสังเคราะห์ องค์ประกอบหลัก จากการวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสรุป วิเคราะห์เนื้อหา หลักการที่เป็นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการดำเนินการศึกษาวิจัยจากนั้นนำเสนอ ร่างสมมติฐานองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแนะนำแนวทางและปรับแก้ให้เหมาะสมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ให้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้มีความตรงเชิงทฤษฎี โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และสรุปสาระสำคัญเพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหา และนำไปสู่การสร้างเครื่องมือ

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งเป็นการสรุป เนื้อหา หลักการที่เป็นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการดำเนินการศึกษาวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 สร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง และตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อใช้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการกำหนดตัวบ่งชี้ลำดับที่ 1 ของการบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนนำไปใช้เก็บข้อมูลในรูปแบบของการสัมภาษณ์เจาะลึก จากแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structured interview) และหาคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความชัดเจนของภาษา รวมถึงความถูกต้องตามหลักการงานวิจัย จากนั้นดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อได้ข้อมูล

1) กลุ่มบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลที่จะให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

(1) กลุ่มผู้บริหารการศึกษา จำนวน 10 คน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

(2) กลุ่มนักวิชาการ จำนวน 2 คน ได้แก่ อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และศึกษานิเทศก์

(3) กลุ่มครูผู้สอน จำนวน 2 คน ได้แก่ ข้าราชการครู ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

2) คุณสมบัติเบื้องต้นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มบุคคลที่จะให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ที่มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้วิธีการการสัมภาษณ์แบบปฏิสัมพันธ์และเจาะลึกจากการสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว จะต้องมียุทธศาสตร์ อย่างน้อย 5 ข้อ จากคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 2.1. มีคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ในระดับปริญญาโท หรือ ปริญญาเอกขึ้นไป
- 2.2. มีประสบการณ์ด้านการบริหารการศึกษาหรือสถานศึกษาไม่ต่ำกว่า 20 ปี
- 2.3. มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือ วิทยฐานะตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษ ขึ้นไป
- 2.4. ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหาร ตั้งแต่ระดับรองผู้อำนวยการ หรือผู้อำนวยการขึ้นไป ทั้งในสถานศึกษาหรือหน่วยงานทางการศึกษา
- 2.5. ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ตั้งแต่ระดับ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษขึ้นไป
- 2.6. ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา หรือ ผู้บริหารการศึกษา ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษขึ้นไป
- 2.7. เป็นผู้ที่มีผลงานเชิงประจักษ์ในด้านการบริหารการศึกษาและไม่มีประวัติเสื่อมเสียในศีลธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสัมภาษณ์ ชนิดมีโครงสร้าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับ การกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ของการบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นำไปใช้เก็บข้อมูลในรูปแบบของการสัมภาษณ์จากแบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปประเด็นปัญหาสำคัญที่จะสัมภาษณ์ และเรียนให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ทราบล่วงหน้า

4) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างจากการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในการใช้เก็บข้อมูลในด้านองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ จากผู้ให้ข้อมูลการวิจัยโดยดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ร่างแบบสัมภาษณ์จากการการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในด้านความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความชัดเจนของภาษารวมถึงความถูกต้องตามหลักการงานวิจัย

ขั้นที่ 2 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในด้านความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และความชัดเจนของภาษา

ขั้นที่ 3 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านกระบวนการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา(Content Validity)ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความชัดเจนของภาษา รวมถึงความถูกต้องตามหลักการงานวิจัย

ขั้นที่ 4 นำผลการตรวจสอบแบบสัมภาษณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยพิจารณาจากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 6 นำแบบสัมภาษณ์ไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบยืนยัน เพื่อเตรียมใช้เก็บข้อมูลต่อไป

ขั้นที่ 7 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบยืนยันก่อนนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มบุคคลผู้ให้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อได้ข้อมูลในเชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูล การสัมภาษณ์ ทั้งในการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมถึงการขออนุญาตผู้สัมภาษณ์ในการขอข้อมูลเพิ่มเติมทางโทรศัพท์และออนไลน์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นที่ตกหล่นหรือต้องการเพิ่มเติม

6) การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์ และสังเคราะห์ออกมาเป็นข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งเป็นการสรุป เนื้อหา หลักการที่เป็นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการดำเนินการศึกษาวิจัยจากการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 5 ยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ โดยการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณกับกลุ่มตัวอย่าง ที่กำหนดไว้เพื่อนำไปสู่กระบวนการ นำข้อมูลมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน Confirmatory Factor Analysis (CFA) จากแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า

5 ระดับ เพื่อยืนยันโมเดลองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ โดยเป็นแบบสอบถามความเห็นที่แสดงถึงสภาพแวดล้อมในด้าน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่มีความตรงเชิงทฤษฎี มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Checklist) ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ของการบริหารสถานศึกษา ระดับประถมศึกษา PIE (PIE Model) แนวคิด การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ประชากรจึงกระจายอยู่ครอบคลุมทั่วทั้งจังหวัดร้อยเอ็ด จะทำให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้าง โดยมีการบริหารจัดการแบบเชิงพื้นที่ (Area Base) แบ่งพื้นที่เป็น 8 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมสถานศึกษาทั้งสิ้น 66 โรงเรียน จาก 8 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งประชากรมีจำนวนทั้งสิ้น 2,585 คน มีลักษณะเป็นประชากรกลุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified) 2 ชั้น ประกอบด้วย ผู้บริหารและครู

(2) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือรักษาการผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการตั้งแต่ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป
2. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือรักษาการผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการในระดับสถานศึกษา
3. บุคลากรทางการศึกษา หมายถึง นักวิชาการ ศึกษานิเทศ เจ้าหน้าที่ธุรการ ในสำนักงานทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับสถานศึกษารวมถึงสถาบันอุดมศึกษา
4. ครู หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ในสถานศึกษา จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยทำการสุ่มมาจากโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ทั้ง 66 โรงเรียน ใน 8 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา และ ครู รวมกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 550 คน ที่มีความเหมาะสมของการวิเคราะห์ในระดับ ดีมาก ตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป ที่คำนวณได้จากสูตรขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Comrey & A.Lee (1992) ได้เสนอแนะขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมของการวิเคราะห์ในระดับ ดีมาก ตั้งแต่ 500 คน ขึ้นไป โดยทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มจากจำนวนเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความครอบคลุมตามการบริหารจัดการแบบเชิงพื้นที่ (Area Base) และให้มีกลุ่มตัวอย่างอยู่ครบทุกพื้นที่ จากทั้งหมด 8 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา

ที่	อำเภอ	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2							
1	เกษตรวิสัย	49	489	538	10	104	114
2	ปทุมรัตน์	33	257	290	7	55	62
3	พนมไพร	31	308	339	7	65	72
4	สุวรรณภูมิ	60	556	616	13	118	131
5	เมืองสรวง	14	134	148	3	29	32
6	โพนทราย	15	147	162	3	31	34
7	อาจสามารถ	39	326	365	8	70	78
8	หนองฮี	11	116	127	2	25	27
รวม		252	2333	2585	53	497	550

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

2) เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

2.1) การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้พิจารณาการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรที่มีลักษณะเป็นประชากรกลุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified) 2 ชั้น ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวนทั้งสิ้น 2,637 คน จากทั้งหมด 66 โรงเรียนใน 8 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยทำการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากสูตรขนาดกลุ่มตัวอย่าง Comrey & A. Lee. (1992) ได้เสนอแนะขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมของการวิเคราะห์ในระดับ ดีมาก ตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป ซึ่งสามารถรวบรวมได้ 502 คน ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมของการวิเคราะห์

ขนาดตัวอย่าง	ความเหมาะสมของการวิเคราะห์
50-99	ไม่ควรใช้ (very poor)
100-199	น้อยเกินไป (poor)
200-299	ปานกลาง (fair)
300-499	ดี (good)
500-ขึ้นไป	ดีมาก (very good)

ที่มา : A first course in factor analysis(p.125), by A.L. Comrey, & H.B.Lee, 1992, Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.

2.2) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากสูตรขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Comrey & A.Lee. (1992) โดยคำนวณจากจำนวน ผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

2.3) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้จากประชากร ด้วยสูตรขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Comrey & A. Lee. (1992) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างต้องครอบคลุมตามการบริหารจัดการแบบเชิงพื้นที่ (Area Base)

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในรูปแบบการตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเห็นที่แสดงถึงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามตัวแปรองค์ประกอบทฤษฎี การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตัวแปร สมมุติฐานองค์ประกอบที่ 1 กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7

ตัวแปร สมมุติฐานองค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน

ตัวแปร สมมุติฐานองค์ประกอบที่ 3 การเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน

4) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณกับกลุ่มบุคคลผู้ให้ข้อมูลเพื่อนำไปสู่กระบวนการ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน Confirmatory Factor Analysis (CFA) โดยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในการใช้เก็บข้อมูลในด้านองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ จากผู้ให้ข้อมูลการวิจัยโดยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ร่างแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเพื่อ

ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในด้านความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความชัดเจนของภาษา รวมถึงความถูกต้องตามหลักการงานวิจัย

ขั้นที่ 2 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามจากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในด้านความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความชัดเจนของภาษา

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่ผ่านกระบวนการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยและการวัดประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 2 ท่าน
2. ผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษาคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก จำนวน 3 ท่าน

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความชัดเจนของภาษา รวมถึงความถูกต้องตามหลักการงานวิจัย

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยพิจารณาจาก การคำนวณหาค่า CVI (CVI: Content Validity Index) เพื่อพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีเกณฑ์การคำนวณ ดังต่อไปนี้

$$CVI = \frac{\sum_{i=1}^N R_{3,4}}{N}$$

เมื่อ CVI

$$\frac{\sum R_{3,4}}{N}$$

เป็นดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

เป็นจำนวนข้อที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนให้ระดับ 3 และ 4

เป็นจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยมีเกณฑ์การพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ที่ใช้ได้ ตั้งแต่ 80 ขึ้นไป (Davis 1992:104)

เกณฑ์ของดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา

ความสอดคล้อง (Relevance)

1 = คำถามไม่มีความสอดคล้อง (not revision)

2 = คำถามต้องปรับปรุง จึงจะมีความสอดคล้อง (item need some revision)

3 = คำถามมีความสอดคล้อง หากมีการปรับปรุงเล็กน้อย (relevant but need minor revision)

4 = คำถามมีความสอดคล้องมาก (vary relevant)

ความชัดเจน (Clarity)

1 = คำถามไม่มีความชัดเจน (not clear)

2 = คำถามต้องปรับปรุง จึงจะมีความชัดเจน (item need some revision)

3 = คำถามชัดเจนหรือปรับปรุงเล็กน้อย (clear but need minor revision)

4 = คำถามมีความชัดเจนมาก (vary clear)

ขั้นที่ 5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) โดยนำไปทดลองใช้กับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งดำเนินการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 42 คน โดยผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 10 คน และครูผู้สอนในสถานศึกษา จำนวน 32 คน รวมทั้งสิ้น 42 คน จากนั้นวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach's Alpha Coefficient

ขั้นที่ 6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้ Try Out กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง ประกอบด้วย

1. ผู้บริหาร ครูและบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

2. ผู้บริหาร ครูและบุคลากร โรงเรียนเมืองปทุมรัตน์ สพป. ร้อยเอ็ด เขต 2

3. ผู้บริหาร ครูและบุคลากร โรงเรียนบ้านโคกหม (พิศิษฐ์พิทยาคาร) สพป.ร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 42 คน ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่ครอบคลุมพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 8 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เพื่อส่งแบบสอบถามเก็บข้อมูลทั้งในรูปแบบ On Hand (แจกแบบสอบถามเอกสาร) และรูปแบบ Online (แจกแบบสอบถามผ่านทาง QR CODE โดยใช้ Google Form) โดยมีเป้าหมายในการเก็บจำนวน 550 ฉบับ กำหนดระยะเวลาตอบกลับภายใน 1 เดือน หากไม่ได้รับข้อมูลการตอบกลับ ผู้วิจัยดำเนินการติดตามด้วยตนเองไปยังหน่วยงานที่เป็นพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่างโดยต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ข้อมูลตอบกลับตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้

6) การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยการรวบรวมเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน Confirmatory Factor Analysis (CFA) โดยเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลจากแบบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้รับ

การประเมินและนำไปสู่กระบวนการหา องค์ประกอบเชิงยืนยัน Confirmatory Factor Analysis (CFA) เพื่อยืนยันข้อมูลองค์ประกอบ และสร้างตัวบ่งชี้ เพื่อนำไปสู่โมเดลที่สมบูรณ์ ในการวัดอุปสรรคของการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้

6.2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่เก็บจากกลุ่มตัวอย่าง โดยวิเคราะห์ตามแบบสอบถามทั้ง 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 ความเห็นที่แสดงถึง องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสภาพแวดล้อมในด้าน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรียนเชิงรุก โดยหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

วิเคราะห์ข้อมูลจากการพิจารณาคำร้อยละ และอำนาจจำแนกเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายใน เพื่อพิจารณา จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรียนเชิงรุก โดยหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยใช้ SWOT Analysis

วิเคราะห์ข้อมูลจากการพิจารณาคำร้อยละ และอำนาจจำแนกเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อพิจารณา โอกาสและ อุปสรรค ภาวะคุกคามของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรียนเชิงรุก โดยหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยใช้ SWOT Analysis

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความเห็นที่แสดงถึงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรียนเชิงรุก โดยหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

วิเคราะห์ข้อมูลโดยพิจารณาการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ตามความหมาย ที่ผ่านกระบวนการแปรผลจากเครื่องมือแบบสอบถาม ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง มีความคิดเห็นสอดคล้องในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง มีความคิดเห็นสอดคล้องในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง มีความคิดเห็นสอดคล้องในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง มีความคิดเห็นสอดคล้องในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง มีความคิดเห็นสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

7) สถิติที่ใช้ในการวิจัย

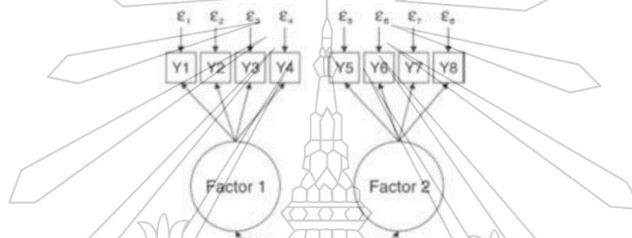
1) ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

2) S.D ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{N}}$$

3) Confirmatory Factor Analysis (CFA)

4) ตรวจสอบความเป็นเอกลักษณะของตัวบ่งชี้ (Homogeneity) โดยวิธี Corrected Item-Total Correlation เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม

$$r_{x_i[y-x_i]} = \frac{N\sum X_i(Y-X_i) - \sum X_i \sum (Y-X_i)}{\sqrt{\{N\sum X_i^2 - (\sum X_i)^2\} \{N\sum (Y-X_i)^2 - (\sum (Y-X_i))^2\}}}$$

$r_{x_i[y-x_i]}$	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามข้อที่ 1
X_i	แทน	ชุดของคะแนนจากข้อคำถามข้อที่ 1
Y	แทน	ชุดของคะแนนรวมจากข้อคำถามทุกข้อ
N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์

(ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2565)

ขั้นตอนที่ 6 นำเสนอผลการศึกษาและยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเรียนเชิงรุก โดยหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ในรูปแบบโมเดลองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ โดยแสดงถึง องค์ประกอบ

และตัวบ่งชี้ ในด้าน สภาพแวดล้อม จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่มีความตรงเชิงทฤษฎี ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ของการบริหารสถานศึกษา ระดับประถมศึกษา PIE (PIE Model) แนวคิด การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก

1) แหล่งข้อมูลที่ศึกษา

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ ที่แสดงถึงข้อมูลในการวิเคราะห์จากแบบสอบถาม และผลข้อมูลการยืนยันองค์ประกอบ CFA Confirmatory Factor Analysis

1.2 โมเดลองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่แสดงถึง สภาพแวดล้อม จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่มีความตรงเชิงทฤษฎี ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ของการบริหารสถานศึกษา ระดับประถมศึกษา การเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

2.2 แบบสัมภาษณ์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกระบวนการวิจัยตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแนะนำแนวทางและปรับแก้ให้เหมาะสมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และสรุปสาระสำคัญตามขอบเขตเนื้อหา

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม โดยการสรุป และอภิปรายผลเชิงพรรณนาความ และสรุปประเด็นสำคัญในส่วนขององค์ประกอบและข้อบ่งชี้ประกอบกับการศึกษาเอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมเป็นประเด็นผลการวิจัยในการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน

3.2 ระยะเวลาที่ 2 สร้างและพัฒนากลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ เพื่อสังเคราะห์ออกมาเป็นข้อมูลในด้านสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ประกอบด้วย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ภาวะคุกคาม ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 เพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคาม SWOT Analysis โดยนำข้อมูลสถิติที่ได้จากแบบสอบถาม และผลการศึกษาในระยะเวลาที่ 1 มาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ และกำหนดเป็น สภาพแวดล้อม ภายในและภายนอก จากองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ในด้านจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ภาวะคุกคาม ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

1) แหล่งข้อมูลที่ศึกษา

1.1 ผลข้อมูลเชิง สถิติ จากการศึกษาในระยะเวลาที่ 1

1.2 ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม ภายในและภายนอก จากองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ในด้าน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ภาวะคุกคาม จากแบบสอบถาม

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ในการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม ภายในและภายนอก จากองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ในด้าน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ภาวะคุกคาม SWOT Analysis

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสรุป วิเคราะห์เนื้อหา หลักการที่เป็นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการดำเนินการศึกษาวิจัย จากองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ในด้าน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ภาวะคุกคาม SWOT Analysis

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูล เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสังเคราะห์ข้อมูลในด้าน สภาพแวดล้อม ภายในและภายนอก จากองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ในด้าน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ภาวะคุกคาม ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 เพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคาม SWOT Analysis จากผลข้อมูล สถิติ ในแบบสอบถาม ถึงความเห็นที่แสดงถึง สภาพแวดล้อมในด้าน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่มีความตรงเชิงทฤษฎี มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Checklist) ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ของการบริหารสถานศึกษา ระดับประถมศึกษา PIE (PIE Model) แนวคิด การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก

4.2 นำผลข้อมูล ทั้งหมดมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยพิจารณาจาก ค่าสถิติ และแบ่งกลุ่ม องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ของสภาพแวดล้อมภายใน ในด้าน จุดแข็ง และจุดอ่อน และ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสภาพแวดล้อมภายนอก ในด้าน โอกาส และภาวะคุกคาม เพื่อกำหนดข้อมูลเชิงคุณภาพในรูปแบบตาราง SWOT Analysis

4.3 นำเสนอ ตารางการวิเคราะห์ ข้อมูล SWOT Analysis ของสภาพแวดล้อมภายใน ในด้าน จุดแข็ง และ จุดอ่อน และ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสภาพแวดล้อมภายนอก ในด้าน โอกาส และภาวะคุกคาม

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนากลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลัก สี่ปฐพีธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 โดยการยกร่างกลยุทธ์ ฉบับที่ 1 ซึ่งเป็นการจับคู่ข้อมูลจากตาราง SWOT Analysis และ ตาราง TOWS Matrix เป็นการจับคู่ข้อมูลสลับระหว่าง สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอก

1) แหล่งข้อมูลที่ศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม SWOT Analysis

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางแบบ เมทริกซ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประเด็นรายคู่ TOWS Matrix Analysis จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจับคู่ ข้อมูลจากตาราง SWOT Analysis

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวิเคราะห์จับคู่ ตารางแบบ เมทริกซ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประเด็นรายคู่ TOWS Matrix Analysis ดังต่อไปนี้

3.1 การจับคู่ระหว่างสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก

จับคู่จุดอ่อน กับ ภาวะคุกคาม (WT)

จับคู่จุดอ่อน กับ โอกาส (WO)

จับคู่จุดแข็ง กับ ภาวะคุกคาม (ST)

จับคู่จุดแข็ง กับ โอกาส (SO)

3.2 การยกร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอกและการวิเคราะห์ข้อมูลประเด็นรายคู่ TOWS Matrix

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม SWOT Analysis ร่วมกับการ วิเคราะห์โดยใช้ตารางแบบเมทริกซ์จับประเด็นรายคู่ (TOWS Matrix Analysis) จาก สภาพการ พัฒนาที่เป็นจุดแข็งและมีโอกาส เพื่อเพิ่มศักยภาพหรือการเสริมสร้างประสิทธิภาพการ พัฒนา (SO คือ การนำเอาโอกาสและจุดแข็งมาใช้) สภาพการพัฒนาที่เป็นจุดแข็งแต่มีภาวะ คุกคาม จะต้องใช้ หลักการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้น (ST คือ การกำจัดภัยคุกคาม) สำหรับ สภาพการบริหาร ที่เป็นจุดอ่อนแต่มีโอกาส จะต้องปรับปรุงหรือทบทวนการบริหารให้ดียิ่งขึ้นและมี โอกาสประสบความสำเร็จ (WO คือการปรับปรุงตนเอง) และสภาพการบริหารที่เป็นจุดอ่อนและมี ภาวะคุกคาม

จะต้องพยายามลดความเสี่ยง (WT คือการหลีกเลี่ยง) จากนั้นกำหนดเป็นตารางนำเสนอผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis and TOWS Matrix Analysis

ขั้นตอนที่ 3 นำเสนอร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 ซึ่งจัดทำขึ้นจากข้อมูลกระบวนการศึกษาในแต่ละวัตถุประสงค์ตามระยะที่ผ่านมา เพื่อกำหนดเป็นร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบของกลยุทธ์ ตามผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการสรุปข้อมูลดำเนินการพัฒนาเป็นร่างกลยุทธ์ ฉบับที่ 1 ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีการดำเนินกลยุทธ์แต่ละตัวบ่งชี้

1) แหล่งข้อมูลการศึกษา

1.1 ข้อมูลจากการวิเคราะห์ แบบเมทริกต์จับประเด็นรายคู่ (TOWS Matrix Analysis)

1.2 เอกสาร วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างองค์ประกอบของกลยุทธ์ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีการดำเนินกลยุทธ์

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางการวิเคราะห์ แบบเมทริกต์จับประเด็นรายคู่ (TOWS Matrix Analysis)

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวิเคราะห์จับคู่ ตารางแบบ เมทริกต์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประเด็นรายคู่ TOWS Matrix Analysis เพื่อร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลในการร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 เพื่อนำเสนอร่างกลยุทธ์ที่ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีการดำเนินกลยุทธ์แต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อนำเสนอร่างกลยุทธ์ ในการสร้างและพัฒนาจากข้อมูลที่ดำเนินการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์แต่ละระยะที่ผ่านมา เพื่อนำไปสู่การประเมินหาความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ต่อไป เพื่อนำเสนอต่อที่อาจารย์ปรึกษาในการพัฒนา ร่างกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 ฉบับที่ 1

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนาร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 ซึ่งจัดทำขึ้นจากข้อมูลกระบวนการศึกษาในแต่ละวัตถุประสงค์ตามระยะที่ผ่านมา เพื่อกำหนดเป็นร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบของกลยุทธ์ ตามผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการสรุปข้อมูลดำเนินการพัฒนาเป็นร่างกลยุทธ์ ฉบับที่ 1 ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีการดำเนินกลยุทธ์แต่ละตัวบ่งชี้ นำเสนออาจารย์และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อแก้ไข

ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาร่างกลยุทธ์ก่อนนำร่างกลยุทธ์ไปเข้าสู่การประเมินกลยุทธ์ใน
ระยะที่ 3 ต่อไป

1) แหล่งข้อมูลที่ศึกษา

1.1 ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

1.2 ข้อมูลจากการวิเคราะห์ แบบเมทริกต์จับประเด็นรายคู่ (TOWS Matrix Analysis)

1.3 เอกสาร วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างองค์ประกอบของกลยุทธ์ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีการดำเนินกลยุทธ์

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกข้อเสนอแนะและคำแนะนำในการพัฒนาปรับปรุง แก้ไข ร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 และ ตารางการวิเคราะห์ แบบเมทริกต์จับประเด็นรายคู่ (TOWS Matrix Analysis)

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

สรุปข้อเสนอแนะและคำแนะนำในการพัฒนาปรับปรุง แก้ไข ร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 โดยการสังเคราะห์ตรวจสอบข้อมูลให้มีความสอดคล้องเชิงทฤษฎีก่อนนำกลยุทธ์ไปสู่กระบวนการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ต่อไป

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อแก้ไข พัฒนา ปรับปรุงกลยุทธ์ ร่างฉบับที่ 1 จากนั้นคาดการณ์และคาดคะเน ความเหมาะสมความเป็นไปได้ จากข้อมูลการวิเคราะห์ในการร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 เพื่อนำเสนอร่างกลยุทธ์ที่ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีการดำเนินกลยุทธ์แต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อนำเสนอร่างกลยุทธ์ ในการสร้างและพัฒนากลยุทธ์จากข้อมูลที่ดำเนินการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์แต่ละระยะที่ผ่านมา เพื่อนำไปสู่การประเมินหาความเหมาะสมความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ต่อไป และเขียนผลการศึกษาในระยะที่ 2 สร้างและพัฒนากลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

3.3 ระยะที่ 3 เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

ขั้นตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ของร่างกลยุทธ์ฉบับ
ที่ 1 หลังจากผ่านกระบวนการในระยะเวลาที่ 2 สร้างและพัฒนากลยุทธ์แล้ว ด้วยเทคนิควิธีการ สัมมนาอิง
ผู้เชี่ยวชาญ connoisseurship ในการระดมความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิตามคุณสมบัติ
ที่คัดเลือกไว้ จำนวน 14 ท่าน

1) ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมมนาประเมินกลยุทธ์

- 1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษา
- 1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาและการวิจัย

2) เกณฑ์คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มาจากการเลือกแบบ
เฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว จะต้องมียุทธศาสตร์ อย่างน้อย 5
ข้อ จากคุณสมบัติดังต่อไปนี้

2.1. เป็นผู้ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินกลยุทธ์การบริหารงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนเรียนเชิงรุก โดยหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

2.2. มีประสบการณ์ด้านการบริหารการศึกษาหรือสถานศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือ
มีความรู้ ความเชี่ยวชาญที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

2.3. มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก หรือตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือ วิทยฐานะตั้งแต่ระดับ ข้าราชการพิเศษขึ้นไป

2.4. ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหาร ตั้งแต่ระดับรองผู้อำนวยการ
หรือผู้อำนวยการขึ้นไป ทั้งในสถานศึกษาหรือหน่วยงานทางการศึกษา

2.5. ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ตั้งแต่ระดับ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษขึ้นไป

2.6. ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา หรือ ผู้บริหารการศึกษา ตั้งแต่ระดับ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษขึ้นไป

2.7. เป็นผู้ที่มีผลงานเชิงประจักษ์ในด้านการบริหารการศึกษาและไม่มีประวัติเสื่อม
เสียในศีลธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินกลยุทธ์ โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินกลยุทธ์ ดังนี้

1) ประยุกต์แนวคิดการประเมินผลนโยบายของ Owen and Rogers (1999) และ
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านกลยุทธ์เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแบบประเมินกลยุทธ์

2) จัดทำร่างแบบประเมินกลยุทธ์ที่ครอบคลุมกลยุทธ์เพื่อตรวจสอบ ความเหมาะสม
ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของการนำกลยุทธ์ไปใช้ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์
ของกลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ความเหมาะสมในระดับต่าง ๆ คือ

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมและเป็นไปได้ มากที่สุด ในการดำเนินกลยุทธ์

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมและเป็นไปได้ ค่อนข้างมาก ในการดำเนินกลยุทธ์

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมและเป็นไปได้ ปานกลาง ในการดำเนินกลยุทธ์

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมและเป็นไปได้ ค่อนข้างน้อย ในการดำเนินกลยุทธ์

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมและเป็นไปได้ น้อย ในการดำเนินกลยุทธ์

ความเป็นประโยชน์ในระดับต่าง ๆ คือ

ระดับ 5 หมายถึง เป็นประโยชน์ มีความคุ้มค่าในการดำเนินกลยุทธ์มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เป็นประโยชน์ มีความคุ้มค่าในการดำเนินกลยุทธ์มาก

ระดับ 3 หมายถึง เป็นประโยชน์ มีความคุ้มค่าในการดำเนินกลยุทธ์ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เป็นประโยชน์ มีความคุ้มค่าในการดำเนินกลยุทธ์ค่อนข้างน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เป็นประโยชน์ มีความคุ้มค่าในการดำเนินกลยุทธ์น้อย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็น
ประโยชน์ ของวิธีดำเนินการของกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดการบริหารงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน

1) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินโดยอาจารย์ที่ปรึกษา

2) ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปเก็บ

ข้อมูล

4) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ดำเนินการสร้างแบบประเมินกลยุทธ์ connoisseurship ชนิดมีโครงสร้างจาก
การศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในการใช้เก็บข้อมูลในด้านองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ จาก
ผู้ให้ข้อมูลการวิจัยโดยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ร่างแบบประเมินกลยุทธ์ connoisseurship จากการศึกษาเอกสารและ
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเพื่อตรวจสอบ

และให้ข้อเสนอแนะในด้านความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความชัดเจนของภาษา รวมถึงความถูกต้องตามหลักการงานวิจัย

ขั้นที่ 2 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมิน connoisseurship จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในด้านความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และความชัดเจนของภาษา และเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา(Content Validity)ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความชัดเจนของภาษา รวมถึงความถูกต้องตามหลักการงานวิจัย

ขั้นที่ 3 นำผลการตรวจสอบแบบประเมินกลยุทธ์ connoisseurship จากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาหาความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยอาจารย์ที่ปรึกษา โดยพิจารณาจากความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา ในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญด้วยแบบประเมินกลยุทธ์

ขั้นที่ 6 นำแบบประเมินกลยุทธ์ connoisseurship ไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบยืนยัน เพื่อเตรียมใช้ในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญต่อไป

ขั้นที่ 7 นำแบบประเมินกลยุทธ์ connoisseurship ที่ผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบยืนยันก่อนนำไปใช้ในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ และไปใช้วิพากษ์เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ ต่อไป

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1) เก็บรวบรวมข้อมูลที่ปรับปรุงแก้ไขจากที่ปรึกษา เพื่อให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลครบถ้วน และถูกต้อง มีความตรงเชิงเนื้อหา

5.2) ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ และขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

5.3) ดำเนินการนัดหมายผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำส่งและรับคืนแบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ ของร่างกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษา

5.4) รวบรวมแบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ของร่างกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก ให้ได้ข้อมูลกลับคืนมา

6) การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาเป็นหลักเพื่อสรุปสาระสำคัญเป็นมาตรการเชิงรุกที่สอดคล้องและเหมาะสมมีความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์

6.2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ใช้สถิติเพื่อบรรยายสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยผู้วิจัยแปลความหมาย

ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของร่างกลยุทธ์หลักและร่างกลยุทธ์รอง รวมถึงวิธีดำเนินการตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่มีเกณฑ์ประเมินเทียบกับเกณฑ์ของคะแนน (บุญชมศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึงความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึงความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึงความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ เป็นประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึงความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์อยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึงความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ เป็นประโยชน์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) ตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดย ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการบริหารการศึกษา การบริหารวิชาการ การวิจัยและ ประเมินผล และมีความรู้ความสามารถ มีผลงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนของครู ผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 13 ท่าน ทำการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Technique) และปรับปรุงกลยุทธ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ การสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้วิจัยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 14 ท่าน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 4 ท่าน ซึ่งมีประสบการณ์ในการบริหารการศึกษา การออกแบบนโยบายการบริหารการศึกษา การจัดการด้านการศึกษา โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในด้านการบริหารสถานศึกษา การพัฒนาครู การนิเทศครู โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มนักวิชาการได้แก่ อาจารย์มหาวิทยาลัย ด้านการบริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน 4 ท่าน ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในด้านการวิจัย การจัดพัฒนากลยุทธ์ หรือมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์ดังกล่าวเป็นที่ประจักษ์โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

7) สถิติที่ใช้ในการวิจัย

7.1 ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

2) S.D ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S. D. = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{N}}$$

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการยกร่างกลยุทธ์ฉบับพัฒนา (ฉบับร่างที่ 2) โดยนำผลจากการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 เพื่อผู้วิจัยนำกลยุทธ์ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน มาแก้ไขปรับปรุงพัฒนาเป็น (ฉบับร่างที่ 2) เพื่อนำเสนอเป็นกลยุทธ์ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกฉบับสมบูรณ์ โดยยกร่างกลยุทธ์ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน (ฉบับร่างที่ 2) จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิพากษ์โดยเทคนิคสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญในแก้ไขปรับปรุงกลยุทธ์ตามมุมมองความเห็นข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำไปสู่การยกร่างกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์

1) แหล่งข้อมูลที่ศึกษา

- 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม SWOT Analysis
- 1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกและการวิเคราะห์ข้อมูลประเด็นรายคู่ TOWS Matrix
- 1.3 ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1) แบบบัญชีตารางวิเคราะห์กลยุทธ์ 1 ชุด
- 2.2) แบบตรวจสอบเนื้อหากลยุทธ์ฯ เพื่อประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้
- 2.3) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อเก็บข้อมูล

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยสรุปผลการประเมินกลยุทธ์ จากผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาเป็นหลัก เพื่อสรุปสาระสำคัญเป็นมาตรการเชิงรุกที่สอดคล้อง เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ เพื่อปรับปรุงร่างกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ฉบับที่ 2 ตามข้อมูลจากการวิเคราะห์และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา(Stakeholders) ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก ฉบับสมบูรณ์ เพื่อต่อบัณฑิตผู้ประสงค์ของการศึกษาวิจัยในระยะที่ 3 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

ขั้นตอนที่ 3 นำเสนอร่างกลยุทธ์สมบูรณ์ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ จากกระบวนการในระยะที่ 3 โดยดำเนินการสรุปรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาวิจัยและนำเสนอใน รูปแบบรายงานการวิจัย 5 บท ตามระเบียบของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย เพื่อตอบ วัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้ง 3 ระยะ ประกอบด้วย 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการ บริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตาม หลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 2) เพื่อสร้างและพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การ บริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 และ 3) เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็น ประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

1) แหล่งข้อมูลที่ศึกษา

1.1 ข้อมูลจากกระบวนการศึกษาวิจัยทั้ง 3 ระยะ

1.2 ผลการดำเนินการวิจัย

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบรายงานการวิจัย 5 บท ตามระเบียบของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งเป็นการสรุปเนื้อหา หลักการที่เป็น ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการดำเนินการศึกษาวิจัย

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์จากผลการศึกษาวิจัยตามระยะ เพื่อสรุปรายงานผลการศึกษา เป็นรายงานการวิจัย วิจัย 5 บท ตามระเบียบของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย และนำเสนอ ภาพ Model ของ กลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงาน

เชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 รวมถึงกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์
ในภาคผนวก

สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 3.3 สรุปกระบวนการดำเนินงานวิจัยตามวัตถุประสงค์หลัก (3 ระยะเวลา)

ระยะเวลา (วัตถุประสงค์)	ขั้นตอนหลัก/กิจกรรม
ระยะที่ 1: ศึกษาและยืนยันองค์ประกอบและ ตัวบ่งชี้	1. สังเคราะห์ทฤษฎี 2. ร่างสมมติฐานและสัมภาษณ์ (5 ผู้เชี่ยวชาญ) 3. ยืนยันองค์ประกอบเชิงปริมาณ (CFA)
ระยะที่ 2: สร้างและพัฒนากลยุทธ์	1. วิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) 2. กำหนดกลยุทธ์หลัก/รอง (TOWS Matrix Analysis) 3. ยกร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 4. ปรับปรุงตามคำแนะนำที่ปรึกษา
ระยะที่ 3: ประเมินความเหมาะสม ความ เป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์	1. ประเมินร่างกลยุทธ์ด้วย สัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) 2. สนทนากลุ่มย่อย 3. ยกร่างกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์ (ร่างที่ 2) 4. สรุปรายงานการวิจัย 5 บท

ตารางที่ 3.4 สรุปเทคนิคการวิเคราะห์เชิงสถิติและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือ/ ข้อมูล	ขั้นตอนที่ใช้	เทคนิคการ ตรวจสอบคุณภาพ	สถิติหลักที่ใช้ ในการ วิเคราะห์	วัตถุประสงค์
แบบสัมภาษณ์ มีโครงสร้าง	ระยะที่ 1 (ขั้นตอน 4)	Content Validity, ความเที่ยงตรงเชิง โครงสร้าง, ดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)	Content Analysis	ตรวจสอบความ เที่ยงตรงของเครื่องมือ เชิงคุณภาพ
แบบสอบถาม 5 ระดับ (N=550)	ระยะที่ 1 (ขั้นตอน 5)	CVI, Try Out (Cronbach's), Corrected Item- Total Correlation	Confirmatory Factor Analysis (CFA), \bar{X} , S.D.	ยืนยันความตรงเชิง โครงสร้างของกลยุทธ์
ข้อมูล สภาพแวดล้อม	ระยะที่ 2 (ขั้นตอน 1, 2)	อ้างอิงจากผล CFA ในระยะที่ 1	SWOT Analysis, TOWS Matrix Analysis	แปลงข้อมูลเชิง ประจักษ์เป็นกลยุทธ์
ร่างกลยุทธ์ ฉบับที่ 1	ระยะที่ 3 (ขั้นตอน 1)	Connoisseurship (14 ผู้เชี่ยวชาญ), เหมาะสม/ เป็นไปได้	\bar{X} , S.D., เกณฑ์การแปล ผลความ	ประเมินและกลั่นกรอง กลยุทธ์ฉบับสุดท้าย

ตารางที่ 3.5 สรุปลุ่มเป้าหมายและผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มบุคคล	วัตถุประสงค์หลัก	จำนวน (N)	วิธีการสุ่มตัวอย่าง	ข้อกำหนดสำคัญ
กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ	ยืนยันโมเดลองค์ประกอบ (CFA)	550	Stratified Sampling (8 ศูนย์)	ขนาดตัวอย่างตามเกณฑ์ "ดีมาก" ของ Comrey & Lee (1992)
ผู้ทรงคุณวุฒิชุดที่ 2 (สัมภาษณ์)	เก็บข้อมูลเชิงลึก/กำหนดตัวบ่งชี้	14	Purposive Sampling	มีคุณวุฒิ/ประสบการณ์สูง (5 ใน 7 ข้อ)
ผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 3 (ประเมินกลยุทธ์)	ประเมินความเหมาะสม/เป็นไปได้	14	Purposive Sampling	ต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินกลยุทธ์

ระเบียบวิธีวิจัยของการศึกษารั้งนี้ได้รับการออกแบบอย่างเข้มงวดในเชิงวิชาการ โดยอาศัยการตรวจสอบข้อมูลแบบไตรมิติ (triangulation) ผ่านการวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ การยืนยันเชิงสถิติขั้นสูง และการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ในระยะที่หนึ่ง ร่วมกับการกำหนดกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ 550 คน ช่วยเสริมความน่าเชื่อถือเชิงประจักษ์ขององค์ประกอบโมเดลอย่างมีนัยสำคัญ

โมเดลที่ผ่านการยืนยันดังกล่าวถูกนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ด้วย TOWS Matrix ในระยะที่สอง เพื่อแปลงผลการวิจัยให้เป็นแนวทางเชิงปฏิบัติที่มีตรรกะและสามารถนำไปใช้ได้จริง ขณะเดียวกัน การประเมินในระยะที่สามโดยผู้เชี่ยวชาญผ่านเทคนิค Connoisseurship โดยกำหนดคุณสมบัติด้านความเป็นอิสระและไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย ช่วยเพิ่มความเที่ยงตรงเชิงจริยธรรมและความเป็นกลางของผลการประเมิน ส่งผลให้กลยุทธ์ที่ได้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนในบริบทของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาและผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- 4.1 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1
- 4.2 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2
- 4.3 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

4.1 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

4.1.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F ₁	แทน	การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7
X ₁	แทน	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง
X ₂	แทน	การคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยใช้ความเมตตา
X ₃	แทน	การส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักสัมมาทิฐิ
X ₄	แทน	การเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น
X ₅	แทน	การส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์
F ₂	แทน	ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
X ₆	แทน	ความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน
X ₇	แทน	ความแม่นยำในการคัดกรอง
X ₈	แทน	ความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา
X ₉	แทน	ความรวดเร็วในการช่วยเหลือ

X_{10}	แทน	ความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ
F_3	แทน	เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน
Y_1	แทน	ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ
Y_2	แทน	ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ
Y_3	แทน	ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด
Y_4	แทน	ทักษะการเผชิญปัญหาและปฏิเสธอย่างเหมาะสม
Y_5	แทน	ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง
r_{xi}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกระหว่างการวัดในสิ่งเดียวกัน (Homogeneity) และวัดที่ไม่เป็นสิ่งเดียวกัน (Heterogeneity)
χ^2	แทน	ค่าไคสแควร์ (Chi-Square Test) ซึ่งทดสอบความสัมพันธ์กันและไม่สัมพันธ์กันของตัวบ่งชี้
df	แทน	ค่า Degree of Freedom หรือ ระดับความเป็นอิสระเพื่อการชดเชยความผิดพลาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample)
p – value	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติหรือผลการทดสอบว่ามีโอกาสเกิดขึ้นได้เท่าไร (วัดเป็นเปอร์เซ็นต์) ซึ่งทางสถิติความบังเอิญควรน้อยกว่า (5%)
χ^2/df	แทน	อัตราส่วนของค่าไคสแควร์ (Chi-Square Test) กับค่า Degree of Freedom ควรมีค่าน้อยกว่า 2.00 และค่าชี้วัดเข้าใกล้ 1 จะเป็นค่าที่ดีที่สุด แสดงว่าโมเดลที่ถูกสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์
CFI	แทน	ค่าเปรียบเทียบสัดส่วน (Comparative Fit Index) ที่สามารถปรับค่าให้เกิดความเหมาะสมของโมเดลที่ถูกสร้างขึ้นจากทฤษฎี (Theory) ซึ่งค่าดัชนีควรมีค่าตั้งแต่ 0.90 – 1.00 เป็นระดับที่แสดงว่าโมเดลที่ถูกสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)
TLI	แทน	ค่าการคำนวณหาปริมาณที่เปลี่ยนแปลง (The Tucker-Lewis Index) จากการเปรียบเทียบระหว่างโมเดลที่ถูกสร้างขึ้นจากทฤษฎี (Theory) กับโมเดลสมมุติฐานหลัก ดัชนีควรมีค่าตั้งแต่ 0.90 – 1.00 เป็นระดับที่แสดงว่าโมเดลที่ถูกสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)
RMSEA	แทน	ค่าที่แสดงความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล (Root -Mean

		Square Error of Approximation) ควรมีค่าอยู่ระหว่าง 0.05 – 0.08 ถ้ามีค่าเป็นศูนย์แสดงถึงโมเดลที่ถูกสร้างขึ้น ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับ ดีมาก
SRMR	แทน	ค่าที่แสดงความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล (Standardized Root Mean Square Residual) ควรมีค่าอยู่ระหว่าง 0.05 0.08 ถ้ามีค่าเข้าใกล้ศูนย์แสดงถึงโมเดลที่สร้างขึ้น ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับ ดีมาก
λ	แทน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
p	แทน	ความน่าจะเป็นทางสถิติ
S.E.	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
Z-test	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่แก้ไขแล้ว
Sk	แทน	ค่าความเบ้
Ku	แทน	ค่าความโด่ง
C.V.	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
R ²	แทน	ค่าความเชื่อมั่น R-SQUARE
KMO	แทน	ค่าความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง Kaiser-Meyer-Olkin Bartlett's test แทนค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

4.1.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ใช้วิธีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับ ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง และ ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานขององค์ประกอบการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ ระดับและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน Confirmatory Factor Analysis (CFA) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ของ การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- 1) ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือรักษาการผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการตั้งแต่ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป
- 2) ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือรักษาการผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการในระดับสถานศึกษา
- 3) บุคลากรทางการศึกษา หมายถึง นักวิชาการ ศึกษานิเทศ เจ้าหน้าที่ธุรการ ในสำนักงานทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับสถานศึกษารวมถึงสถาบันอุดมศึกษา
- 4) ครู หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ในสถานศึกษา

จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยทำการสุ่มมาจากโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ทั้ง 66 โรงเรียน ใน 8 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ผลปรากฏ ดังตารางที่ 4.1 ตารางที่ 4.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	อำเภอ	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2							
1	เกษตรวิสัย	49	489	538	10	104	114
2	ปทุมรัตต์	33	257	290	7	55	62
3	พนมไพร	31	308	339	7	65	72
4	สุวรรณภูมิ	60	556	616	13	118	131
5	เมืองสรวง	14	134	148	3	29	32
6	โพนทราย	15	147	162	3	31	34
7	อาจสามารถ	39	326	365	8	70	78
8	หนองฮี	11	116	127	2	25	27
รวม		252	2333	2585	53	497	550

จากการแจกแบบสอบถามผ่าน Google form จำนวนทั้งสิ้น 600 ชุด ผู้วิจัยสามารถรวบรวมแบบสอบถามกลับมาได้ทั้งสิ้น จำนวน 550 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ถือเป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมของการวิเคราะห์ในระดับ ดีมาก

ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยส่วนบุคคล ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์ในตำแหน่ง

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์ในตำแหน่ง

รายการ	จำนวน (n = 550)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	192	34.90
1.2 หญิง	358	65.09
รวม	550	100.00
2. วุฒิการศึกษา		
2.1 ระดับปริญญาตรี	405	73.63
2.2 ระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี	145	26.36
รวม	550	100
3. ตำแหน่ง		
3.1 ครูหรือบุคลากรทางการศึกษาอื่น	497	90.36
3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารการศึกษา	53	9.63
รวม	550	100
4. ประสบการณ์ในตำแหน่ง		
4.1 ระหว่าง 1-10 ปี	386	70.18
4.2 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	164	29.81
รวม	550	100

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.09 ขณะที่เพศชายมีร้อยละ 34.90 ด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 73.63 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 26.36 ในด้านตำแหน่งหน้าที่ พบว่าเป็นครูและบุคลากรทางการ

ศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.36 ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารการศึกษามีร้อยละ 9.63 สำหรับประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ระหว่าง 1-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.18 และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 29.81

ผลการวิเคราะห์ สถิติพื้นฐานขององค์ประกอบของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน จำนวน 3 องค์ประกอบ และ 15 ตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง อันดับที และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ ตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน

องค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิต ของนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ (n - 550)					
	\bar{X}	S.D.	Sk	Ku	อันดับ	ระดับ
องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลัก สัปปุริสธรรม 7	4.19	.351	-.470	.148	2	มาก
องค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการ ดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	4.24	.419	-.595	.507	1	มาก
องค์ประกอบที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะ ชีวิตของนักเรียน	4.13	.405	-.748	.203	3	มาก

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนาขององค์ประกอบการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากขึ้นไป โดยองค์ประกอบด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.24$) รองลงมา คือ องค์ประกอบด้านการดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7

(\bar{X} = 4.19) ซึ่งมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำที่สุด (S.D. = .351) สะท้อนถึงความสอดคล้องของการรับรู้และการปฏิบัติในกลุ่มตัวอย่าง ส่วนองค์ประกอบด้านการเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 4.13) อย่างไรก็ตาม ยังอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ข้อมูลมีการเบ้ไปทางซ้าย และมีค่าความโด่งต่ำกว่าการแจกแจงปกติ สะท้อนว่าคะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงและมีการกระจายตัวของข้อมูลในช่วงที่เหมาะสม ลักษณะดังกล่าวบ่งชี้ว่าข้อมูลมีคุณสมบัติสอดคล้องกับสมมติฐานเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์ห่อองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) และมีความเหมาะสมในการนำไปทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงโครงสร้างตามกรอบแนวคิดการวิจัยต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ ระดับและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ ตามแนวคิดไม่การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวมและรายด้าน ของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 1 ตาม องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7

องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 (F_1)	ระดับการปฏิบัติ (n - 550)			
	\bar{X}	S.D.	อันดับ	ระดับ
1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง				
(A ₁) สถานศึกษามีข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนครบถ้วนทั้งด้านครอบครัว การเรียน และพฤติกรรม	4.39	.628	5	กลาง
(A ₂) ครูประจำชั้นเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งเพื่อเข้าใจบริบทครอบครัว	4.51	.612	1	มากที่สุด
(A ₃) ครูประจำชั้นมีการจัดทำแฟ้มสะสมงานหรือแฟ้มข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.32	.665	7	มาก

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปริสธรรม 7 (F ₁)	ระดับการปฏิบัติ (n - 550)			
	\bar{x}	S.D.	อันดับ	ระดับ
1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง				
(A ₄) ครูติดตามพฤติกรรมของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.45	.618	2	มาก
(A ₅) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการแบ่งบทบาทและหน้าที่ในการนิเทศภายในสถานศึกษา	4.37	.650	6	มาก
(A ₆) ผู้บริหารสนับสนุนให้มีระบบฐานข้อมูลกลางของนักเรียนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือ	4.39	.659	4	มาก
(A ₇) สถานศึกษามีการประชุมร่วมระหว่างครูและผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.43	.660	3	มาก
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง	4.20	.461	7	มาก
1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยคำนึงถึงปัจเจกบุคคล				
(A ₈) สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียนหรือพฤติกรรมอย่างเป็นระบบ	4.52	.596	1	มากที่สุด
(A ₉) ครูคัดกรองนักเรียนด้วยความเข้าใจ ไม่ตัดสินหรือเปรียบเทียบ	4.48	.652	2	มาก
(A ₁₀) ครูใช้แบบสังเกตและเครื่องมือคัดกรองที่ผ่านการอบรมจากผู้เชี่ยวชาญ	4.46	.639	3	มาก
(A ₁₁) สถานศึกษามีการคัดกรองมีการประสานข้อมูลจากผู้ปกครองและชุมชน	4.43	.671	5	มาก

(A ₁₂) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีผลคัดกรองถูกนำไปใช้ ในการวางแผนช่วยเหลือทันที	4.42	.680	6	มาก
(A ₁₃) สถานศึกษามีระบบป้องกันนักเรียนตกหล่นจาก กระบวนการคัดกรอง	4.23	.750	7	มาก
(A ₁₄) สถานศึกษามีการอบรมครูเกี่ยวกับการคัดกรองเชิง จิตวิทยาและจริยธรรม	4.46	.651	3	มาก

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปร
องค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 (F ₁)	ระดับการปฏิบัติ (n - 550)			
	\bar{x}	S.D.	อันดับ	ระดับ
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมของ ด้านการคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยคำนึงถึง ปัจเจกบุคคล	4.19	.452	8	มาก
1.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักเหตุผลและถูกต้อง				
(A ₁₅) สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้มีความ เข้าใจที่ถูกต้องในคุณค่าแห่งตน	4.44	.621	3	มาก
(A ₁₆) ครูสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และหลักสัปปุริส ธรรมในการเรียนรู้	4.43	.673	4	มาก
(A ₁₇) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีกิจกรรมส่งเสริมให้ นักเรียนรู้จักคิดดี พูดดี และทำดี	4.39	.648	7	มาก
(A ₁₈) ครูให้คำปรึกษาอย่างมีเหตุผลและเคารพความ คิดเห็นของนักเรียน	4.42	.650	6	มาก
(A ₁₉) สถานศึกษาจัดโครงการพัฒนา(EQ) และทักษะคิด วิเคราะห์แก่นักเรียน	4.43	.622	4	มาก
(A ₂₀) ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณธรรมของนักเรียน	4.51	.615	1	มากที่สุด

(A ₂₁) ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนกิจกรรมจิตศึกษาและพัฒนาเจตคติบวกในโรงเรียน	4.51	.638	1	มากที่สุด
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของ ด้านการส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักเหตุผล และถูกต้อง	4.26	.483	2	มาก
1.4 ด้านการเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น				
(A ₂₂) ครูเฝ้าติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง	4.20	.697	7	มาก
(A ₂₃) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการประชุมทีมสหวิชาชีพเพื่อวางแผนช่วยเหลือนักเรียนรายกรณี	4.42	.664	2	มาก

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 (F ₁)	ระดับการปฏิบัติ (n - 550)			
	\bar{x}	S.D.	อันดับ	ระดับ
(A ₂₄) ผู้บริหารสถานศึกษาจัดระบบนิเทศและให้กำลังใจครูในการช่วยเหลือนักเรียน	4.28	.701	5	มาก
(A ₂₅) สถานศึกษาสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจให้นักเรียนกล้าเปิดใจ	4.44	.653	1	มาก
(A ₂₆) ครูแสดงความห่วงใยและศรัทธาต่อนักเรียนอย่างจริงใจ	4.29	.717	4	มาก
(A ₂₇) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการติดตามผลหลังการช่วยเหลือเป็นระยะ	4.36	.699	3	มาก
(A ₂₈) สถานศึกษามีระบบรายงานและแจ้งเตือนนักเรียนที่ต้องการการดูแลเร่งด่วน	4.21	.715	6	มาก

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน				
รวมของด้านการเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น	4.17	.448	10	มาก
1.5 ด้านการส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์				
(A ₂₉) สถานศึกษามีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการส่งต่อนักเรียนกรณีปัญหาซับซ้อน	4.31	.681	6	มาก
(A ₃₀) สถานศึกษาการส่งต่อมีการขอความยินยอมจากผู้ปกครองอย่างเหมาะสม	4.50	.674	1	มากที่สุด
(A ₃₁) ครูให้ข้อมูลการส่งต่ออย่างรอบคอบและรักษาความลับ	4.26	.775	7	มาก
(A ₃₂) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการประสานกับหน่วยงานภายนอก เช่น โรงพยาบาล หรือหน่วยสังคมสงเคราะห์	4.35	.697	5	มาก
(A ₃₃) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูติดตามผลหลังการส่งต่อทุกกรณี	4.46	.623	2	มาก

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปริสธรรม 7 (F ₁)	ระดับการปฏิบัติ (n - 550)			
	\bar{x}	S.D.	อันดับ	ระดับ
(A ₃₄) ผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนและให้คำปรึกษาแก่ครูในกระบวนการส่งต่อ	4.36	.668	4	มาก
(A ₃₅) ชุมชนมีส่วนร่วมสนับสนุนการช่วยเหลือนักเรียนหลังการส่งต่อ	4.37	.678	3	มาก
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของ ด้านการส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์	4.15	.417	12	มาก

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ทุกข้อมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมผ่านค่าวิกฤต แสดงว่าตัวบ่งชี้ทั้งหมดสามารถจำแนกกลุ่มได้ดีและสะท้อนโครงสร้างเนื้อหาเดียวกัน อันเป็นคุณสมบัติสำคัญที่สนับสนุนความเหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .417) โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อเข้าใจบริบทครอบครัว ($\bar{X} = 4.51$) ขณะที่การจัดทำแฟ้มข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในกลุ่ม แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก สะท้อนความสม่ำเสมอของการปฏิบัติในภาพรวม

ด้านการคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยคำนึงถึงปัจเจกบุคคล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = .452) โดยการคัดกรองนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียนหรือพฤติกรรมอย่างเป็นระบบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ขณะที่การป้องกันนักเรียนตกหล่นจากระบบการคัดกรองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในกลุ่ม ลักษณะดังกล่าวชี้ให้เห็นความเป็นเอกภาพของตัวบ่งชี้ในมิติการคัดกรอง

ด้านการส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักเหตุผลและความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = .483) และเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับต้นขององค์ประกอบ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณธรรมของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ขณะที่กิจกรรมส่งเสริมการคิดดี พูดดี ทำดีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในกลุ่ม แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก สะท้อนการรับรู้ที่สอดคล้องกันของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านการเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น และด้านการส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$ และ 4.15 ตามลำดับ) โดยตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจและการขอความยินยอมจากผู้ปกครองก่อนการส่งต่อมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผลการกระจายคะแนนที่อยู่ในช่วงเหมาะสมของทั้งสองด้าน สนับสนุนว่าตัวบ่งชี้มีความสอดคล้องภายใน และมีความเหมาะสมในการนำไปทดสอบความสอดคล้องของโมเดลด้วยการวิเคราะห์ CFA ต่อไป

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ ตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 1 ตาม องค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

องค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ (n - 550)			
	\bar{x}	S.D.	อันดับ	ระดับ
2.1 ด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน				
(A ₃₆) สถานศึกษามีการเก็บข้อมูลนักเรียนทุกคนโดยไม่ตก หล่น	4.37	.651	4	มาก
(A ₃₇) สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนให้เป็น ปัจจุบันทุกภาคเรียน	4.52	.614	1	มากที่สุด
(A ₃₈) สถานศึกษามีข้อมูลนักเรียนครอบคลุมด้านสุขภาพ ครอบครัว และสังคม	4.31	.711	5	มาก
(A ₃₉) ครูทุกคนเข้าถึงข้อมูลนักเรียนที่ตนรับผิดชอบ	4.44	.482	3	มาก
(A ₄₀) ผู้บริหารสถานศึกษาตรวจสอบคุณภาพข้อมูล นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.48	.649	2	มาก
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมของด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน	4.23	.561	4	มาก

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ (ต่อ)

ระดับการปฏิบัติ (n - 550)

องค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	\bar{X}	S.D.	อันดับ	ระดับ
2.2 ด้านความแม่นยำในการคัดกรอง				
(A ₄₁) ครูใช้เครื่องมือคัดกรองที่ผ่านการอบรมมาตรฐาน	4.39	.629	3	มาก
(A ₄₂) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีผลการคัดกรอง สะท้อนสภาพจริงของนักเรียน	4.51	.612	1	มากที่สุด
(A ₄₃) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการทวนสอบข้อมูล จากหลายแหล่ง เช่น ครู ผู้ปกครอง เพื่อน	4.33	.668	5	มาก
(A ₄₄) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีจัดประชุมเพื่อยืนยัน ความถูกต้องของข้อมูลคัดกรอง	4.46	.619	2	มาก
(A ₄₅) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีระบบสารสนเทศ รองรับการคัดกรองอย่างเป็นระบบ	4.37	.650	4	มาก
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมของ ด้านความแม่นยำในการคัดกรอง	4.20	.592	6	มาก
2.3 ด้านความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา				
(A ₄₆) สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตอย่าง ต่อเนื่องทุกภาคเรียน	4.42	.604	2	มาก
(A ₄₇) สถานศึกษามีการติดตามผลลัพธ์การพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง	4.36	.619	5	มาก
(A ₄₈) ครูวางแผนกิจกรรมส่งเสริมตามความต้องการของ นักเรียน	4.37	.672	4	มาก
(A ₄₉) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีประสานชุมชนร่วมจัด กิจกรรมพัฒนา	4.45	.624	2	มาก
(A ₅₀) ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้มินิวัดกรรมใน การพัฒนาผู้เรียน	4.55	.566	1	มากที่สุด
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมของด้านความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา	4.28	.530	1	มาก

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ (n - 550)			
	\bar{x}	S.D.	อันดับ	ระดับ
2.4 ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ				
(A ₅₁) ครูสามารถตอบสนองต่อปัญหาของนักเรียนได้ ทันเวลา	4.21	.736	4	มาก
(A ₅₂) สถานศึกษาช่องทางแจ้งเหตุฉุกเฉินของนักเรียนได้ รวดเร็ว	4.61	.547	1	มากที่สุด
(A ₅₃) ผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนทรัพยากรอย่าง ทันเวลา	4.33	.677	3	มาก
(A ₅₄) สถานศึกษามีทีมสหวิชาชีพพร้อมลงพื้นที่เมื่อ นักเรียนต้องการความช่วยเหลือ	4.51	.612	2	มากที่สุด
(A ₅₅) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการตัดสินใจช่วยเหลือ มีระบบอนุมัติที่ไม่ซับซ้อน	4.12	.735	5	มาก
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมของ ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ	4.21	.478	5	มาก
2.5 ด้านความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ				
(A ₅₆) สถานศึกษามีเครือข่ายหน่วยงานภายนอกที่ชัดเจน	4.56	.647	1	มากที่สุด
(A ₅₇) สถานศึกษามีแบบฟอร์มและขั้นตอนส่งต่อที่เป็น มาตรฐาน	4.37	.679	5	มาก
(A ₅₈) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถสื่อสารกับหน่วย รับส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.38	.742	4	มาก
(A ₅₉) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการติดตามและ ประเมินผลหลังส่งต่อทุกกรณี	4.45	.627	2	มาก
(A ₆₀) สถานศึกษาเก็บข้อมูลผลลัพธ์หลังการส่งต่อเพื่อ นำไปปรับปรุง	4.39	.669	3	มาก
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมของ ด้านความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ	4.25	.513	3	มาก

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทุกข้อมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมผ่านค่าวิกฤต แสดงว่าตัวบ่งชี้สามารถจำแนกกลุ่มได้ดีและมีความเป็นเนื้อหากัน (Homogeneity) ซึ่งสะท้อนความเหมาะสมของโครงสร้างตัวแปรแฝงในการนำไปทดสอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .561) โดยการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนให้เป็นปัจจุบันทุกภาคเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ขณะที่การมีข้อมูลนักเรียนครอบคลุมด้านสุขภาพ ครอบครัว และสังคมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในกลุ่ม แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก แสดงถึงความสอดคล้องของการรับรู้ในมิตินี้

ด้านความแม่นยำในการคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = .592) โดยผลการคัดกรองที่สะท้อนสภาพจริงของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนการทวนสอบข้อมูลจากหลายแหล่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ลักษณะการกระจายคะแนนสะท้อนความเป็นเอกภาพของตัวบ่งชี้ด้านความแม่นยำในการคัดกรอง

ด้านความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = .530) และเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับตัวบ่งชี้ทั้งหมด โดยการส่งเสริมให้นำเสนอนวัตกรรมในการพัฒนาผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ขณะที่การติดตามผลลัพธ์การพัฒนาอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในกลุ่ม แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก แสดงถึงความสม่ำเสมอของการดำเนินงาน

ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ และด้านความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$ และ 4.26 ตามลำดับ) โดยตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับช่องทางแจ้งเหตุฉุกเฉินและการมีเครือข่ายหน่วยงานภายนอกที่ชัดเจนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผลการวิเคราะห์สะท้อนว่าตัวบ่งชี้ทั้งสองด้านมีการกระจายคะแนนอยู่ในช่วงเหมาะสม และมีความสอดคล้องภายในเพียงพอสำหรับการนำไปทดสอบความสอดคล้องของโมเดลด้วยการวิเคราะห์ CFA ต่อไป

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ ตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปริธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 1 ตาม องค์ประกอบที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน

องค์ประกอบที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ (n - 550)			
	\bar{x}	S.D.	อันดับ	ระดับ
3.1 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ				
(A ₆₁) นักเรียนสามารถแยกแยะข้อมูลและเหตุผลก่อนตัดสินใจ	4.55	.576	1	มากที่สุด
(A ₆₂) ครูจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง	4.55	.656	1	มากที่สุด
(A ₆₃) สถานศึกษามีการส่งเสริมให้นักเรียนใช้ข้อมูลจริงในการตัดสินใจ	4.55	.639	1	มากที่สุด
(A ₆₄) ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการเพื่อฝึกการคิดสำหรับนักเรียน	4.23	.715	5	มาก
(A ₆₅) ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนคิดและตัดสินใจด้วยเหตุผล	4.46	.651	4	มาก
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของ ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ	4.17	.471	9	มาก
3.2 ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ				
(A ₆₆) นักเรียนสามารถสื่อสารด้วยถ้อยคำสุภาพและชัดเจน	4.22	.741	5	มาก
(A ₆₇) สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม	4.61	.547	1	มากที่สุด
(A ₆₈) ครูใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อฝึกการสื่อสาร	4.34	.680	4	มาก
(A ₆₉) ผู้ปกครองส่งเสริมการสื่อสารในครอบครัวอย่างเข้าใจ	4.51	.612	3	มากที่สุด

(A ₇₀) ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมสร้างสัมพันธภาพ กับสถานศึกษา	4.56	.575	2	มากที่สุด
---	------	------	---	-----------

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปร
องค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของ นักเรียน	ระดับการปฏิบัติ (n - 550)			
	\bar{x}	S.D.	อันดับ	ระดับ
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมของ ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ	4.14	.603	13	มาก
3.3 ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด				
(A ₇₁) สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมจิตศึกษาเพื่อลด ความเครียดของนักเรียน	4.20	.628	4	มาก
(A ₇₂) ครูช่วยให้นักเรียนเข้าใจและควบคุมอารมณ์ของ ตนเองได้	4.53	.676	1	มากที่สุด
(A ₇₃) นักเรียนรู้จักระบายอารมณ์อย่างเหมาะสม	4.15	.884	5	มาก
(A ₇₄) ผู้ปกครองดูแลให้กำลังใจและรับฟังบุตรหลานอย่าง เข้าใจ	4.38	.666	3	มาก
(A ₇₅) นักเรียนมีระบบให้คำปรึกษาและแนะแนวทาง จิตใจในสถานศึกษา	4.53	.565	1	มากที่สุด
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมของ ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด	4.12	.553	14	มาก
3.4 ทักษะการเผชิญปัญหาและปฏิเสธอย่างเหมาะสม				
(A ₇₆) นักเรียนสามารถปฏิเสธสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้อย่าง เหมาะสม	4.26	.651	3	มาก
(A ₇₇) สถานศึกษามีโครงการอบรมทักษะชีวิตและการ แก้ปัญหา	4.35	.695	4	มาก

(A ₇₈) ครูสอนให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อและสิ่งชั่วร้าย	4.28	.655	4	มาก
(A ₇₉) นักเรียนรู้จักขอความช่วยเหลือเมื่อเผชิญปัญหา	4.54	.586	1	มากที่สุด
(A ₈₀) ผู้ปกครองร่วมปลูกฝังการคิดอย่างมีเหตุผลต่อสิ่งชั่วร้าย	4.22	.757	2	มาก

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับการปฏิบัติ ของตัวแปรองค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ (n - 550)			
	\bar{x}	S.D.	อันดับ	ระดับ
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของ ทักษะการเผชิญปัญหาและปฏิบัติอย่างเหมาะสม	4.06	.658	15	มาก
3.5 ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง				
(A ₈₁) นักเรียนสามารถอธิบายจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนได้	4.17	.724	5	มาก
(A ₈₂) สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนเห็นคุณค่าตนเอง	4.59	.552	1	มากที่สุด
(A ₈₃) ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีเป้าหมายชีวิตที่เหมาะสม	4.30	.670	4	มาก
(A ₈₄) ผู้ปกครองชื่นชมและยอมรับความแตกต่างของบุตรหลาน	4.49	.612	3	มาก
(A ₈₅) สถานศึกษามีการแนะแนวอาชีพเพื่อให้นักเรียนรู้จักศักยภาพของตนเอง	4.59	.552	1	มากที่สุด
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของ ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง	4.15	.555	11	มาก

****มีนัยสำคัญที่ระดับ .05**

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบที่ 3 การเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน ทุกข้อมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมผ่านค่าวิกฤต แสดงถึงความสามารถในการจำแนกกลุ่มและความเป็นเนื้อหากว้างขวาง (Homogeneity) สะท้อนความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ในการเป็นตัวแปรสังเกตได้ของโครงสร้างแฝง และสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ได้อย่างมีนัยสำคัญ

ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = .471) โดยตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับการแยกแยะข้อมูล การฝึกแก้ปัญหาด้วยตนเอง และการใช้ข้อมูลจริงประกอบการตัดสินใจมีระดับความคิดเห็นสูง สะท้อนความชัดเจนของโครงสร้างด้านการใช้เหตุผลและการตัดสินใจเชิงวิจารณ์ญาณ

ด้านทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = .603) โดยกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ขณะที่ความสามารถในการสื่อสารอย่างสุภาพและชัดเจนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเล็กน้อย แต่ยังอยู่ในระดับเดียวกัน แสดงถึงความสอดคล้องภายในของตัวบ่งชี้ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ด้านทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .553) ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวเนื่องกับการช่วยให้นักเรียนเข้าใจและควบคุมอารมณ์ รวมถึงการมีระบบให้คำปรึกษาทางจิตใจในสถานศึกษา มีบทบาทเด่นในองค์ประกอบ ขณะที่การระบายอารมณ์อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเล็กน้อย แต่ไม่กระทบต่อความเป็นเอกภาพของโครงสร้าง

ด้านทักษะการเผชิญปัญหาและการปฏิเสธอย่างเหมาะสม และด้านทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = .657 และ $\bar{X} = 4.15$, S.D. = .555 ตามลำดับ) โดยการขอความช่วยเหลือเมื่อเผชิญปัญหาและการแนะนำอาชีพเพื่อค้นหาศักยภาพตนเองเป็นตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักเชิงแนวคิดสูง ผลการวิเคราะห์โดยรวมสะท้อนว่าองค์ประกอบที่ 3 มีความสอดคล้องภายในเพียงพอ และมีความเหมาะสมในการนำไปยืนยันโครงสร้างของโมเดลด้วยการวิเคราะห์ CFA

จากการสรุปผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น อันดับ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกข้อมีความ

สอดคล้องภายในและสามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างเหมาะสม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของตัวบ่งชี้ทั้ง 15 ตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ด้านความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา มีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุดและอยู่ในอันดับที่ 1 สะท้อนถึงความเข้มแข็งของการดำเนินงานเชิงระบบในมิตินี้ ขณะที่ตัวบ่งชี้ด้านทักษะการเผชิญปัญหาและการปฏิเสธอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวมต่ำที่สุดและอยู่ในอันดับที่ 15 แม้ยังอยู่ในระดับมาก ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวชี้ให้เห็นลำดับความเด่นของตัวบ่งชี้ในเชิงโครงสร้าง และยืนยันความเหมาะสมของการนำตัวบ่งชี้ทั้งหมดไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลต่อไป

ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของ องค์ประกอบการดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)

ตารางที่ 4.7 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันจากข้อคำถามตามองค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2

F ₁	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅
X ₁	1.000				
X ₂	0.629**	1.000			
X ₃	0.598**	0.613**	1.000		
X ₄	0.495**	0.480**	0.681**	1.000	
X ₅	0.302**	0.393**	0.352**	0.401**	1.000

Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) = .801

Bartlett's test of Sphericity = 1088.127 df = 10 sig = 0.000

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างข้อความตามองค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่าข้อความรายข้อและรายด้านมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วงที่เหมาะสม ไม่สูงจนเกิดปัญหาความซ้ำซ้อนของตัวแปร นอกจากนี้ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) เท่ากับ .801 แสดงถึงความเพียงพอของกลุ่มตัวอย่าง และการทดสอบ Bartlett's test of Sphericity มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 1088.127$, df = 10, $p < .001$) สะท้อนว่าข้อมูลมีความเหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโครงสร้างตามโมเดลสมมุติฐานต่อไป

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบองค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7

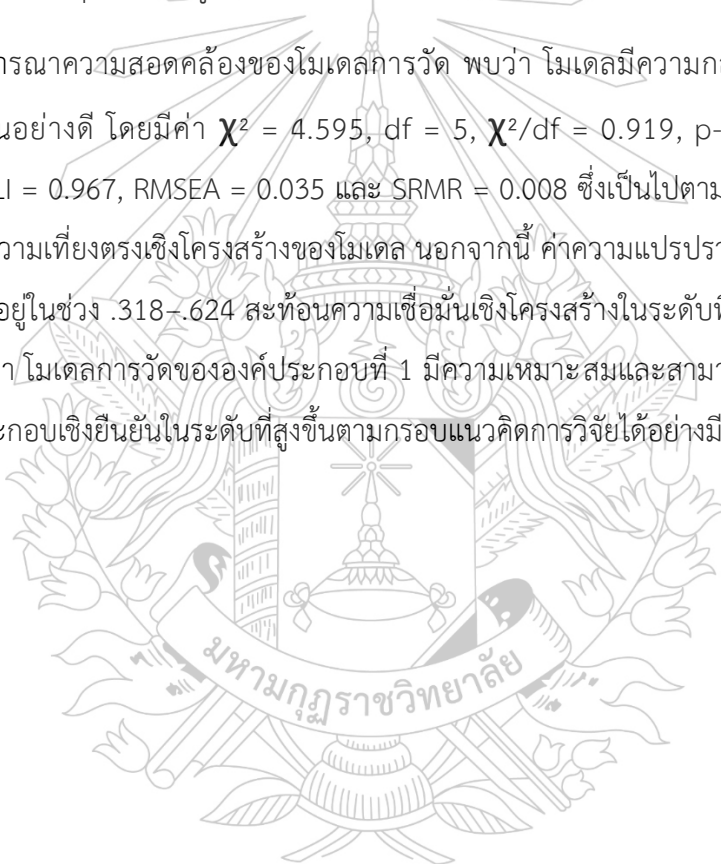
ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ (λ)	S.E.	Z-test	R^2	Residual Variances
X ₁	0.790*	0.026	30.742	0.624*	0.376
X ₂	0.608*	0.033	18.429	0.369*	0.631
X ₃	0.661*	0.030	21.702	0.436*	0.564
X ₄	0.564*	0.035	16.140	0.318*	0.682
X ₅	0.640*	0.032	19.914	0.410*	0.590

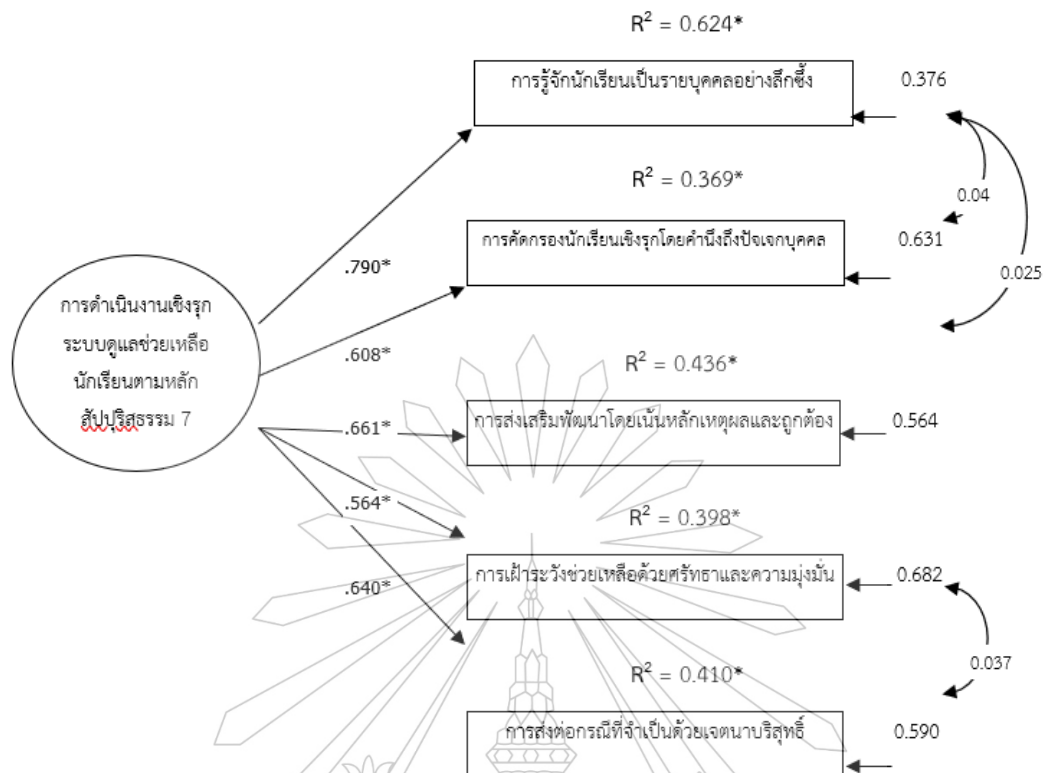
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

$(\chi^2) = 4.595$, $df = 5.000$, $\chi^2 / df = 0.919 (< 2.000)$, $P\text{-Value} = 0.143$
 $CFI = 0.983$, $TLI = 0.967$, $RMSEA = 0.035$, $SRMR = 0.008$

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่าตัวบ่งชี้ทั้ง 5 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในช่วง .564–.790 แสดงถึงความสามารถของตัวบ่งชี้ในการอธิบายตัวแปรแฝงได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ตัวบ่งชี้ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง (X_1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ขณะที่ตัวบ่งชี้ด้านการเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น (X_4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำสุด แต่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของโมเดลการวัด พบว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี โดยมีค่า $\chi^2 = 4.595$, $df = 5$, $\chi^2/df = 0.919$, $p\text{-value} = 0.143$, $CFI = 0.983$, $TLI = 0.967$, $RMSEA = 0.035$ และ $SRMR = 0.008$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นถึงความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล นอกจากนี้ ค่าความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้ (R^2) ของตัวบ่งชี้อยู่ในช่วง .318–.624 สะท้อนความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้างในระดับที่ยอมรับได้ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า โมเดลการวัดขององค์ประกอบที่ 1 มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในระดับที่สูงขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัยได้อย่างมีความน่าเชื่อถือดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 2 (Second order CFA Model) การพัฒนา กลไก และกระบวนการ การจัดการศึกษา (confirmatory Factor Analysis: CFA)

ตารางที่ 4.9 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน จากข้อคำถามตามองค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2

Manage	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀
X ₆	1.000				
X ₇	0.709**	1.000			
X ₈	0.594**	0.685**	1.000		
X ₉	0.512**	0.496**	0.604**	1.000	
X ₁₀	0.341**	0.338**	0.348**	0.491**	1.000

Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) = .795

Bartlett's test of Sphericity = 1194.226 df = 10 sig = 0.000

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างข้อคำถามตามองค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ตัวบ่งชี้ X_6 - X_{10} มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ แสดงให้เห็นว่าข้อคำถามภายในองค์ประกอบเดียวกันมีความเชื่อมโยงเชิงโครงสร้างอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ ผลการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลด้วยค่า Kaiser-Meyer-Olkin (KMO = .795) อยู่ในเกณฑ์ดี และผลการทดสอบ Bartlett's test of Sphericity มีค่าไคสแควร์เท่ากับ 1194.226 (df = 10, p < .001) สะท้อนให้เห็นว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเอกลักษณ์ และข้อมูลมีคุณลักษณะเหมาะสมสำหรับการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์ของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสอดคล้องเชิงโครงสร้าง และมีความพร้อมเพียงพอสำหรับการนำเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ในขั้นตอนถัดไป

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก	S.E.	Z-test	R^2	Residual Variances
	องค์ประกอบ				
	λ				
X_6	0.749*	0.014	61.883	0.799*	0.201
X_7	0.789*	0.015	63.396	0.623*	0.377
X_8	0.835*	0.017	48.815	0.697*	0.303
X_9	0.953*	0.020	46.487	0.908*	0.092
X_{10}	0.864*	0.018	46.490	0.746*	0.254

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

$(\chi^2) = 2.181$, df = 5.000, $\chi^2 / df = 0.436$ (< 2.00), P-Value = 0.053

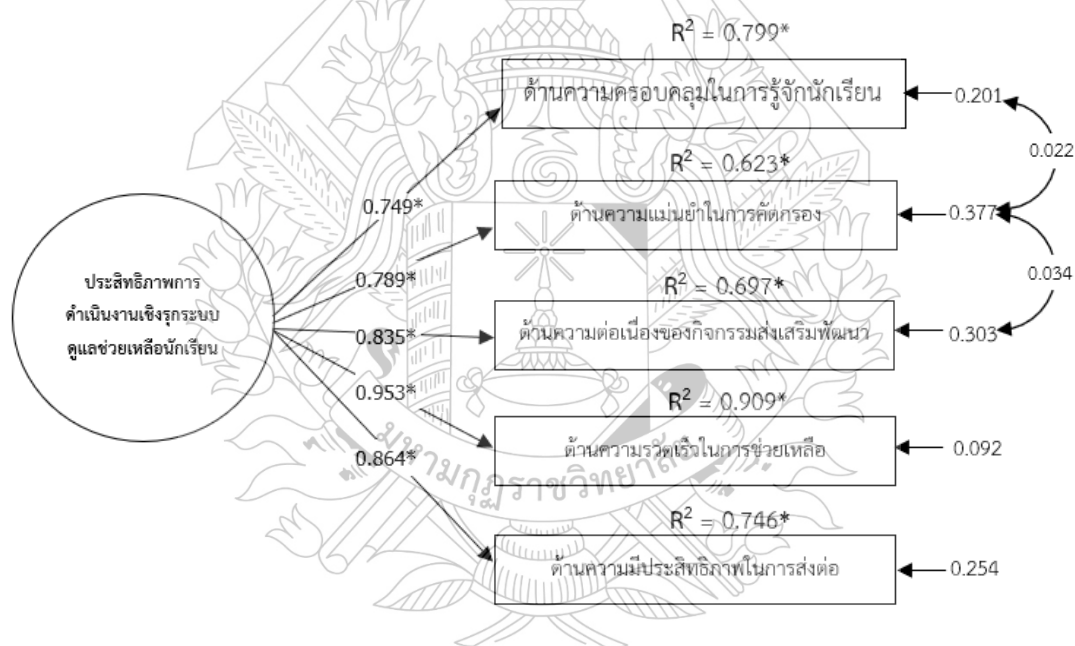
CFI = 0.976, TLI = 0.953, RMSEA = 0.046, SRMR = 0.002

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ตัวบ่งชี้ X_6 - X_{10} มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัว โดยมีค่า

ระหว่าง .749–.953 สะท้อนให้เห็นว่าตัวบ่งชี้ทั้งหมดสามารถอธิบายโครงสร้างแฝงขององค์ประกอบดังกล่าวได้อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ ตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ X_9 ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ รองลงมาคือ X_{10} ด้านความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ และ X_8 ด้านความแม่นยำของการช่วยเหลือ ขณะที่ X_6 ด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียนมีค่าน้ำหนักต่ำสุดแต่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของโมเดลการวัด พบว่า ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลอยู่ในเกณฑ์ดีตามเกณฑ์มาตรฐาน ($\chi^2 = 2.181$, $df = 5$, $\chi^2/df = 0.436$, $p = 0.053$, $CFI = 0.976$, $TLI = 0.953$, $RMSEA = 0.046$, $SRMR = 0.002$) แสดงให้เห็นว่าโมเดลมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ ค่าสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ (R^2) ของตัวบ่งชี้อยู่ในระดับปานกลางถึงสูง สะท้อนความมั่นคงของการวัดในเชิงโครงสร้าง

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า โมเดลการวัดขององค์ประกอบด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสมในเชิงโครงสร้าง และสามารถนำไปใช้รองรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในระดับองค์ประกอบถัดไปได้ครบถ้วนตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่

ภาพที่ 4.2 โมเดลยืนยันองค์ประกอบด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 ตัวบ่งชี้

ตารางที่ 4.11 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันจากข้อคำถามตามองค์ประกอบที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียนของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2

F ₃	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
Y ₁	1.000				
Y ₂	0.453**	1.000			
Y ₃	0.313**	0.493**	1.000		
Y ₄	0.156**	0.350**	0.588**	1.000	
Y ₅	0.210**	0.226**	0.499**	0.472**	1.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) = .728

Bartlett's test of Sphericity = 724.373 df = 10 sig = 0.000

จากตารางที่ 4.11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างข้อคำถามตามองค์ประกอบที่ 3 การเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน พบว่า ตัวบ่งชี้ Y₁-Y₅ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่าตัวบ่งชี้มีความเชื่อมโยงกันภายใต้โครงสร้างแนวคิดเดียวกันโดยไม่เกิดความซ้ำซ้อนของการวัด

ผลการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่า ค่า KMO เท่ากับ .728 อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ และผลการทดสอบ Bartlett's test of Sphericity มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 724.373$, $df = 10$, $p < .001$) แสดงว่าชุดข้อมูลมีความเหมาะสมเชิงโครงสร้าง และสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ได้อย่างเหมาะสม

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน

ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ λ	S.E.	Z-test	R^2	Residual Variances
Y ₁	0.863*	0.015	57.533	0.745*	0.255
Y ₂	0.910*	0.012	78.193	0.829*	0.171
Y ₃	0.815*	0.014	58.214	0.671*	0.329
Y ₄	0.969*	0.007	89.700	0.804*	0.196
Y ₅	0.771*	0.022	46.487	0.908*	0.092

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

(χ^2) = 1.197, df = 5.000, $\chi^2 / df = 0.239$ (< 2.00), P-Value = 0.102

CFI = 0.993, TLI = 0.986, RMSEA = 0.019, SRMR = 0.019

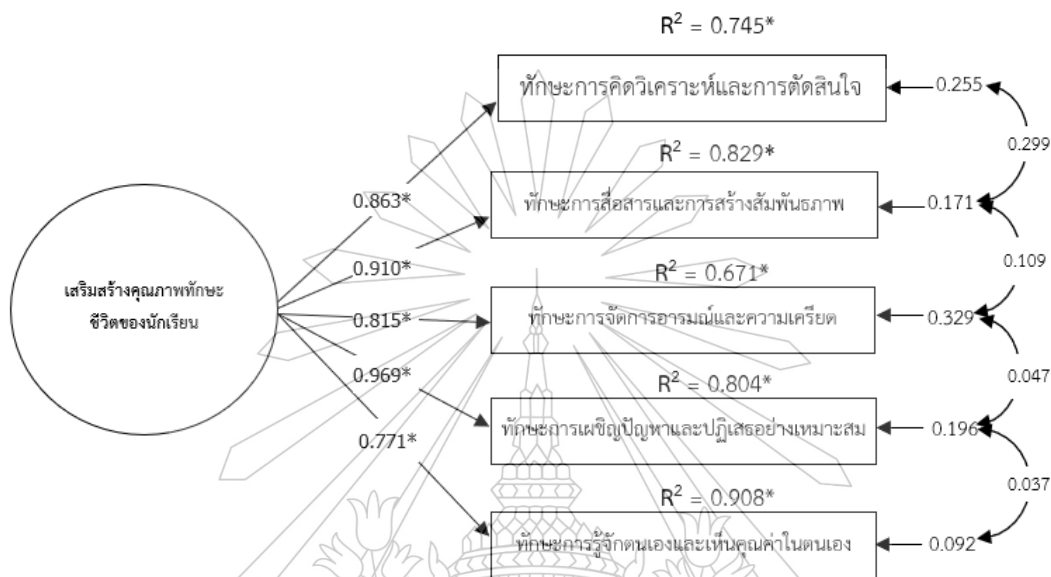
จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ลำดับที่ 2 ในองค์ประกอบด้านการเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน พบว่า ตัวบ่งชี้ Y₁-Y₅ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (λ) อยู่ระหว่าง 0.771-0.969 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวบ่งชี้ แสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้ทั้งหมดสามารถอธิบายโครงสร้างแฝงขององค์ประกอบได้อย่างเหมาะสม

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูงสุดคือ Y₄ ทักษะการเผชิญปัญหาและการปฏิบัติอย่างเหมาะสม ($\lambda = 0.969$, S.E. = 0.007) รองลงมาคือ Y₂ ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ ($\lambda = 0.910$, S.E. = 0.012) ขณะที่ตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักต่ำสุดคือ Y₅ ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง ($\lambda = 0.771$, S.E. = 0.022) อย่างไรก็ตาม ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าอธิบายความแปรปรวน (R^2) อยู่ในระดับสูง สะท้อนความสอดคล้องของตัวบ่งชี้กับองค์ประกอบเชิงทฤษฎี

ผลการประเมินความสอดคล้องของโมเดลการวัด พบว่า ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ($\chi^2 = 1.197$, df = 5, $\chi^2/df = 0.239$, p = 0.102, CFI = 0.993, TLI = 0.986, RMSEA = 0.019, SRMR = 0.019) แสดงให้เห็นว่าโมเดลมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และมีความ

สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ ค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้างของตัวบ่งชี้ที่อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (CR = 0.745–0.908)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านการเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียนมีโครงสร้างการวัดที่ชัดเจน ตัวบ่งชี้มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน และมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 ต่อไป ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 โมเดลยืนยันองค์ประกอบด้านการลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ (Behind) จำนวน 4 ตัวบ่งชี้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

ตารางที่ 4.13 ตารางค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
X ₁	1.00														
X ₂	0.629**	1.00													
X ₃	0.598**	0.613**	1.00												
X ₄	0.495**	0.480**	0.681**	1.00											
X ₅	0.302**	0.393**	0.352**	0.401**	1.00										
X ₆	0.266**	0.185**	0.543**	0.289**	0.380**	1.00									
X ₇	0.263**	0.253**	0.424**	0.289**	0.349**	0.709**	1.00								
X ₈	0.288**	0.295**	0.353**	0.494*	0.265**	0.594**	0.752**	1.00							
X ₉	0.246**	0.435**	0.312**	0.396**	0.266**	0.542**	0.569**	0.810**	1.00						
X ₁₀	0.337**	0.264**	0.259**	0.256**	0.286**	0.341**	0.435**	0.854**	0.943**	1.00					
Y ₁	0.334**	0.244**	0.385**	0.447**	0.264**	0.288**	0.612**	0.870**	0.916**	0.493**	1.00				
Y ₂	0.263**	0.270**	0.420**	0.703**	0.350**	0.814**	0.742**	0.996**	0.865**	0.287**	0.485**	1.00			
Y ₃	0.892**	0.326**	0.362**	0.495**	0.203**	0.823**	0.579**	0.833**	0.927**	0.693**	0.593**	0.932**	1.00		
Y ₄	0.907**	0.280**	0.287**	0.861**	0.261**	0.902**	0.524**	0.845**	0.972**	0.397**	0.933**	0.953**	0.916**	1.00	
Y ₅	0.945**	0.278**	0.355**	0.887**	0.361**	0.354**	0.457**	0.452**	0.264**	0.547**	0.271**	0.348**	0.412**	0.258**	1.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy. = .777

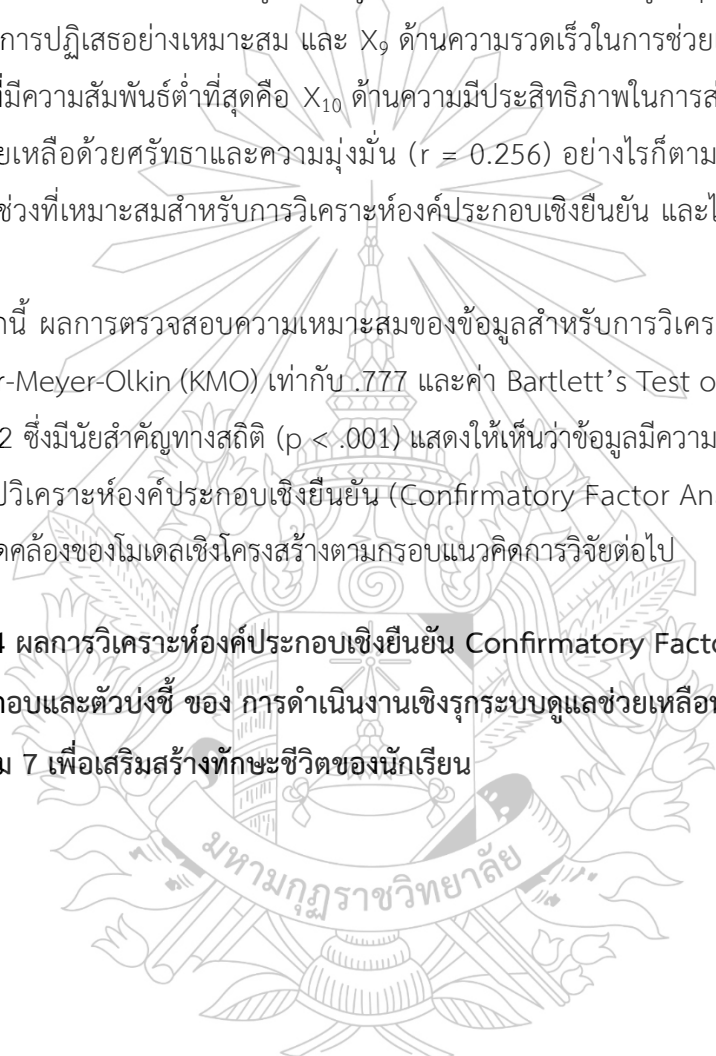
Bartlett's Test of Sphericity = 3781.902

จากตารางที่ 4.13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ลำดับที่ 2 จำนวน 15 ตัวแปร ซึ่งเป็นองค์ประกอบของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ระดับต่ำถึงสูง และไม่พบคู่ใดที่มีค่าสหสัมพันธ์ต่ำกว่า .20 แสดงถึงความเชื่อมโยงกันของตัวแปรภายใต้โครงสร้างแนวคิดเดียวกัน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายคู่ พบว่าคู่ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดคือ Y_4 ทักษะการเผชิญปัญหาและการปฏิเสธอย่างเหมาะสม และ X_9 ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ($r = 0.972$) ขณะที่คู่ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ X_{10} ด้านความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ และ X_4 ด้านการเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น ($r = 0.256$) อย่างไรก็ตาม ค่าความสัมพันธ์ดังกล่าวยังอยู่ในช่วงที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และไม่ก่อให้เกิดปัญหาพหุสหสัมพันธ์

นอกจากนี้ ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่า ค่า Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) เท่ากับ .777 และค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 3781.902 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความเหมาะสมเพียงพอสำหรับการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงโครงสร้างตามกรอบแนวคิดการวิจัยต่อไป

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน Confirmatory Factor Analysis (CFA) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ของ การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน Confirmatory Factor Analysis (CFA) อันดับสองของ การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			
	λ	S.E.	R^2	Residual Variances
ตัวบ่งชี้				
X ₁ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง	.721*	.012	0.746*	0.254
X ₂ การคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยคำนึงถึง ปัจเจกบุคคล	.753*	.009	0.736*	0.264
X ₃ การส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักเหตุผลและ ถูกต้อง	.781*	.011	0.647*	0.353
X ₄ การเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและ ความมุ่งมั่น	.693*	.013	0.645*	0.355
X ₅ การส่งต่อกรณีที่ทำเป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์	.742*	.010	0.680*	0.320
X ₆ ความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน	.703*	.015	0.892*	0.108
X ₇ ด้านความแม่นยำในการคัดกรอง	.764*	.029	0.793*	0.207
X ₈ ความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา	.792*	.013	0.849*	0.151
X ₉ ความรวดเร็วในการช่วยเหลือ	.734*	.014	0.874*	0.126
X ₁₀ ความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ	.713*	.015	0.763*	0.237
Y ₁ ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ	.684*	.018	0.844*	0.156
Y ₂ ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ	.742*	.016	0.895*	0.105
Y ₃ ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด	.773*	.022	0.886*	0.114
Y ₄ ทักษะการเผชิญปัญหาและปฏิเสธร้อย่าง เหมาะสม	.813*	.017	0.732*	0.268
Y ₅ ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าใน ตนเอง	.754*	.014	0.799*	0.201
องค์ประกอบ				
F ₁ การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7	.682*	.005	0.617*	0.383

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน (ต่อ)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			
	λ	S.E.	R^2	Residual Variances
ตัวบ่งชี้				
F ₂ ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	.591*	.011	0.445*	0.555
F ₃ เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน	.317*	.002	0.736*	0.264

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Second-order Confirmatory Factor Analysis: CFA) ของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (λ) เป็นบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าอยู่ในช่วง .613–.972 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายโครงสร้างองค์ประกอบระดับบนได้อย่างเหมาะสม

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของโมเดลการวัดโดยรวม พบว่าโมเดลมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยมีค่า $\chi^2 = 12.242$, $df = 8$, $\chi^2/df = 1.530$, P-Value = 0.144, CFI = 0.952, TLI = 0.979, RMSEA = 0.030 และ SRMR = 0.005 สะท้อนว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน นอกจากนี้ ค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability: CR) ขององค์ประกอบย่อยอยู่ในช่วง 0.445–0.736 ซึ่งแสดงถึงความสม่ำเสมอภายในของโครงสร้างองค์ประกอบในระดับที่ยอมรับได้

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าโมเดลการวัดองค์ประกอบอันดับสองของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และมีความเหมาะสมในการใช้อธิบายโครงสร้างเชิงระบบของการเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนได้อย่างครบถ้วนตามกรอบแนวคิดการวิจัย

ตารางที่ 4.15 สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 และตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 ของการการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
1. การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7	1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษามีข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนครบถ้วนทั้งด้านครอบครัว การเรียน และพฤติกรรม 2. ครูประจำชั้นเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อเข้าใจบริบทครอบครัว 3. มีการจัดทำแฟ้มสะสมงานหรือแฟ้มข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง 4. ครูติดตามพฤติกรรมของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ 5. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการแบ่งบทบาทและหน้าที่ในการนิเทศภายในสถานศึกษา 6. ผู้บริหารสนับสนุนให้มีระบบฐานข้อมูลกลางของนักเรียนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือ 7. มีการประชุมร่วมระหว่างครูและผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล
	1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยคำนึงถึงปัจเจกบุคคล	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียนหรือพฤติกรรมอย่างเป็นระบบ 2. ครูคัดกรองนักเรียนดำเนินด้วยความเข้าใจไม่ตัดสินหรือเปรียบเทียบ 3. ครูใช้แบบสังเกตและเครื่องมือคัดกรองที่ผ่านการอบรมจากผู้เชี่ยวชาญ 4. สถานศึกษามีการคัดกรองมีการประสานข้อมูลจากผู้ปกครองและชุมชน 5. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีผลคัดกรองถูกนำไปใช้ในการวางแผนช่วยเหลือทันที

ตารางที่ 4.15 สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 และตัวบ่งชี้อันดับที่ 1ฯ (ต่อ)

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
		6. สถานศึกษามีระบบป้องกันนักเรียนตกหล่น จากกระบวนการคัดกรอง 7. สถานศึกษามีการอบรมครูเกี่ยวกับการคัดกรอง เชิงจิตวิทยาและจริยธรรม
	1.3 ด้านการ ส่งเสริมพัฒนาโดย เน้นหลักเหตุผล และถูกต้อง	1. สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้มีความ เข้าใจที่ถูกต้องในคุณค่าแห่งตน 2. ครูสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และหลัก สัจจริยธรรมในการเรียนรู้ 3. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีกิจกรรมส่งเสริม ให้นักเรียนรู้จักคิดดี พูดดี และทำดี 4. ครูให้คำปรึกษาอย่างมีเหตุผลและเคารพ ความคิดเห็นของนักเรียน 5. สถานศึกษาจัดโครงการพัฒนา EQ และทักษะ คิดวิเคราะห์แก่นักเรียน 6. ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณธรรมของ นักเรียน 7. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนกิจกรรมจิตศึกษา และพัฒนาเจตคติบวกในโรงเรียน
	1.4 ด้านการเฝ้า ระวังช่วยเหลือด้วย ศรัทธาและความ มุ่งมั่น	1. ครูเฝ้าติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง 2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการประชุมทีม สหวิชาชีพเพื่อวางแผนช่วยเหลือนักเรียนรายกรณี 3. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดระบบนิเทศและให้ กำลังใจครูในการช่วยเหลือนักเรียน

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
		4. สถานศึกษาสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจให้นักเรียนกล้าเปิดใจ 5. ครูแสดงความห่วงใยและศรัทธาต่อนักเรียนอย่างจริงใจ

ตารางที่ 4.15 สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 และตัวบ่งชี้อันดับที่ 1ฯ (ต่อ)

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
		6. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการติดตามผลหลังการช่วยเหลือเป็นระยะ 7. สถานศึกษามีระบบรายงานและแจ้งเตือนนักเรียนที่ต้องการการดูแลเร่งด่วน
1.5 ด้านการส่งต่อกรณีที่ทำเป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์		1. สถานศึกษามีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการส่งต่อนักเรียนกรณีปัญหาซับซ้อน 2. สถานศึกษาการส่งต่อมีการขอความยินยอมจากผู้ปกครองอย่างเหมาะสม 3. ครูให้ข้อมูลการส่งต่ออย่างรอบคอบและรักษาความลับ 4. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการประสานกับหน่วยงานภายนอก เช่น โรงพยาบาล หรือหน่วยสังคมสงเคราะห์ 5. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูติดตามผลหลังการส่งต่อทุกกรณี 6. ผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนและให้คำปรึกษาแก่ครูในกระบวนการส่งต่อ 7. ชุมชนมีส่วนร่วมสนับสนุนการช่วยเหลือนักเรียนหลังการส่งต่อ

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
2. ประสิทธิภาพ การดำเนินงาน เชิงรุกระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	2.1 ด้านความ ครอบคลุมในการ รู้จักนักเรียน	1. สถานศึกษามีการเก็บข้อมูลนักเรียนทุกคนโดยไม่ ตกหล่น 2. สถานศึกษามีการอัปเดตข้อมูลนักเรียนเป็น ประจำทุกภาคเรียน 3. สถานศึกษามีข้อมูลนักเรียนครอบคลุมด้าน สุขภาพ ครอบครัว และสังคม 4. ครูทุกคนเข้าถึงข้อมูลนักเรียนที่ตนรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.15 สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 และตัวบ่งชี้อันดับที่ 1ฯ (ต่อ)

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
		5. ผู้บริหารสถานศึกษาตรวจสอบคุณภาพข้อมูล นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
	2.2 ด้านความ แม่นยำในการคัด กรอง	1. ครูใช้เครื่องมือคัดกรองที่ผ่านการอบรม มาตรฐาน 2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีผลคัดกรองสะท้อน สภาพจริงของนักเรียน 3. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการทวนสอบข้อมูล จากหลายแหล่ง เช่น ครู ผู้ปกครอง เพื่อน 4. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีจัดประชุมเพื่อ ยืนยันความถูกต้องของข้อมูลคัดกรอง 5. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีระบบสารสนเทศ รองรับการคัดกรองอย่างเป็นระบบ
	2.3 ด้านความ ต่อเนื่องของ กิจกรรมส่งเสริม พัฒนา	1. สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาอย่างต่อเนื่องทุก ภาคเรียน 2. สถานศึกษามีการติดตามผลลัพธ์การพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
		3. ครูวางแผนกิจกรรมส่งเสริมตามความต้องการ ของนักเรียน 4. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีประสานชุมชนร่วม จัดกิจกรรมพัฒนา 5. ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้มินิวัครกรม ในการพัฒนาผู้เรียน
	2.4 ด้านความ รวดเร็วในการ ช่วยเหลือ	1. ครูสามารถตอบสนองต่อปัญหาของนักเรียนได้ ทันท่วงที 2. สถานศึกษาช่องทางแจ้งเหตุฉุกเฉินของนักเรียน ได้รวดเร็ว

ตารางที่ 4.15 สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 และตัวบ่งชี้อันดับที่ 1ฯ (ต่อ)

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
		3. ผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนทรัพยากร อย่างทันเวลา 4. สถานศึกษามีทีมสหวิชาชีพพร้อมลงพื้นที่เมื่อ นักเรียนต้องการความช่วยเหลือ 5. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการตัดสินใจ ช่วยเหลือมีระบบอนุมัติที่ไม่ซับซ้อน
	2.5 ด้านความมี ประสิทธิภาพใน การส่งต่อ	1. สถานศึกษามีเครือข่ายหน่วยงานภายนอกที่ ชัดเจน 2. สถานศึกษามีแบบฟอร์มและขั้นตอนส่งต่อที่เป็น มาตรฐาน 3. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถสื่อสารกับ หน่วยรับส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการติดตามและ ประเมินผลหลังส่งต่อทุกกรณี

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
		5. สถานศึกษาเก็บข้อมูลผลลัพธ์หลังการส่งต่อเพื่อนำไปปรับปรุง
3. เสริมสร้าง คุณภาพทักษะ ชีวิตของนักเรียน	3.1 ทักษะการคิด วิเคราะห์และการ ตัดสินใจ	1. นักเรียนสามารถแยกแยะข้อมูลและเหตุผลก่อนตัดสินใจ 2. ครูจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง 3. สถานศึกษามีการส่งเสริมให้นักเรียนใช้ข้อมูลจริงในการตัดสินใจ 4. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการเพื่อฝึกคิด 5. ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนคิดและตัดสินใจด้วยเหตุผล

ตารางที่ 4.15 สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 และตัวบ่งชี้อันดับที่ 1ฯ (ต่อ)

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
	3.2 ทักษะการ สื่อสารและการ สร้างสัมพันธภาพ	1. นักเรียนสามารถสื่อสารด้วยถ้อยคำสุภาพและชัดเจน 2. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม 3. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อฝึกการสื่อสาร 4. ผู้ปกครองส่งเสริมการสื่อสารในครอบครัวอย่างเปิดเผย 5. ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมสร้างสัมพันธภาพกับสถานศึกษา

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
	3.3 ทักษะการ จัดการอารมณ์และ ความเครียด	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมจิตศึกษาเพื่อลดความเครียดของนักเรียน 2. ครูช่วยให้นักเรียนเข้าใจและควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ 3. นักเรียนรู้จักระบายอารมณ์อย่างเหมาะสม 4. ผู้ปกครองดูแลให้กำลังใจและรับฟังบุตรหลานอย่างเข้าใจ 5. นักเรียนมีระบบให้คำปรึกษาและแนะแนวทางจิตใจในสถานศึกษา
	3.4 ทักษะการ เผชิญปัญหาและ ปฏิเสธอย่าง เหมาะสม	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถปฏิเสธสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้อย่างมั่นใจ 2. สถานศึกษามีโครงการอบรมทักษะชีวิตและการแก้ปัญหา 3. ครูสอนให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อและสิ่งชั่วร้าย 4. นักเรียนรู้จักขอความช่วยเหลือเมื่อเผชิญปัญหา 5. ผู้ปกครองร่วมปลูกฝังการคิดอย่างมีเหตุผลต่อสิ่งชั่วร้าย
ตารางที่ 4.15 สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 และตัวบ่งชี้อันดับที่ 1ฯ (ต่อ)		
องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
3.5 ทักษะการรู้จัก ตนเองและเห็น คุณค่าในตนเอง		<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถอธิบายจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนได้ 2. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนเห็นคุณค่าตนเอง 3. ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีเป้าหมายชีวิตที่เหมาะสม 4. ผู้ปกครองชื่นชมและยอมรับความแตกต่างของบุตรหลาน

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2	ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1
		5. สถานศึกษามีการแนะแนวอาชีพเพื่อให้นักเรียน รู้จักศักยภาพของตนเอง

จากตารางที่ 4.15 สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 และตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 ของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่า โครงสร้างองค์ประกอบมีความชัดเจน เป็นระบบ และสอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย โดยสามารถจำแนกออกเป็น 3 องค์ประกอบหลัก ครอบคลุมทั้งมิติการดำเนินงาน กระบวนการเชิงประสิทธิภาพ และผลลัพธ์ด้านทักษะชีวิตของนักเรียน

องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ประกอบด้วยตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง การคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยคำนึงถึงปัจเจกบุคคล การส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักเหตุผลและความถูกต้อง การเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น และการส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์ ซึ่งตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 ในแต่ละด้านสะท้อนการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ทั้งในระดับครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชน แสดงถึงการบูรณาการหลักธรรมเข้ากับกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ

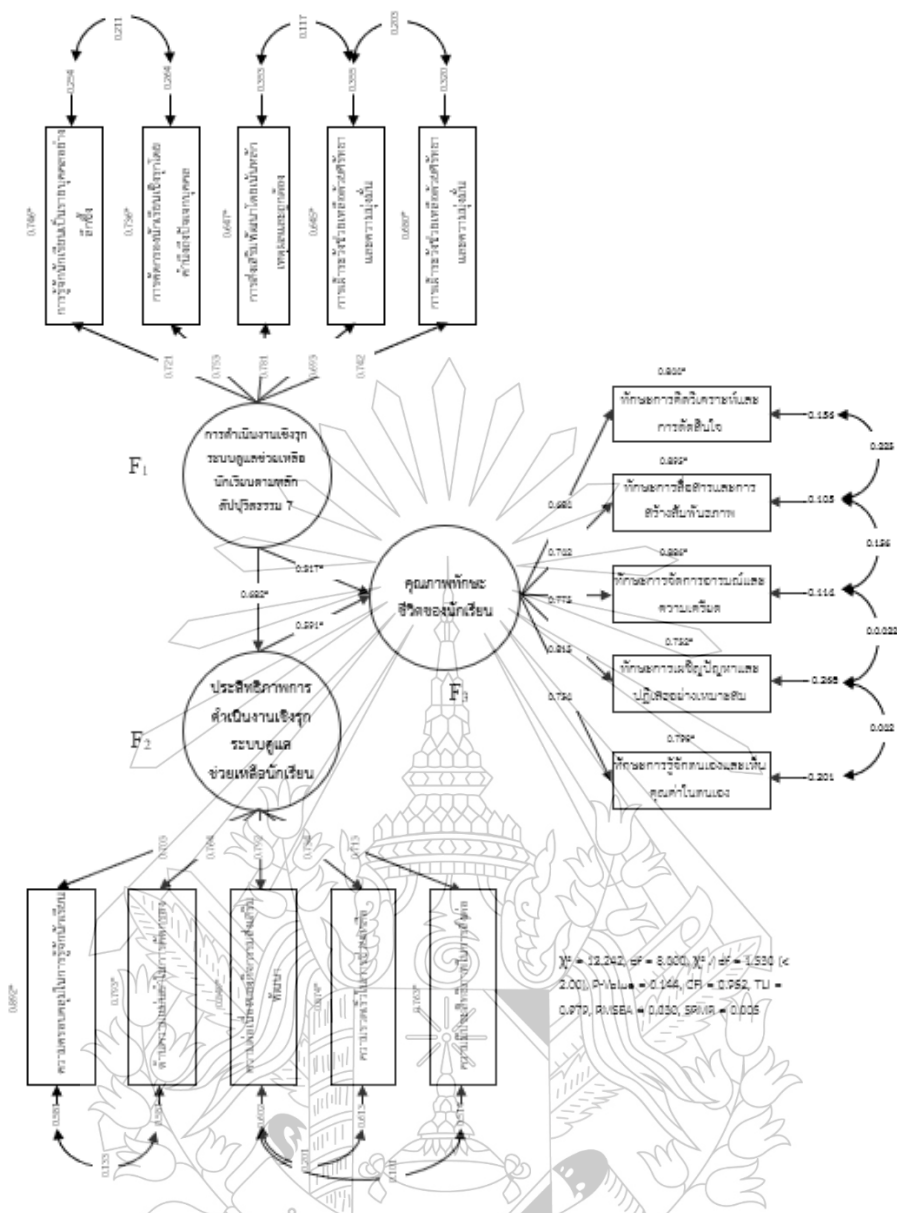
องค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน ความแม่นยำในการคัดกรอง ความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา ความรวดเร็วในการช่วยเหลือ และความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ โดยตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 สะท้อนกลไกเชิงระบบ เช่น การจัดการข้อมูลสารสนเทศ การใช้เครื่องมือคัดกรองมาตรฐาน การติดตามผลอย่างต่อเนื่อง การตัดสินใจที่คล่องตัว และการประสานเครือข่ายภายนอก ซึ่งแสดงถึงศักยภาพของสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด ทักษะการเผชิญปัญหาและการปฏิเสธอย่างเหมาะสม และทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง โดยตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 ครอบคลุมทั้ง

บทบาทของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน สะท้อนผลลัพธ์การพัฒนาทักษะชีวิตในมิติพฤติกรรม
ความคิด และจิตใจอย่างรอบด้าน

โดยสรุป โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ได้จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงลำดับ
ชั้นที่ชัดเจน ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 สามารถอธิบายตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 ได้อย่างมีเหตุผล และตัวบ่งชี้อันดับที่
2 สามารถอธิบายองค์ประกอบหลักได้ครบถ้วน สะท้อนความเหมาะสมของโครงสร้างการวัดสำหรับ
การนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)
และรองรับการอธิบายโครงสร้างการดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลัก
สัปปุริสธรรม 7 ได้อย่างเป็นระบบและน่าเชื่อถือ ดังภาพที่

ภาพที่ 4.4 โมเดลยืนยันเชิงยืนยัน Confirmatory Factor Analysis (CFA) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ โดยรวม ของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสปฐีธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

การวิเคราะห์อิทธิพล (Path Analysis : PA) หรือการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ดังนั้น การวิเคราะห์เส้นทางของอิทธิพลทางตรง (Direct Effect: DE) ระหว่างการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสปฐีธรรม 7 (จะมีค่าอิทธิพลทางตรงเป็นเท่าไร และอีกเส้นทางหนึ่ง ได้แก่ อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect: IE) ระหว่าง

เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียนโดยผ่านไปยังตัวแปรคั่นกลาง ได้แก่ ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จะมีค่าอิทธิพลเป็นเท่าไร

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลผลรวม (TE) ของตัวแปรต้นการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 (F₁) ตัวแปรคั่นกลาง ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (F₂) และตัวแปรตามคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน (F₃)

องค์ประกอบ/ปัจจัย (Effect)	ขนาดของอิทธิพล ทางตรง (DE)	ขนาดของ อิทธิพลทางอ้อม (IE)	ขนาดของ อิทธิพลรวม (TE)
F ₁ → F ₂	0.682	-	0.682
F ₁ → F ₃	0.317	-	0.720
F ₂ → F ₃	0.591	-	0.591
F ₁ → F ₂ → F ₃	0.682	0.591	1.273

*P<.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างองค์ประกอบในโมเดลโครงสร้าง แสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงระบบที่ชัดเจนและสอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย โดยการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 (F₁) มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (F₂) ในระดับค่อนข้างสูง (DE = 0.682) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนว่าการบูรณาการหลักธรรมเข้ากับกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับประสิทธิภาพเชิงระบบของการดำเนินงานในสถานศึกษา

นอกจากนี้ การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 (F₁) ยังมีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน (F₃) ในระดับปานกลาง (DE = 0.317) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานดังกล่าวสามารถส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์ด้านทักษะชีวิตได้โดยตรง แม้ไม่ผ่านตัวแปรคั่นกลาง ขณะเดียวกัน ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (F₂) มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน (F₃) ในระดับค่อนข้างสูง (DE = 0.591) ซึ่งชี้ให้เห็นบทบาทสำคัญของประสิทธิภาพเชิงกระบวนการในฐานะกลไกหลักที่เชื่อมโยงการดำเนินงานไปสู่ผลลัพธ์เชิงคุณภาพของผู้เรียน

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อม พบว่า การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 (F1) ส่งผลต่อคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน (F3) ผ่านประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (F2) โดยมีค่าอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.682 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่งผลให้อิทธิพลรวมของ F1 ต่อ F3 อยู่ในระดับสูง (TE = 1.273) สะท้อนความสมบูรณ์ของโครงสร้างเชิงสาเหตุในโมเดล

โดยสรุป ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง ทางอ้อม และอิทธิพลรวม สนับสนุนความเหมาะสมของความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างองค์ประกอบในโมเดล และยืนยันว่าองค์ประกอบแฝงแต่ละตัวมีบทบาทเชื่อมโยงกันอย่างมีเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) และรองรับการอธิบายโครงสร้างการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบและน่าเชื่อถือ

Confirmatory Factor Analysis (CFA) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน ในการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

จากการวิเคราะห์ องค์ประกอบของ การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน มีปัจจัยเชิงยืนยันอันดับที่ 2 จำนวน 3 องค์ประกอบ 15 ตัวบ่งชี้ จากปัจจัยแฝงที่เป็นอิสระต่อกัน (Multi-Factor CFA MODEL) แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้และปัจจัยแฝงโดยมีความอิสระต่อกัน เรียงลำดับตามความสำคัญ ได้ดัง โมเดล ต่อไปนี้

$$\chi^2 = 3.175 \text{ (df = 2)}, \chi^2/\text{df} = 1.588 (< 2), P = 0.205, \text{CFI} = 0.995,$$

$$\text{TLI} = 0.992, \text{RMSEA} = 0.035, \text{SRMR} = 0.013$$

ภาพที่ 4.5 ผลการตรวจสอบองค์ประกอบ (ปัจจัย) ที่สร้างขึ้นในโมเดล (Model) เชิงโครงสร้างขององค์ประกอบเพื่อวิเคราะห์อิทธิพลหรือเส้นทาง (Path Analysis) ของกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

4.2 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กระบวนการสร้างและพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

4.2.1 ผลการพัฒนาและยกย่องกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ กับทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ใน การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ กับทฤษฎีตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของตัวแปรด้าน การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7

องค์ประกอบ / ตัวบ่งชี้	สาระสำคัญของการดำเนินงานเชิงรุก	หลักสัปปุริสธรรม 7 ที่สอดคล้อง	เหตุผลเชิงทฤษฎี
1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง	เข้าใจพื้นฐานชีวิต ความแตกต่าง และ ศักยภาพของนักเรียนรายบุคคล	อหัตถัญญตา (รู้จักตน) บุคคัลัญญตา (รู้จักบุคคล)	ผู้บริหารและครูต้องรู้จักตนเองและรู้จักผู้อื่นอย่างรอบด้าน เพื่อกำหนดแนวทางดูแลช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม
1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยคำนึงถึงปัจเจกบุคคล	คัดกรองโดยไม่ตีตรา คำนึงถึงมิติด้านจิตใจ และสังคม	ธัมมัญญตา (รู้จักเหตุ) อหัตถัญญตา (รู้จักผล)	การใช้ความพอดีและความกรุณา ทำให้การคัดกรองเกิดความ เป็นธรรมและสร้าง ความไว้วางใจ
1.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักเหตุผลและถูกต้อง	พัฒนานักเรียนด้วยเหตุผลและความเข้าใจที่ถูกต้อง	มัตถัญญตา (รู้จักประมาณ) ปริสัญญตา (รู้จักชุมชน)	ผู้ปฏิบัติต้องรู้จักเหตุ-ผลของ ปัญหาและการพัฒนา เพื่อ ออกแบบกิจกรรมที่นำไปสู่ การเปลี่ยนแปลงเชิง พฤติกรรม
1.4 ด้านการเฝ้าระวังและช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น	ดูแลช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง ไม่ทอดทิ้งนักเรียน	ธัมมัญญตา (รู้จักเหตุ) กาลัญญตา (รู้จักกาล)	การยึดมั่นในหลักธรรมและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความยั่งยืน
1.5 ด้านการส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์	ส่งต่อด้วยความจริงใจ และประโยชน์สูงสุดของนักเรียน	ปริสัญญตา (รู้จักชุมชน) อหัตถัญญตา (รู้จักผล)	การรู้จักบุคคลและตัดสินใจอย่างรอบคอบ ช่วยให้ นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสมจาก ผู้เชี่ยวชาญ
ภาพรวมองค์ประกอบ F1 : SAPPURISA-Driven	ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเชิงรุกบนฐานคุณธรรม	สัปปุริสธรรม 7	หลักสัปปุริสธรรม 7 ทำหน้าที่เป็นกรอบแนวคิดเชิงคุณค่าที่หลอมรวมกระบวนการบริหารเชิงรุกอย่างเป็นระบบ

จากตารางที่ 4.17 พบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสอดคล้องกับหลักสี่ปฐพีธรรม 7 อย่างเป็นระบบ โดยแต่ละตัวบ่งชี้สะท้อนหลักการที่ทำหน้าที่เป็นฐานคุณค่าในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเชิงรุกอย่างเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน ส่งผลให้โครงสร้างองค์ประกอบมีความเป็นเอกภาพและเชื่อมโยงกันอย่างมีเหตุผล

ดังนั้น กรอบแนวคิดดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมในเชิงโครงสร้าง สามารถใช้เป็นองค์ประกอบแผนเพื่อรองรับการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) และอธิบายบทบาทของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อการเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนได้อย่างชัดเจน

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ กับทฤษฎีตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 ของตัวแปรด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

องค์ประกอบ / ตัวบ่งชี้	สาระสำคัญของการดำเนินงานเชิงรุก	หลักสี่ปฐพีธรรม 7 ที่สอดคล้อง	คำอธิบายเชิงทฤษฎี
1.1 ด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน	ระบบสามารถเข้าถึงนักเรียนทุกคนโดยไม่ตกหล่น	บุคคลัญญตา (รู้จักบุคคล)	การรู้จักบุคคลอย่างรอบด้านช่วยให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
1.2 ด้านความแม่นยำในการคัดกรอง	คัดกรองนักเรียนตามสภาพปัญหาและความจำเป็นที่แท้จริง	ธัมมัญญตา (รู้จักเหตุ)	การรู้เหตุและผลทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนได้อย่างถูกต้องและลดความคลาดเคลื่อน
1.3 ด้านความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา	ดำเนินกิจกรรมช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอและเป็นระบบ	ธัมมัญญตา (รู้จักเหตุ) อัตถัญญตา (รู้จักผล)	การปฏิบัติตามหลักธรรมอย่างต่อเนื่องทำให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดความยั่งยืน
1.4 ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ	ให้ความช่วยเหลือนักเรียนอย่างทันทั่วทั้งที่	กาลัญญตา (รู้จักกาล)	การรู้จักกาลเทศะและจังหวะที่เหมาะสมช่วยลดความรุนแรงของปัญหาที่อาจลุกลาม
1.5 ด้านความเหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ของการช่วยเหลือ	การช่วยเหลือสอดคล้องกับบริบทและระดับปัญหา	มัตตัญญตา (รู้จักประมาณ)	การรู้จักประมาณและความพอดีช่วยให้การช่วยเหลือไม่เกินหรือขาดความจำเป็น

จากตารางที่ 4.18 พบว่า องค์กรประกอบและตัวบ่งชี้ของประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (F_2) มีความสอดคล้องกับหลักสี่ปรัสรรรม 7 อย่างเป็นระบบ โดยครอบคลุมมิติการรู้จักบุคคล การรู้เหตุและผล การรู้จักกาล และความพอดีในการปฏิบัติ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าตัวบ่งชี้แต่ละด้านสามารถอธิบายสาระขององค์กรประกอบเดียวกันได้อย่างมีเหตุผลเชิงทฤษฎีและเชิงกระบวนการ

ในเชิงโครงสร้าง ความสอดคล้องดังกล่าวสนับสนุนความเป็นเอกภาพขององค์กรประกอบแผนด้านประสิทธิภาพการดำเนินงาน โดยทำให้ตัวบ่งชี้มีความชัดเจนในการสะท้อนโครงสร้างเดียวกันบนกรอบคุณธรรมเดียว ส่งผลให้โมเดลการวัดของ F_2 มีความเหมาะสมสำหรับการตรวจสอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) และสามารถทำหน้าที่เป็นกลไกเชิงปฏิบัติที่เชื่อมโยงองค์กรประกอบเชิงคุณค่าไปสู่ผลลัพธ์ด้านคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญเชิงโครงสร้าง

ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ กับทฤษฎีตามหลักสัปปริสธรรม 7 ของตัวแปรด้านเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน

องค์ประกอบ / ตัวบ่งชี้	สาระสำคัญของทักษะชีวิต	หลักสัปปริสธรรม 7 ที่สอดคล้อง	คำอธิบายเชิงทฤษฎี
1.1 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ	การใช้เหตุผลในการพิจารณาและเลือกทางที่เหมาะสม	ฉัหมัญญุตตา (รู้จักเหตุ)	ผู้เรียนเข้าใจเหตุและผลของการกระทำ สามารถตัดสินใจอย่างมีสติและรอบคอบ
1.2 ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ	การสื่อสารอย่างสร้างสรรค์และเคารพผู้อื่น	บุคคลัญญุตตา (รู้จักบุคคล)	การรู้จักบุคคลและความแตกต่าง ช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์เชิงบวก
1.3 ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด	การควบคุมอารมณ์และเผชิญสถานการณ์กดดันอย่างเหมาะสม	อัตตัญญุตตา (รู้จักตน)	การรู้จักประมาณ ช่วยให้ผู้เรียนไม่ปล่อยให้อารมณ์รุนแรงเกินขอบเขต
1.4 ทักษะการเผชิญปัญหาและการปฏิเสธอย่างเหมาะสม	การแก้ปัญหาและเลือกปฏิเสธสิ่งที่ไม่เหมาะสม	อัตตัญญุตตา (รู้จักตน) กาลัญญุตตา (รู้จักกาล)	ผู้เรียนรู้จักตนเอง เข้าใจขีดจำกัด และยึดมั่นในคุณธรรมของตน
1.5 ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง	การมีภาพลักษณ์ตนเองเชิงบวกและความภาคภูมิใจ	ฉัหมัญญุตตา (รู้จักเหตุ) อัตถัญญุตตา (รู้จักผล)	การรู้จักตนและเข้าใจคุณค่าของตน นำไปสู่การดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมายและความมั่นคงทางจิตใจ

จากตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรด้านการเสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน (F3) มีโครงสร้างแนวคิดที่สอดคล้องกับหลักสัปปริสธรรม 7 อย่างเป็นระบบ โดยตัวบ่งชี้ด้านการคิด

วิเคราะห์ การสื่อสาร การจัดการอารมณ์ การเผชิญปัญหา และการรู้คุณค่าในตนเอง สะท้อนมิติการรู้จักเหตุ บุคคล ตนเอง กาล และผล อันเป็นฐานเชิงจริยธรรมและปัญญาที่หล่อหลอมพฤติกรรมและการตัดสินใจของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล

ในเชิงโครงสร้าง ความสอดคล้องดังกล่าวสนับสนุนความเป็นเอกภาพขององค์ประกอบแผนด้านทักษะชีวิต โดยตัวบ่งชี้แต่ละรายการสามารถอธิบายสาระขององค์ประกอบเดียวกันได้อย่างมีนัยเชิงทฤษฎี ส่งผลให้โมเดลการวัดของ F3 มีความเหมาะสมสำหรับการตรวจสอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) และสะท้อนบทบาทของทักษะชีวิตในฐานะผลลัพธ์เชิงคุณภาพที่เกิดจากการดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างแท้จริง

4.2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสภาพแวดล้อมในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค จากการศึกษายืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษายืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 สรุปได้ดังต่อไปนี้

การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

องค์ประกอบอันดับที่ 1 SAPPURISA-Driven การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7

X₁ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 ของ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง

จุดแข็ง	สถานศึกษามีครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษาซึ่งใกล้ชิดกับนักเรียน สามารถเข้าถึง
Strength	ข้อมูลพื้นฐานด้านวิชาการ พฤติกรรม และสภาพครอบครัวของนักเรียนได้โดยตรง
จุดอ่อน	การติดตามพัฒนาการของนักเรียนบางกลุ่มขาดความต่อเนื่อง และการใช้ข้อมูลเพื่อ
Weakness	การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ยังไม่เต็มศักยภาพ
โอกาส	ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบฐานข้อมูลนักเรียนยังช่วยเอื้อต่อ
Opportunities	การจัดเก็บ วิเคราะห์ และเชื่อมโยง
อุปสรรค	สภาพครอบครัวและบริบททางสังคมของนักเรียนมีความซับซ้อนมากขึ้น
Treat	การย้ายถิ่นของผู้ปกครอง ส่งผลให้การเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกของนักเรียนทำได้ยาก

X₂ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 ของ ด้านการคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยคำนึงถึงปัจเจกบุคคล	
จุดแข็ง	ครูมีทัศนคติที่ดีต่อการช่วยเหลือนักเรียน ไม่ตีตราหรือเลือกปฏิบัติ
Strength	การคัดกรองบนฐานเมตตาสอดคล้องหลักมัตตัญญูตา ทำให้เกิดความไว้วางใจ
จุดอ่อน	เครื่องมือคัดกรองบางประเภทยังเน้นเชิงปริมาณมากกว่าคุณภาพ
Weakness	ความแตกต่างด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงจิตวิทยาของครู
โอกาส	นโยบาย สพฐ. สนับสนุนการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล
Opportunities	มีเครือข่ายนักจิตวิทยาและหน่วยงานสาธารณสุขสนับสนุน
อุปสรรค	ปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนมีความซับซ้อนมากขึ้น
Treat	ข้อมูลจากผู้ปกครองบางกรณีไม่ครบถ้วน
X₃ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 3 ของ ด้านการส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักเหตุผลและถูกต้อง	
จุดแข็ง	ครูสามารถออกแบบกิจกรรมพัฒนานักเรียนเชิงบวก
Strength	เน้นการพัฒนาเชิงคุณธรรม ไม่ใช่การลงโทษ
จุดอ่อน	กิจกรรมบางส่วนยังไม่สามารถปรับตามบริบทนักเรียนรายบุคคล
Weakness	เวลาจำกัดในการดำเนินกิจกรรมต่อเนื่อง
โอกาส	หลักสูตรฐานสมรรถนะสนับสนุนการเรียนรู้เชิงพัฒนา
Opportunities	มีแหล่งเรียนรู้ในชุมชนรองรับกิจกรรมพัฒนา
อุปสรรค	สภาพแวดล้อมทางสังคมบางพื้นที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาเชิงคุณธรรม
Treat	พฤติกรรมเสี่ยงจากสื่อดิจิทัล

X₄ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 4 ของ ด้านการเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น

จุดแข็ง	ครูและผู้บริหารมีความรับผิดชอบสูง ไม่ทอดทิ้งนักเรียน
Strength	ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีการติดตามต่อเนื่อง
จุดอ่อน	ครูรับผิดชอบนักเรียนจำนวนมาก
Weakness	การบันทึกติดตามข้อมูลยังไม่เป็นระบบเดียวกัน
โอกาส	ใช้เทคโนโลยีช่วยติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยง
Opportunities	ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
อุปสรรค	ภาระงานอื่นของครูทำให้การติดตามไม่ต่อเนื่อง
Treat	ปัญหาครอบครัวเรื้อรังของนักเรียนบางราย

X₅ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 5 ของ ด้านการส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์

จุดแข็ง	มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและหน่วยงานภายนอก
Strength	การส่งต่อมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์สูงสุดของนักเรียน
จุดอ่อน	กระบวนการส่งต่อบางกรณียังใช้เวลานาน
Weakness	ขาดบุคลากรเฉพาะทางในบางพื้นที่
โอกาส	นโยบายเชิงบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐ
Opportunities	การจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ (Area-based Education)
อุปสรรค	ข้อจำกัดด้านงบประมาณและทรัพยากร
Treat	ความไม่ต่อเนื่องเมื่อมีการเปลี่ยนบุคลากร

องค์ประกอบอันดับที่ 2 PROACTIVE CARE ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

X₆ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 ของ ด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน

จุดแข็ง	โรงเรียนมีข้อมูลนักเรียนครอบคลุมทั้งด้านการเรียน พฤติกรรม และพื้นฐาน
Strength	ครอบครัวยังมีการบูรณาการข้อมูลจากครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
จุดอ่อน	ข้อมูลบางส่วนยังไม่อัปเดตเป็นปัจจุบัน
Weakness	ระบบสารสนเทศยังไม่เชื่อมโยงทุกฝ่ายอย่างสมบูรณ์
โอกาส	นโยบาย สพฐ. สนับสนุนการพัฒนากระบวนการข้อมูลรายบุคคล
Opportunities	เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มความครอบคลุมของข้อมูล
อุปสรรค	ความไม่ต่อเนื่องของข้อมูลเมื่อมีการโยกย้ายครู
Treat	ข้อมูลจากผู้ปกครองไม่ครบถ้วนในบางกรณี

X₇ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 ของ ด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน

จุดแข็ง	ครูสามารถจำแนกนักเรียนกลุ่มปกติ เสี่ยง และมีปัญหาได้ชัดเจน
Strength	การรู้จักนักเรียนเชิงลึกช่วยเพิ่มความแม่นยำในการช่วยเหลือ
จุดอ่อน	ภาระงานครูทำให้การติดตามรายบุคคลไม่สม่ำเสมอ
Weakness	ความแตกต่างด้านทักษะการวิเคราะห์ของครูแต่ละคน
โอกาส	การอบรมพัฒนาครูด้านการใช้ข้อมูลเชิงวิเคราะห์
Opportunities	การทำงานเป็นทีมดูแลช่วยเหลือนักเรียน
อุปสรรค	จำนวนนักเรียนต่อครูสูง
Treat	พฤติกรรมเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว

X₈ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 3 ของ ด้านความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา

จุดแข็ง	มีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาอย่างเป็นระบบในแผนงานโรงเรียน
Strength	เชื่อมโยงกิจกรรมกับคุณธรรมและทักษะชีวิต
จุดอ่อน	บางกิจกรรมขาดการติดตามผลระยะยาว
Weakness	ข้อจำกัดด้านเวลาในตารางเรียน
โอกาส	หลักสูตรฐานสมรรถนะส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต
Opportunities	การมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย
อุปสรรค	การเปลี่ยนแปลงนโยบายโครงการระยะสั้น
Treat	ภาระกิจกรรมนอกเหนือจากการสอน

X₉ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 4 ของ ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ

จุดแข็ง	โรงเรียนสามารถตอบสนองกรณีนักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้ทันเวลา
Strength	มีช่องทางการสื่อสารระหว่างครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง
จุดอ่อน	ขั้นตอนเอกสารบางส่วนทำให้การช่วยเหลือล่าช้า
Weakness	ขาดบุคลากรเฉพาะด้านในบางกรณี
โอกาส	การใช้เทคโนโลยีแจ้งเตือนและติดตามนักเรียน
Opportunities	ความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่
อุปสรรค	ปัญหาฉับพลัน เช่น สุขภาพจิต หรือความรุนแรง
Treat	ภาระงานซ้อนของครู

X₁₀ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 5 ของ ด้านความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ

จุดแข็ง	มีเครือข่ายการส่งต่อที่ชัดเจน (สาธารณสุข พม. อบต.)
Strength	การส่งต่อคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของนักเรียน
จุดอ่อน	ระยะเวลาการประสานงานบางกรณีนาน
Weakness	ข้อจำกัดด้านงบประมาณและทรัพยากร
โอกาส	นโยบายการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงบูรณาการ
Opportunities	ระบบบริหารจัดการเชิงพื้นที่ (Area-based
อุปสรรค	ความไม่ต่อเนื่องของการดูแลหลังการส่งต่อ
Treat	การเปลี่ยนแปลงบุคลากรในหน่วยงานภายนอก

องค์ประกอบอันดับที่ 3 STUDENT LIFE SKILLS เสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

Y₁ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 ของ ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ

จุดแข็ง	นักเรียนมีโอกาสฝึกคิดวิเคราะห์ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก
Strength	ครูส่งเสริมการตั้งคำถาม การแก้ปัญหา และการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
จุดอ่อน	นักเรียนบางส่วนยังขาดทักษะคิดเชิงลึก
Weakness	การจัดกิจกรรมยังไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มผู้เรียน
โอกาส	หลักสูตรฐานสมรรถนะสนับสนุนการคิดวิเคราะห์
Opportunities	สื่อดิจิทัลและสถานการณ์จริงช่วยพัฒนาการตัดสินใจ
อุปสรรค	ความคุ้นเคยกับการเรียนแบบท่องจำ
Treat	สิ่งเร้าภายนอกที่ลดสมาธิและการคิดอย่างมีเหตุผล

Y₂ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 2 ของ ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ

จุดแข็ง	โรงเรียนจัดกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมจิตอาสา
Strength	มีบรรยากาศเชิงบวกระหว่างครู-นักเรียน
จุดอ่อน	นักเรียนบางคนขาดความมั่นใจในการสื่อสาร
Weakness	ความแตกต่างด้านบุคลิกภาพและพื้นฐานครอบครัว
โอกาส	กิจกรรมชมรมและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
Opportunities	การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning)
อุปสรรค	การสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์มากกว่าการสื่อสารตรง

Treat	ปัญหาความขัดแย้งระหว่างเพื่อน
Y₃ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 3 ของ ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด	
จุดแข็ง	โรงเรียนให้ความสำคัญกับสุขภาพทางอารมณ์
Strength	ครูและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วยเฝ้าระวังเชิงรุก
จุดอ่อน	นักเรียนบางส่วนไม่สามารถสะท้อนอารมณ์ของตนได้
Weakness	กิจกรรมดูแลสุขภาพจิตยังไม่ต่อเนื่อง
โอกาส	กระแสความตื่นตัวด้านสุขภาพจิตเด็กและเยาวชน
Opportunities	หน่วยงานภายนอกสนับสนุนกิจกรรมสุขภาพ
อุปสรรค	ความกดดันทางการเรียนและครอบครัว
Treat	ปัญหาสังคมและสื่อออนไลน์ที่กระทบอารมณ์
Y₄ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 4 ของ ทักษะการเผชิญปัญหาและปฏิเสธอย่างเหมาะสม	
จุดแข็ง	นักเรียนได้รับการฝึกเผชิญสถานการณ์จากชีวิตจริง
Strength	การสอนแทรกคุณธรรมและการตัดสินใจเชิงจริยธรรม
จุดอ่อน	นักเรียนบางคนยังขาดความกล้าแสดงออก
Weakness	การฝึกทักษะปฏิเสธยังไม่เป็นระบบ
โอกาส	กิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมป้องกันปัญหา
Opportunities	ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน
อุปสรรค	การชักจูงจากกลุ่มเพื่อน
Treat	ปัญหายาเสพติดและพฤติกรรมเสี่ยง
Y₅ ตัวบ่งชี้อันดับที่ 5 ของ ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง	
จุดแข็ง	การจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพตามความถนัด
Strength	ครูเน้นการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
จุดอ่อน	นักเรียนบางคนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
Weakness	การประเมินตนเองยังไม่สม่ำเสมอ
โอกาส	แนวคิดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
Opportunities	การแนะแนวอาชีพตั้งแต่ระดับประถมศึกษา
อุปสรรค	การเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น
Treat	ความคาดหวังสูงจากครอบครัวหรือสังคม

จากการวิเคราะห์เชิงสังเคราะห์ขององค์ประกอบการดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามหลักสี่ปรัสูตรธรรม 7 พบว่า องค์ประกอบแฝงระดับที่หนึ่งทั้งสามองค์ประกอบ ได้แก่ SAPPURISA-Driven (F_1), PROACTIVE CARE (F_2) และ STUDENT LIFE SKILLS (F_3) มีโครงสร้างภายในที่ชัดเจน โดยตัวบ่งชี้แต่ละรายการสะท้อนมิติการดำเนินงานและผลลัพธ์ที่สอดคล้องกันในเชิงแนวคิดและการปฏิบัติ จุดแข็งของระบบอยู่ที่ความใกล้ชิดของครูกับนักเรียน การดำเนินงานบนฐานเมตตาและเหตุผล การเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และเครือข่ายการช่วยเหลือที่เชื่อมโยงหลายภาคส่วน ขณะที่ข้อจำกัดส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับภาระงานครู ความต่อเนื่องของข้อมูล และข้อจำกัดด้านทรัพยากร ซึ่งสะท้อนบริบทจริงของการจัดการศึกษาในพื้นที่

ในเชิงโครงสร้าง ตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องภายใน (internal consistency) โดยสามารถอธิบายสาระขององค์ประกอบแฝงเดียวกันได้อย่างมีเหตุผล ทั้งในมิติคุณธรรม กระบวนการ และผลลัพธ์เชิงพฤติกรรม ส่งผลให้โครงสร้างโมเดลมีความเป็นเอกภาพและเหมาะสมสำหรับการตรวจสอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยเฉพาะความเชื่อมโยงเชิงลำดับจาก F_1 สู่ F_2 และสะท้อนผลลัพธ์ที่ปรากฏใน F_3 อันเป็นหลักฐานสนับสนุนความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล และยืนยันว่าการดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปรัสูตรธรรม 7 สามารถอธิบายกลไกการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบและมีนัยสำคัญทางวิชาการ

4.2.3 ผลการสร้างและพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปรัสูตรธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จากตาราง SWOT and TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์ข้อมูล S W O T โดยใช้ผลการศึกษาระดับยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารสถานศึกษาตามการดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปรัสูตรธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ดังตารางที่

ตารางที่ 4.20 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix

ปัจจัยภายใน / ปัจจัยภายนอก	โอกาส (O) – นโยบาย สฟฐ. และเขตพื้นที่สนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน – แนวคิดการบริหารเชิงพื้นที่ (Area-Based Management) – เทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูลนักเรียน	อุปสรรค (T) – บริบทครอบครัวและสังคมที่ซับซ้อน – ภาระงานครูและบุคลากร – ความไม่ต่อเนื่องของทรัพยากร
จุดแข็ง (S) – การดำเนินงานเชิงรุกตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 – ครูและผู้บริหารมีความใกล้ชิดนักเรียน – ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นฐานสำคัญ	กลยุทธ์ SO 1) พัฒนานโยบายการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกโดยใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นกรอบการดำเนินงานหลัก 2) ขยายรูปแบบการบริหารจัดการแบบ Area-Based เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ 3) ใช้เทคโนโลยีและระบบข้อมูลสนับสนุนการดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคล	กลยุทธ์ ST 1) ใช้หลักคุณธรรมและภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมเพื่อรับมือกับความซับซ้อนทางสังคมของนักเรียน 2) สร้างระบบการทำงานร่วมกันของครูและเครือข่ายภายนอกเพื่อลดผลกระทบจากอุปสรรคด้านบริบทครอบครัว 3) พัฒนาระบบการคัดกรองและช่วยเหลืออย่างเป็นระบบเพื่อลดความเสี่ยง
จุดอ่อน (W) – ภาระงานครูสูงและบุคลากรไม่เพียงพอ – ระบบข้อมูลนักเรียนยังไม่เป็นระบบเดียวกัน – การติดตามผลยังขาดความต่อเนื่อง	กลยุทธ์ WO 1) พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรด้านการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีในการดูแลนักเรียนเชิงรุก 2) ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลนักเรียนให้เชื่อมโยงและทันสมัย 3) ใช้นโยบายจากหน่วยงานต้นสังกัดเป็นเครื่องมือสนับสนุนการลดภาระงานครู	กลยุทธ์ WT 1) ปรับโครงสร้างการทำงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความยืดหยุ่นและยั่งยืน 2) จัดทำแผนรองรับความเสี่ยงด้านทรัพยากรและการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย 3) เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งความร่วมมือและคุณธรรมเพื่อลดผลกระทบจากข้อจำกัดภายในและภายนอก

จากการวิเคราะห์ TOWS Matrix ทำให้สร้างกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ได้ดังนี้

ร่างวิสัยทัศน์

สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการเชิงรุกในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 ที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และต่อเนื่องโดยบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มุ่งเสริมสร้างทักษะชีวิต คุณธรรม และคุณภาพนักเรียนให้พร้อมดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 อย่างยั่งยืน

ร่างพันธกิจ

1. พัฒนาระบบบริหารจัดการเชิงรุกด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สอดคล้องกับหลักสี่ปฐพีธรรม 7 เพื่อให้การดำเนินงานเป็นระบบ มีมาตรฐาน และมีคุณภาพ
2. เพิ่มประสิทธิภาพของครูและบุคลากรในการดำเนินงานเชิงรุกผ่านการเสริมสร้างสมรรถนะและการจัดทำฐานข้อมูลที่ต้องครบถ้วน
3. ส่งเสริมคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียนอย่างรอบด้าน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้และการพัฒนาตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. เสริมสร้างความร่วมมือเชิงพื้นที่อย่างเป็นระบบระหว่างสถานศึกษา ครอบครัวยุวมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
5. จัดให้มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลเชิงประจักษ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลต่อยอดในการปรับปรุงกลยุทธ์และยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
6. ส่งเสริมค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และความเป็นผู้มีปัญญาแก่ครู บุคลากร และนักเรียน โดยยึดหลักสี่ปฐพีธรรม 7 เป็นฐานคิดสำคัญของการดำเนินงาน

ร่างชื่อกลยุทธ์

ซึ่งได้จากการสังเคราะห์ SWOT + TOWS Matrix ภายใต้แนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน ผู้วิจัยสามารถกำหนดกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาได้ 4 ประเภท รวม 6 กลยุทธ์หลัก ดังต่อไปนี้

1) กลยุทธ์เชิงรุกแบบ SO (Strength-Opportunity Strategies)

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์การขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกบนฐานหลักสี่ปฐพีธรรม 7 (Sappurisa-Based Proactive Student Care Strategy) ใช้จุดแข็งด้านคุณธรรม ความศรัทธา และวัฒนธรรมองค์กรควบคู่กับโอกาสเชิงนโยบายและการสนับสนุนจากต้นสังกัด

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบบูรณาการเชิงพื้นที่ (Area-Based Integrated Proactive Student Support System Strategy) บูรณาการโรงเรียน-ครอบครัว-ชุมชน-หน่วยงานเครือข่ายเพื่อขยายผลการดำเนินงานเชิงรุกอย่างเป็นระบบ

2) กลยุทธ์เชิงพัฒนาแบบ WO (Weakness-Opportunity Strategies)

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์เสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรด้วยกระบวนการเรียนรู้บนฐานคุณธรรม (Human Capacity Building through Sappurisa Learning Strategy) แก้ไขข้อจำกัดด้านทักษะเครื่องมือ และความเข้าใจโดยใช้การพัฒนาวิชาชีพเชิงคุณธรรมและการเรียนรู้ร่วมกัน

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์ยกระดับประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยนวัตกรรมการบริหารเชิงรุก (Proactive Administrative Innovation Strategy) พัฒนาระบบ เครื่องมือ และกระบวนการทำงานให้มีความแม่นยำ รวดเร็ว และต่อเนื่อง

3) กลยุทธ์เชิงป้องกันแบบ ST (Strength-Threat Strategies)

กลยุทธ์ที่ 5 กลยุทธ์เสริมสร้างภูมิคุ้มกันเชิงคุณธรรมต่อความเสี่ยงด้านพฤติกรรมนักเรียน (Moral Immunity Strategy for Student Risk Prevention) ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นเกราะป้องกันปัญหาซับซ้อน เช่น ความประมาท ปัญหาคอขวด และพฤติกรรมเสี่ยง

4) กลยุทธ์เชิงรักษาเสถียรภาพแบบ WT (Weakness-Threat Strategies)

กลยุทธ์ที่ 6 กลยุทธ์การสร้างความยั่งยืนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยวัฒนธรรมองค์กรคุณธรรม (Sustainable Moral-Based School Culture Strategy) ลดข้อจำกัดเชิงโครงสร้าง และความไม่ต่อเนื่องด้วยการฝังแนวคิดคุณธรรมเป็นวัฒนธรรมองค์กร

4.3 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

ผล มติการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Technique In Design) ของการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ของกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามรายงานผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก

4.3.1 ผลมติการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Technique In Design) ในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนากลยุทธ์ การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม

7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ตารางที่ 4.21 ผลมติการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Technique In Design) ในการประเมิน ด้านความเหมาะสม ของการพัฒนากลยุทธ์ การบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ผลการประเมินกลยุทธ์ของการบริหาร สถานศึกษา ตามแนวคิด การ ดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อ เสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน	ระดับความเหมาะสม ของกลยุทธ์ (n-14)			ระดับความเป็นไปได้ ของกลยุทธ์ (n-14)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. หลักการ						
1.1 ความชัดเจนของหลักการ	4.86	0.35	มากที่สุด	4.64	0.49	มากที่สุด
1.2 ความสำคัญของหลักการ	4.79	0.41	มากที่สุด	4.57	0.51	มากที่สุด
1.3 การนำไปใช้	4.71	0.46	มากที่สุด	4.42	0.51	มาก
2. วัตถุประสงค์						
2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ของการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	4.92	0.27	มากที่สุด	4.78	0.43	มากที่สุด

2.2 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม สอดคล้องและพัฒนากลยุทธ์การบริหาร สถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์การ ดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อ เสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	4.96	0.27	มากที่สุด	4.71	0.46	มาก ที่สุด
ตารางที่ 4.21 ผลมติการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ฯ (ต่อ)						
ผลการประเมินกลยุทธ์ของการบริหาร สถานศึกษา ตามแนวคิด การ ดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อ เสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน	ระดับความเหมาะสม ของกลยุทธ์ (n-14)			ระดับความเป็นไปได้ ของกลยุทธ์ (n-14)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2.3 เพื่อสร้างและประเมินกลยุทธ์การ บริหารสถานศึกษาตามแนวคิด กลยุทธ์ การบริหารการดำเนินงานเชิงรุกระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของ นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	4.90	0.31	มากที่สุด	4.64	0.49	มาก ที่สุด
3. เนื้อหา						
3.1 ผลการประเมินกลยุทธ์ที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7						
ระดับความเหมาะสมของ กลยุทธ์หลักที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7	4.82	0.39	มากที่สุด	4.36	0.50	มาก
3.1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคลอย่างลึกซึ้ง	4.79	0.41	มากที่สุด	4.42	0.51	มาก

3.1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยใช้ความเมตตา	4.86	0.35	มากที่สุด	4.50	0.52	มากที่สุด
3.1.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักสัมมาทิฐิ	4.82	0.39	มากที่สุด	4.36	0.50	มาก
3.1.4 ด้านการเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น	4.75	0.44	มากที่สุด	4.29	0.47	มาก
3.1.5 ด้านการส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์	4.71	0.46	มากที่สุด	4.21	0.43	มาก

ตารางที่ 4.21 ผลการประเมินผลสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ฯ (ต่อ)

ผลการประเมินกลยุทธ์ของการบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน	ระดับความเหมาะสมของกลยุทธ์ (n-14)			ระดับความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ (n-14)		
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
3.2 ผลการประเมินกลยุทธ์ที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับความเหมาะสมของ กลยุทธ์ที่ 2	4.86	0.35	มากที่สุด	4.43	0.51	มาก
ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน						
3.2.1 ด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน	4.79	0.41	มากที่สุด	4.36	0.50	มาก
3.2.2 ความหลากหลายและการจัดการบุคลากร	4.93	0.27	มากที่สุด	4.57	0.51	มากที่สุด
3.2.3 ด้านความแม่นยำในการคัดกรอง	4.82	0.39	มากที่สุด	4.36	0.50	มาก
3.2.4 ด้านความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา	4.90	0.31	มากที่สุด	4.50	0.52	มากที่สุด
3.2.5 ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ	4.75	0.44	มากที่สุด	4.29	0.47	มาก
3.3 ผลการประเมินกลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน						
ระดับความเหมาะสมของ กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน	4.89	0.32	มากที่สุด	4.50	0.52	มากที่สุด

3.3.1 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการ ตัดสินใจ	4.82	0.39	มากที่สุด	4.43	0.51	มาก
3.3.2 ทักษะการสื่อสารและการสร้าง สัมพันธภาพ	4.93	0.27	มากที่สุด	4.64	0.49	มากที่สุด
3.3.3 ทักษะการจัดการอารมณ์ และ ความเครียด	4.79	0.41	มากที่สุด	4.36	0.50	มาก
3.3.4 ทักษะการเผชิญปัญหาและปฏิเสธ อย่างเหมาะสม	4.90	0.31	มากที่สุด	4.57	0.51	มากที่สุด

ตารางที่ 4.21 ผลมติการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ฯ (ต่อ)

ผลการประเมินกลยุทธ์ของการบริหาร สถานศึกษา ตามแนวคิด การ ดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อ เสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน	ระดับความเหมาะสม ของกลยุทธ์ (n-14)		ระดับความเป็นไปได้ ของกลยุทธ์ (n-14)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	3.3.5 ทักษะการรู้จักตนเองและเห็น คุณค่าในตนเอง	4.86	0.35	มากที่สุด	4.50	0.52

***มีนัยสำคัญที่ระดับ .50

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความเหมาะสมโดยรวมของกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาทั้งฉบับรวมถึงวิสัยทัศน์และพันธกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ สะท้อนถึงความเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญว่ากลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความชัดเจน เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทสถานศึกษา ซึ่งแสดงถึงความตรงเชิงเนื้อหาและความมั่นคงของโครงสร้างแนวคิดในภาพรวม

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมโดยรวมเท่ากับ 4.82 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยกลยุทธ์รองมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.86-4.71 สะท้อนถึงความสอดคล้องของตัวบ่งชี้กับกรอบคุณธรรมและบริบทการปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษา องค์ประกอบดังกล่าวจึงมีความชัดเจนเพียงพอในการกำหนดเป็นตัวแปรแฝงสำหรับการตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบด้วยการวิเคราะห์ CFA

สำหรับกลยุทธ์ที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมโดยรวมเท่ากับ 4.86 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยกลยุทธ์รองทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.90–4.75 แสดงถึงความเป็นระบบ ความชัดเจนของโครงสร้าง และความเป็นไปได้เชิงปฏิบัติ ซึ่งสนับสนุนความสอดคล้องภายในขององค์ประกอบและความเหมาะสมในการนำไปทดสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วย CFA

ส่วนกลยุทธ์ที่ 3 การเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมโดยรวมเท่ากับ 4.89 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยกลยุทธ์รองมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.93–4.79 สะท้อนถึงความครอบคลุมของตัวบ่งชี้และความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ผลการประเมินดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าองค์ประกอบนี้มีความชัดเจนและมีความมั่นคงเพียงพอในการกำหนดเป็นตัวแปรแฝงผลลัพธ์สำหรับการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างในขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันต่อไป

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความเป็นไปได้โดยรวมของกลยุทธ์ทั้งฉบับอยู่ในระดับมากที่สุด สท้อนว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ากลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในบริบทของสถานศึกษา และมีความสอดคล้องกับโครงสร้างการบริหารและการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก

เมื่อพิจารณารายกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก ($\bar{x} \approx 4.21-4.50$, S.D. $\approx 0.43-0.52$) แสดงถึงศักยภาพในการนำไปใช้จริง แต่อาจต้องเสริมกลไกหรือทรัพยากรในบางกระบวนการ โดยเฉพาะการดูแลช่วยเหลือเชิงลึกและการประสานงานเชิงระบบ ขณะที่กลยุทธ์ที่ 2 มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} \approx 4.29-4.57$, S.D. $\approx 0.47-0.52$) สะท้อนความสอดคล้องกับภารกิจหลักของสถานศึกษาและโครงสร้างการบริหารด้านบุคลากร การคัดกรอง และการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

ส่วนกลยุทธ์ที่ 3 มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ($\bar{x} \approx 4.36-4.64$, S.D. $\approx 0.49-0.52$) แสดงให้เห็นว่าสามารถบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยสรุป กลยุทธ์ทั้งสามมีระดับความเป็นไปได้สูงเพียงพอที่จะกำหนดเป็นตัวแปรแฝงในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) เพื่อยืนยันความสอดคล้องเชิงโครงสร้างของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในขั้นตอนถัดไป

ตารางที่ 4.22 ผลการวิพากษ์ผ่านการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Technique In Design) ในการประเมิน ด้านความเหมาะสม ของการพัฒนากลยุทธ์ การบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

การพัฒนากลยุทธ์	ฉันทามติ
1. ชื่อกลยุทธ์	ฉันทามติในที่ประชุม มีความเห็นสอดคล้องต้องกัน โดยให้ความเห็นว่า ชื่อกลยุทธ์มีความเหมาะสม สามารถเข้าใจได้ และสื่อสารถึงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่นำไปสู่การพัฒนาเป็นกลยุทธ์หลักได้โดยตรง ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในด้านการตั้งชื่อกลยุทธ์ให้มีความเหมาะสมในการสะกดคำให้ถูกต้องตามหลักภาษา
2. วิสัยทัศน์	ฉันทามติในที่ประชุม โดยส่วนใหญ่ให้ความเห็นในด้านความเหมาะสมของ วิสัยทัศน์ ให้มีความรัดกุม สื่อสารถึงแนวทางการดำเนินการของความสำเร็จของกลยุทธ์ มีความเหมาะสมในระดับที่ยอมรับได้ หากจะมีการปรับเปลี่ยน นำเสนอให้มีการใช้ภาษาที่มีความสละสลวย และกระชับ สื่อสารได้อย่างเหมาะสมและตรงประเด็นของกลยุทธ์
3. พันธกิจ	ฉันทามติในที่ประชุม มีความเห็นสอดคล้องต้องกันว่าพันธกิจมีความเหมาะสม สอดคล้องกับชื่อกลยุทธ์และวิสัยทัศน์ สามารถอธิบายไปสู่กลยุทธ์หลักและกลยุทธ์รองได้ ที่ประชุมส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการจัดลำดับและตัดทอนคำที่ไม่จำเป็น ผลสรุปการวิพากษ์ให้ความเห็นว่ามีความเหมาะสม
4. กลยุทธ์ที่ 1	ที่ประชุมมีฉันทามติว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเห็นว่าการสอดคล้องกับหลักการบริหารสถานศึกษาที่มุ่งเน้นแนวคิด “การขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนบนฐานหลักสัปปุริสธรรม7” และ

การพัฒนากลยุทธ์	ฉันทามติ
5. กลยุทธ์ที่ 2	สามารถใช้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในภาพรวม ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เนื่องจากส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในพื้นที่ และสามารถ

ตารางที่ 4.22 ผลการวิพากษ์ผ่านการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ฯ (ต่อ)

การพัฒนากลยุทธ์	ฉันทามติ
6. กลยุทธ์ที่ 3	เชื่อมโยงการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานและชุมชนได้อย่างเป็นระบบ อีกทั้งโครงสร้างของกลยุทธ์มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องและสามารถนำไปสู่การดำเนินกลยุทธ์รองได้อย่างครบถ้วน ที่ประชุมมีมติว่าโดยรวมมีความเหมาะสม เนื่องจากการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ปรับปรุงรายละเอียดในส่วนของกระบวนการดำเนินงานหรือวิธีการปฏิบัติให้มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น
7. กลยุทธ์ที่ 4	ที่ประชุมมีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก เนื่องจากแนวทางการใช้นวัตกรรมและการบริหารเชิงข้อมูลสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานให้มีความรวดเร็ว ถูกต้อง และตอบสนองต่อปัญหาของผู้เรียนได้อย่างทันการณ์ อีกทั้งสอดคล้องกับแนวโน้มการบริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน
8. กลยุทธ์ที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เนื่องจากเป็นกลยุทธ์เชิงป้องกันที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และทักษะชีวิต เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงด้านพฤติกรรม และสอดคล้องกับบริบทปัญหานักเรียนในปัจจุบัน รวมทั้งสอดคล้องกับหลักสัปปุริสธรรม 7 อย่างชัดเจน
9. กลยุทธ์ที่ 6	ที่ประชุมมีฉันทามติว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เนื่องจากมุ่งพัฒนาระบบในระยะยาวผ่านการสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความต่อเนื่อง มั่นคง และเกิดความยั่งยืนในระดับสถานศึกษา

ผลการวิพากษ์จากการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญสะท้อนว่า ร่างกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนบนฐานหลักสัปปุริสธรรม 7 ทั้ง 6 กลยุทธ์ มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีโครงสร้างที่เชื่อมโยงเป็นระบบ สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษา และสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนตามแนวคิดไม่ทิ้งเด็กคนใดไว้ข้างหลัง

เมื่อพิจารณาเชิงองค์ประกอบ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1 และ 2 มีความเหมาะสมสูงต่อการขับเคลื่อนระบบโดยรวม ขณะที่กลยุทธ์ที่ 3-6 สนับสนุนประสิทธิภาพ ความต่อเนื่อง และความยั่งยืนของการดำเนินงาน ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีฉันทามติว่าร่างกลยุทธ์มีความชัดเจนขององค์ประกอบและความสอดคล้องภายในเพียงพอในการกำหนดเป็นตัวแปรแฝง และเหมาะสมต่อการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ในขั้นตอนถัดไป ตารางที่ 4.23 ผลการวิพากษ์ผ่านการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Technique In Design) ในการประเมิน ด้านความเป็นไปได้ ของการพัฒนากลยุทธ์ การบริหารสถานศึกษา ตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

การพัฒนากลยุทธ์	ฉันทามติ
1. ชื่อกลยุทธ์	ฉันทามติในที่ประชุม ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ชื่อกลยุทธ์มีความชัดเจน สื่อความหมายตรงกับแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนบนฐานหลักสัปปุริสธรรม 7 และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้เป็นการรอบการดำเนินงานในทางปฏิบัติ
2. วิสัยทัศน์	ฉันทามติในที่ประชุมเห็นว่า วิสัยทัศน์มีความเป็นไปได้ในระดับสูง สามารถใช้เป็นทิศทางในการขับเคลื่อนการดำเนินกลยุทธ์ทั้งในระดับกลยุทธ์หลัก และกลยุทธ์รองได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา
3. พันธกิจ	ฉันทามติในที่ประชุมมีความเห็นตรงกันว่า พันธกิจมีความเป็นไปได้ในการดำเนินงาน โดยพันธกิจแต่ละข้อสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และเชื่อมโยงสู่การดำเนินกลยุทธ์หลักและกลยุทธ์รองได้อย่างเป็นระบบ
4. กลยุทธ์ที่ 1	ฉันทามติในที่ประชุมเห็นว่า กลยุทธ์ที่ 1 มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลางถึงมาก โดยสามารถนำไปปฏิบัติได้ในบริบทสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เสนอแนะให้เพิ่มเติมหรือปรับรายละเอียดแนวทางการ

การพัฒนากลยุทธ์	ฉันทามติ
	ดำเนินงานบางประเด็น เพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะด้านการดูแลความปลอดภัยของนักเรียนนอกสถานศึกษา
5. กลยุทธ์ที่ 2	ฉันทามติในที่ประชุมเห็นว่า กลยุทธ์ที่ 2 มีความเป็นไปได้ในระดับสูง เนื่องจากมีความสอดคล้องกับโครงสร้างการบริหารของสถานศึกษา และสามารถดำเนินการได้จริง โดยผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงยุคต่อกกลยุทธ์รองให้มีลักษณะเชิงประจักษ์และเห็นผลชัดเจนยิ่งขึ้น
6. กลยุทธ์ที่ 3	ฉันทามติในที่ประชุมมีความเห็นว่า กลยุทธ์ที่ 3 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก เนื่องจากสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้เพิ่มรายละเอียดวิธีดำเนินการในระดับกลยุทธ์รอง เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดีเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.23 ผลการวิพากษ์ผ่านการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ฯ (ต่อ)

การพัฒนากลยุทธ์	ฉันทามติ
7. กลยุทธ์ที่ 4	ฉันทามติในที่ประชุมเห็นว่า กลยุทธ์ที่ 4 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก เนื่องจากสามารถอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและภาคีเครือข่ายในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ควรกำหนดบทบาท หน้าที่ และกลไกความร่วมมือให้ชัดเจน เพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ในการดำเนินงานจริง
8. กลยุทธ์ที่ 5	ฉันทามติในที่ประชุมมีความเห็นว่า กลยุทธ์ที่ 5 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก เนื่องจากสามารถบูรณาการเข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอนและ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีอยู่เดิม แต่ควรปรับวิธีดำเนินการให้มีความต่อเนื่อง และสามารถติดตามประเมินผลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
9. กลยุทธ์ที่ 6	ฉันทามติในที่ประชุมเห็นว่า กลยุทธ์ที่ 6 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก แต่เป็นกลยุทธ์ที่ต้องอาศัยระยะเวลาและความต่อเนื่องในการดำเนินงาน ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้กำหนดกลไกการขับเคลื่อนและตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนความยั่งยืนในระยะยาว

สรุปผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ ดังนี้

ผลการประเมินจากการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญจำนวน 14 คน พบว่า กลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนบนฐานหลักสี่ปฐพี

ธรรม 7 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนว่ากลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความชัดเจนเชิงแนวคิด มีโครงสร้างที่เป็นระบบ และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงในบริบทของสถานศึกษา

ในด้านหลักการและวัตถุประสงค์ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับสูง แสดงถึงความสอดคล้องระหว่างกรอบแนวคิดเชิงคุณธรรมกับบริบทการบริหารสถานศึกษา และสามารถใช้เป็นฐานกำหนดทิศทางการดำเนินงานเชิงปฏิบัติได้อย่างชัดเจน ซึ่งสนับสนุนความตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องเชิงโครงสร้างของโมเดลการวิจัย

สำหรับองค์ประกอบของกลยุทธ์ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ (1) การดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 (2) ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุก และ (3) การเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ และมีความเป็นไปได้ในระดับมาก โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาทักษะชีวิตซึ่งสามารถบูรณาการกับภารกิจและกิจกรรมของสถานศึกษาได้โดยตรง ขณะที่บางประเด็นของการดำเนินงานเชิงรุกต้องอาศัยการเสริมทรัพยากรและกลไกสนับสนุนเพิ่มเติม ทั้งนี้ ภาพรวมสะท้อนถึงความเป็นเอกภาพขององค์ประกอบแผนและความพร้อมต่อการตรวจสอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA)

ในด้านโครงสร้างกลยุทธ์ พบว่า ชื่อกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ และพันธกิจมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้ในระดับมาก สามารถเชื่อมโยงจากระดับนโยบายสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยกลยุทธ์หลักที่ 2 และ 3 มีความเป็นไปได้สูง เนื่องจากสอดคล้องกับการดำเนินงานปกติของสถานศึกษา ขณะที่กลยุทธ์ที่ 1 และกลยุทธ์ที่ 4-6 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก โดยควรเสริมความชัดเจนด้านกลไก ตัวชี้วัด และการติดตามประเมินผล เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและความยั่งยืนของการดำเนินงาน

โดยสรุป กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความสมบูรณ์ทั้งในด้านแนวคิด โครงสร้าง และการนำไปใช้จริง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับสูงเพียงพอที่จะใช้เป็นกรอบการบริหารและขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก และสามารถกำหนดเป็นโครงสร้างตัวแปรแฝงสำหรับการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์ CFA ได้อย่างมีนัยสำคัญ ภายใต้บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบตัวบ่งชี้ ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง และพัฒนากลยุทธ์การบริหารที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

บทนี้นำเสนอสาระสำคัญของผลการวิจัยในภาพรวม ประกอบด้วย การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เชิงปฏิบัติ และเชิงวิชาการ เพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 550 คน ส่วนใหญ่เป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 โดยมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 1-10 ปี และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี ลักษณะดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีคุณสมบัติพื้นฐานที่เหมาะสมต่อการให้ข้อมูลด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

โครงสร้างของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยบุคลากรที่มีบทบาทแตกต่างกันทั้งในระดับผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการวางแผน การดำเนินงาน การติดตาม และการประเมินผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ความหลากหลายดังกล่าวเอื้อต่อการสะท้อนมุมมองเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝงตามกรอบแนวคิดการวิจัย และช่วยลดอคติจากแหล่งข้อมูลเดียว

ในด้านประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงที่มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจในระบบงาน และความสามารถในการเชื่อมโยงแนวคิดเชิงนโยบายและการบริหารสู่การปฏิบัติจริง ขณะเดียวกัน กลุ่มที่มีประสบการณ์สูงยังทำหน้าที่เป็นแหล่งองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ช่วยเสริมความมั่นคงของระบบการดำเนินงานในสถานศึกษา

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างซึ่งอยู่ในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี แสดงถึง ศักยภาพในการทำความเข้าใจแนวคิดเชิงนามธรรม หลักการบริหาร และกรอบการดำเนินงานตาม หลักสัปปุริสธรรม 7 ซึ่งเป็นฐานแนวคิดสำคัญของการวิจัย ส่งผลให้การตอบแบบสอบถามมีความ สอดคล้องเชิงโครงสร้างและเหมาะสมต่อการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน

โดยสรุป ลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างแสดงถึงความเหมาะสมทั้งด้านจำนวน คุณสมบัติ และความเกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา จึงสนับสนุนความเพียงพอของข้อมูลสำหรับการ วิเคราะห์ CFA และช่วยเสริมความน่าเชื่อถือของผลการทดสอบโมเดลเชิงโครงสร้างให้สะท้อนสภาพ การดำเนินงานจริงของสถานศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางวิชาการ

5.1.2 ผลการยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ของ โครงสร้างการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า โมเดล การวัดที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ตามเกณฑ์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างองค์ประกอบสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงและตัวแปร สังเกตได้อย่างเหมาะสม

องค์ประกอบหลักของการดำเนินงานเชิงรุกประกอบด้วย 5 มิติ ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล การคัดกรองเชิงรุก การส่งเสริมพัฒนา การเฝ้าระวังและช่วยเหลือ และการส่งต่ออย่าง เหมาะสม ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันในลักษณะโครงสร้างเดียวกัน สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนดไว้ในบทที่ 2

ผลการพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็น บวกและมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงถึงความสามารถของตัวบ่งชี้ในการอธิบายตัวแปรแฝงได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และสะท้อนคุณลักษณะของแต่ละองค์ประกอบได้อย่างชัดเจนในเชิงแนวคิด

ขณะเดียวกัน ค่าความคลาดเคลื่อนของการวัดของตัวบ่งชี้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ไม่ส่งผล กระทบต่อเสถียรภาพของโมเดลการวัด สะท้อนถึงความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) และความมั่นคงขององค์ประกอบที่พัฒนาไว้

ผลการยืนยันองค์ประกอบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ตัวบ่งชี้ได้รับการคัดเลือกและพัฒนา ภายใต้อัตลักษณ์การเชิงระบบ ทั้งจากการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิดทางทฤษฎี และการตรวจสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จึงมีความสอดคล้องกับบริบทการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษาจริง

ในเชิงสาระ องค์ประกอบที่ได้รับการยืนยันสะท้อนการบูรณาการหลักสัปปุริสธรรม 7 เข้า กับกระบวนการบริหารจัดการและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้หลักธรรมเป็น กรอบกำกับพฤติกรรมปฏิบัติงานของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ

โดยสรุป โมเดลการวัดของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มีความถูกต้องและความน่าเชื่อถือในระดับสูง สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์โมเดลเชิงโครงสร้างในขั้นตอนถัดไป และเป็นกรอบเชิงวิชาการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.3 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงโครงสร้าง

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ของความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และทักษะชีวิตของนักเรียน พบว่า โมเดลเชิงโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดีมาก โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้ทางสถิติ

เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่สำคัญ ได้แก่ χ^2/df , CFI, TLI, RMSEA และ SRMR พบว่า ทุกค่าบ่งชี้ถึงความเหมาะสมของโมเดล แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่กำหนดขึ้นสามารถอธิบายข้อมูลเชิงประจักษ์ได้อย่างสอดคล้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการยืนยันโมเดลการวัดจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในขั้นก่อนหน้า

ผลการวิเคราะห์สะท้อนว่า โมเดลเชิงโครงสร้างมีความถูกต้องทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงประจักษ์ โดยสามารถอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างการดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 กับประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และผลลัพธ์ด้านทักษะชีวิตของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบและมีทิศทางที่ชัดเจน

โครงสร้างของโมเดลยังแสดงบทบาทของตัวแปรแฝงแต่ละตัวอย่างชัดเจน โดยเฉพาะตัวแปรด้านการดำเนินงานเชิงรุกซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแปรต้น ส่งอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานและส่งผลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านตัวแปรคั่นกลาง สะท้อนถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย

ในเชิงระเบียบวิธี ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสนับสนุนความเหมาะสมของกระบวนการพัฒนาโมเดลตั้งแต่การสังเคราะห์แนวคิด การพัฒนาเครื่องมือ การยืนยันโมเดลการวัดไปจนถึงการทดสอบโมเดลเชิงโครงสร้าง แสดงถึงความต่อเนื่องและความสมเหตุสมผลของการวิเคราะห์เชิงสถิติขั้นสูง

โดยสรุป โมเดลสมการโครงสร้างของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีศักยภาพในการอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน สามารถใช้เป็นกรอบเชิงวิชาการสำหรับการประยุกต์ใช้และการวิจัยต่อยอดได้อย่างเหมาะสม

5.1.4 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปร

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรจากโมเดลสมการโครงสร้างแสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และทักษะชีวิตของนักเรียน มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับโครงสร้างโมเดลที่ผ่านการยืนยันความเหมาะสมจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในขั้นก่อนหน้า

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรง พบว่า การดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานที่ยึดหลักคุณธรรมและความเป็นระบบช่วยเสริมสร้างความชัดเจนของกระบวนการทำงานและความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

ผลการวิเคราะห์ยังพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะชีวิตของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีคุณภาพสามารถส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านการคิด การตัดสินใจ การจัดการอารมณ์ และการปรับตัวทางสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม

ในด้านอิทธิพลทางอ้อม การดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ส่งผลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนผ่านตัวแปรคั่นกลาง คือ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แสดงให้เห็นกลไกการถ่ายทอดอิทธิพลจากการบริหารจัดการเชิงระบบไปสู่ผลลัพธ์ด้านผู้เรียนอย่างเป็นลำดับขั้น

เมื่อพิจารณาในภาพรวม การดำเนินงานเชิงรุกมีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม สะท้อนบทบาทของการบริหารจัดการเชิงคุณธรรมควบคู่กับประสิทธิภาพเชิงระบบในการขับเคลื่อนการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน

โดยสรุป โครงสร้างความสัมพันธ์ที่ตรวจสอบได้แสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ทำหน้าที่เป็นปัจจัยต้นทาง ขณะที่ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการเชื่อมโยงอิทธิพลไปสู่ผลลัพธ์ด้านทักษะชีวิตของนักเรียน สนับสนุนความถูกต้องของโมเดลเชิงโครงสร้างและสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

5.1.5 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์

ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่า กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริงในระดับมากถึงมากที่สุดในทุกด้านที่ประเมิน

ผลดังกล่าวสะท้อนว่า กลยุทธ์มีความสอดคล้องกับโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ได้รับที่ยืนยันจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและโมเดลสมการโครงสร้าง โดยสามารถแปลงผลการวิเคราะห์เชิงโครงสร้างให้เป็นแนวทางเชิงปฏิบัติที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบทการดำเนินงานของสถานศึกษา

จากความคิดเห็นเชิงคุณภาพ ผู้เชี่ยวชาญเห็นพ้องว่ากลยุทธ์มีความชัดเจนในด้านวัตถุประสงค์ แนวทางการดำเนินงาน ขั้นตอนการปฏิบัติ และกลไกการติดตามประเมินผล โดยมีการกำหนดบทบาทของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ ช่วยให้การนำไปใช้มีทิศทางและความต่อเนื่อง

นอกจากนี้ กลยุทธ์มีความครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งในมิติการป้องกัน การช่วยเหลือ และการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน ผ่านการบูรณาการหลักสัปปุริสธรรม 7 เข้ากับกระบวนการบริหารจัดการและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การดำเนินงานมีความสมดุลทั้งด้านวิชาการ คุณธรรม และคุณภาพชีวิตของนักเรียน

ในด้านความเป็นไปได้ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ากลยุทธ์สามารถนำไปปรับใช้ได้จริงโดยไม่เพิ่มภาระงานเกินศักยภาพของบุคลากร และสามารถบูรณาการเข้ากับระบบงานเดิมของสถานศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น รวมทั้งเอื้อต่อการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชน

โดยสรุป กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ที่พัฒนาขึ้นมีความพร้อมทั้งในเชิงแนวคิด โครงสร้าง และการนำไปใช้ สามารถใช้เป็นเครื่องมือเชิงบริหารที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เชิงโครงสร้าง และมีศักยภาพในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการโดยเชื่อมโยงผลการวิจัยกับวัตถุประสงค์กรอบแนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

5.2.1 การอภิปรายผลด้านโครงสร้างโมเดล

การอภิปรายผลด้านโครงสร้างโมเดลในงานวิจัยครั้งนี้มุ่งเชื่อมโยงผลการวิเคราะห์เชิงประจักษ์กับวัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดทางทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่ออธิบายความเหมาะสมและความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ

ผลการวิจัยพบว่า โมเดลสมการโครงสร้างของการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับสูง โดยดัชนีความสอดคล้องของโมเดลอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน สะท้อนว่าโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมี

ความเหมาะสมและสามารถอธิบายกลไกการดำเนินงานในบริบทสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการยืนยันโครงสร้างโมเดลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในขั้นก่อนหน้า

ผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า แนวคิดการดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 สามารถบูรณาการเข้ากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างสอดคล้องกับสภาพการดำเนินงานจริง โดยเชื่อมโยงมิติด้านคุณธรรม จริยธรรม เข้ากับกระบวนการบริหารจัดการและการพัฒนาผู้เรียนในลักษณะเชิงระบบ อันเป็นไปตามกรอบแนวคิดการวิจัยที่มุ่งเน้นการผสมผสานหลักธรรมทางพุทธศาสนา กับแนวคิดการบริหารการศึกษา

ในเชิงทฤษฎี ผลการวิจัยสนับสนุนแนวคิดการบริหารเชิงระบบที่มองว่าสถานศึกษาเป็นระบบเปิด ซึ่งองค์ประกอบด้านการบริหาร การจัดการเรียนรู้ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องทำงานเชื่อมโยงกันอย่างเป็นเอกภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความสามารถในการปรับตัวต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อพิจารณาเชิงเปรียบเทียบ ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยด้านการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการพัฒนาทักษะชีวิต ซึ่งพบว่าการจัดโครงสร้างการดำเนินงานที่ชัดเจนและเป็นระบบสามารถส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะงานที่เสนอการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นกรอบกำกับกับการดำเนินงาน ซึ่งชี้ให้เห็นความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบในระดับสูง

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานศึกษาด้านการบริหารสถานศึกษาบนฐานคุณธรรมและจริยธรรมที่เสนอว่า การบูรณาการหลักธรรมเข้ากับโครงสร้างการบริหารช่วยให้ระบบการดำเนินงานมีความชัดเจน เป็นระบบ และเอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืน ตลอดจนงานวิจัยด้านการบริหารเชิงมีส่วนร่วมที่เน้นการเชื่อมโยงนโยบาย การปฏิบัติ และการประเมินผลเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ

โดยสรุป โครงสร้างโมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้องทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงประจักษ์ สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรสำคัญได้อย่างมีเหตุผล และยืนยันว่า การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นกรอบโครงสร้างที่เหมาะสมต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในบริบทสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

5.2.2 การอภิปรายผลด้านองค์ประกอบและตัวบ่งชี้

การอภิปรายผลด้านองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในครั้งนี้ มุ่งอธิบายความเหมาะสมของโครงสร้างองค์ประกอบการดำเนินงานเชิงรุกของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ร่วมกับกรอบแนวคิดการวิจัยและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองเชิงรุก และการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับโครงสร้างเชิงทฤษฎี และมีพลังในการอธิบายโครงสร้างของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

องค์ประกอบด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลสะท้อนถึงบทบาทของข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับบริบทชีวิต ศักยภาพ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ซึ่งเป็นฐานสำคัญในการออกแบบการดูแลช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ผลการวิเคราะห์ CFA ที่แสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบในระดับสูง จึงชี้ให้เห็นว่าองค์ประกอบนี้เป็นรากฐานเชิงโครงสร้างของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก

ในด้านการคัดกรองเชิงรุก ผลการวิจัยสะท้อนว่ากระบวนการคัดกรองที่มีความเป็นระบบ และต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างกับประสิทธิภาพของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยช่วยให้สามารถระบุความเสี่ยงได้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการดำเนินงานเชิงป้องกันและการพัฒนาเชิงระบบในสถานศึกษา

ขณะเดียวกัน องค์ประกอบด้านการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงการคัดกรองไปสู่การปฏิบัติจริง โดยสะท้อนถึงกระบวนการติดตาม ดูแล และเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่อยู่ในระดับสูงจึงยืนยันถึงความจำเป็นของการดูแลในลักษณะต่อเนื่องและยั่งยืน

ผลการศึกษาคำนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านบนฐานข้อมูลรายบุคคล และแนวคิดของ วิโรจน์ สารรัตน์ ที่เสนอว่าการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ ต้องเชื่อมโยงการรู้จักผู้เรียน การคัดกรอง และการติดตามช่วยเหลือเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยเชิงประจักษ์หลายฉบับในช่วงปี พ.ศ. 2558–2568 ที่ชี้ให้เห็นว่า องค์ประกอบทั้งสามเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีความสัมพันธ์กับการลดความเสี่ยง เสริมสร้างทักษะชีวิต และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน

จากผลการวิเคราะห์และการอภิปรายดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงประจักษ์ โดยผลการวิเคราะห์ CFA สนับสนุนว่าองค์ประกอบด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองเชิงรุก และการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง เป็นแกนหลักของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก และเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนอย่างยั่งยืน

5.2.3 การอภิปรายผลด้านอิทธิพลเชิงสาเหตุ

การอภิปรายผลด้านอิทธิพลเชิงสาเหตุในครั้งนี้ มุ่งอธิบายความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างการดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ประสิทธิภาพการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุในโมเดลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มีอิทธิพลต่อคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีประสิทธิภาพการดำเนินงานทำหน้าที่เป็นตัวแปรคั่นกลาง แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาผู้เรียนเกิดจากกลไกการทำงานที่เชื่อมโยงกันเป็นระบบ มิใช่ผลจากกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยลำพัง

อิทธิพลทางอ้อมที่ปรากฏในโมเดลสะท้อนว่า เมื่อสถานศึกษาดำเนินงานเชิงรุกอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และนำไปสู่การพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนในมิติการปรับตัว การแก้ปัญหา การอยู่ร่วมในสังคม และการยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรม

ในเชิงโครงสร้าง ผลการวิเคราะห์สนับสนุนว่า ตัวแปรในโมเดลมีความสัมพันธ์ในลักษณะของเหตุและผลอย่างชัดเจน โดยการดำเนินงานเชิงรุกเป็นกลไกเริ่มต้นที่ส่งผ่านอิทธิพลไปสู่ผลลัพธ์ด้านคุณภาพผู้เรียนผ่านกระบวนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารการศึกษาเชิงระบบและเชิงองค์รวม

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ วิโรจน์ สารรัตนะ ที่เสนอว่าประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาขึ้นอยู่กับความเชื่อมโยงระหว่างการวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ รวมถึงแนวคิดของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ที่เน้นว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนต้องอาศัยระบบสนับสนุนทางการบริหารที่มีความต่อเนื่องและเป็นเอกภาพ

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด บางโม ที่ชี้ให้เห็นว่า องค์กรที่มีการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์และมีระบบการทำงานที่เชื่อมโยงกัน จะสามารถสร้างผลลัพธ์เชิงคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยครั้งนี้ในประเด็นอิทธิพลเชิงสาเหตุของตัวแปรในโมเดล

จากผลการอภิปรายดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดอิทธิพลจากการดำเนินงานเชิงรุกไปสู่คุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน และเป็นตัวแปรที่เสริมความสมบูรณ์ของโครงสร้างเชิงสาเหตุของโมเดลการวิจัย

โดยสรุป การดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการยกระดับประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และนำไปสู่การพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนอย่างรอบด้านและยั่งยืน ซึ่งผลการวิเคราะห์เชิงสาเหตุสนับสนุนความเหมาะสมของโมเดลใน

เชิงทฤษฎีและเชิงประจักษ์ และสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

5.2.4 การอภิปรายผลด้านการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ

การอภิปรายผลด้านการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ มุ่งพิจารณาความเหมาะสมและศักยภาพของกลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยเชื่อมโยงกับผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ปฏิบัติงานจริง เพื่อสะท้อนความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในบริบทสถานศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ โดยผู้ให้ข้อมูลเห็นตรงกันว่า กลยุทธ์มีโครงสร้างชัดเจน ครอบคลุมวัตถุประสงค์ แนวทางดำเนินงาน ขั้นตอนปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล จึงสามารถนำไปใช้เป็นกรอบการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม

ผลการประเมินยังสะท้อนว่า กลยุทธ์ดังกล่าวสอดคล้องกับบริบทการบริหารของสถานศึกษา สามารถบูรณาการเข้ากับระบบงานเดิมได้โดยไม่เพิ่มภาระงานเกินจำเป็น และเอื้อต่อการสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

ในเชิงนโยบาย กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาสถานศึกษาได้ เนื่องจากมีโครงสร้างที่ชัดเจน สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศ และมุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านทั้งด้านวิชาการ คุณธรรม และทักษะชีวิต

ในเชิงปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่า กลยุทธ์สามารถปรับใช้ได้กับสถานศึกษาที่มีบริบทและทรัพยากรแตกต่างกัน โดยสามารถปรับระดับความเข้มข้นของกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพจริง ส่งผลให้การดำเนินงานมีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ วิโรจน์ สารรัตนะ ที่เสนอว่ากลยุทธ์ทางการบริหารที่มีคุณภาพต้องสามารถนำไปใช้ได้จริงและสอดคล้องกับบริบทสถานศึกษา รวมถึงแนวคิดของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ที่เน้นการเชื่อมโยงองค์ความรู้เชิงทฤษฎีกับการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และงานของ สมคิด บางโม ที่ชี้ว่ากลยุทธ์ที่มีความยืดหยุ่นจะช่วยเพิ่มประสิทธิผลของการบริหารองค์กร

ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า การนำกลยุทธ์ไปใช้ให้เกิดประสิทธิผลจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม และการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

โดยสรุป กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ที่พัฒนาขึ้นมีความพร้อมในการนำไปใช้จริง ทั้งในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเป็นต้นแบบในการขยายผลไปสู่บริบทอื่นได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยที่ยืนยันเชิงประจักษ์ว่า การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างกับประสิทธิภาพการดำเนินงานและคุณภาพทักษะชีวิตของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ จึงเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อสนับสนุนการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดผลอย่างยั่งยืน ดังต่อไปนี้

1) หน่วยงานต้นสังกัดควรกำหนดนโยบายส่งเสริมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกให้มีความชัดเจนและต่อเนื่อง โดยบูรณาการเป็นนโยบายหลักของสถานศึกษา พร้อมกำหนดกรอบแผนปฏิบัติการและตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับโครงสร้างองค์ประกอบที่ได้รับการยืนยันจากการวิเคราะห์เชิงยืนยัน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสามารถประเมินผลได้อย่างเป็นระบบ

2) ควรส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเสริมสร้างความรู้และทักษะด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบองค์รวม ผ่านการพัฒนาเชิงวิชาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้สามารถนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) นอกจากนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนการบูรณาการหลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักสัปปุริสธรรม 7 เข้ากับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาในระดับนโยบายและการปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านและสอดคล้องกับบริบทการศึกษาไทย

4) ควรมีการจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ เทคโนโลยี และระบบสารสนเทศที่เหมาะสม พร้อมทั้งพัฒนากลไกการติดตามและประเมินผลในระดับนโยบาย เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความต่อเนื่อง ตรวจสอบได้ และสะท้อนผลลัพธ์เชิงคุณภาพอย่างแท้จริง

โดยสรุป ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังกล่าวมุ่งเสริมสร้างระบบสนับสนุนเชิงโครงสร้างที่สอดคล้องกับโมเดลเชิงสาเหตุที่ได้รับการยืนยันจากการวิจัย อันจะนำไปสู่การยกระดับประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืนในระยะยาว

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

จากผลการวิจัยที่ยืนยันเชิงประจักษ์ว่า โมเดลการดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างกับประสิทธิภาพการดำเนินงานและคุณภาพทักษะชีวิตของผู้เรียน จึงเสนอแนะทางเชิงปฏิบัติสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ดังต่อไปนี้

1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำโมเดลและกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นไปใช้เป็นกรอบหลักในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยบูรณาการเข้ากับแผนพัฒนาสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี และระบบประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้การดำเนินงานมีความสอดคล้อง เป็นระบบ และต่อเนื่องตามโครงสร้างองค์ประกอบที่ได้รับการยืนยันจากการวิเคราะห์เชิงยืนยัน

2) ครูและบุคลากรทางการศึกษาควรใช้ข้อมูลรายบุคคลของนักเรียนเป็นฐานในการวางแผนการดูแลช่วยเหลือ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านการเรียนรู้ พฤติกรรม และบริบทชีวิต พร้อมจัดทำแผนช่วยเหลืออย่างเป็นระบบและมีการติดตามประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การช่วยเหลือมีความตรงประเด็นและเกิดผลจริง

3) สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะชีวิตของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยบูรณาการทักษะการคิด การแก้ปัญหา การสื่อสาร การปรับตัว และคุณธรรมจริยธรรม เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของผู้เรียนในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างเหมาะสม

4) ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชนอย่างเป็นระบบ ผ่านการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการสร้างเครือข่ายสนับสนุน เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความต่อเนื่อง ทั้งในและนอกสถานศึกษา

5) นอกจากนี้ สถานศึกษาควรจัดให้มีกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง และรักษาประสิทธิผลของระบบในระยะยาว

โดยสรุป ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัตินี้มุ่งเน้นการนำโมเดลเชิงโครงสร้างที่ผ่านการยืนยันเชิงประจักษ์ไปใช้ในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ผ่านการบริหารจัดการ การใช้ข้อมูล และความร่วมมือของทุกภาคส่วน อันจะนำไปสู่การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนอย่างยั่งยืน

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

จากผลการวิจัยที่ได้พัฒนาและยืนยันโมเดลการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้วยการใช้การวิเคราะห์เชิงยืนยัน ผู้วิจัยเห็นว่ายังมีประเด็นที่ควรศึกษาเพิ่มเติมเพื่อขยายองค์ความรู้และเพิ่มความเข้มแข็งของข้อค้นพบในอนาคต

ประการแรก ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยังสถานศึกษาในบริบทที่หลากหลาย ทั้งต่างพื้นที่ ต่างสังกัด หรือระดับภูมิภาค เพื่อทดสอบความคงทนของโครงสร้างโมเดลและค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อันจะช่วยยืนยันความเหมาะสมของโมเดลในเชิงเปรียบเทียบและเพิ่มความสามารถในการอ้างอิงเชิงทั่วไป

ประการที่สอง ควรดำเนินการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง โดยศึกษาผลก่อนและหลังการนำโมเดลไปใช้จริง เพื่อประเมินอิทธิพลเชิงสาเหตุของโมเดลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานและทักษะชีวิตของผู้เรียนอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น และช่วยเสริมความแข็งแกร่งของข้อสรุปเชิงเชิงโครงสร้าง

ประการที่สาม ควรเสริมการวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มหรือการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เพื่ออธิบายความหมายของตัวบ่งชี้และกลไกการทำงานขององค์ประกอบในโมเดล ซึ่งจะช่วยให้เชื่อมโยงผลเชิงสถิติกับบริบทการปฏิบัติจริงได้อย่างลึกซึ้ง

นอกจากนี้ การวิจัยในอนาคตอาจพิจารณาบูรณาการตัวแปรแฝงอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์กร หรือความพร้อมด้านทรัพยากร เข้ากับโมเดลเดิม เพื่อพัฒนาโครงสร้างเชิงสาเหตุให้มีความสมบูรณ์และสอดคล้องกับบริบทการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไป

โดยสรุป ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตมุ่งเน้นการขยายการตรวจสอบโมเดล เพิ่มความเข้มแข็งด้านระเบียบวิธี และเสริมมุมมองเชิงลึกเชิงบริบท ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้และการประยุกต์ใช้โมเดลการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว

บรรณานุกรม

1) หนังสือ

- กรมการศาสนา. (2555). *หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเพื่อการพัฒนาชีวิต*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมการศาสนา. (2556). *คู่มือการศึกษาหลักธรรมพระพุทธศาสนา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.
- กรมวิชาการ. (2541). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการนำจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แนวทางการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาน้อมนำศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมกิจการศึกษา.
- แก้ว ชิตตะขบ. (2554). *การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2561). *การปฏิรูปการศึกษาของราชอาณาจักร*. กรุงเทพฯ: บริษัท เซเวนพรีนติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- จอห์น ดัวร์. (2562). *ตั้งเป้าชัด วัดผลได้ด้วย OKRs Measure What Matters* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ซีเอ็ด SE-ED.
- ช่อม่วง ม่วงทอง. (2564). *การวางแผนกลยุทธ์เชิงรุกในองค์กรปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: (ม.ป.พ.).
- ชัยพฤกษ์, ส. (2564). *การบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาวิชาการไทย.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2562). *คู่มือประยุกต์ใช้ ระบบการบริหารผลงานด้วยแนวคิดแบบ OKRs*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ซีเอ็ด SE-ED.
- ณัฐพันธ์ เขจรนนท์. (2556). *การจัดการเชิงกลยุทธ์ ฉบับปรับปรุงใหม่ Strategic Management*. กรุงเทพฯ: วี.พรีนซ์ (1991).
- ตัน, ซัน. และ คาสฮานนา, บ. (2549). *การพัฒนากลยุทธ์ในองค์กร*. (จุมพล พูลภัทร และคณะ, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (ต้นฉบับพิมพ์ ค.ศ. 2007).

- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2561). *การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 8).
มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- ทิพย์โยธา, ด. (2561). *การบริหารการศึกษา*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เทียน ทองแก้ว. (2558). *การพัฒนารูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามทฤษฎี CSIPOCF*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไทยแท้, ว. (2562). *พัฒนานักเรียนสู่ความเป็นพลเมืองดี*. นครศรีธรรมราช: โรงเรียนปากพูนัง.
- ธนสารกุล, ส. (2560). *การดูแลช่วยเหลือในบริบทการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัมมธโร, พระอาจารย์. (2558). *การบริหารเชิงพุทธ: แนวทางการจัดการและพัฒนาตนเอง*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธรรมสภา.
- ธีรพงษ์ ศรีโพธิ์. (2561). *การบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- นภดล รมโพธิ์ และ มนวิภา ผดุงสิทธิ์. (2557). *เครื่องมือการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร
Organizational Value Added Tools*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ซีเอ็ด SE-ED.
- นันทรัตน์ เจริญกุล. (2565). *การบริหารนโยบายและกลยุทธ์ทางการศึกษา Policy and Strategic
Management in Education* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- บุญเกียรติ ชิวะตระกูลกิจ. (2546). *การวิเคราะห์และกำหนดกลยุทธ์ด้วย SWOT และ TOWS
Matrix*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญส่ง จันทรวงศ์. (2560). *การปรับกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาท่ามกลางวิกฤติ*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิ
วิจัยและพัฒนาการศึกษา.
- ปียนันท์ สวัสดิ์ศฤงคาร. (2560). *ทุนมนุษย์กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แนวคิดใหม่*. กรุงเทพฯ:
เอชอาร์เทรนนิ่งแอนด์คอนซัลแทนท์ จำกัด.
- พระครูวินัยธรจักรี ศรีจารุเมธีญาณ. (2556). *ลัทธิธรรมกับการบริหารจัดการ*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์ธรรมสภา.
- พระไตรปิฎกฉบับประชาชน. (2551). *พระไตรปิฎกฉบับประชาชน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). (2540). *หลักธรรมกับการบริหาร*. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราช
วิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). (2546). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 12).
กรุงเทพฯ: มหามกุฏราชวิทยาลัย.

- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). (2551). *พระไตรปิฎกฉบับประชาชน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมคุณธรรมฯ วัดญาณเวศกวัน.
- พระมหาสมควร สีสงคราม. (2550). *การใช้สัปปุริสธรรมในการบริหารงาน*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2552). *การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยสัมพันธ์.
- พัฒนจักร, อ. (2563). *การบริหารเชิงรุก*. ร้อยเอ็ด: สำนักวิจัยและพัฒนาเพื่อการศึกษา.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2559). *การบริหารการศึกษาเพื่อคุณภาพผู้เรียน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผลหาร, ส. (2560). *การบริหารพัฒนาคุณลักษณะ*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มูลคำ, ส. (2560). *การศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- วรรณดี สุทธิรินากร. (2563). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อสร้างความหมายใหม่ในการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สยามปริทัศน์.
- วรวรรณ นิमितพงษ์กุล. (2562). *สอนสร้างสรรค์ เรียนสนุก ยุค 4.0*. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- วิจารณ์ พานิช. (2563). *สอนเปลี่ยนชีวิต: 7 ชุดความคิดพลิกห้องเรียนเพื่อเด็กทุกคน*. กรุงเทพฯ: บริษัท บุ๊คสเคป จำกัด.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2544). *ทรัพยากรการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิริยะ ฤชชัยพานิชย์. (2559). *ห้องเรียนแห่งอนาคต เปลี่ยนครูให้เป็นโค้ช*. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- วีรยศ เอกรัตน์. (2564). *การบริหารจัดการศึกษาเพื่อความเจริญงอกงามของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: สถาบันการพัฒนาผู้บริหารการศึกษา.
- สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช (เจริญ สุวฑฺฒโน). (2556). *ญาณสังวรเทศนา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). *การบริหารสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สุชีวะ, ศ. (2561). *การบริหารจัดการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การวิจัยการออกแบบทางการศึกษา Design Research in Education (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แสงทอง, ธ. (2563). *การบริหารพัฒนาสมรรถนะ*. นครราชสีมา: สำนักวิจัยเพื่อการศึกษาไทย.

แสนสุข, ม. (2565). *การบริหารกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพ*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.

Ansoff, H. I. (1987). *Corporate strategy*. McGraw-Hill.

Bryson, J. M. (1995). *Strategic planning for public and nonprofit organizations: A
guide to strengthening and sustaining organizational achievement*. Jossey-
Bass.

Comrey, A. L. & Lee, H. B. (1992). *A First Course in Factor Analysis (2nd ed.)*. Hillsdale,
NJ: Lawrence Erlbaum.

Darling-Hammond, L. (2021). *Empowered Educators*. USA: Bookscape.

David, F. R. (2003). *Strategic management: Concepts and cases (9th ed.)*. Pearson
Education.

David, F. R. (2011). *Strategic management: Concepts and cases (13th ed.)*. Prentice
Hall.

Doerr, J. (2018). *Measure What Matters: How Google, Bono, and the Gates
Foundation Rock the World with OKRs*. Hardcover: Illustrated.

Eugene Hickok. (2002). *Leadership for the effective and productive school*.
Springfield, IL: Charles C Thomas publisher.

George Walker Bush. (2002). *No Child Left Behind Act of 2001 Leadership and
Performance beyond expectations*. New York: Free Press.

Jensen, E. (2020). *Poor Student, Rich Teaching: Seven High-Impact Mindsets for
Students from Poverty (Revised Edition)*. Bangkok: Bookscape.

Johnson, G., & Scholes, K. (2008). *กลยุทธ์องค์กรและการวางแผน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แมคกรอว์-ฮิลล์.

Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1996). *The balanced scorecard: Translating strategy
into action*. Boston: Harvard Business School Press.

Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1996 a). *The Balanced Scorecard: Translating Strategies
into Action*. Boston: Harvard Business School Press.

Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1996 b). *Using the Balanced Scorecard as Strategic
Management System*. Boston: Harvard Business School Press.

Michalski, A. (2011). *The Mckinsey 7-S Framework: Invented in the 1980s and Still a*

Possibility for Success Today. Munich.

Mintzberg, H. (1994). *The rise and fall of strategic planning.* Free Press.

Nichole Helene Stewart. (2007). *No Child Left Behind's Supplemental Educational Services: A Case Study of Participant Experiences in an Urban After school Program in the District of Columbia.*

Nonaka, I., & Takeuchi, H. (1995). *The Knowledge-Creating Company.* New York: Oxford University Press.

OECD. (2015). *Education at a glance (2015): OECD indicators.* Paris, France: OECD Publishing.

Owen and Rogers. (1999). *Program Evaluation: From and Approaches.* London: Sage.

Polit, D. & Beck, C. (2012). *Data Collection in Quantitative Research.* Philadelphia: Wolters Kluwer Health.

Porter, M. E. (1985). *กลยุทธ์การแข่งขันและการวิเคราะห์อุตสาหกรรม.* กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.

Porter, M. E. (2004). *Competitive strategy: Techniques for analyzing industries and competitors.* Free Press.

Senge, P. M. (1990). *The Fifth Discipline: The Art & Practice of The Learning Organization.* New York: Doubleday.

The National Association of Elementary School Principals. (2002). *Leader: The strategies for education.* New York: Harper & Row.

Walker, T. D. (2019). *Teach Like Finland: สอนฟิน เรียนสนุก สไตล์ฟินแลนด์.* Bangkok: Bookscape.

2) ดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์และ/หรือสารนิพนธ์

กนกพร แสนสุขสม. (2561). *นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความมีชื่อเสียงขององค์การที่มีผลต่อการระดมทรัพยากรทางการศึกษา.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรุณา วงษ์เทียนหลาย. (2562). *กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมตามแนวคิดสมรรถนะนวัตกรรมของนักเรียนพยาบาล.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กษิณีภูมิ มีพรหม. (2561). *กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด*

พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ช่อม่วง ม่วงทอง. (2564). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนตามแนวคิดผลลัพธ์การ เรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ณัฐวุฒิ ศรีอ่อน. (2566). การประเมินกลยุทธ์ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบเชิงรุกโดยใช้หลักฐาน เชิงประจักษ์. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ดวงจิต สนิทกลาง. (2561). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาให้นักเรียนให้ มีภาวะผู้นำที่ยอดเยี่ยม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดาร์ตัน กันเอี่ยม. (2561). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนประจำตามแนวคิดความเป็นพลเมืองใน ศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทพสุดา เมฆวิลัย. (2563). กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทือน ทองแก้ว. (2558). การพัฒนารูปแบบกลยุทธ์การบริหารจัดการเชิงบูรณาการตามแนวคิดการ บริหารจัดการขั้นสูงและระบบประกันคุณภาพสมบูรณแบบสำหรับสถาบันอุดมศึกษารัฐ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นวพร กาญจนศร. (2562). กลยุทธ์การบริหารทรัพยากรมนุษย์ตามแนวคิดการเสริมสร้างความเป็น ธรรมทางการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นันทนา ชมชื่น. (2563). กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความเป็น พลเมืองโลก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญส่ง จันทรวงศ์. (2560). การปรับกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาท่ามกลางวิกฤติ. มุลินธิวิจัยและ

พัฒนาการศึกษา.

ประราลี อร่ามดวง. (2563). *การพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิด การเสริมสร้างความไว้วางใจ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราโมทย์ ฉัตรกริช. (2556). *การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์แบบยืดหยุ่น*. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พัชรี พิมพิลา. (2559). *การศึกษาสภาพและปัญหาการวางแผนกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

พิมใจ ศรีสุพรรณ. (2565). *การพัฒนากลยุทธ์สถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยใช้ข้อมูลจาก AI และ Big Data*. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พระครูศรีรัตนภีรัต. (2560). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา*. ดุขฎิ นิพนธ์พุทธศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระปลัดสนธิชัย ปสนนจิตโต. (2561). *กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำตามหลักพุทธบริหารการศึกษา สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคกลาง*. ดุขฎิ นิพนธ์พุทธศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาบรรจง ดิสรโณ. (2560ก). *ศึกษาการประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาทธรรม 4 ในการจัดการเรียน การสอน ของโรงเรียนปริยัติคุณารวิทยา อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาบรรจง ดิสรโณ. (2560ข). *สัปปุริสธรรม 7 แนวทางพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับ นักบริหาร*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระสุนทร ธมธโร. (2560). *การประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุ 4 ในชุมชนวัดหนองสนม จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ภวานันท์ชัย สวัสดิ์สละ. (2563). *การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัด*

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภาณุภัทร ลิมจำรูญ. (2563). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสู่ความเป็นเลิศตามแนวคิดทักษะนวัตกรรมสังคม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนรัตน์ แก้วเกิด. (2562). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รณชัย สุขสมบูรณ์. (2562). การพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามนโยบายไม่มีเด็กคนใดถูกทิ้งไว้ข้างหลัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32. ปริญญาตรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32.
- รัฐนิรนุช นามแก้ว. (2562). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมและการเรียนรู้ทางสังคมอารมณ์สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยา พรหมพิลา. (2567). การใช้ Feedback Loop เพื่อปรับกลยุทธ์ในระดับสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วิเชียร ไทยเจริญ. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีรยศ เอกรัตน์. (2564). กลยุทธ์ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อพัฒนาประสิทธิผลการสอนตามแนวคิดความเจริญงอกงามของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิกิตติยา เทพเสนา. (2564). กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดทักษะการเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์ดนัย โรจนสรานุกรมย์. (2562). กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความฉลาดรู้ทางดิจิทัลของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สถาพร บุตรไสย. (2563). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเป้าประสงค์หลักของแผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิทธิ อุดมมะนะ. (2561). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดการเรียนการสอนที่มีผลผลิตสำหรับผู้เรียนที่มีความแตกต่าง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรารุณี กันเอี่ยม. (2561). *แนวคิดการบริหารวิชาการของโรงเรียนเตรียมทหารและทั้กษะแห่งศตวรรษที่ 21*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายถวิล แซ่ฮ้อ. (2564). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความกล้าหาญอดทน: พลังของความไม่ฝืนและความบากบั่นพากเพียร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิวิชญา ชินธนาชุกิจ. (2563). *กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อมรรัตน์ ศรีพอ. (2561). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนตามแนวคิดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานนท์ ธิติคุณากร. (2562). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ อ่อนคง. (2558). *การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก โดยใช้แนวคิดการบริหารแบบสมดุล*. ดุขฎิบัณฑิตปริญญาดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- อิฎฐิรา ทรงกิติพิศาล. (2563). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดสมรรถนะภาวะผู้นำเชิงผู้ประกอบการ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษา แก้วกาหลง. (2563). *การวิจัยประเมินผลแผนกลยุทธ์สถานศึกษาโดยใช้ข้อมูลเชิงผสม*.

วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Alina Tran (2011). *No Child Left Behind: An Evaluation of the Law's Impact on Immigrants and Refugees*. In partial fulfillment of the requirements for the MA degree. UNIVERSITY OF OSLO.

Andrew Hogue (2017). *No Child Left Behind and Closing the Achievement*. A Thesis Submitted to the Faculty of Baylor University In Partial Fulfillment of the Requirements for the Honors Program.

Anne Marie Hanson (2006). *No Child Left Behind: High-Stakes Testing and Teacher Burnout in Urban Elementary Schools*. A Dissertation Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree DOCTOR OF EDUCATIONAL LEADERSHIP UNIVERSITY OF PHOENIX.

Gleudson Gouveia (2015). *Philosophy and No child left behind: an epistemological analysis of the effects of educational policy on knowledge development*.

PhD (Doctor of Philosophy) thesis, University of Iowa.

Mark A. Angle (2009). *No Child Left Behind Act: The Impact on The Performance Levels of Gifted Students Relative to Those of Non-Gifted Students*. for Degree Doctor of Education by Rochelle L. Hopson-Lamar

Mckinsey & Company (2007). *Creating a World-Class Education System in Ohio*.

{n.p.}: Achieve. In Partial Fulfillment of the Requirements.

Rochelle L. Hopson-Lamar (2009). *No Child Left Behind ACT: The Impact On The Performance Levels Of Gifted Students Relative To Those Of Non-Gifted Students*. In Partial Fulfillment of the Requirements for Degree Doctor of Education

Rod Paige (2002). *Educational leadership: a problem-based approach*. Boston: Allyn and Bacon. Submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master in Education at Carthage College.

Thomas S. Dee (2010). *The Impact of No Child Left Behind on Students, Teachers, and Schools*. for the degree of Doctor of Philosophy in the Department of Educational Leadership

Trent A. Barnhart (2015). *The Effectiveness of No Child Left Behind*. Submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of master's in education at Carthage College

3) สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง

3.1) บทความในวารสาร

- จรูญ แก้วแดง. (2561). *การบริหารเชิงรุกในการพัฒนานักเรียนระดับประถมศึกษา*. วารสารการบริหารการศึกษา, 14(2), 55–68
- ช่อม่วง ม่วงทอง. (2564). *การวางแผนกลยุทธ์เชิงรุกในองค์กรปัจจุบัน*. วารสารการจัดการและพัฒนาธุรกิจ, 15(1), 33–47.
- ชัยวัฒน์ นาคพงษ์. (2562). *การประยุกต์หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในการบริหารจัดการองค์กรภาครัฐ*. วารสารบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 39(1), 45–60.
- ณรงค์ แผ้วพลสง. (2565). *การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้หลักธรรมทางพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน*. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 48(3), 23–39.
- เทพกิตต์ เลิศวัฒน์ชัย. (2561). *สัปปุริสธรรม 7 กับการพัฒนาคุณธรรมของนักเรียน*. วารสารวิชาการศาสนาและปรัชญา, 5(1), 45–58
- ธัญญารัตน์ ศรีโสภณ. (2565). *การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนโดยใช้สมรรถนะเป็นฐาน*. วารสารครุศาสตร์ศึกษา, 12(2), 55–74.
- นภดล รัมโพธิ์, และ มนวิภา ผดุงสิทธิ์. (2557). *การประยุกต์แนวคิด Six Sigma เพื่อการบริหารจัดการศึกษา*. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 6(2), 1–15.
- เบญจมาศ เปาะมอ. (2546). *แนวคิดตัวชี้วัดแบบสมดุลกับปัจจัยความสามารถทางการแข่งขันของ*

- ผู้ประกอบการในประเทศไทย. วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์, 23(1), 243.
- ประเสริฐ กาญจนวัฒน์. (2561). การใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในการพัฒนาผู้นำองค์กร. วารสารการจัดการและนวัตกรรม, 7(2), 12-25.
- พรชัย จิตติวานิชย์. (2555). การประเมินผลการดำเนินงานกลยุทธ์สถานศึกษาด้วย *Balanced Scorecard*. วารสารวิจัยทางการศึกษา, 16(1), 45-60.
- พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์. (2561). พลังของการบริหารและการจัดการตามการปกครองที่ดีในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. วารสารสังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 7(2), 1-12.
- พระเทพวัชรบัณฑิต. (2564). บูรณาการพุทธธรรมเพื่อเสริมสร้างพลังบริหาร. วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์, 4(1), 11.
- เพลินพิศ สิงห์คำ. (2560). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยเน้นความเป็นระบบและองค์รวม. วารสารการวิจัยทางการศึกษา, 11(2), 45-57.
- ลลิตา เฉลิมพลโยธิน. (2560). ภาวะผู้นำกับการพัฒนาองค์กรโดยใช้หลักพรหมวิหาร 4. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี. กรุงเทพฯ.
- วรรณมา ทองสุข. (2563). การประเมินคุณภาพนักเรียนในศตวรรษที่ 21: แนวทางเชิงพหุปัญญา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 10(1), 33-48.
- วีรยศ เอกรัตน์. (2564). องค์ประกอบและขั้นตอนของการวางกลยุทธ์ในองค์กรสมัยใหม่. วารสารบริหารธุรกิจ, 9(4), 78-91.
- ศศิกิตติยา เทพเสนา. (2564). การกำหนดกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ. วารสารการบริหารจัดการ, 12(3), 45-59.
- สายถวิล แซ่ฮ้อ. (2564). แนวคิดและองค์ประกอบของกลยุทธ์ในการบริหารองค์กร. วารสารบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย, 8(2), 112-123.
- สุพัตรา ไพศาลบรรณกิจ. (2564). การใช้ PDCA และ Kaizen เพื่อการปรับปรุงกลยุทธ์สถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง. วารสารวิชาการบริหารการศึกษา, 9(2), 77-91.
- สุภาวดี พรหมบุตร. (2560). การพัฒนาระบบติดตามประเมินผลแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนขนาดกลาง. วารสารศึกษาศาสตร์, 13(3), 85-102.
- อักรกิตต์ พัฒนสัมพันธ์. (2565). ประสิทธิภาพ ตามแนวคิด 7s ของ McKinsey กรณีศึกษาบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารวิจัยไร่ไพพรรณี, 16(1), 5.

- อภิญา บุญเกียรติ. (2563). *การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน*. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 15(1), 105–118.
- อารีรัตน์ พงษ์พันธ์. (2564). *การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณภาพนักเรียนโดยใช้กิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดคุณธรรมจริยธรรม*. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 47(3), 201–219.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2542). *รายงานการวิจัยการศึกษา แนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- Anderson, M. (2005). *Meeting the Challenges of No Child Left Behind in U.S. Immersion Education*. Department of Education Policy and Leadership, University of Maryland at College Park.
- Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *Determining sample size for research activities*. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607–610.
- Garvin, D. A. (1993). *Building a Learning Organization*. Harvard Business Review, 71(4), 78-91.
- Gius, M. P. (2012). *The Effect of the No Child Left Behind Act on Per-Student Public Education Expenditures at the State Level*. International Journal of Applied Economics, 9(1), 28-40.
- Grissom, J. A. (2012). *Estimating the Effects of No Child Left Behind on Teachers' Work Environments and Job Attitudes*. University of Texas at Dallas.
- Hess, F. M., & Finn, C. E. (2004). *Leaving No Child Behind: Options for Kids in Failing Schools*. (2004th ed.). New York: Palgrave Macmillan.
- Ingersoll, R., & Strong, M. (2011). *The Impact of Induction and Mentoring Programs for Beginning Teachers*. Review of Educational Research.

Leeper, L. (2008). *Truly No Child Left Behind: Implementing the Theories of Melvin Levine and Howard Gardner*. *Journal of Cross-Disciplinary Perspectives in Education*, 1(1), 20–27.

Norton, D. P., & Kaplan, R. S. (1992). *The Balanced Scorecard—Measures That Drive Performance*. *Harvard Business Review*, 70(1), 71-79.

Yaghmaie, F. (2003). *Content Validity and Its Estimation*. *Journal of Medical Education*, 3, 25-27.

Young, T. L. (2007). *The Handbook of Project Management* (2nd ed.). London: Kogan Page.

3.2) เอกสารสารสนเทศ

กรมสุขภาพจิต. (2543). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ*. กระทรวงสาธารณสุข.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. สพฐ.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. (2561). *รายงานประจำปี 2560*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. (2562). *รายงานประจำปี 2561*. นครปฐม: มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย.

มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). *การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา*

ขั้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

เลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *การบรรยายทางวิชาการเพื่อสร้างความตระหนักเรื่อง การก้าวสู่*

ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ: กลุ่มยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ, สำนักงาน

เลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา. (2564). *รายงานผลการดำเนินงานประจำปี*

2564. สืบค้นจาก <https://www.eef.or.th>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *คู่มือปฏิบัติงานคณะกรรมการการศึกษา*

ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ*

นักเรียน. สพฐ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *คู่มือการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับ*

การศึกษาขั้นพื้นฐาน. สพฐ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *แนวทางการบริหารสถานศึกษาด้วยหลัก*

ธรรมาภิบาลและคุณธรรมจริยธรรม. สพฐ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *คู่มือการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ*

นักเรียน (OBEC CARE). กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566ก). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2566). สพฐ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566ข). *คู่มือการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ*

นักเรียน ปี 2566 โรงเรียนศึกษานารี 4. สืบค้นจาก <https://anyflip.com>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา.

(2566). OBEC CARE: ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้นแบบ. สืบค้นจาก

<https://www.eef.or.th>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.

กรุงเทพฯ: ศุภสมาคมลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2559.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2552). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2552-2559)

(ฉบับสรุป). กรุงเทพฯ: พรึกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2553). แนวการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างสมรรถนะ

ภาพทางคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. (ม.ป.ป.). ข้อมูลบุคลากรในสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. สืบค้นจาก

https://bigdata.ret2.info/person_results.php

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. (2566). รายงานการดำเนินงานระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนในระดับประถมศึกษา. สฟป.ร้อยเอ็ด เขต 2.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. (2567ก). ข้อมูลพื้นฐานสถานศึกษาใน

สังกัด. สืบค้นจาก <https://www.roiet2.go.th>

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. (2567ข). รายงานผลการดำเนินงานด้าน

- การบริหารจัดการศึกษา โรงเรียนเมืองปทุมรัตน์ ปีการศึกษา 2566. กลุ่มนโยบายและแผน. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2542). แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2542-2546). โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2559). *หลักธรรมลัทธิปริสธรรม 7 สำหรับการพัฒนาคณะธรรมผู้บริหารและครู*. สสค.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557). *การประกันคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สามเจริญการพิมพ์.
- Allison Woods (2013). *The No Child Left Behind act : Negative Implications For Low Socioeconomic SCH*. Polymathic Scholars Program in the College of Natural Sciences at The University of Texas at Austin.
- Brown, K. G. (2012). *Analysis of the Debate Surrounding No Child Left Behind: Uncovering Obstacles and Informing Policy*. (Senior Thesis). Political Science Department, Coe College, Cedar Rapids, IA.
- Knight, S. B. (2009). *The Perceived Effects of No Child Left Behind on Student Learning, Teaching, and Curriculum*. (Doctoral Dissertation). Graduate School of The University of Alabama.
- Kinnucan, H. W. (2012). *The Effects of No Child Left Behind on Student Performance in Alabama's Rural Schools: Recommendations for Education Reform*. (Partial Fulfillment).
- Manday, W. P. S. (2014). *The Influence of No Child Left Behind (2001) On The Leadership of Elementary School Principals in Massachusetts: Highlighted Responses From Asian American Principals*. (Doctoral Dissertation).

Robertson, K. (2009). *The Impact of the No Child Left Behind Act on the K-8 Setting*.

(Senior Thesis). Honors Program, Liberty University.

Woods, A. (2013). *The No Child Left Behind Act: Negative Implications For Low*

Socioeconomic Schools. (Polymathic Scholars Program). College of Natural Sciences at The University of Texas at Austin.

This is Mendeley biography

ภาคผนวก

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินดัชนีความตรงของเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถาม CVI (Content validity index)

- 1) พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัย
ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- 2) พระครูชัยรัตน์นาร, ดร. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัย
ตำแหน่งเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย
อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- 3) ดร.บรรจง ลาวะลี ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัย
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- 4) ดร.พร้อมบุญ รัชส์สุระ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัยและการบริหารการศึกษา
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3
- 5) ดร.เอกลักษณ์ .บุญท้าว ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัยและการบริหารการศึกษา
ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษามหาสารคาม
- 6) ดร.เกรียงไกร ป้องศรี ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัยและการบริหารสถานศึกษา
ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนม่วงมิตรวิทยา
- 7) นายแก้ว เกตุมาตย์ ผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารสถานศึกษา
ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองขุ่นวิทยา

- 8) ดร.ธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัย
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- 9) ผศ.ดร.จิราภรณ์ ผันสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- 10) รศ.ดร.สุเทพ เมยไธสง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- 11) นางจิรภิญญา พรหมพิลา ผู้เชี่ยวชาญทางการสอน
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลเมืองปทุมรัตน์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
- 12) ดร.ตันติกร ชูนาพรม ผู้เชี่ยวชาญทางการนิเทศการศึกษา
ตำแหน่ง ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
- 13) นางรฐปณีย์ ไทยโสภา ผู้เชี่ยวชาญทางการนิเทศการศึกษา
ตำแหน่ง ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
- 14) นายคำภู โกฎหอม ผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารสถานศึกษา
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโคกทอม
(พิศิษฐ์พิทยาคาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 2

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (CVI)

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๓๒๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI)

เจริญพร นางสาวชญญา อินทริกานนท์

ด้วย นายธนวิชญ์ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๒๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒" มีความประสงค์ขอรบกวนให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. เหนือวิภากรดี
(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)
รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

อินทิรา ฟูตอง ฟูตอง

อินทิรา

(นางสาวชญญา อินทริกานนท์)
ศึกษานิเทศก์ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการกลุ่ม
พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๕, โทรสาร ๐-๔๓๕๓-๔๖๑๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชฌีย์ เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๐๐
นักศึกษา โทร. ๐๙๒ ๙๘๒๙๒๕๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๒๔

ที่ อว.๗๙๑๗/ว ๑๖๕๕ วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย (CVI)

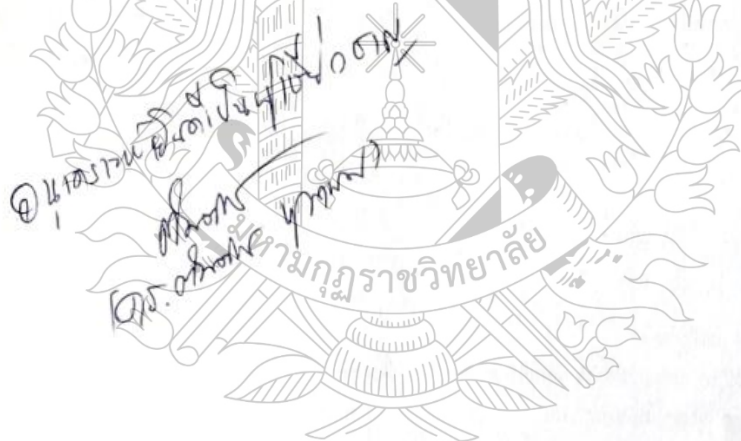
เรียน นายต้นคิดกร ชูนาพรม

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเทือง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสี่ปรัสรรรวม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒" มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในกรเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

พ.น.โพธิ์ธิติกง
(พระเมธีวัชรภรณ์, รศ.ดร.)
รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๒๙

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๑๖๖๕ วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย (CVI)

เรียน ดร.บรรจง ลาวะลี

ด้วย นายธนวิษณุ จิธรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสี่ปรัสรธรรม ๓ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒" มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI) เพื่อใช้
เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพร
มายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรหมเพื่อพิจารณา

ผ. นริชราภรณ์
(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)
รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

อินฉวี นิตานนท์/จร.

๑ ตุลาคม ๒๕๖๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๒๙

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๑๖๕๕

วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย (CVI)

เรียน พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.

ด้วย นายธนวิชญ์ จิตรเทียง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒" มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

พ. เมธีวชิราภรณ์

(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

มหามกุฏราชวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔

ที่ อว ๗๔๑๗/ว ๑๖๖๕ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย (CVI)

เรียน พระครูชัยรัตนกร, ดร.

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเทียง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒" มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI) เพื่อใช้เป็น
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญทรมายังท่าน
ได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษารังเกียจผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงจรุทพรมาเพื่อพิจารณา

พ.น.ร.วิภากร

(พระเมธีวิภากร, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัย

(Handwritten signature)
(Handwritten name: พระเมธีวิภากร)
 (พระเมธีวิภากร, รศ.ดร.)
 ๑ ก.ย. ๒๕๖๘

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔
 ที่ อว ๓๙๑๗/ว ๐๖๖๕ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๘
 เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย (CVI)

เรียน พระเมธีชราภรณ์, รศ.ดร.

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษา
 หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
 ราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒” มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI) เพื่อใช้เป็น
 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่าน
 ได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมหาเพื่อพิจารณา

พ. เมธีชราภรณ์
 (พระเมธีชราภรณ์, รศ.ดร.)
 รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลี้ยวเมือง ตำบลคงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๗๒๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI)

เจริญพร ดร.มิญช์มนัส วรธนทิตร์ สलगสิงห์

ด้วย นายธนวิชญ์ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๕๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒” มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. ฌริ้ววิภากร

(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

มหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชณีเย้ เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙๒ ๙๘๒๙๒๕๓

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔
 ที่ อว ๗๔๑๗/ว ๑๖๖๕ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๘
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย (CVI)

เรียน พระครูชัยรัตนากร, ดร.

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษา
 หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
 ราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒” มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI) เพื่อใช้เป็น
 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่าน
 ได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

พ.น.รังวิภักดิ์
 (พระเมธีวัชรภรณ์, รศ.ดร.)
 รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๔๑๗/ว ๐๓๖๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๘

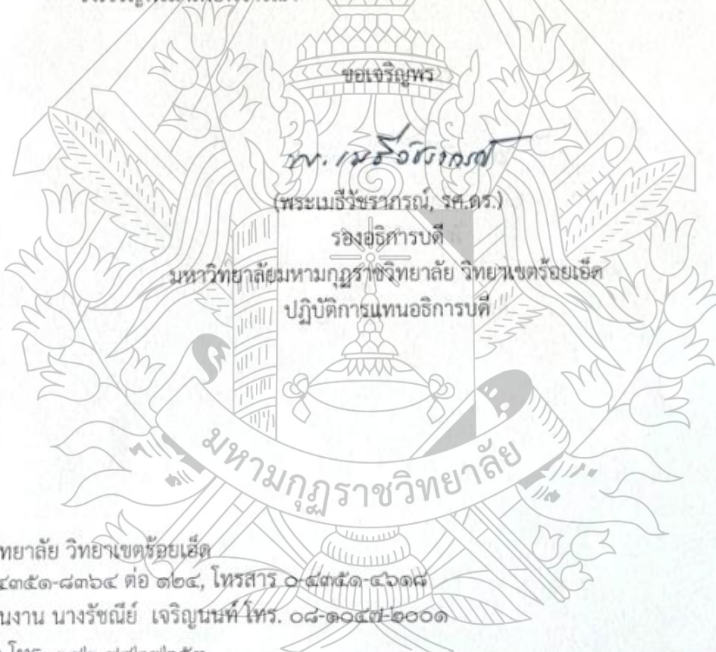
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI)

เจริญพร นางสาวชญญา อินทริกานนท์

ด้วย นายธนวิษฐ์ จิตรเทียง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๕๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตร
ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชากรบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒" มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือ
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่าน
ได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. เจริญวิภากรดี
(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

มหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๓๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชณี เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๑๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙๒ ๘๘๒๘๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลคางลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๕ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๓๒๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI)

เจริญพร นายบุญถิ่น มหาสาโร

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒” มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (CVI) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่าน ได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. เจริญวิภักดิ์
(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)
รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

มหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๕ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชฉิณี เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙๒ ๙๘๒๙๒๕๓

ภาคผนวก ง

เครื่องมือแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2”
(PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA

OFFICE 2)

คำอธิบาย

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ใช้สำหรับสอบถามข้อมูลจาก ผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ มุ่งสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 องค์ประกอบของประสิทธิผลการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
3. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน โดยไม่ระบุชื่อผู้ตอบ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 อย่างยั่งยืนต่อไป

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่ได้สละเวลาอันมีค่าของท่าน ในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อประกอบงานวิจัยในครั้งนี้

ทำแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ (Google Form)

ธนวิชญ์ จิตรเที่ยง
นักศึกษา หลักสูตร ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. ตำแหน่งปัจจุบัน

1. ผู้บริหาร 2. ครูผู้สอน

3. อายุ

1. น้อยกว่า 30 ปี
 2. 31 - 40 ปี
 3. 41 - 50 ปี
 4. มากกว่า 50 ปี

4. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

1. น้อยกว่า 5 ปี
 2. 5 - 10 ปี
 3. 11 - 20 ปี
 4. 21 - 30 ปี
 5. มากกว่า 30 ปี

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของประสิทธิผลการดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

คำชี้แจง

แบบสอบถามตอนนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งมีตัวเลือก 5 ระดับ โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือมีการปฏิบัติระดับใดในสถานศึกษาของท่าน และโปรดตอบทุกข้อ

ท่านคิดว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ตัวแบบประสิทธิผลการดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามรายการต่อไปนี้อยู่ในเห็นด้วยหรือมีการปฏิบัติระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีการปฏิบัติในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีการปฏิบัติในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยหรือมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความสำหรับการวิจัย	ระดับการปฏิบัติ				
		1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7						
1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง						
1	สถานศึกษามีข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนครบถ้วนทั้งด้านครอบครัว การเรียน และพฤติกรรม					
2	ครูประจำชั้นเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อเข้าใจบริบทครอบครัว					
3	มีการจัดทำแฟ้มสะสมงานหรือแฟ้มข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
4	ครูติดตามพฤติกรรมของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ					

ข้อ ที่	ข้อความสำหรับการวิจัย	ระดับการปฏิบัติ				
		1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม 7						
1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง (ต่อ)						
5	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการแบ่งบทบาทและหน้าที่ในการนิเทศภายในสถานศึกษา					
6	ผู้บริหารสนับสนุนให้มีระบบฐานข้อมูลกลางของนักเรียนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือ					
7	มีการประชุมร่วมระหว่างครูและผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล					
1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยคำนึงถึงปัจเจกบุคคล						
1	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียนหรือพฤติกรรมอย่างเป็นระบบ					
2	ครูคัดกรองนักเรียนด้วยความเข้าใจ ไม่ตัดสินหรือเปรียบเทียบ					
3	ครูใช้แบบสังเกตและเครื่องมือคัดกรองที่ผ่านการอบรมจากผู้เชี่ยวชาญ					
4	สถานศึกษามีการคัดกรองมีการประสานข้อมูลจากผู้ปกครองและชุมชน					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีผลคัดกรองถูกนำไปใช้ในการวางแผนช่วยเหลือทันที					
6	สถานศึกษามีระบบป้องกันนักเรียนตกหล่นจากกระบวนการคัดกรอง					
7	สถานศึกษามีการอบรมครูเกี่ยวกับการคัดกรองเชิงจิตวิทยาและจริยธรรม					
1.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักเหตุผลและถูกต้อง						
1	สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องในคุณค่าแห่งตน					
2	ครูสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และหลักสัปปุริสธรรมในการเรียนรู้					
3	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดดี พูดดี และทำดี					
4	ครูให้คำปรึกษาอย่างมีเหตุผลและเคารพความคิดเห็นของนักเรียน					
5	สถานศึกษาจัดโครงการพัฒนา EQ และทักษะชีวิตวิเคราะห์แก่นักเรียน					

ข้อ ที่	ข้อความสำหรับการวิจัย	ระดับการปฏิบัติ				
		1	2	3	4	5
1.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักเหตุผลและถูกต้อง (ต่อ)						
6	ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณธรรมของนักเรียน					
7	ผู้บริหารสถานศึกษานับสนุนกิจกรรมจิตศึกษาและพัฒนาเจตคติบวก ในโรงเรียน					
1.4 ด้านการเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น						
1	ครูเฝ้าติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง					
2	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการประชุมทีมสหวิชาชีพเพื่อวางแผน ช่วยเหลือนักเรียนรายกรณี					
3	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดระบบนิเทศและให้กำลังใจครูในการช่วยเหลือ นักเรียน					
4	สถานศึกษาสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจให้นักเรียนกล้าเปิดใจ					
5	ครูแสดงความห่วงใยและศรัทธาต่อนักเรียนอย่างจริงจัง					
6	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการติดตามผลหลังการช่วยเหลือเป็นระยะ					
7	สถานศึกษามีระบบรายงานและแจ้งเตือนนักเรียนที่ต้องการการดูแล เร่งด่วน					
1.5 ด้านการส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์						
1	สถานศึกษามีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการส่งต่อนักเรียนกรณีปัญหา ซับซ้อน					
2	สถานศึกษาการส่งต่อมีการขอความยินยอมจากผู้ปกครองอย่างเหมาะสม					
3	ครูให้ข้อมูลการส่งต่ออย่างรอบคอบและรักษาความลับ					
4	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการประสานกับหน่วยงานภายนอก เช่น โรงพยาบาล หรือหน่วยสังคมสงเคราะห์					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูติดตามผลหลังการส่งต่อทุกกรณี					
6	ผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนและให้คำปรึกษาแก่ครูใน กระบวนการส่งต่อ					
7	ชุมชนมีส่วนร่วมสนับสนุนการช่วยเหลือนักเรียนหลังการส่งต่อ					

ข้อ ที่	ข้อความสำหรับการวิจัย	ระดับการปฏิบัติ				
		1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน						
2.1 ด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน						
1	สถานศึกษามีการเก็บข้อมูลนักเรียนทุกคนโดยไม่ตกหล่น					
2	สถานศึกษามีการอัปเดตข้อมูลนักเรียนเป็นประจำทุกภาคเรียน					
3	สถานศึกษามีข้อมูลนักเรียนครอบคลุมด้านสุขภาพ ครอบครัวย และสังคม					
4	ครูทุกคนเข้าถึงข้อมูลนักเรียนที่ตนรับผิดชอบ					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาตรวจสอบคุณภาพข้อมูลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
2.2 ด้านความแม่นยำในการคัดกรอง						
1	ครูใช้เครื่องมือคัดกรองที่ผ่านการอบรมมาตรฐาน					
2	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีผลคัดกรองสะท้อนสภาพจริงของนักเรียน					
3	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการทวนสอบข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ครู ผู้ปกครอง เพื่อน					
4	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีจัดประชุมเพื่อยืนยันความถูกต้องของข้อมูลคัดกรอง					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีระบบสารสนเทศรองรับการคัดกรองอย่างเป็นระบบ					
2.3 ด้านความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา						
1	สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาอย่างต่อเนื่องทุกภาคเรียน					
2	สถานศึกษามีการติดตามผลลัพธ์การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง					
3	ครูวางแผนกิจกรรมส่งเสริมตามความต้องการของนักเรียน					
4	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีประสานชุมชนร่วมจัดกิจกรรมพัฒนา					
5	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้มินิวัดกรรมในการพัฒนาผู้เรียน					
2.4 ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ						
1	ครูสามารถตอบสนองต่อปัญหาของนักเรียนได้ทันท่วงที					
2	สถานศึกษาช่องทางแจ้งเหตุฉุกเฉินของนักเรียนได้รวดเร็ว					
3	ผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนทรัพยากรอย่างทันเวลา					

ข้อ ที่	ข้อความสำหรับการวิจัย	ระดับการปฏิบัติ				
		1	2	3	4	5
2.4 ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ (ต่อ)						
4	สถานศึกษามีทีมสหวิชาชีพพร้อมลงพื้นที่เมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการตัดสินใจช่วยเหลือมีระบบอนุมัติที่ไม่ซับซ้อน					
2.5 ด้านความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ						
1	สถานศึกษามีเครือข่ายหน่วยงานภายนอกที่ชัดเจน					
2	สถานศึกษามีแบบฟอร์มและขั้นตอนส่งต่อที่เป็นมาตรฐาน					
3	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถสื่อสารกับหน่วยรับส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4	ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการติดตามและประเมินผลหลังส่งต่อทุกกรณี					
5	สถานศึกษาเก็บข้อมูลผลลัพธ์หลังการส่งต่อเพื่อนำไปปรับปรุง					
องค์ประกอบที่ 3.เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน						
3.1 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ						
1	นักเรียนสามารถแยกแยะข้อมูลและเหตุผลก่อนตัดสินใจ					
2	ครูจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง					
3	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้นักเรียนใช้ข้อมูลจริงในการตัดสินใจ					
4	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อฝึกคิด					
5	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนคิดและตัดสินใจด้วยเหตุผล					
3.2 ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ						
1	นักเรียนสามารถสื่อสารด้วยถ้อยคำสุภาพและชัดเจน					
2	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม					
3	ครูใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อฝึกการสื่อสาร					
4	ผู้ปกครองส่งเสริมการสื่อสารในครอบครัวอย่างเปิดใจ					
5	ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมสร้างสัมพันธภาพกับสถานศึกษา					
3.3 ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด						
1	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมจิตศึกษาเพื่อลดความเครียดของนักเรียน					

ข้อที่	ข้อความสำหรับการวิจัย	ระดับการปฏิบัติ				
		1	2	3	4	5
3.3 ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด (ต่อ)						
2	ครูช่วยให้นักเรียนเข้าใจและควบคุมอารมณ์ของตนเองได้					
3	นักเรียนรู้จักระบายอารมณ์อย่างเหมาะสม					
4	ผู้ปกครองดูแลให้กำลังใจและรับฟังบุตรหลานอย่างเข้าใจ					
5	นักเรียนมีระบบให้คำปรึกษาและแนะแนวทางจิตใจในสถานศึกษา					
3.4 ทักษะการเผชิญปัญหาและปฏิเสธอย่างเหมาะสม						
1	นักเรียนสามารถปฏิเสธสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้อย่างมั่นใจ					
2	สถานศึกษามีโครงการอบรมทักษะชีวิตและการแก้ปัญหา					
3	ครูสอนให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อและสิ่งชั่วร้าย					
4	นักเรียนรู้จักขอความช่วยเหลือเมื่อเผชิญปัญหา					
5	ผู้ปกครองร่วมปลูกฝังการคิดอย่างมีเหตุผลต่อสิ่งชั่วร้าย					
3.5 ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง						
1	นักเรียนสามารถอธิบายจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนได้					
2	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนเห็นคุณค่าตนเอง					
3	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีเป้าหมายชีวิตที่เหมาะสม					
4	ผู้ปกครองชื่นชมและยอมรับความแตกต่างของบุตรหลาน					
5	สถานศึกษามีการแนะแนวอาชีพเพื่อให้นักเรียนรู้จักศักยภาพของตนเอง					

ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความตรงของเครื่องมือวิจัย CVI (Content validity index)

ของแบบสอบถาม

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย (Content Validity Index : CVI)
เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปบุริธรรม 7
เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ร้อยเอ็ด เขต 2”

(PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT
SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE
STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROIE ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA
OFFICE 2)

เกณฑ์การประเมิน

ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแต่ละองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ต่อไปนี้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิง
พฤติกรรมหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย บัลง ในช่องประเมิน โดยมีเกณฑ์คะแนนประเมินความสอดคล้อง
4 ระดับ คือ

1	หมายถึง	คำถามไม่สอดคล้อง
2	หมายถึง	คำถามสอดคล้องบางส่วน
3	หมายถึง	คำถามค่อนข้างสอดคล้อง
4	หมายถึง	คำถามสอดคล้องมาก

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า I-CVI
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักปรัชญา 7						
1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง						
1	4	4	4	4	4	1.00
2	4	4	4	4	4	1.00
3	3	3	4	3	4	1.00
4	3	4	4	3	4	0.80
5	4	4	4	4	4	1.00
6	3	4	4	4	3	1.00
7	4	4	4	3	3	1.00
1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยใช้ความเมตตา						
8	4	3	4	3	4	1.00
9	4	4	4	4	4	1.00
10	4	4	4	4	4	1.00
11	4	4	4	3	3	1.00
12	3	4	4	4	3	1.00
13	4	3	4	4	4	1.00
14	4	4	3	4	4	1.00
1.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักสัมมาทิฐิ						
15	3	4	4	4	4	1.00
16	4	3	4	4	3	1.00
17	4	4	4	4	3	1.00
18	4	3	4	4	4	1.00
19	4	4	4	3	4	1.00
20	4	4	4	4	4	1.00
21	4	4	4	4	3	1.00

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า I-CVI
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1.4 ด้านการเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น						
22	4	4	4	4	4	1.00
23	4	4	4	4	4	1.00
24	4	4	4	4	3	1.00
25	4	3	4	4	4	1.00
26	4	4	4	4	4	1.00
27	4	3	4	4	3	0.80
28	4	4	4	4	4	1.00
1.5 ด้านการส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์						
29	4	4	4	4	3	1.00
30	4	4	3	4	4	1.00
31	4	3	4	4	4	1.00
32	4	3	4	4	3	1.00
33	4	4	4	4	4	1.00
34	3	4	4	3	4	0.80
35	4	4	4	4	4	1.00
Proportion Relevant 1:	0.96	0.94	0.99	0.95	0.92	Mean I-CVI = .099 S-CVI/UA= 0.95 Mean expert Proportion = 0.99

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า I-CVI
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
องค์ประกอบที่ 2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน						
2.1 ด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน						
36	4	4	4	4	4	1.00
37	4	4	4	3	4	1.00
38	4	3	4	4	4	1.00
39	4	4	4	4	4	1.00
40	4	4	4	4	4	1.00
2.2 ด้านความแม่นยำในการคัดกรอง						
41	4	4	4	4	4	1.00
42	4	4	4	4	4	1.00
43	4	3	4	4	4	1.00
44	4	4	4	4	3	1.00
45	4	4	4	4	4	1.00
2.3 ด้านความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา						
46	4	4	4	4	4	1.00
47	3	4	4	4	3	0.80
48	3	3	4	4	4	1.00
49	3	4	4	4	4	1.00
50	3	4	4	4	4	1.00
2.4 ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ						
51	4	4	3	4	4	1.00
52	4	4	4	4	3	1.00
53	4	4	4	4	4	1.00
54	4	3	4	4	4	1.00
55	4	3	4	4	3	1.00

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า I-CVI
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
2.5 ด้านความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ						
56	4	4	4	4	4	1.00
57	4	3	4	4	4	1.00
58	4	4	3	4	4	1.00
59	4	4	4	4	3	1.00
60	4	4	4	4	4	1.00
Proportion Relevant 2:	0.96	0.94	0.98	0.99	0.95	Mean I-CVI = 0.99 S-CVI/UA= 0.96 Mean expert Proportion = 0.99
องค์ประกอบที่ 3 เสริมสร้างคุณภาพทักษะชีวิตของนักเรียน						
3.1 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ						
61	4	4	3	4	4	1.00
62	4	3	4	4	4	1.00
63	4	4	3	4	4	1.00
64	4	4	4	4	4	1.00
65	4	4	4	4	4	1.00
3.2 ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ						
66	4	4	4	4	4	1.00
67	4	4	4	4	4	1.00
68	4	4	4	4	4	1.00
69	4	4	4	4	4	1.00
70	4	4	4	4	4	1.00
3.3 ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด						
71	4	4	4	4	4	1.00
72	4	4	4	4	4	1.00
73	4	4	4	4	4	1.00

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า I-CVI
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
3.3 ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด (ต่อ)						
74	4	4	4	4	4	1.00
75	4	4	4	4	4	1.00
3.4 ทักษะการเผชิญปัญหาและปฏิเสธอย่างเหมาะสม						
76	4	4	4	4	4	1.00
77	4	4	4	4	4	1.00
78	4	4	4	4	4	1.00
79	4	3	4	4	4	1.00
80	4	4	4	4	4	1.00
3.5 ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง						
81	4	4	3	4	4	1.00
82	4	4	4	4	4	1.00
83	4	4	4	4	3	1.00
84	4	3	4	4	3	0.80
85	4	3	4	4	4	1.00
Proportion Relevant 3:	1.00	0.96	0.97	1.00	0.98	Mean I-CVI = 1.00 S-CVI/UA= 0.98 Mean expert Proportion = 1.00
Proportion Relevant:	0.97	0.95	0.98	0.98	0.95	Mean I-CVI = 0.98 S-CVI/UA= 0.97 Mean expert Proportion = 0.98

ภาคผนวก ฉ

ตารางประมาณค่ากลุ่มตัวอย่าง

การคำนวณเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความครอบคลุมตามการบริหารจัดการแบบเชิงพื้นที่ (Area Base) และให้มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยทำการสุ่มมาจากโรงเรียน ประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ทั้ง 66 โรงเรียน ใน 8 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา และ ครู รวมกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ ข้อมูลทั้งสิ้น 550 คน ที่มีความเหมาะสมของการวิเคราะห์ในระดับ ดีมาก ตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป ที่คำนวณได้จากสูตรขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Comrey & A.Lee. (1992) โดยทำการกำหนดกลุ่ม ตัวอย่างเพิ่มจากการคำนวณเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความครอบคลุมตามการบริหารจัดการแบบเชิงพื้นที่ (Area Base) และให้มีกลุ่มตัวอย่างอยู่ครบทุกพื้นที่ ผลปรากฏ ดังตารางที่ 4.1

ที่	อำเภอ	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2							
1	เกษตรวิสัย	49	489	538	10	104	114
2	ปทุมรัตน์	33	257	290	7	55	62
3	พนมไพร	31	308	339	7	65	72
4	สุวรรณภูมิ	60	556	616	13	118	131
5	เมืองสรวง	14	134	148	3	29	32
6	โพนทราย	15	147	162	3	31	34
7	อาจสามารถ	39	326	365	8	70	78
8	หนองฮี	11	116	127	2	25	27
รวม		252	2333	2585	53	497	550

ต่อไปนี้เป็น

ขนาดตัวอย่าง

50-99

100-199

200-299

300-499

500ขึ้นไป

ความเหมาะสมของการวิเคราะห์

ไม่ควรใช้ (very poor)

น้อยเกินไป (poor)

ปานกลาง (fair)

ดี (good)

ดีมาก (very good)

ที่มา : A first course in factor analysis(p.125), by A.L. Comrey,& H.B.Lee,1992,Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.

ภาคผนวก ข

ผลการตรวจสอบเครื่อง (Try-out) หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

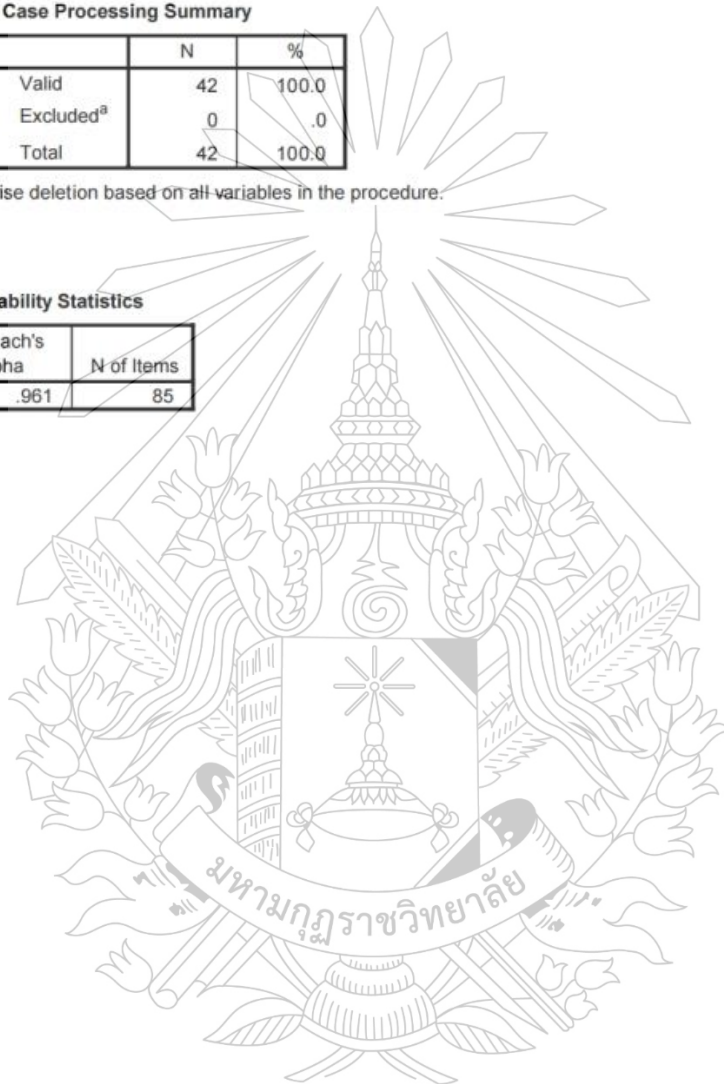
Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	42	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	42	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.961	85

หนังสือ ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ (Try-out)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด
 ถนนเลียงเมือง ตำบลสงสถาน
 อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
 โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๔ โทรสาร ๐-๔๓๕๓-๔๖๑๘
 www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๔๑๗/ว ๐๔๙๘

๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ (Try-out)
 เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโคกหม (พิศิษฐ์พิทยาคาร)

ด้วย นายธนวิชญ์ จิตรเทียง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตร
 ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
 วิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงระบบดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒" มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ (Try-out) ในหน่วยงาน
 ของท่านเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่าน
 ได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์และขออนุมัติอนุญาตขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร
 พ. นงนิจวิมล
 (พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)
 รองอธิการบดี
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
 ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโคกหม (พิศิษฐ์พิทยาคาร)

เพื่อโปรดทราบ

เพื่อโปรดพิจารณา

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด โทร. ๐๔๓๕๓-๘๓๖๔ โทรสาร ๐๔๓๕๓-๔๖๑๘

๑๐ ตำบลดอนเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐

พิศิษฐ์
 ๓.๓.๖๘

มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
 โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๕, โทรสาร ๐-๔๓๕๓-๔๖๑๘
 ผู้ประสานงาน นางรัชณี เจริญพันธ์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๓
 นักศึกษา โทร. ๐๙๒ ๙๘๒๙๒๕๓

๐๑๖/๑๐๓

(นายคัมภ โกฎาคม)
 ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโคกหม(พิศิษฐ์พิทยาคาร)
 ๓ ๗ ๐.๓๖

โรงเรียนบ้านจันทน์น้อยคุยแต้โนนรัง

เลขที่รับ..... 239 / 2568

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ๒๖
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลี่ยงเมือง ตำบลตงสาบ 1200

อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐

โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๒๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๓-๔๖๓๘

www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๙๑๗/ว ๐๕๑๗

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ (Try-out)

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านจันทน์น้อยคุยแต้โนนรัง

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๙๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาลัทธิสุตรศึกษาศาสตร์คหุภีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อคหุภีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักปรัชญาธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒" มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ (Try-out) ในหน่วยงานของท่านเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการเขียนงานคหุภีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์และขออนุโมทนาขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านจันทน์น้อยคุยแต้โนนรัง

นายธนวิษณุ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา

๖๖๓๐๙๔๐๔๓๒๐๐๕

พ. เจริญวิภากรดี

(พระเมธีวชิรมารณ์, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรด ทราบ

พิจารณา

อนุมัติ

ลงชื่อ..... ภาณุพงษ์

วันที่ 31/๙/๒๕๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๒๔ ต่อ ๕๒๕ โทรสาร ๐-๔๓๕๓-๔๖๓๘

ผู้ประสานงาน นางรัชฌีย์ เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๓๐๔๗๒๐๐๘

นักศึกษา โทร. ๐๙๒ ๙๘๒๙๒๕๓

มหาวิทยาลัย

โรงเรียนบ้านคูฝ้ายใหญ่

รับที่ ๐๐๕/ว
ค.อ. ก.ก. ๒๕๖๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๕ โทรสาร. ๐-๔๓๕๓-๕๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๔๑๗

๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ (Try-out)

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคูฝ้ายใหญ่

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเพียง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๕๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสัปปริสธรรม ๘ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒" มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ (Try-out) ในหน่วยงานของท่านเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์และขออนุมัติงานขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

พ.น.ธีรวิภา

(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)
รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติกรมแผนกอธิการบดี

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคูฝ้ายใหญ่

- เพื่อโปรดทราบ
- เพื่อพิจารณา
- เพื่ออนุมัติ
- เพื่อสั่งการ
- อื่นๆ

ค.อ. ก.ก. ๒๕๖๘

มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๕ ต.ย.๒๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๓-๕๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชณีเย์ เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๐๙๖๗๒๐๐๓
นักศึกษา โทร. ๐๙๒ ๙๘๒๙๒๕๓

ท.ท.ท.

๗๑ ก.ก. ๒๕๖๘

มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลี้ยวเมือง ตำบลสงยาง
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๓-๕๖๓๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๓๙๑๓๗/ว ๐๔๑๙

๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๘

โรงเรียนชุมชนบ้านหนอง...
(นันทาภิบาล)
เลขที่รับ.....
วันที่..... - 3 พ.ย. 2568
เวลา.....

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ (Try-out)

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านหนองแคน (นันทาภิบาล)

ด้วย นายธนวิทย์ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๓๕๐๕๒๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒" มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ (Try-out) ในหน่วยงานของท่านเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่าน ได้ให้ความอนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์และขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

ดร. เพ็ญวิภากร
(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ค.ร.)
รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติตำแหน่งอธิการบดี

เรียนผู้อำนวยการโรงเรียน
 เพื่อโปรดทราบ
 เพื่อโปรดพิจารณา
 เพื่อแจ้งการ

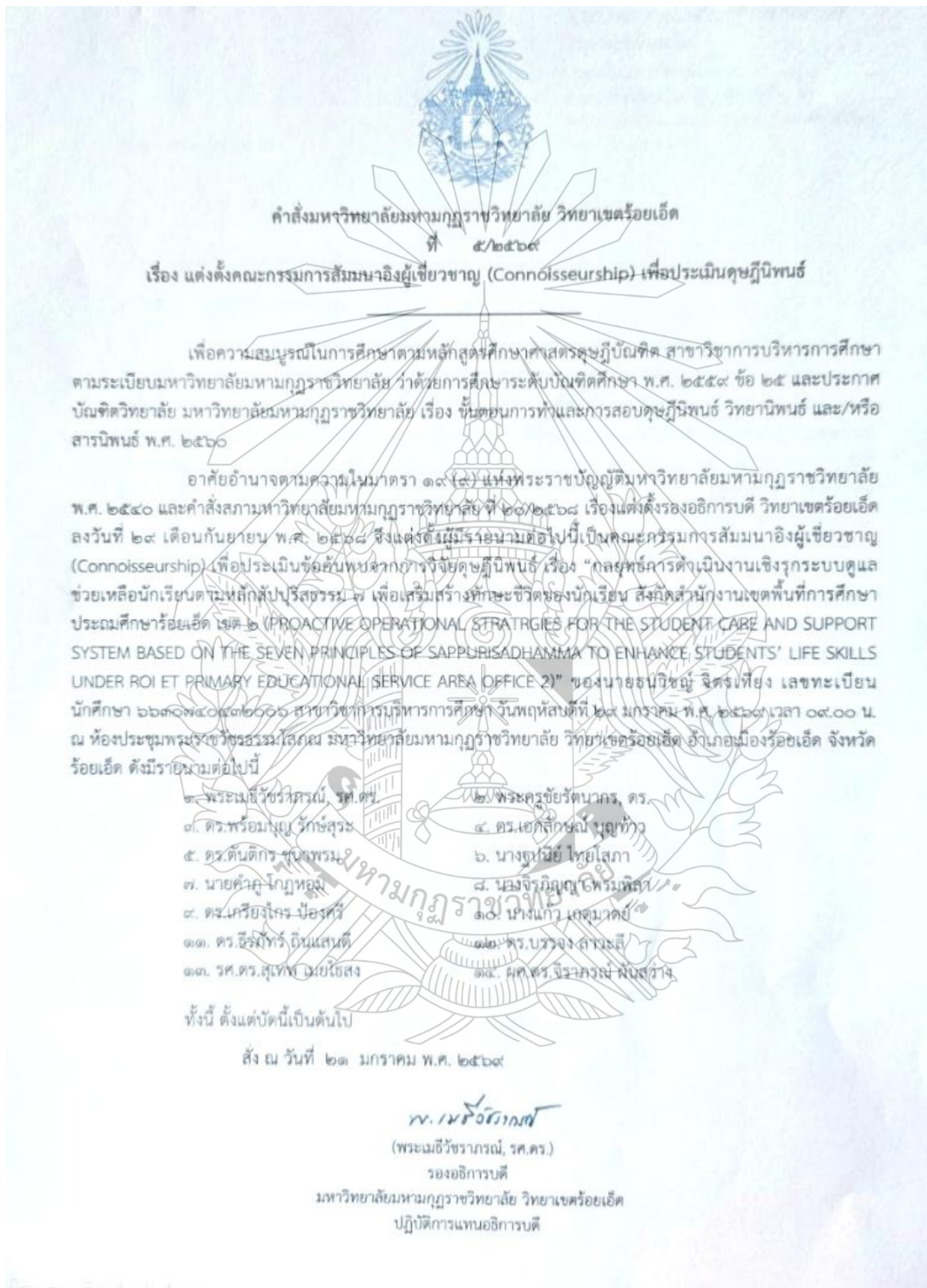
- 3 พ.ย. 2568

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๓-๕๖๓๘
ผู้ประสานงาน นางรัชณี เจริญนนท์ โทร. ๐๘๑๐๔๗๒๐๐๓
นักศึกษา โทร. ๐๙๒ ๙๘๒๙๒๕๓

ภาคผนวก ข

การประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ Connoisseurship Technique in Design

1. คำสั่งมหาวิทยาลัย เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

2. ผู้เชี่ยวชาญร่วมประเมินประกอบการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ Connoisseurship

บัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประเมินคุณูปนิพนธ์
นายธนวิษณุ จิตรเที่ยง
วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น.
ห้องประชุมพระราชวัชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

ที่	ชื่อ-สกุล	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	พระเมธีวัชรภรณ์, รศ.ดร.	พ. เมธีวัชรภรณ์	
๒	พระครูชัยรัตนาวร, ดร.		
๓	ดร.พร้อมบุญ วัชรสุระ		
๔	ดร.เอกลักษณ์ บุญท้าว		
๕	ดร.ตันติกร ขนบพรม		
๖	นางธุภนีย์ ไทยโสภณ		
๗	นายคำภู โกฎหอม		
๘	นางจิรภิญญา พรหมพิลา		
๙	ดร.เกรียงไกร ป้องศรี		
๑๐	นางแก้ว เกตุมาตย์	แก้ว เกตุมาตย์	
๑๑	ดร.ธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี		
๑๒	ดร.บรรจง ลาวะสี		
๑๓	ผศ.ดร.จิราภรณ์ ผันสว่าง		ที่ปรึกษาหลัก
๑๔	รศ.ดร.สุเทพ เมยโสง		ที่ปรึกษาร่วม

3.หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

**มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด**
ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
เจริญพร ดร.ตันติกร ชูนาพรม

ด้วย นายธนวิทย์ จิตรเทือง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)” มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมพระราชวัชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร
พระศรีวิภาภรณ์
(พระเมธีวัชรภรณ์, ศ.ศ.ว.)
รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชณี เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเสียงเมือง ตำบลคงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๕๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เจริญพร ดร.เอกทัศน์ บุญท้าว

ด้วย นายธนวิษฐ์ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาลัทธิศูทรศึกษาศาสตร์คุชภักดิ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อคุชภักดิ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปบุริสธรรม-๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROJET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)" มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานคุชภักดิ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๙ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมพระราชวัชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๕๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชฉิณี เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลี่ยงเมือง ตำบลคงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เจริญพร ดร.ตันติกร ชูนาพรม

ด้วย นายธนวิชญ์ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)” มีควมประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๙ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมพระราชวิชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. ธีรวิโรจน์
(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)
รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชณี เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เจริญพร ดร.พร้อมบุญ รักษ์สุระ

ด้วย นายธนวิชญ์ จิตรเทียง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)” มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. ห้องประชุมพระราชมหาราชธรรมสถาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. เจริญพรภักดิ์
(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)
รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชฌีย์ เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เจริญพร นายคำภู โกฎหอม

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปบุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROJET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)" มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมพระราชวัชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. ธรรมวิภากร

(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัตินักศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘

ผู้ประสานงาน นางรัชฌีย์ เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑

นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลคงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เจริญพร นางจิรภิญญา พรหมพิลา

ด้วย นายธนวิชญ์ จิตรเพียง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปรัศธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA-OFFICE 2)” มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อกำหนดหัวข้อการเขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๙ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมพระราชวัชรธรรมเสถียร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. เหว่อวิภักดิ์
(พระเมธีวิษณุภรณ์, รศ.ดร.)
รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ตย ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชฌีย์ เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลงสถาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๕๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เจริญพร ดร.ธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี

ด้วย นายธนวิชญ์ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักปรัสุธรรม-๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)" มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมพระราชวัชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. เหนือวิภากร
(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)
รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร-๐-๔๓๕๑-๕๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชฌีย์ เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เจริญพร ดร.บรรจง ลาวะลี

ด้วย นายธนวิชญ์ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัพพริสาธมม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA-OFFICE 2)" มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๙ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมพระราชวัชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. เหว่อวิภากษ์
(พระเมธีวัชรภรณ์, รศ.ดร.)
รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชณี เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เจริญพร ดร.เกรียงไกร ป้องศรี

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเพ็ญ เลขทะเบียนนักศึกษา ๒๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROJET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)" มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดจุดในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมพระราชวัชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. เจริญวิภากร

(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชณีเยี เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลี่ยงเมือง ตำบลคงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๓-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๓๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เจริญพร นางแก้ว เกตุมาศย์

ด้วย นายธนวิชญ์ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตร
ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสาร
คามราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE
AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE
STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROJET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)" มีความประสงค์
ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อบริการบูรณาการข้อมูลประกอบการเขียน
งานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพร
มายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุม
พระราชวัชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. นงนิจวิภากร

(พระเมธีวชิรมงคล, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๓-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๓-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชฌีย์ เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๓๐๔๗-๒๐๐๓
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลี้ยวเมือง ตำบลตงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๕๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เจริญพร ผศ.ดร.จิราภรณ์ ผั้นสว่าง

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปบุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)” มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อบรรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดคิดในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมพระราชวัชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

สิ่งเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. เจริญพร

(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชณี เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๓
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลคงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน พระครูชัยรัตนการ, ดร.

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปบุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)” มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเรียนมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๙ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมพระราชาวิชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

เรียนมาด้วยความนับถือ

พ. เมธีวีรภรณ์

(พระเมธีวีรภรณ์, ดร.คจ.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ขุมขุมดีการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชณีย์ เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๓
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลคงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๔๑๗/ว ๐๐๖๒

๒๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เจริญพร นางฐปนีย์ ไทยโสภา

ด้วย นายธนวิชญ์ จิตรเพ็ญ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตร
ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม-๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE
AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE
STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)" มีความประสงค์
ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียน
งานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพร
มายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุม
พระราชวัชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พ. เจริญพร

(พระเมธีวชิราภรณ์ วิชา.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ณ ภูมิตำการไทยยอการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชฌีย์ เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๐๖๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๕๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

๒๑ มกราคม ๒๕๖๔

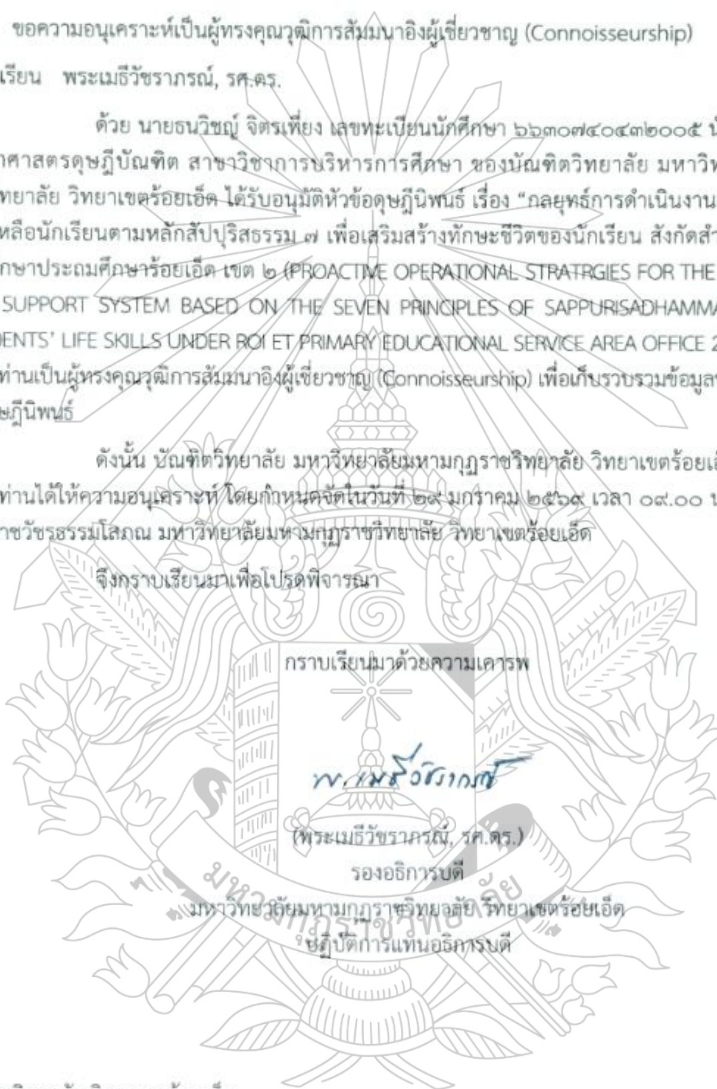
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

กราบเรียน พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.

ด้วย นายธนวิษณุ จิตรเที่ยง เลขทะเบียนนักศึกษา ๒๖๓๐๗๔๐๔๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้รับอนุมัติหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสัปบุริสธรรม ๗ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ (PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2)” มีความประสงค์ขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนงานดุษฎีนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงกราบเรียนมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์โดยกำหนดจัดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมพระราชวัชรธรรมโสภณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๕๖๑๘
ผู้ประสานงาน นางรัชณี เจริญนนท์ โทร. ๐๘-๑๐๔๗-๒๐๐๑
นักศึกษา โทร. ๐๙-๒๙๘๒-๙๒๕๓

แบบประเมินประกอบการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

(CONNOISSEURSHIP TECHNIQUE IN DESIGN)

กลยุทธ์การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก

โดยใช้หลักสี่ปรัศธรรม 7 เพื่อส่งเสริมคุณภาพนักเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

แบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแบบประเมินประกอบการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (CONNOISSEURSHIP TECHNIQUE IN DESIGN) คุณภาพของกลยุทธ์การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุกโดยใช้หลักสี่ปรัศธรรม 7 เพื่อส่งเสริมคุณภาพนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 โดยมีข้อความเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของสภาพแวดล้อม องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์หลัก ร่างกลยุทธ์รองและวิธีดำเนินการ โดยใช้มาตรวัดแบบ ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ให้ผู้ตอบแบบประเมินโดยทำเครื่องหมาย (✓) ในประเด็นที่ท่านมีความเห็นสอดคล้องมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

1. ชื่อ ฉายา นามสกุล
2. ตำแหน่ง
3. หน่วยงานปัจจุบัน
4. หมายเลขโทรศัพท์
5. Email:
6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

3. เนื้อหา										
3.1 การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปรัศธรรม 7										
3.1.1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง									
3.1.2	ด้านการคัดกรองนักเรียนเชิงรุกโดยใช้ความเมตตา									
3.1.3	ด้านการส่งเสริมพัฒนาโดยเน้นหลักสัมมาทิฐิ									
3.1.4	ด้านการเฝ้าระวังช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น									
3.1.5	ด้านการส่งต่อกรณีที่เป็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์									
3.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน										
3.2.1	ด้านความครอบคลุมในการรู้จักนักเรียน									
3.2.2	ความหลากหลายและการจัดการบุคลากร									
3.2.3	ด้านความแม่นยำในการคัดกรอง									
3.2.4	ด้านความต่อเนื่องของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา									
3.2.5	ด้านความรวดเร็วในการช่วยเหลือ									
3.2.6	ความมีประสิทธิภาพในการส่งต่อ									
3.3 เสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน										
3.3.1	ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ									
3.3.2	ทักษะการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ									
3.3.3	ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด									
3.3.4	ทักษะการเผชิญปัญหาและปฏิเสธอย่างเหมาะสม									
3.3.5	ทักษะการรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง									
4. ร่างชื่อกลยุทธ์										
4.1	กลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด การดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2									

7. ร่างกลยุทธ์										
7.1	กลยุทธ์การขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เชิงรุกบนฐานหลักสี่ปฐิธีธรรม 7 (Sappurisa- Based Proactive Student Care Strategy)									
7.2	กลยุทธ์การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบบบูรณาการเชิงพื้นที่(Area-Based Integration Strategy)									
7.3	กลยุทธ์เสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรด้วย กระบวนการเรียนรู้บนฐานคุณธรรม									
7.4	กลยุทธ์ยกระดับประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนด้วยนวัตกรรมการบริหารเชิงรุก									
7.5	กลยุทธ์เสริมสร้างภูมิคุ้มกันเชิงคุณธรรมต่อความ เสี่ยงด้านพฤติกรรมนักเรียน									
7.6	กลยุทธ์การสร้างความยั่งยืนของระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนด้วยวัฒนธรรมองค์กรคุณธรรม									

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. จุดเด่นของร่างกลยุทธ์

โปรดระบุจุดเด่นหรือจุดแข็งของร่างกลยุทธ์ที่ท่านพบ :

.....

2. จุดที่ควรปรับปรุง

โปรดระบุจุดที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมของร่างกลยุทธ์ที่ท่านพบ :

.....

3. ข้อเสนอแนะเฉพาะด้าน

3.1 ด้านการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสี่ปฐิธีธรรม 7

.....

.....

3.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานเชิงรุกระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

.....

.....

.....

3.3 เสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน

.....

.....

.....

3.4 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ปฏิบัติ

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

5. ความคิดเห็นโดยรวม

- เห็นชอบ ให้นำไปใช้ได้ทันที
- เห็นชอบ แต่ควรปรับปรุงเล็กน้อย
- เห็นชอบ แต่ควรปรับปรุงในหลายประเด็น
- ควรปรับปรุงร่างกลยุทธ์ใหม่ก่อนนำไปใช้
- ไม่เห็นชอบ

เหตุผล :

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

...../...../.....

ประวัติผู้เขียนคุณนิพนธ์

ชื่อ	นายธนวิษณุ จิตรเที่ยง
วัน เดือน ปี เกิด	วันเสาร์ที่ 24 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	บ้านบัวแดง ตำบลบัวแดง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด
ประวัติการศึกษา	<p>ระดับประถมศึกษา โรงเรียนเมืองปทุมรัตต์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒</p> <p>ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนปทุมรัตต์พิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด</p> <p>ระดับปริญญาตรี วุฒิ คบ. สาขา ฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร</p> <p>ระดับปริญญาโท วุฒิ ศษ.ม. สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี</p>
ที่อยู่ปัจจุบัน	220 หมู่ที่ 9 ต.บัวแดง อ.ปทุมรัตต์ จ.ร้อยเอ็ด 45190
ผลงานตีพิมพ์	PROACTIVE OPERATIONAL STRATEGIES FOR THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA TO ENHANCE STUDENTS' LIFE SKILLS UNDER ROI ET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2
รางวัลที่ได้รับ	<ul style="list-style-type: none"> - รางวัล ครูดีศรีปทุมรัตต์ ประจำปี 2568 - รางวัล รองชนะเลิศอันดับ 1 ระดับตีเยี่ยม ครูผู้สอนยอดเยี่ยม วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) การนำหลักสูตรสถานศึกษาสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ประสบผลสำเร็จ ประจำปี 2568